

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΗ'

Τετάρτη 2 Φεβρουαρίου 2011 (Πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 4689
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Γυμνάσιο Καισαριανής, το 42ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας, το 6ο και 9ο Δημοτικά Σχολεία της Νέας Σμύρνης και το Γενικό Λύκειο Ξυλόκαστρου Κορινθίας, σελ. 4691, 4700, 4703, 4713, 4728, 4731
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 4709, 4710, 4711
4. Επί του Κανονισμού, σελ. 4710, 4711
5. Η Συντονιστική Επιτροπή των Μακεδονικών Οργανώσεων κατέθεσε ψήφισμα με το οποίο εκφράζει την αντίθεσή της στην αποδοχή ονομασίας της FYROM που να περιλαμβάνει τον όρο "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ", στην ύπαρξη μακεδονικής εθνότητας και μακεδονικής γλώσσας που διαφέρει από τον ελληνισμό και την ελληνική γλώσσα, στην ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και καλεί το Ελληνικό Κοινοβούλιο να εκδώσει ψήφισμα, ώστε καμία ελληνική κυβέρνηση να μη διαπραγματευτεί ονομασία των Σκοπίων που θα περιέχει τον όρο "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ", σελ. 4713-4714
6. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4713, 4716, 4726
7. Αποχώρηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς από τη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπ. Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: "Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης", σελ. 4717

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 3ης Φεβρουαρίου 2011, σελ. 4689

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: "Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης", σελ. 4690

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 4710, 4711
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4709, 4710
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 4709, 4711

Β. Επί του Κανονισμού:

ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4711
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 4710
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4710
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4710

Γ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 4716, 4726
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 4713, 4716
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 4713, 4716
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 4716

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ. , σελ. 4722
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ. 4694, 4696, 4733, 4734
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 4709, 4712, 4713
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 4715
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 4704, 4706, 4708, 4712, 4713
ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ Σ. , σελ. 4692
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 4727
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ., σελ. 4704
ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ. 4724
ΚΑΤΡΙΝΗΣ Μ. , σελ. 4726
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 4707, 4708, 4713, 4716
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 4696
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4701, 4731
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 4700
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 4691, 4732, 4734
ΜΠΕΚΙΡΗΣ Μ. , σελ. 4721
ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ Ι. , σελ. 4701, 4718
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. , σελ. 4719
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 4720
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4704, 4730, 4731
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ. 4698
ΠΟΥΛΟΥΔΑΣ Β. , σελ. 4720, 4729
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 4702, 4703, 4710, 4732
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ. 4716, 4717
ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 4697
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ. 4723
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 4717
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. , σελ. 4725
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 4708, 4709
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. , σελ. 4699
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 4690, 4729
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 4693, 4732, 4733
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 4728, 4729, 4734

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΗ'

Τετάρτη 2 Φεβρουαρίου 2011 (Πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 2 Φεβρουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.10' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 1/2/2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΞΖ' συνεδρίασής του, της Τρίτης 1ης Φεβρουαρίου 2011, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο των σχεδίων νόμων: 1. «Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργιών και άλλες διατάξεις» 2. «Πιστοποίηση των μηχανοδηγών και άλλες διατάξεις»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 3ης Φεβρουαρίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 476/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλικής Τσόνογλου – Βυλλιώτη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη συγχώνευση σχολείων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 474/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπη Παυλόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος από τους εκλογείς που βρίσκονται έξω από την Επικράτεια κ.λπ..

3. Η με αριθμό 486/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με την υπηρεσία ΚΛΙΝΑΜΑΞΩΝ– ΚΛΙΝΟΘΕΣΙΩΝ του ΟΣΕ (ΤΡΑΙΝΟΣΕ) κ.λπ..

4. Η με αριθμό 483/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για τη διακοπή λειτουργίας εργοστασίων ζαχαρέως, την πώλησή τους σε Τουρκική Τράπεζα κ.λπ..

5. Η με αριθμό 482/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την εφαρμογή του κανόνα ένα προς πέντε στις προσλήψεις του δημοσίου κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 479/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Λιντζέρη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τον κίνδυνο αναστολής της λειτουργίας του ΤΕΙ Πειραιά κ.λπ..

2. Η με αριθμό 475/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαργαρίτη Τζίμα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη λειτουργία του Χιονοδρομικού Κέντρου Φαλακρού κ.λπ..

3. Η με αριθμό 487/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαου Μωραΐτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των παραγωγών πρώιμων κηπευτικών της περιοχής Κουντούρας του Δήμου Σελίνου των Χανίων, για τις ζημιές που υπέστησαν από τη χαλαζόπτωση κ.λπ..

4. Η με αριθμό 484/31-1-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άγγελου Κολοκοτρώνη προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την καταστροφή μνημείων του ελληνικού πολιτισμού, την καταπάτηση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα Σκόπια κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας «Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης».

Στη χθεσινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Γεώργιος Χαραλαμπίδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Έχουμε μιλήσει επί της αρχής. Θα μιλήσουμε αργότερα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, όποια στιγμή θέλετε μπορείτε να μιλήσετε. Ας ακουστεί η αγόρευση των εισηγητών επί των άρθρων και στη συνέχεια μπορείτε να πάρετε το λόγο.

Παρακαλώ τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Γεώργιο Χαραλαμπίδου, να λάβει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε, όπως είναι γνωστό, ένα νομοσχέδιο το οποίο διαπραγματεύεται την ίδρυση μιας ανωνύμου εταιρείας, που αφορά το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης.

Θα μου επιτρέψετε, ορισμένα άρθρα τα οποία είναι εκ του ν.2190/20 τύποις, όπως η έδρα και αν θα έχει υποκαταστήματα, η λύση, εκκαθάριση, να τα αντιπαρέλθω εν τάχει, μια που είναι εκ του νόμου και να επιμείνω στα ουσιαστικά.

Άρθρο πρώτο. Γίνεται η σύσταση της ΕΤΕΑΝ Α.Ε., η οποία υποκαθιστά σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις την ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.. Το νομικό πλαίσιο λειτουργίας της, όπως είπα και στην αρχή, είναι το δίκαιο των ανωνύμων εταιρειών, ν.2190/1920 και συμπληρωματικά οι διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο δεύτερο. Αφορά στην αποτύπωση του καταστατικού της ΕΤΕΑΝ Α.Ε., καταστατικό το οποίο αποτελείται από δεκαεννέα άρθρα. Η εταιρεία αυτή εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος και από τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας για τα θέματα που αφορούν το ανθρώπινο δυναμικό, την υλοποίηση επενδυτικής και αναπτυξιακής πολιτικής της προς επίτευξη του σκοπού της.

Άρθρα 2 και 3. Ορίζεται η επωνυμία και η έδρα της εταιρείας.

Άρθρο 4. Περιγράφονται οι σκοποί της εταιρείας, οι οποίοι είναι η προώθηση της επιχειρηματικότητας και ιδίως η πρόσβαση στη χρηματοδότηση για την ίδρυση νέων, καινοτόμων και δυναμικών επιχειρήσεων, που συμβάλλουν στη βιώσιμη και φιλική στο περιβάλλον ανάπτυξη, ιδίως των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, καθώς και αυτών που δραστηριοποιούνται στον τομέα της κοινωνικής οικονομίας.

Δεύτερον, η προώθηση της συνεπένδυσης ή συμμετοχής σε επενδυτικά ταμεία, σε μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ή σε επενδυτικά σχήματα, στα οποία περιλαμβάνονται σχήματα και συμβάσεις παραχώρησης ή σύμπραξη δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Προβλέπεται η δυνατότητα επιχορήγησης της εταιρείας μέσω δωρεάς από την αρμόδια δημόσια διαχειριστική αρχή, για να ιδρύει και να διαχειρίζεται ταμεία χαρτοφυλακίου και μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής, ταμεία εγγυήσεων, ταμεία δανειοδοτήσεων, ταμεία επιχειρηματικών κεφαλαίων, σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Παρέχεται η δυνατότητα στην εταιρεία, ύστερα από την έκδοση σχετικής κοινής υπουργικής απόφασης να διαχειρίζεται και

να υλοποιεί προγράμματα που χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό ή το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προγράμματα κοινοτικά και διακρατικά, χρηματοδοτικά μέσα και εργαλεία και ιδίως επιδότηση επιτοκίων, επιδότηση προμηθειών, άτοκα δάνεια. Ανάλογη δυνατότητα έχει, ως γνωστόν, μέχρι σήμερα και η ΤΕΜΠΜΕ ΑΕ.

Εδώ θα μου επιτραπεί να κάνω μια σκέψη, κύριε Υπουργέ. Νομίζω ότι θα είναι χρήσιμο και για τη γενικότερη αποδοχή σε ό,τι αφορά την πραγματική θέληση της Κυβέρνησης να το προχωρήσει, εάν μπορείτε να μας ορίσετε ένα χρονικό περιθώριο μέσα στο οποίο θα γίνει η έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης, αλλά και των άλλων υπουργικών αποφάσεων που αναφέρονται στο νομοσχέδιο. Νομίζω ότι η αριστία δεν βοηθάει. Η θέληση είναι όντως να γίνει αυτό άμεσα. Ο καθορισμός ενός χρονικού διαστήματος μηνών –θα το καθορίσετε εσείς και πιστεύω ότι θα μας το πείτε σήμερα– θα βοηθήσει στην κατεύθυνση της συναίνεσης και αποδοχής, σχετικά με αυτό το νομοσχέδιο.

Για την υλοποίηση των προαναφερόμενων σκοπών η εταιρεία θα έχει εγγυήσεις, αντεγγυήσεις υπέρ των επιχειρήσεων για την κάλυψη των υποχρεώσεών τους έναντι πιστωτικών ή χρηματοδοτικών ιδρυμάτων.

Συνεπενδύει με μέσα χρηματοοικονομικής τεχνικής ταμεία δανειοδοτήσεων, επιχειρήσεων, ταμεία εγγυήσεων, ταμεία επιχειρηματικού κεφαλαίου, ταμεία σποράς κ.λπ. τα ποσά που διαχειρίζεται. Συνεπενδύει τα ποσά που διαχειρίζεται σε επενδυτικά ταμεία, σχήματα παραχώρησης ή ΣΔΙΤ κ.λπ.. Παρέχει υπηρεσίες συναφείς με τις ανωτέρω δραστηριότητες με εξαίρεση την απευθείας παροχή πιστώσεων. Συντάσσει και εκπονεί ειδικές μελέτες ερευνών, αγοράς και επιχειρηματικών σχεδίων.

Αυτό ήταν το άρθρο 4, το οποίο αναφέρεται στους σκοπούς της εταιρείας, όπως έχουμε αναλύσει και στη συζήτηση επί της αρχής.

Άρθρο 5. Ορίζεται η διάρκεια της εταιρείας.

Άρθρο 6 και 7. Ορίζεται το μετοχικό κεφάλαιο σε 1.710.000.000 ευρώ, διαρούμενο σε ονομαστικές μετοχές οι οποίες ανήκουν στο ελληνικό δημόσιο. Από το κεφάλαιο αυτό, ποσό 1.500.000.000 ευρώ αποτελείται από ομόλογα του ελληνικού δημοσίου που εκδόθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 3 του ν. 3775/2009, όπως ισχύει και το υπόλοιπο από μετρητά. Το μετοχικό κεφάλαιο με τη μορφή μετρητών δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση οποιασδήποτε μορφής επιδότησης.

Άρθρο 8. Καθορίζονται οι πηγές εσόδων της εταιρείας, οι οποίες προέρχονται μεταξύ άλλων από επένδυση ή συνεπένδυση των διαθεσίμων της ή άλλων κεφαλαίων που διαχειρίζεται, προμήθειες από τις παρεχόμενες εγγυήσεις ή άλλες τυχόν παρεχόμενες υπηρεσίες, όπως η αμοιβή διαχείρισης των ταμείων χαρτοφυλακίων που διαχειρίζεται, κεφαλαιουχικές και άλλες ενισχύσεις από το δημόσιο ή φορείς του δημοσίου, ενισχύσεις και άλλους πόρους από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή φορείς της.

Στα άρθρα 9 έως 15 ορίζονται τα όργανα διοίκησης της εταιρείας, που είναι η γενική συνέλευση και το επταμελές διοικητικό συμβούλιο. Τα μέλη του ΔΣ εκλέγονται από τη γενική συνέλευση, η οποία και ορίζει τον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο και τον Αντιπρόεδρο. Τα μέλη του ΔΣ πρέπει να διαθέτουν, ως σύνολο, επαρκείς γνώσεις και πείρα συναφή με τη δραστηριότητα του ΕΤΕΑΝ, ώστε να μπορούν να ασκούν αποτελεσματικά εποπτεία επί του συνόλου των λειτουργιών της εταιρείας. Επίσης, έχουν υποχρέωση εχεμύθειας για εμπιστευτικά θέματα της εταιρείας κατά τη διάρκεια της θητείας τους και για δύο έτη μετά την αποχώρησή τους.

Άρθρα 16 και 17. Ορίζουν θέματα σχετικά με τη διαχείριση και τον έλεγχο των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της ΕΤΕΑΝ ΑΕ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

Ο προϋπολογισμός και η τυχόν ανακατανομή των κονδυλίων του εγκρίνεται από τους Υπουργούς Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Άρθρα 18 και 19. Ρυθμίζονται θέματα λύσης και εκκαθάρισης.

Με το τρίτο άρθρο του νομοσχεδίου ρυθμίζεται το θέμα της περιουσίας του ΤΕΜΠΜΕ η οποία περιέρχεται στη νέα εταιρεία. Το ΕΤΕΑΝ υπεισέρχεται αυτοδίκαια σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.. Οι εκκρεμείς δίκες της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε. συνεχίζονται από την ΕΤΕΑΝ Α.Ε. και εξακολουθούν να ισχύουν τα ουσιαστικά και δικονομικά προνόμια της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε., καθώς και οι σχετικές απαλλαγές. Επίσης, ορίζεται ότι το ποσό των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου, ύψους 1,5 δις ευρώ, μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για την κάλυψη πληρωμών επιδοτήσεων κόστους δανεισμού, εγγυημένων από την Εταιρεία Δανείων και Κεφαλαίων Κίνησης.

Στο τέταρτο άρθρο του νομοσχεδίου προβλέπεται η έκδοση Κανονισμού Λειτουργίας της ΕΤΕΑΝ Α.Ε. με απόφαση του ΔΣ, που εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας εντός διμήνου από την έναρξη ισχύος του νόμου. Είναι η λογική που ανέφερα, κύριοι Υπουργοί και για το προηγούμενο άρθρο, σχετικά με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις να καθορίζεται ένα χρονικό διάστημα για την εφαρμογή.

Στον Κανονισμό περιλαμβάνονται αρχές που αφορούν, μεταξύ άλλων, στον επιμερισμό του επιχειρηματικού κινδύνου, στην αξιολόγηση του αναλαμβανόμενου κινδύνου, στην εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων περί κρατικών ενισχύσεων και στις κατευθυντήριες γραμμές. Για παράδειγμα, μη στήριξη προβληματικών επιχειρήσεων, όπως επιτάσσει το Κοινοτικό Δίκαιο. Αφορά, επίσης, στη δέσμευση ότι η εγγύηση δεν θα υπερβαίνει το 80% του εγγυημένου δανείου ή άλλου χρηματοοικονομικού εργαλείου και το καλυπτόμενο από την εγγύηση μέρος του δανείου της επιχείρησης δεν θα υπερβαίνει το 1,5 εκατομμύριο ευρώ ανά επιχείρηση.

Επιπλέον, με αποφάσεις του ΔΣ εκδίδονται κανονισμοί, σχετικά με τις προϋποθέσεις, τις διαδικασίες και τον τρόπο επιλογής των μέσων χρηματοοικονομικής τεχνικής, καθώς και τον τρόπο συνεργασίας με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων ή άλλους διεθνείς χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς.

Στο πέμπτο άρθρο ρυθμίζονται θέματα που αφορούν το προσωπικό της ΕΤΕΑΝ Α.Ε.. Συγκεκριμένα: Μεταφέρεται αυτοδικαίως με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στην ΕΤΕΑΝ Α.Ε. το προσωπικό που υπηρετεί στην ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε. με υπογραφή νέας ατομικής σύμβασης εργασίας. Παρέχεται η δυνατότητα πρόσληψης μέχρι σαράντα ατόμων ως εξειδικευμένο προσωπικό υπό την εποπτεία του ΑΣΕΠ. Εδώ ο κανονισμός προσωπικού καταρτίζεται μέσα σε έξι μήνες από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου με απόφαση του ΔΣ μετά από γνώμη της αντιπροσωπευτικότερης πρωτοβάθμιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.

Το έκτο άρθρο αφορά τους κανονισμούς έργων και προμηθειών και παροχής υπηρεσιών του ΕΤΕΑΝ Α.Ε., που εκδίδονται με απόφαση του ΔΣ και εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το έβδομο άρθρο αναφέρεται σε απαλλαγές και προνόμια του ΕΤΕΑΝ Α.Ε..

Το όγδοο άρθρο περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις. Συγκεκριμένα: Μέχρι τη σύγκληση της Γενικής Συνελεύσεως, το ΔΣ της Εταιρείας απαρτίζεται από τα μέλη του ΔΣ της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε., ενώ μέχρι την έκδοση των κανονισμών, που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται οι σχετικοί κανονισμοί της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.

Με το ένατο άρθρο προβλέπεται ότι οι απαιτήσεις της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε. από τις επιχειρήσεις, υπέρ των οποίων εγγυήθηκε και τελικά κατέπεσε η εγγύηση, μέσω απόδοσης ομολόγων στα πιστωτικά ιδρύματα, καθίστανται πλέον απαιτήσεις του ελληνικού δημοσίου, το οποίο μεριμνά για την είσπραξη των καταπιπτόμενων ποσών, σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ.

Με το δέκατο άρθρο καθορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν επίσης κατατεθεί από τον κύριο Υπουργό τρεις τροπολογίες.

Με την πρώτη προστίθενται και άλλα Τμήματα της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας των ΤΕΙ, στους πτυχιούχους των οποίων χορηγείται άδεια ασκήσεως επαγγέλματος λογιστή, φοροτεχνι-

κού Γ' και Β' τάξεως από το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδας. Ακόμη, αναπροσαρμόζονται τα χρονικά όρια της απαραίτητης προϋπηρεσίας και διευρύνονται οι κατηγορίες πτυχιούχων που υποχρεούνται σε εγγραφή στο Οικονομικό Επιμελητήριο.

Με τη δεύτερη τροπολογία παρέχεται η δυνατότητα στον Οργανισμό Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων να χορηγεί τις από αυτόν παρεχόμενες ασφαλιστικές καλύψεις σε συμμετοχές ελληνικών επιχειρήσεων σε επενδύσεις εντός και εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες πραγματοποιούνται και από σύνθετα εταιρικά σχήματα, όπου συμμετέχουν οι ελληνικές εταιρείες. Μέχρι τώρα, ως γνωστόν, ασφαλιζόνταν μόνο οι άμεσες επενδύσεις από ελληνικές επιχειρήσεις. Με τον τρόπο αυτό διευρύνονται οι δραστηριότητες του ΟΑΕΠ, ενισχύεται η εξωστρέφεια των ελληνικών επιχειρήσεων και η δικτύωσή τους με επιχειρήσεις του εξωτερικού με υψηλή τεχνολογία και σημαντική οικονομική επιφάνεια.

Τέλος, όπως είχαμε την ευκαιρία να αναλύσουμε και στη συζήτηση επί της αρχής, αναμορφώνεται και αναβαθμίζεται το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης σε ένα συνεκτικό, λειτουργικό και ευέλικτο συμβουλευτικό όργανο της Κυβέρνησης, με κύρια αρμοδιότητα την εκπόνηση προτάσεων για μία ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική για την ανταγωνιστικότητα. Στη δομή του ΕΣΑΑ θα ενσωματωθούν το Εθνικό Συμβούλιο Εξαγωγών και το Εθνικό Συμβούλιο Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων, ώστε να καταπολεμηθεί ο υφιστάμενος κατακερματισμός αρμοδιοτήτων και η έλλειψη συντονισμού στην πολιτική ανταγωνιστικότητας. Τέλος, το ΕΣΑΑ θα συνεικονογραφείται από πέντε επιτροπές εμπειρογνομόνων με αρμοδιότητες σε θέματα εξωστρέφειας, ανταγωνιστικότητας, καινοτομίας, μικρομεσαίων επιχειρήσεων και βιώσιμης ανάπτυξης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Πλειοψηφίας, τον κ. Χαραλαμπίδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην Έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σάραντα επτά μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Καισαριανής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Το Υπουργείο Οικονομίας ή Περιφερειακής Ανάπτυξης, όπως λέγεται, μας ζητά να ψηφίσουμε, ένα απλό καταστατικό μιας εταιρείας που θα διαχειριστεί 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, λανθάνοντας στην αγορά και στο αόριστο μέλλον, κάποια «εξωτικά» χρηματοπιστωτικά προϊόντα συμμετοχικών επενδύσεων. Επισημάσαμε την προσοχή σας στις ελλείψεις, τις οποίες έχουμε επισημάνει εδώ και αρκετές ημέρες, και στην επιτροπή και χθες στη συζήτηση επί της αρχής. Μας ζητά να υπερψηφίσουμε χωρίς να γνωρίζουμε το νομικό ή φορολογικό πλαίσιο ανάλογα με το κάθε προϊόν, χωρίς περιγραφή των υποπροϊόντων, χωρίς πολιτικές, κλαδικές ή χωρικές προτεραιότητες, χωρίς μελέτη των αναπτυξιακών επιπτώσεων στην περιφέρεια, χωρίς να εξηγήσει πώς θα καλύψει το κενό μεταξύ της υποστήριξης μιας επιχείρησης και της χρηματοδότησης, χωρίς αναφορά στον τρόπο, με τον οποίο θα οργανωθεί η νέα εταιρεία, χωρίς χρονοδιάγραμμα, χωρίς αναφορά στα κριτήρια και τις διαδικασίες, μέσα από τις οποίες θα παροχετευθούν στην αγορά αυτά τα δισεκατομμύρια και θα εγκρίνονται οι επενδύσεις, χωρίς να υποχρεώνει την εταιρεία να υποβάλει επιχειρησιακό σχέδιο και τέλος, χωρίς να προβλέπει θέση γενικού διευθυντή, παρά μόνο έναν παντοδύναμο Πρόεδρο. Και όλα αυτά θα τα αποφασίζει το διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας.

Εμείς σας προτείνουμε να επιφυλάξετε μία εξουσιοδοτική διάταξη, να τα αποφασίζετε εσείς στο Υπουργείο και να δίνετε μια εν λευκώ εξουσιοδότηση στον Πρόεδρο της Εταιρείας να οργα-

νώσει, να διαχειριστεί και να επενδύσει όλη αυτή τη δημόσια χρηματοδότηση.

Κύριε Υπουργέ, ψηφίσαμε «ναι» επί της αρχής, γιατί συμφωνούμε με την εισαγωγή νέων μορφών χρηματοδότησης που να μοχλεύουν και να ανακυκλώνουν τους πόρους. Επί των άρθρων συμφωνούμε μόνο με το σκοπό της εταιρείας. Αυτό είναι το μόνο που μπορούμε να αποδεχτούμε. Πέρα από την ασυγχώρητη προχειρότητα και τους πειραματισμούς, υπάρχει κι ένα ακόμα ζήτημα:

Όταν, κύριε Υπουργέ, η αγορά απειλείται με φαινόμενα χιονοστιβάδας και αναζητά ρευστότητα, είναι λάθος να καταργείται η εγγυοδοσία. Γι' αυτό σας προτείνουμε μία μεταβατική διάταξη, με την οποία να διατηρήσετε την αυτοτέλεια του ΤΕΜΠΜΕ για κάποιο χρονικό διάστημα. Και αυτό το αρνείστε. Μήπως, λοιπόν, ο λόγος που απαξιώθηκε το ΤΕΜΠΜΕ στο χρονικό διάστημα που διέρρευσε, συνδέεται με την απόφασή σας αυτή να μην δεχθείτε την τροπολογία που σας προτείνουμε;

Θυμίζω στους συναδέλφους ότι το 2010 ενισχύθηκαν μόλις χίλιες τριακόσιες πενήντα επτά επιχειρήσεις, προκειμένου να καλύψουν φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις και να αγοράσουν εμπορεύματα, έναντι αρχικού στόχου εκατό χιλιάδων επιχειρήσεων. Θυμίζω, επίσης, ότι το 2009, το ΤΕΜΠΜΕ είχε ενισχύσει εξήντα χιλιάδες επιχειρήσεις, διατηρώντας περίπου διακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας σε όλη τη χώρα.

Επί των άρθρων, σας είπα και στην επιτροπή τι πρέπει να αλλάξετε σ' ένα προς ένα τα άρθρα. Στο άρθρο 2 σχετικά με την εποπτεία της Ανώνυμης Εταιρείας από την Τράπεζα της Ελλάδος, στο άρθρο 3 σχετικά με την ίδρυση παραρτημάτων, όπου εξακολουθώ να μην καταλαβαίνω γιατί επιμένετε, καθώς επίσης και στα αντικρουόμενα μεταξύ τους άρθρα 6 και 7 κ.λπ..

Με τον τρόπο που νομοθετείτε, με αυτή την προχειρότητα δηλαδή, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα. Δεν πρόκειται να πετύχουμε τη μετάβαση από τις εφάπαξ επιδοτήσεις στη μόχλευση και την ανακύκλωση, δηλαδή στη νέα χρηματοοικονομική λογική της διαχείρισης των δημοσίων πόρων. Δυστυχώς, δεν θέλετε να το καταλάβετε. Και αυτό μας δημιουργεί πολύ μεγάλο προβληματισμό. Τον ίδιο προβληματισμό έχουμε και για όλα τα υπόλοιπα ενεργά ή μη χρηματοδοτικά εργαλεία, τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τον αναπτυξιακό νόμο κ.ο.κ..

Και κάτι ακόμα. Κοιτούσα ποια από τα διάφορα χρηματοδοτικά εργαλεία λειτουργούν στα ΠΕΠ. Υπάρχουν κωδικοί, κύριε Υπουργέ, που δεν έχουν ακόμη ενεργοποιηθεί. Υπάρχει για παράδειγμα η πρωτοβουλία «JESSICA» για την οποία, έχουν δεσμευθεί πόροι στις περιφέρειες –νομίζω ότι στο βόρειο Αιγαίο οι πόροι αυτοί φτάνουν στα 10 εκατομμύρια ευρώ. Και περιμένει η περιφέρεια, περιμένουν οι διαχειριστικές αρχές –που σήμερα ανήκουν στον αποκεντρωμένο διοικητή και από την 1η Ιουλίου θα υπάγονται στον αρετό περιφερειάρχη- να πάρουν μια οδηγία, μια υπόδειξη, από το δικό σας Υπουργείο για το πώς θα εξειδικεύσουν και θα ωριμάσουν τα προγράμματα.

Με την ψήφιση ενός τέτοιου νομοσχεδίου, χωρίς να υπάρχει το υπόβαθρο ούτε στο Υπουργείο αλλά ούτε και στην Περιφέρεια και χωρίς, το ΕΤΕΑΝ, να είναι σε θέση να υποστηρίξει τη μετάβαση σε νέες μορφές χρηματοδότησης, τα πράγματα δεν πρόκειται να οδηγηθούν εκεί που επιθυμούμε όλοι.

Σε σχέση με την τροπολογία που καταθέσατε για το Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης, θέλω να επιστήσω την προσοχή σας στην ομαλή απορρόφηση και των άλλων εθνικών συμβουλίων μικρομεσαίων επιχειρήσεων, Συμβουλίου Εξαγωγών κ.ο.κ.. Έχω την εντύπωση –και αυτό μπορείτε να το διευκρινίσετε- ότι όπως έχει συνταχθεί η τροπολογία θα υπάρξουν νομικά προβλήματα.

Θα αναφερθώ τώρα, κλείνοντας την επί των άρθρων εισήγησή μου στην κατάθεση από πλευράς της Νέας Δημοκρατίας τροπολογίας με τίτλο «Ακαδημαϊκές Ελευθερίες, Ακαδημαϊκό Άσυλο». Με την τροπολογία αυτή καταργείται το άρθρο 3 του νόμου 3549/2007, ενώ προβλέπεται ρητά η μη επαναφορά σε ισχύ των διατάξεων των άρθρων 2 του ν.1268/1982 και των άρθρων 2 και 7 του ν.1404/1983.

Κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι οι αρχές του πανεπι-

στημιακού ασύλου, υπό την αυτονόητη μορφή της διασφάλισης της ακαδημαϊκής ελευθερίας και της ελεύθερης διακίνησης ιδεών, ούτως ή άλλως προστατεύονται από τις θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος. Δεν θα συνδέσω το θέμα που θα συζητήσουμε με την ελαστικοποίηση της παροχής ιθαγένειας που θεσπίσατε –μάλιστα προχθές- το Δ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας έκρινε ως αντισυνταγματικές τις διατάξεις του νόμου εκείνου ούτε και με τη δυνατότητα που είχε η Κυβέρνηση να τροποποιήσει, να προσπαθήσει τουλάχιστον, τον Κανονισμό του Δουβλίνου II.

Θα μιλήσω μόνο για το διασυρμό που, για μια ακόμα φορά υπέστη το Κράτος με το ταξίδι της Κρήτης και με την προτροπή και κατάληψη της Νομικής, ενός κτηρίου με ιστορικό συμβολισμό και με μεγάλη φόρτιση για όλους μας. Η Κυβέρνηση ασχολήθηκε κατόπιν εορτής. Θεώρησε δε, ότι ένα τέτοιο πρόβλημα μπορεί να επιλυθεί με την ορθή άσκηση της αρμοδιότητας μεταξύ τεσσάρων εμπλεκόμενων Υπουργείων: του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Εργασίας και του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Κύριοι συνάδελφοι, οι ατέρμονες διαπραγματεύσεις που ακολουθούν ατελείωτες συσκέψεις και οδηγούν σε κατάληψη ή και σε καταστροφή δεν συνάδουν με τις αρχές της ελευθερίας, της ανεξαρτησίας, της ακεραιότητας και της αυτοδυναμίας, –για να θυμηθούμε και τον Μίκη Θεοδωράκη και τη ΣΠΙΘΑ του- ούτε μπορούν να επιτρέψουμε να γίνει η χώρα έρμαιο των φαντασιώσεων και του πολιτικού τυχοδιωκτισμού ορισμένων.

Θα κλείσω, κυρία Πρόεδρε, διαβάζοντας αποσπάσματα από μια συνέντευξη, της κ. Αρβελέρ, με αφορμή κάποιο αντίστοιχο περιστατικό που είχε συμβεί στο Παρίσι. Θυμίζω ότι η κ. Αρβελέρ, ως Πρόεδρος της Σορβόνης, ήταν Πρύτανης όλων των πανεπιστημίων. Είπε λοιπόν, η κ. Αρβελέρ: ότι το πρώτο έγγραφο που έκανε, όταν δημιουργήθηκε το πρόβλημα και το κοινοποίησε γραπτά ζητώντας να τοιχοκολληθεί σε όλα τα κτήρια του πανεπιστημίου, σε δεκαεπτά συνολικά κτήρια ήταν η εξής ανακοίνωση: «Είμαι υπεύθυνη για την ακεραιότητα των προσώπων, για την ακεραιότητα του πανεπιστημιακού εξοπλισμού και προτιμώ να δω στο πανεπιστήμιο την αστυνομία, παρά φέρετρα». Υπογραφή Ελένη Αρβελέρ.

Με αυτή την ρύθμιση την οποία ελπίζω να αποδεχτεί η Κυβέρνηση, νομίζω ότι αντιμετωπίζουμε ριζικά το θέμα χωρίς να προσβάλλουμε τις ακαδημαϊκές ελευθερίες, αλλά και το αίσθημα που έχει ο πολίτης, την ανάγκη που έχει, να βλέπει το κράτος να λειτουργεί με τρόπο που να συνάδει με τις αρχές της ελευθερίας και της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη, τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Κаланτίδου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα επιστρέψω στο κύριο θέμα του σχεδίου νόμου που έχουμε σήμερα. Η μετεξέλιξη του ΤΕΜΠΜΕ και η σύσταση του Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης είναι κατά την άποψή μας μια ακόμα απόδειξη της αντιλαϊκής πολιτικής που εφαρμόζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κάτω από το βλέμμα –να πω μόνο- της τρόικας.

Είναι μια ακόμα απόδειξη του αναπτυξιακού μοντέλου που υπηρετείτε, καθόλου νέου κατά την άποψή μας, αλλά του γνωστού, πασίγνωστου μοντέλου της καπιταλιστικής παραγωγής, πράγμα που επιβεβαιώνεται και στην αιτιολογική έκθεση, αλλά και από τη μελέτη των άρθρων.

Ορίζεται και εισηγητικά και με τον ορισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μέσα στην έκθεση αιτιολόγησης του σχεδίου νόμου ότι μικρή και μεσαία επιχείρηση είναι αυτή που έχει μέχρι διακόσιους πενήντα εργαζόμενους. Καμμία σχέση με την ελληνική πραγματικότητα. Και μόνο αυτή η αναφορά καθιστά σαφές ότι ο πραγματικός στόχος της ίδρυσης του ΕΤΕΑΝ είναι η χρηματοδότηση των μεγάλων και όχι των αυτοαπασχολούμενων και μικρών επαγγελματιών.

Αναφέρεται, επίσης, στο νομοσχέδιο ότι το ΕΤΕΑΝ θα στηρίξει νέες επιχειρήσεις, την νεανική επιχειρηματικότητα, πιθανόν

και κάποιες άλλες τέτοιες μορφές. Και βέβαια, είμαστε σίγουροι ότι θα το κάνει αυτό. Δηλαδή, θα υπάρξει και στήριξη και επιδότηση, αν θέλετε, ή και εγγυοδότηση νέων επιχειρήσεων. Το κάνετε και στο παρελθόν. Έχει γίνει και από άλλες κυβερνήσεις. Στηρίζετε τη νέα επιχειρηματικότητα ή αν θέλετε και τη γυναικεία επιχειρηματικότητα στο παρελθόν, σα μηχανισμό εκτόνωσης της ανεργίας. Κυρίως με την τόνωση της επιχειρηματικότητας ωθείτε τους ανέργους να έχουν μια δουλειά. Ξέρετε όμως πολύ καλά, γιατί η ίδια η ζωή το έδειξε, πόσο θνησιγενείς είναι αυτές οι επιχειρήσεις. Και βέβαια, τι αυταπάτες καλλιεργούν στο πώς να αντιδράσουν και να οργανωθούν οι μικροί επαγγελματίες, οι άνεργοι, αυτοί που μένουν χωρίς τις επιχειρήσεις τους.

Μέσα απ' αυτό το σχέδιο νόμου συνεχίζεται η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων, αφού στο άρθρο πέμπτο, ενώ το προσωπικό μεταφέρεται από το προηγούμενο ταμείο, το ΤΕΜΠΜΕ, αυτοδικαίως, το σχέδιο νόμου μιλάει για υπογραφή νέας σύμβασης και μάλιστα για συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας διεκδικεί πλήρη και σταθερή δουλειά, με δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους, πόσο μάλλον τώρα σ' αυτή την περίπτωση που μιλάμε για εργαζόμενους που μεταφέρονται αυτοδικαίως και που θα έπρεπε να διατηρούν όλα τα δικαιώματά τους, τις ίδιες θέσεις εργασίας, τον ίδιο μισθό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές ήταν μερικές επισημάνσεις για να δείξω ότι φαίνεται πως υπηρετεί την αντιλαϊκή σας πολιτική και αυτό το σχέδιο νόμου. Παρ' όλα αυτά θέλω να σταθώ λίγο στην κριτική που έγινε στην Κυβέρνηση εδώ, μέσα στην Αίθουσα, στη Βουλή, αν θέλετε, όχι μόνο στην αρνητική κριτική, αλλά και στην θετική κριτική από τα άλλα κόμματα, μια κριτική, νομίζω, εντελώς, επιφανειακή και πολλές φορές αποπροσανατολιστική, όπως αυτό της εικονικής πραγματικότητας, ας πούμε. Όχι, το ΠΑΣΟΚ κατά την άποψή μας, δεν μεταφέρει με αυτό το νομοσχέδιο μια εικονική πραγματικότητα ή δεν υπηρετεί αυτήν ή δεν ξέρω τι άλλο.

Πρόσεξα και παρατήρησα ότι η καταψήφιση του σχεδίου νόμου γίνεται κάτω από το βάρος της αντιπολιτευτικής θέσης σε μια περίοδο που «το καζάνι πραγματικά βράζει» και ο λαός περνάει πάρα πολύ δύσκολα. Οι προτάσεις για αλλαγές, τροποποιήσεις, οι διαχειριστικές προτάσεις που έγιναν, βεβαίως και δεν αλλάζουν την ουσία του νομοσχεδίου. Κατά την άποψή μας, το επιβεβαιώνουν.

Όσο για τις αναφορές στα προβλήματα των αυτοαπασχολούμενων και των μικρών ΕΒΕ γίνονται, πραγματικά κατά την άποψή μου, για να θολώσουν τα νερά, για να συγκινήσουν και στο τέλος τέλος να αποπροσανατολίσουν, έτσι ώστε τελικά να υπηρετήσουν καλύτερα την αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, φτιασιδώνοντας όσο γίνεται ένα φιλολαϊκό προσωπείο. Κυρίες γίνονται από Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Κοιτάξτε. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας δεν κάνει κριτική ούτε στα ωραία παρηγορητικά λόγια ούτε στις εκφράσεις ή στη μεταφορά ή στην καταγραφή των προβλημάτων που πραγματικά υπάρχουν. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας κάνει κριτική στο πώς υπηρετείται και μ' αυτό το νομοσχέδιο συνολικά η αντιλαϊκή πολιτική.

Όλοι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ -και εγώ πραγματικά δεν το καταλαβαίνω και νομίζω ότι δεν το καταλαβαίνει και ο απλός κόσμος- είπαν ότι η πηγή του προβλήματος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων -των πιο πολλών Βουλευτών η άποψη ήταν αυτή- είναι η έλλειψη ρευστότητας, γιατί οι τράπεζες δεν δανείζουν.

Με συγχωρείτε, έτσι πολύ απλοϊκά, κύριοι Βουλευτές, δηλαδή, όποιος ανοίγει επιχείρηση περιμένει να δανειστεί; Δεν έχει να κάνει με την «πίτα της αγοράς», με «το μαχαίρι» και οι ποιος το κρατάει; Δηλαδή, στην ελεύθερη καπιταλιστική αγορά οι μικρομεσαίοι εξαρτώνται από τα δάνεια της τράπεζας, αλλά δεν εξαρτώνται από τον ανταγωνισμό και την αγοραστική δύναμη του λαού.

Εγώ νομίζω ότι εδώ εσείς κάνετε ένα μεγάλο άλμα για να καλύψετε την αντιλαϊκή πολιτική. Δεν μπορώ να το καταλάβω, εκτός αν εγώ δεν μπορώ να φτάσω τη σκέψη σας. Δεν έχω να δώσω άλλη εξήγηση. Πάντως, δεν μπορείτε να μετράτε έτσι, μ' όλη

αυτήν την παρουσίαση που κάνετε για τα προβλήματα των ΕΒΕ και στην οποία συμφωνούμε στην καταγραφή. Εδώ έχετε να κάνετε με μια συνολική πολιτική.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μείωσε, κάτω από αυτήν την πολιτική στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μισθούς, συντάξεις, περιέκοψε δικαιώματα εργασιακά. Με τον αναπτυξιακό νόμο καθόρισε πώς θα ενισχύσει τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, τα μονοπώλια. Ενισχύει την επέκταση, τη δυνατότητα που έχουν οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι επιχειρηματικοί όμιλοι. Δίνει επιδοτήσεις για τις ασφαλιστικές εισφορές. Μειώνει τη φορολογία. Με τα ΣΔΙΤ ανοίγει το δρόμο, ώστε το δημόσιο στη σύμπραξη να ενισχύει το ιδιωτικό κεφάλαιο και εσείς, σαν να μην συμβαίνει τίποτα, λέτε ότι έχουμε πρόβλημα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, γιατί δεν δανείζονται από τις τράπεζες. Η έλλειψη ρευστότητας οφείλεται στο ότι δεν δανείζονται από τις τράπεζες.

Με συγχωρείτε, θα κάνω ένα, επίσης, απλοϊκό ερώτημα: Σ' αυτήν την ελεύθερη αγορά που τη θαυμάζετε, θεωρείτε ότι είναι το τέλος της κοινωνίας μας, το καλύτερο σκαλοπάτι, πώς θέλετε να βάλτε περιορισμό στα τραπεζικά προϊόντα; Και αυτά στην ελεύθερη αγορά κινούνται. Γιατί πιστεύετε ότι μπορείτε να βάλτε περιορισμό στα τραπεζικά προϊόντα;

Η αναπτυξιακή πολιτική που εφαρμόζετε ενισχύει το μεγάλο κεφάλαιο, κάνει σκληρότερο τον ανταγωνισμό, μειώνει κατακόρυφα την αγοραστική δύναμη του λαού και αυτά είναι τα στοιχεία που κάνουν τη θέση των μικρών ΕΒΕ και των αυτοαπασχολούμενων πολύ δυσμενέστερη στην περίοδο της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ξεκινάει από το ότι η θέση της μικροεπιχείρησης είναι αδύναμη στον καπιταλισμό και την περίοδο της κρίσης χειροτερεύει. Προτείνουμε, λοιπόν, μέτρα, που τα είπαμε στην προηγούμενη συζήτηση, απαραίτητα για την επιβίωση των αυτοαπασχολούμενων και μικρών ΕΒΕ στις σημερινές συνθήκες.

Ξεκαθαρίζουμε, όμως, και το λέμε απευθυνόμενοι κυρίως στους μικρούς επαγγελματίες και στους αυτοαπασχολούμενους, ότι καθένας τους έχει δικαίωμα στη δουλειά και σε εισόδημα που να αντιστοιχεί στην εξυπηρέτηση των σύγχρονων αναγκών του. Μπορεί, όμως, να το διασφαλίσει μόνο με κοινή πάλη με τα άλλα λαϊκά στρώματα απέναντι από τα μονοπώλια για έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης.

Το ερώτημα είναι αν αυτός ο άλλος δρόμος ανάπτυξης είναι εφικτός. Πάντως, νομίζω ότι είναι πιο εφικτός από το να μετράμε λουκέτα. Κατά την άποψή μας είναι ένας δρόμος ανάπτυξης, που αν αξιοποιηθεί τις δυνατότητες της χώρας, αξιοποιηθεί το έμπειρο εργατικό και επιστημονικό δυναμικό, κάνει πραγματικά λαϊκή περιουσία τα μονοπώλια και λειτουργήσει σωστά ο παραγωγικός συνεταιρισμός για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις με κοινωνικό και λαϊκό έλεγχο και μ' ένα κεντρικό σχεδιασμό, «ναι» μπορεί να πάει το λαό της χώρας μας μπροστά, να ανεβάσει το βιοτικό του επίπεδο και να κινήσει την ανθρωπότητα ακόμα πιο μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος την κ. Σοφία Κаланτίδου.

Παρακαλώ τον ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ, κ. Αλέξανδρο Χρυσανθοκόπουλο, να πάρει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δράττομαι της ευκαιρίας ακριβώς αυτής της προσέγγισης, της εκτός τόπου. Δεν πρόκειται για ιδεολογική ουτοπία, αλλά ο κεντρικός σχεδιασμός ξέρουμε ότι γέννησε μια γραφειοκρατία, η οποία στη συνέχεια οδήγησε στην κατάρρευση όλα τα πειράματα, τα οποία επιχειρήθηκαν.

Ταυτόχρονα, αυτή η απαλλοτρίωση των μέσων παραγωγής δημιουργήσε τον κρατικό καπιταλισμό σήμερα στην Κίνα, ο οποίος θριαμβεύει και ο οποίος έχει εκμηδενίσει το κόστος παραγωγής παγκόσμια και ισοπεδώνει και τις εργασιακές σχέσεις παντού, έτσι όπως βολεύει τις πολυεθνικές εταιρείες και τους όρους των χρηματοοικονομικών παραγόντων, διότι ως γνωστό, πλέον το κεφάλαιο είναι χρηματιστικό. Δεν είναι απλά επιχειρήσεις ξεκομμένες, αλλά είναι και οι μετοχές.

Με τέτοια δεδομένα, εάν κανείς αναφέρεται στην ελεύθερη αγορά, βλέπει μια αγορά, η οποία δεν είναι καθόλου ελεύθερη. Γιατί όταν είναι ολιγοπωλιακή και μονοπωλιακή, σαφώς ελέγχεται και αυτοί που ελέγχουν την αγορά καθορίζουν τι προωθούν, τι πωλούν και τι παράγουν.

Εμείς, μια χώρα στην περιφέρεια του καπιταλιστικού συστήματος και πολλές φορές στο περιθώριο της καπιταλιστικής ανάπτυξης με αποβιομηχάνιση και με υπερδιογκωμένο τον τριτογενή τομέα οφείλουμε να ενδυναμώσουμε την παρέμβασή μας για την επιβίωσή μας ως λαός, με βάση συγκριτικά πλεονεκτήματα ή αξιοποιώντας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μας.

Όταν κανείς, λοιπόν, απευθύνεται με όρους της δεκαετίας του 1920 για να δώσει απαντήσεις στα προβλήματα εκατό χρόνων μετέπειτα, όταν έχουν πάρα πολλά πράγματα αλλάξει και κυρίως έχουν γίνει πιο πολύπλοκα και πιο δύσκολες οι παρεμβάσεις, τότε η λογική ότι το κράτος είναι ο σωτήρας των πάντων, νομίζω ότι το μόνο που κάνει είναι να υπενθυμίζει μια παλιά σταλινική εκδοχή ενός πειράματος.

Έτσι, λοιπόν, αυτή η ευχή ότι όλα θα τα πάρουμε στα χέρια μας και εμείς ως «δικαιοί πατερούληδες», ένα κόμμα που θα επιβάλει τη δικιά του δικτατορία της ελευθερίας των πολιτών, άρα θα τους έχει καλοταϊσμένους και κάποιοι θα ασχολούνται και δεν θα είναι κανείς άνεργος, αλλά θα είναι υποσιτισμένοι, δεν χρειάζεται να την αξιολογήσει κανείς, έχει νομίζω χρεοκοπήσει.

Επίσης, βλέπουμε στην Ευρώπη, την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία να υποτάσσεται στον νεοφιλελευθερισμό, εξ ου και οι πολλές συμμαχίες με τους νεοφιλελεύθερους, τόσο σε πολιτικό επίπεδο, όσο και η εφαρμογή νεοφιλελεύθερων συνταγών και μονεταριστικών επιλογών. Ξέρει κανείς ότι αυτά είναι δεδομένα, τα οποία δείχνουν μια διολίσθηση. Έχει καταρρεύσει η παλιά αποικιακή ισχύς των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Ευρωπαϊκού Κέντρου και έχουμε μια νεοαποικιακή σχέση, η οποία στηρίζεται στην άνιση ανταλλαγή προϊόντων, στην άνιση αμοιβή επίσης εργαζομένων.

Όλα αυτά τα λαμβάνουμε υπόψη, διότι αν κανείς έλεγε ότι το θαύμα της Γερμανίας επιτεύχθηκε με τα χαμηλά μεροκάματα, θα ήταν ένας ψεύτης και τίποτα άλλο. Δεν μπορούμε σ' αυτόν το λαό, ο οποίος βασανίζεται σήμερα, να του λέμε: «Ξέρεις κάτι; Η Γερμανία θριαμβεύει με μισθούς διπλάσιους και τριπλάσιους από εμάς.» Γιατί;

Γιατί η δικιά μας απομείωση των μισθών, των αμοιβών των εργαζομένων αποτελεί παράγοντα προόδου και ανταγωνιστικότητας; Γιατί μας επιβάλλεται εσωτερική υποτίμηση; Ποιο είναι το ελληνικό κεφάλαιο, το οποίο συγκρούεται με το γερμανικό ή με τους άλλους οι οποίοι στην Κεντρική Ευρώπη έχουν πλεονάσματα; Ποιοι είναι αυτοί οι όροι; Μήπως δεν έχουμε καν ελληνικό κεφάλαιο; Μήπως στην Ελλάδα δεν έγινε ποτέ πραγματική συσσώρευση; Μήπως στην Ελλάδα δεν γεννήθηκε ποτέ το επαρκές προλεταριάτο; Μήπως τελικά η Επανάσταση του '21 δεν μπορεί να είναι η εκδοχή του Κορδάτου και του Βερεμής, ο οποίος ανακάλυψε ότι γεννιέται έθνος; Ε, όχι κύριε! Το γένος και το έθνος ήταν διατυπωμένα ακόμα και από τον Όμηρο!

Όμως, όλοι αυτοί βρίσκονται σε ιδεολογική σύγχυση και πρόκειται για ιδεολογικά άλλοθι μιας παγκοσμιοποίησης της οποίας η ουρά είναι η συμπληρωματική προσέγγιση μιας παραδοσιακής Αριστεράς ανίκανης να ερμηνεύσει ζητήματα.

Κατά τον ίδιο τρόπο, έχουμε και ένα σοσιαλιστικό κόμμα, το οποίο κατήγγειλε κατά κόρον τη σοσιαλδημοκρατία και έφτασε σήμερα να μην είναι ούτε καν σοσιαλδημοκρατικό –γιατί εκεί έχουμε, όπως είπαμε, τα προνομιούχα στρώματα της μεσοτάξης, τα οποία απολάμβαναν ιδιαίτερων προνομίων– ενώ σήμερα έχουμε και μια γενικευμένη υποταγή σε νεοφιλελεύθερες συνταγές.

Τώρα, λοιπόν, έρχεται ένα σχέδιο νόμου το οποίο περιέχει έναν κρατικό παρεμβατισμό. Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω ότι θα πρέπει να έχουμε υπ' όψιν ως στο νεοφιλελευθερισμό υπάρχει κρατικός παρεμβατισμός προστασίας του μεγάλου κεφαλαίου, δεδομένου ότι απελευθερώνει τους όρους ανταγωνισμού, για να «καταπιεί» το μεγάλο κεφάλαιο το μικρό.

Εδώ έχουμε έναν κρατικό παρεμβατισμό, ο οποίος με πεινχρά μέσα και με ελάχιστους πόρους θέλει να παρέμβει διορθωτικά

στα όρια των κανόνων ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό άλλωστε υπήρξαν και οι δηλώσεις και οι ερμηνευτικές διατυπώσεις, τις οποίες μας κατέθεσε χθες ο Υπουργός για να συμπληρωθούν στο σχέδιο νόμου και να μην υπάρξουν προσφυγές από κάποιους μεγαλοεπιχειρηματίες ή από πολυεθνικές εταιρείες, οι οποίες αμφισβητούν τη νομιμότητα με βάση το ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Προσφέρονται, λοιπόν, παρατραπεζικά προϊόντα. Στην ουσία αυτό γίνεται. Βέβαια, οι τράπεζες έχουν τους δικούς τους μηχανισμούς, οι οποίοι όμως τώρα δεν προσφέρουν τίποτα. Όπως είπα και στην πρωτομιλία μου, ακριβώς αυτό είναι το βασικό σημείο. Δηλαδή, όταν το Μάη οι τράπεζες δεν θα δίνουν αρκετά δάνεια, θα βαθμολογηθούν πάρα πολύ άσχημα. Ταυτόχρονα, αυτή είναι μια παγίδα από τους οίκους αξιολόγησης, τους οποίους πληρώνουμε κιόλας, για να μας απομειώσουν ακόμα περισσότερο. Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η εσωτερική υποτίμηση έχει ως αντικειμενικό αποτέλεσμα το να πέσει η αξία γης, την οποία θέλουν να μας υφαρπάξουν. Εκεί είναι το μεγάλο κόλπο όλης αυτής της ιστορίας. Εποφθαλμιούν και πάνε να πάρουν τα μεγάλα φιλέτα μιας περιοχής που γεωγραφικά, κλιματολογικά και πολιτισμικά έχει να προσφέρει πάρα πολλά στο μέλλον.

Έτσι όπως διατυπώνεται το σχέδιο νόμου, εμείς το απορρίψαμε επί της αρχής ως αναποτελεσματικό, ευχετικό και αδύναμο να παρέμβει και να διορθώσει τα κακώς κείμενα της ελληνικής οικονομικής πραγματικότητας και να συμβάλει στην τόνωση της αγοράς.

Ο νόμος αναφέρεται στη σύσταση εταιρείας. Από τη στιγμή που το Ταμείο Εγγυοδοσίας Μικρών και Πολύ Μικρών Επιχειρήσεων μεταφέρεται στο νέο ταμείο, εμείς είπαμε ότι δεν ζητάμε την κατάργηση του ΤΕΜΠΜΕ. Γι' αυτό το λόγο, άλλωστε, είπαμε ότι συμφωνούμε στην υπερψήφιση του άρθρου πρώτου. Αυτό σημαίνει ότι συμφωνούμε ακριβώς γιατί δεν ζητάμε να καταστραφεί κάτι που υπάρχει και εξελίσσεται, ανεξάρτητα από το αν είχε συμβάλει απόλυτα θετικά ή όχι.

Όσον αφορά το άρθρο δεύτερο, από το οποίο ξεκινά το καταστατικό της εταιρείας –κάτι που θα μπορούσε να το κάνει η ίδια η γενική συνέλευση των μετόχων και να συσταθεί μια εταιρεία– έχω να πω ότι εμείς από εκεί και κάτω δεν παρεμβαίνουμε. Θεωρούμε ότι το πεδίο είναι λάθος και ότι η συζήτηση είναι εκτός νοήματος, γιατί η Βουλή νομοθετεί ένα καταστατικό το οποίο στη συνέχεια θα το τροποποιήσει η γενική συνέλευση. Και αυτό το λέω, για να συνειδητοποιήσουμε για ποιο πράγμα μιλάμε.

Σκεφθείτε ότι το απλοϊκό της υπόθεσης είναι το εξής: Το άρθρο 1 λέει ότι συνίσταται με το παρόν ανώνυμη εταιρεία, η οποία λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της κείμενης νομοθεσίας. Άραγε θα μπορούσε να λειτουργήσει με άλλους κανόνες; Δηλαδή, το αυτονόητο μετατρέπεται σε «αυτοανόητο», όταν ο πλεονασμός προστίθεται εκεί που τα πράγματα θα πρέπει να είναι σαφή.

Μ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, εμείς καταψηφίζουμε το άρθρο 2, αλλά και τις υπόλοιπες διατάξεις του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Χρυσανθακόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όσον αφορά αυτό που συζητάμε, ήδη έχουμε τοποθετηθεί από χθες, όπως άλλωστε κάναμε και στην επιτροπή.

Επί της αρχής, λοιπόν, καταψηφίζουμε το σχέδιο νόμου που μετατρέπει το «ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.» σε «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.»

Όσον αφορά το άρθρο πρώτο, η εποπτεία από την Τράπεζα της Ελλάδος υπήρχε και στο ΤΕΜΠΜΕ στο άρθρο 9 του ν. 3066 και στην απόφαση 6/2002, που αφορούσε τους κανόνες για την κεφαλαιακή επάρκεια, τη ρευστότητα και τη ρύθμιση των κατηγοριών τοποθεσιών, όπου το ΤΕΜΠΜΕ επενδύει τα διαθέσιμά του. Εδώ η εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος δεν εξειδικεύεται, αλλά το πλαίσιο εποπτείας θα εξειδικευθεί με απόφαση της ίδιας της Τράπεζας της Ελλάδος.

Επίσης, υπάρχει ρητά εποπτεία από τον ίδιο τον Υπουργό σε ό,τι αφορά την πολιτική και τη δράση της Α.Ε., ενώ στο ΤΕΜΠΜΕ ο κύριος Υπουργός όριζε το πρώτο διοικητικό συμβούλιο, τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρο της εταιρείας βάσει του ν. 3066. Η άποψή μας είναι ότι δεν μπορεί η τράπεζα να αξιολογεί, κάτι που φυσικά είναι αρνητικό.

Όσον αφορά το άρθρο δεύτερο, που αφορά το καταστατικό και πιο συγκεκριμένα στο άρθρο 4 του καταστατικού, ήθελα να πω ότι δεν γίνεται σαφής ο ορισμός της έννοιας «καινοτομία», προκειμένου να συμφωνήσουμε στο τι περιλαμβάνει και τι όχι. Από τη στιγμή που θα συμπεριληφθούν και τα ΣΔΙΤ και η διαχείριση υδάτινων πόρων, η υδροηλεκτρική ενέργεια, οι εκτροπές και η γεωθερμία, δεν θα υπάρχουν διαθέσιμα χρήματα για να χρησιμοποιηθούν σε άλλου είδους επιχειρήσεις. Αφήντε, δηλαδή, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις να νομίζουν ότι είναι μέσα. Βεβαίως, λόγω του επενδυτικού νόμου, γνωρίζουν ότι όλη αυτή η ιστορία έγινε για τις μεγάλες επενδύσεις. Φαίνεται ότι οι προτεραιότητές σας αφορούν μόνο αυτές –και δεν θα αναφερθώ στο αν είναι καταστροφικές ή όχι- των οποίων τα κριτήρια αξιολόγησης θα ορίζονται μέσα από τον επενδυτικό νόμο και σύμφωνα με τα όσα θέλει το Υπουργείο.

Το «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.» θα διαχειρίζεται το ΕΣΠΑ και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με μια απλή απόφαση Υπουργών. Αυτό που συμβαίνει είναι τα εθνικά και τα κοινοτικά κονδύλια να αξιολογούνται με βάση τα κριτήρια των τραπεζών, αφού τον πρώτο λόγο στη συνεπένδυση τον έχουν οι τράπεζες.

Αν από τη μεριά μας υπήρχε αυτή η κριτική όσον αφορά το ΤΕΜΠΜΕ –δηλαδή, ότι στην τραπεζική λογική η αντιμετώπιση των αιτήσεων βάσει κριτηρίων του χρηματοπιστωτικού συστήματος αποτελεί τροχονόμο φανταστικό τώρα με το «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.»! Αυτό το ζήτημα για μας είναι αδιανόητο!

Επίσης, προκύπτει και ένα άλλο θέμα που αφορά την παράγραφο γ' του άρθρου 4 και το γεγονός ότι εκλείπει η δυνατότητα του διοικητικού συμβουλίου της Εταιρείας να προσφεύγει σε δραστηριότητες, που έχουν να κάνουν με δανειοδοτήσεις, με επιδότηση επιτοκίου. Αυτό τώρα αφήνεται να γίνει μόνο εάν υπάρχει ανάλογη εξουσιοδότηση από τον Υπουργό.

Όσον αφορά το άρθρο 7 του καταστατικού, εμείς λέμε να οριστεί ότι οι μετοχές δεν πρέπει και δεν είναι δυνατόν να μεταβιβάζονται, διότι αυτές είναι μετοχές του δημοσίου.

Όσον αφορά το άρθρο 11 που αφορά το διοικητικό συμβούλιο, πρέπει οπωσδήποτε να υπάρχουν μέλη και από τους επαγγελματικούς φορείς και τα επιμελητήρια, προκειμένου να υπάρχει κοινωνικός έλεγχος.

Στο ΤΕΜΠΜΕ, στο πρώτο διοικητικό συμβούλιο, όπως είπα και πιο πάνω, ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος οριζόταν από τον Υπουργό Ανάπτυξης, ενώ εδώ τα ορίζει η γενική συνέλευση.

Όσον αφορά τα θέματα επιλογής του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, η πρότασή μας είναι να επιλέγονται με δημόσιο διαγωνισμό και αυτές οι επιλογές να έρχονται στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής για έγκριση, όπως έρχονται και αρκετές άλλες.

Όσον αφορά το άρθρο τέταρτο και τον κανονισμό λειτουργίας που θα συνταχθεί και θα ορίζει την παροχή εγγυήσεων, αυτός θα πρέπει να εντάσσεται στο πλαίσιο εποπτείας του «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.» και θα αποφασίζει η Τράπεζα της Ελλάδος, βάσει του άρθρου 1 του καταστατικού. Ενώ για το ΤΕΜΠΜΕ η εγγύηση κυμαινόταν από 40% έως 70% του ύψους της πίστωσης, για το ΕΤΕΑΝ μπορεί να φτάσει μέχρι το 80%.

Η Τράπεζα της Ελλάδος έχει κυρίαρχο λόγο στην εποπτεία και στον καθορισμό της δράσης και της λειτουργίας του ταμείου. Θα πρέπει να αξιολογηθεί εάν αυτό είναι θετικό ή αρνητικό. Βεβαίως για μας είναι δεδομένο. Η άποψή μας είναι ότι δεν μπορεί η Τράπεζα της Ελλάδος να αξιολογεί. Οι τράπεζες λειτουργούν ανεξέλεγκτα, κάτι που εσείς το ενισχύετε.

Όσον αφορά το άρθρο πέμπτο, θα ήθελα να πω ότι η στελέχωση του ΕΤΕΑΝ χρειάζεται ανθρώπους έμπειρους και ανθρώπους εξοικειωμένους με το αντικείμενο. Θα πρέπει να υπάρχει σαφής δέσμευση και χρονοδιάγραμμα στελέχωσης του ΕΤΕΑΝ, με εξειδικευμένο προσωπικό, που να μπορεί να εξυπηρετήσει τους στόχους.

Όσον αφορά τους εργαζόμενους και το προσωπικό και το εργασιακό καθεστώς, έχουμε καταθέσει τροπολογία και θεωρούμε ότι θα πρέπει το Υπουργείο να τη δει και να τη συμπεριλάβει στο σχέδιο νόμου.

Για τις υπόλοιπες υπουργικές τροπολογίες θα μιλήσω στη δευτερολογία μου. Όμως, έχει κατατεθεί η τροπολογία των συναδέλφων από τη Νέα Δημοκρατία. Από χθες ζητούμε αυτή η τροπολογία να αποσυρθεί, γιατί δεν έχει να κάνει με το νομοσχέδιο. Είναι ενός άλλου Υπουργείου. Παρ' όλα αυτά, επειδή και βάσει του καταστατικού της Βουλής θα πρέπει τουλάχιστον τριάντα Βουλευτές να το ζητήσουν, θα μπορούσε ο κύριος Υπουργός να είχε τοποθετηθεί εδώ και να μην συζητιόταν αυτή η τροπολογία.

Όμως, επειδή αυτό το θέμα μπαίνει –και δεν έγινε καμμία αναφορά από την πλευρά του Υπουργείου- και έχει γίνει ολόκληρο ζήτημα, να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους. Το άσυλο δεν είναι κανένα εφεύρημα της Αριστεράς, για να καλύπτει τους αναρχικούς και τους χωρίς χαρτιά μετανάστες, διότι αυτό ακούμε συνεχώς. Είναι ένα στοιχείο που εμφανίζεται ξανά και ξανά, ήδη από την αρχαιότητα, μολονότι τότε άσυλα ήταν οι ίδιοι οι ναοί.

Αν θέλουμε να πάρουμε τα πράγματα ιστορικά, τότε θα πρέπει να αποδεχθούμε ότι η έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου πάει μακριά, δεν είναι ίδιον της Μεταπολίτευσης, μολονότι λόγω του Πολυτεχνείου απέκτησε –και καλώς- μια βαρύνουσα σημασία. Ήδη από τον 19^ο αιώνα αποτελούσε εθιμικό δίκαιο η απαγόρευση της εισόδου αστυνομικών χωρίς άδεια.

Τυπικά τουλάχιστον, ο θεσμός υφίστατο ακόμη και στις πιο αυταρχικές περιόδους. Και όντως μεταπολιτευτικά και μέχρι το 1982 –οπότε κατοχυρώνεται με το ν. 1268- είχαν γίνει πολλές ένθερμες συζητήσεις. Η Δεξιά απέρριπτε κάθε πρόταση για θεσμοθέτηση. Ισχυρίζονται οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι το άρθρο 3 του ν. 3549/2007 περιττεύει γιατί η ακαδημαϊκή ελευθερία κατοχυρώνεται από το Σύνταγμα βάσει του άρθρου 16. Δικός σας νόμος είναι ο ν. 3549/2007, είναι ο νόμος Γιαννάκου.

Μιλάμε όμως για το άρθρο 16, ένα άρθρο που λυσσαλέα θελήσατε, κύριοι συνάδελφοι, να αναθεωρηθεί, όπως βέβαια και κάποιοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ στην προηγούμενη αναθεωρητική Βουλή. Ας μην παραβλέπουμε το γεγονός ότι προφανώς το Σύνταγμα απαιτεί εκτελεστικό νόμο, για να ισχύσει και να εξειδικευτεί.

Ισχυρίζονται οι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία –και όχι μόνο οι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία- ότι το άσυλο αποτελεί νησίδα πρόσφορο για την τέλεση κάθε είδους παράνομων πράξεων. Αλήθεια, πιστεύει κανείς ότι η παρανομία είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το άσυλο; Ας μας το πει εδώ! Δεν είναι το άσυλο που δημιουργεί τη βία ούτε είναι εκείνο που ενισχύει τη βίαιη συμπεριφορά, κύριοι συνάδελφοι! Δεν φταίει το άσυλο που ο αντικοινοβουλευτισμός στην κοινωνία «έχει χτυπήσει κόκκινο» ή που οι άνθρωποι βρίσκονται σε αδιέξοδο και καταλήγουν να υιοθετούν ακραίες μορφές δράσης και συμπεριφοράς.

Ακούσαμε τον ισχυρισμό ότι είναι ώριμο αίτημα της κοινής γνώμης η κατάργηση του ασύλου. Δεν βλέπετε ότι πραγματικά μεγάλη είναι μόνο η επιθυμία για κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας με τα αίτια της «SIEMENS» και του Βατοπεδίου και πολλά άλλα που έχουν γίνει, με τον ανελέητο προσωπικό πλουτισμό των πολιτικών παραγόντων και την κακοποίηση του δημοσίου πλούτου;

Η Αριστερά βάλλεται πανταχόθεν, ότι δήθεν υποθάλπει εγκληματικές συμπεριφορές. Επιμένουμε, μεταξύ άλλων, σε αυτή τη συζήτηση, γιατί όλη αυτή η υπερβολική αντίδραση επιδιώκει να θεμελιωθεί στον εξής παράλογο ισχυρισμό: Ότι δηλαδή, είναι ο χώρος της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και της καταχώρησης των ακαδημαϊκών ελευθεριών που δημιουργεί την ανομία!

Αυτό μας λέτε όλοι εδώ μέσα –ή τέλος πάντων αυτοί που καταθέτετε την τροπολογία και μαζί και άλλοι που την στηρίζουν- ότι δηλαδή, όσοι κυκλοφορούν σήμερα στην Αθήνα, πραγματικά θεωρούν ότι πουθενά δεν διαπράττονται εγκληματικές πράξεις, παρά μόνο στο πανεπιστημιακό άσυλο!

Για την ασυλία της «Χρυσής Αυγής» στον Άγιο Παντελεήμονα,

όπου η αστυνομία δεν παρεμβαίνει –ούτε με χίλια παρακάλια– τι έχουν να πουν οι Βουλευτές εδώ, οι συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία; Δεν αναρωτιέστε γιατί αυτό είναι το μόνο πραγματικό γκέτο αυτή τη στιγμή; Ή μήπως οι κύριοι συνάδελφοι θεωρούν ότι η απεργία πείνας συνιστά εγκληματική πράξη; Συνιστά; Γιατί αυτό φαίνεται από την αιτιολογική σας έκθεση, κύριοι συνάδελφοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα την ανοχή σας.

Είναι η ίδια ακραία διεκδίκηση που σας προκαλεί τόση απέχθεια; Τους θέλουμε τους μετανάστες χωρίς χαρτιά για να μας καθαρίζουν τα τζάμια των Υπουργείων και όταν αυτοί σκοτώνονται, να μην βγάζουμε ούτε μια ανακοίνωση; Και όλοι γνωρίζετε ότι τους μετανάστες μπορεί και να τους έχετε στα σπίτια σας, στους κήπους σας, να σας έχουν κτίσει τα σπίτια, να σας τα καθαρίζουν.

Και τώρα, αφού τους έχουμε χωρίς χαρτιά, αφού τους έχουμε σαν ανθρώπους-αντικείμενα, για να χρησιμοποιούνται και να πλουτίζουν κάποιους –και δεν είναι προσωπική η επίθεση, είναι πολιτική η επίθεση– φθάνουμε σε αυτό το σημείο, να θέλουμε δηλαδή να τους στείλουμε στο πυρ το εξώτερο! Στο κάτω-κάτω το πανεπιστημιακό άσυλο αφενός δεν παρέχει ποινική ασυλία και αφετέρου δεν μπορεί να απαλλάσσει από την ποινική ευθύνη, όταν διαπράττονται αυτόφωρα κακουργήματα ή αυτόφωρα εγκλήματα κατά της ζωής.

Νόμος Γιαννάκου: Ο νόμος είναι σαφής. Η επιθυμία κατάργησής του έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και πολλοί από το ΠΑΣΟΚ θεωρούν πως η πανεπιστημιακή κοινότητα είναι ανάξια να προστατεύσει το χώρο του πανεπιστημίου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και είναι το ίδιο το αυτοδιοίκητο του πανεπιστημίου και οι φορείς του ασύλου –δηλαδή, οι διδάσκοντες και οι διδασκόμενοι, η πανεπιστημιακή κοινότητα– που στιγματίζεται και που ως τέτοια επιθυμείτε εμφανώς να καταργηθεί, να γίνει δηλαδή η πρόεκτηση της αγοράς των επιχειρήσεων και των μανάτζερς. Αυτό επιθυμείτε.

As μην ξεχνάμε ότι ο ν. 1268/1982, ένας αντικειμενικά προοδευτικός νόμος, θεμελιωνόταν σε τρεις επιταγές: Πρώτον, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες. Δεύτερον, η παιδεία αποτελεί αποστολή του κράτους. Τρίτον, τα ΤΕΙ είναι πλήρως αυτοδιοικούμενα. Τα δύο από τα τρία είναι ήδη στο στόχαστρο.

Εγώ καλώ τον Υφυπουργό Παιδείας να μην συνεχίσει αυτή η συζήτηση για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, διότι καταλαβαίνετε ότι αυτό παραβαίνει το Σύνταγμα, τα ανθρώπινα δικαιώματα και δεν υπάρχει κανένας μα κανένας λόγος συνεχώς να γίνεται αυτή η κουβέντα, με πρόσχημα το στιγμάτισμα.

Καταψηφίζουμε βεβαίως και τα άρθρα του παρόντος σχεδίου νόμου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στην τροπολογία, την οποία έχουμε καταθέσει οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Η τροπολογία είναι απόλυτα σύμφωνη με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Τι αναφέρεται στο άρθρο αυτό; Αναφέρεται η έννοια, η αξία της ακαδημαϊκής ελευθερίας και σε καμμία άλλη διάταξη ή παράγραφο του Συντάγματος δεν ορίζεται η έννοια του ασύλου.

Είναι αυτονόητο ότι σε κάθε δημοκρατική χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, η Ελληνική Δημοκρατία, όπου οι Ελληνίδες και οι Έλληνες απολαμβάνουμε εξαιρετικής ποιότητας δημοκρατίας, δεν έχει χρεία ορισμού η έννοια οποιουδήποτε ασύλου, διότι είναι σύμφυτο με την έννοια και την αξία της δημοκρατίας το δόγμα

ότι η ελευθερία συνδυάζεται με την τάξη και η τάξη με την κοινωνική δικαιοσύνη.

Στην Ελληνική Δημοκρατία οι Ελληνίδες και οι Έλληνες δεν αισθανόμαστε ότι ακρωτηριάζονται τα ατομικά και τα συλλογικά μας δικαιώματα. Αντιθέτως, αισθανόμαστε ότι έχουμε τη δύναμη μέσα από τη θεσμική οργάνωση της δημοκρατικής πολιτείας να ασκούμε αυτά τα δικαιώματα και να είμαστε σε θέση να υπερηφανευόμαστε για τη δημοκρατία, την οποία κατακτήσαμε τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες.

Έτσι, λοιπόν, οι οποιεσδήποτε απόπειρες να εμφανιστούν κάποιιοι υπέρμαχοι περαιτέρω ανυπόστατων δικαιωμάτων είναι ατυχείς, ατελέσφορες και αβάσιμες.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ανθρώπινα δικαιώματα είναι!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Διότι εκείνοι οι οποίοι υπερασπίζονται τα δημοκρατικά δικαιώματα καλύπτονται πλήρως από τις διατάξεις του Συντάγματος.

Εκείνοι οι οποίοι επιχειρούν υπό το μανδύα της δημοκρατικότητας και της επίκλησης της προάσπισης των δικαιωμάτων και της ακαδημαϊκής ελευθερίας, στην πραγματικότητα επιδιώκουν να νομιμοποιούν έκνομες πράξεις, ακραίες συμπεριφορές οι οποίες καταλύουν και την έννοια της ακαδημαϊκής ελευθερίας και κάθε ατομικό ή συλλογικό δικαίωμα. Και το λέμε αυτό εμείς οι οποίοι...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Για ποιον το αναφέρετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Δεν ασχολούμεθα μαζί σας. Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, κύριε Λυκουρέντζο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Και το λέμε αυτό εμείς, οι οποίοι σε αυτή τη χώρα έχουμε εμπιστευτεί τις σπουδές των παιδιών μας στο ελληνικό δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα, εμείς οι οποίοι πιστεύουμε ότι τα δημόσια σχολεία σε όλες τις βαθμίδες είναι περιουσία του ελληνικού λαού, είναι περιουσία των Ελλήνων φορολογουμένων και οφείλουμε κάθε Έλληνας και Ελληνίδα απόλυτο σεβασμό σε αυτή την περιουσία.

Η Νέα Δημοκρατία, με την τροπολογία την οποία κατέθεσε, οριοθετεί-ορίζει τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην ακαδημαϊκή ελευθερία και στην ασυδοσία. Ορίζουμε τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε αυτό το οποίο οι ακαδημαϊκές, οι πρυτανικές αρχές καλούνται να προσδιορίζουν ως χώρο έρευνας, σπουδών, ανάπτυξης της επιστήμης και βεβαίως, μεταξύ του οποιουδήποτε άλλου επιχειρεί να καταλύσει την ακαδημαϊκή ελευθερία και να μετατρέψει το χώρο σε χώρο έκνομων ενεργειών, ακραίων δραστηριοτήτων, ακόμη και παράνομου εμπορίου.

Γιατί διώκονται εκείνοι οι οποίοι κάνουν παράνομο εμπόριο στη χώρα μας στο οποιοδήποτε πεζοδρόμιο και δεν διώκονται στα Προπύλαια; Γιατί διώκεται ο οποιοσδήποτε στη χώρα μας έχει κρηκτικά υλικά, όπλα, τα οποία διαθέτει για να στρέψει εναντίον των συμπολιτών και της ομαλότητας και δεν διώκονται εκείνοι οι οποίοι έχουν μετατρέψει τα κτήρια του πολυτεχνείου σε αποθήκες υγρών καυσίμων για να παρασκευάζουν μολότοφ; Αυτό από πού προασπίζεται; Από την ακαδημαϊκή ελευθερία υπέρ της οποίας μαχόμεθα για διακίνηση των ιδεών, ή από την οποιασδήποτε μορφής αυθαιρεσία και καταπάτηση του νόμου, καταπάτηση η οποία οδηγεί στο να θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια των πολιτών; Ποιους προστατεύουν εκείνοι οι οποίοι υπερασπίζονται αυτές τις απόψεις, προστατεύουν εκείνους οι οποίοι καίνε ένα κτήριο ή παρεμποδίζουν τη διεξαγωγή των εξετάσεων; Όλα αυτά είναι ελευθερία της σκέψης, ελευθερία της έρευνας της επιστήμης;

Όπως εύστοχα παρατηρείται από ορισμένους αναλυτές σήμερα στον Τύπο, πράγματι στις αρχές της Αναγέννησης απέναντι σε αυστηρά δόγματα της Εκκλησίας είχε τεθεί το θέμα της ελευθερίας των ιδεών στα πανεπιστήμια της Ευρώπης. Σήμερα αυτή η ελευθερία αποτελεί στοιχείο του πολιτισμού μας, κατάκτηση της δημοκρατίας μας.

Αντιθέτως, εκεί όπου κάποιιοι σήμερα ισχυρίζονται, στο όνομα δεν ξέρω ποιων επιδιώξεων, αυτή τη νομιμοποίηση της αυθαιρεσίας στο όνομα του ασύλου όπου οι ιδέες τους είχαν επικρατή-

σει, κάθε άλλο παρά ελευθερία επικρατούσε στα πανεπιστήμια. Όπου, εν πάση περιπτώσει, έχουν εκδηλώσει τις πρακτικές τους άλλοι χώροι, έχουμε βιώσει τον εκφυλισμό των θεσμών και των δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε μεγάλη ευθύνη στην παρούσα περίοδο. Έχετε ένα παρελθόν στο συγκεκριμένο θέμα, το οποίο δεν σας κολακεύει. Θυμίζω την περίοδο της Υπουργίας της κ. Γιαννάκου, που ήμασταν εδώ κάθε Πέμπτη και καιγόταν το Σύνταγμα με την επίκληση των εξής επιχειρημάτων: «Επίθεση από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στο άσυλο, επίθεση στα δικαιώματα της ακαδημαϊκής κοινότητας, επίθεση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση».

Προ ημερών, ο Υπουργός σας για την αντιμετώπιση του προβλήματος της κατάλυσης του ασύλου στη Νομική –και υπάρχουν συγκεκριμένες ευθύνες και στην Κυβέρνηση και σε εκείνους που υποκίνησαν τα γεγονότα- δήλωσε ότι ο νόμος, τον οποίο ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, μπορεί να επιλύει τα ζητήματα. Μιλάμε για ένα νόμο εναντίον του οποίου είχατε στραφεί και είχατε επιτεθεί τότε λυσσαλέα.

Εμείς λέμε ότι αυτός ο νόμος προσέφερε, αλλά έκλεισε τον κύκλο του. Και έκλεισε τον κύκλο του διότι, πέραν των άλλων, δεν ανταποκρίθηκαν στις ευθύνες τους εκείνοι οι οποίοι όφειλαν να πράξουν το καθήκον τους. Αποφεύγω τους χαρακτηρισμούς, αλλά πρυτανικές αρχές οι οποίες προβαίνουν σε δηλώσεις –και εν μέσω των δηλώσεών τους υπάρχει, παρά την πληθώρα ουσιαστικών, απουσία ρήματος, αλλά κυρίως απουσία των όρων «ευθύνη» και «καθήκον»- και προσπαθούν πάντοτε να μεταθέτουν τις ευθύνες τους σε άλλους θεσμούς και φορείς, καταδεικνύουν ότι ο νόμος έχει εξαντλήσει τον κύκλο και την προσφορά του.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς κάνουμε ακόμα ένα βήμα μπροστά βέβαιοι για τη σταθερότητα της δημοκρατίας στη χώρα μας. Είμαστε σίγουροι απολύτως ότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες εμφορούνται όλοι από τα ίδια δημοκρατικά δικαιώματα. Δεν τίθεται θέμα ακρωτηριασμού ατομικών ή συλλογικών δικαιωμάτων. Δεν τίθεται θέμα προσβολής της ακαδημαϊκής ελευθερίας στην τριτοβάθμια ελληνική εκπαίδευση. Δεν τίθεται κανένα ζήτημα να πληγεί η αξιοπιστία και το κύρος της ακαδημαϊκής επιστημονικής μας κοινότητας. Αντιθέτως, κάνουμε ένα βήμα μπροστά, ένα ποιοτικό άλμα προς τα εμπρός, για να φέρουμε τα ελληνικά πανεπιστήμια εκεί που είναι τα πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής.

Δεν γνωρίζω κανένα από τα πανεπιστήμια που με την αξιολόγησή τους βρίσκονται στις εκατό, στις τριάντα ή στις είκοσι πρώτες θέσεις του κόσμου, που να ταλανίζονται από τέτοιου είδους ιδεοληψίες, δόγματα τα οποία δεν προσφέρουν τίποτα. Είμαι σίγουρος ότι αυτά τα πανεπιστήμια, τα οποία έχουν καταξιωθεί για την επιστημονική τους αξιολόγηση, το ίδιο έχουν καταξιωθεί και για τη δημοκρατική τους λειτουργία. Ουδείς έχει θέσει θέμα δημοκρατικής λειτουργίας αυτών των σημαντικών και καταξιωμένων πανεπιστημίων. Ουδείς έχει διανοηθεί να καταστρέψει τη δημόσια ή την ιδιωτική περιουσία –γιατί μερικά είναι και ιδιωτικά- αλλά αντιθέτως έχουν εξεύρει τρόπους, για να προστατεύσουν αυτήν ακριβώς την αξία την οποία εμείς ζητάμε σήμερα με την τροπολογία μας να προστατεύσουμε, την ακαδημαϊκή ελευθερία σε χώρους τους οποίους ορίζει η ίδια η επιστημονική, ακαδημαϊκή, πανεπιστημιακή κοινότητα. Γι' αυτό ζητώ την υπερψήφιση της τροπολογίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Λυκουρέντζο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπηλιωτόπουλος.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πανεπιστημιακό άσυλο από τη στιγμή της γενέσεώς του ταυτιζόταν και ταυτίζεται με την ακαδημαϊκή ελευθερία, τη διακίνηση των ιδεών και κυρίως την αυτοτέλεια του πανεπιστημίου.

Πράγματι, ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα επιχειρήματα τα οποία συνηγορούν όσον αφορά τη σκέψη του νομοθέτη του πα-

νεπιστημιακού ασύλου, που ήτο αρχικά η ελεύθερη διακίνηση του λόγου, των ιδεών, των απόψεων, κυρίως, ακόμη και των πολιτικών θέσεων. Όμως, σε καμμία περίπτωση ο νομοθέτης δεν είχε τη σκέψη να μετατρέψει την ελευθερία στη διακίνηση ιδεών, αρχών και απόψεων, σε ένα ευρύ και θα έλεγα, απεριόριστο άβατο, το οποίο τελικώς μετατρέπει τον πανεπιστημιακό χώρο σε ένα χώρο ατιμωρησίας εγκληματικών πράξεων, σε ένα χώρο ανομίας και κυρίως σε ένα πειρατικό καταφύγιο δραστών.

Τα τελευταία χρόνια και επί κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας και πριν και μετά, συζητάμε έντονα, άλλοτε εν ψυχρώ και άλλοτε εν θερμώ, το ζήτημα του πανεπιστημιακού ασύλου. Το προβληματικό στοιχείο στο όλο ζήτημα είναι ότι εάν εξαιρέσουμε το συμβολισμό ότι το άσυλο είναι άρρηκτα συνυφασμένο με την εξέγερση του Πολυτεχνείου, εάν εξαιρέσουμε το γεγονός ότι το πανεπιστημιακό άσυλο είναι ο χώρος εκείνος των ιδεών, της ελεύθερης διακίνησης απόψεων και ιδεών, τελικά η εφαρμογή του στην καθημερινότητά μας έχει μετατρέψει το άσυλο σε έναν «ιδιότυπα νομικά αναγνωρισμένο χώρο» που λειτουργεί ως άβατο, κυρίως για τις κρατικές δυνάμεις, εάν χρειαστεί να επιβάλουν την τάξη, ανεξάρτητα εάν στο χώρο του πανεπιστημίου υπάρχουν άτομα, τα οποία σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την πανεπιστημιακή δραστηριότητα ή είναι μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Έτσι, λοιπόν, θα έλεγα ότι στο πέρασμα τριών δεκαετιών από την εφαρμογή του ασύλου και μετά, βλέπουμε διαρκώς να εξελίσσονται, γύρω από την εφαρμογή του ασύλου, εκφυλιστικά περιστατικά και πολλές φορές η κατάχρηση του νόμου, κυρίως από εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, το έχουν μετατρέψει, από το πραγματικό περιεχόμενο της έννοιας του ασύλου –όπως ο αρχικός συντακτικός νομοθέτης ήθελε- σε έναν χώρο, σε μία εγκληματική, θα έλεγα, δραστηριότητα, η οποία πολλές φορές σημειώνεται εντός των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Δηλαδή, υπό την κάλυψη και τη νομική προστασία του νόμου του πανεπιστημιακού ασύλου, ταραχοποιοί, εγκληματίες, ανεπιθύμητοι επισκέπτες στην ουσία διαταράσσουν το πραγματικό περιεχόμενο του ασύλου, που είναι η εύρυθμη λειτουργία της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και βεβαίως, σκορπούν την ανασφάλεια και απαξιώνουν τον ίδιο το χώρο του ελληνοκύριου Πανεπιστημίου. Ενώ δηλαδή, με το νόμο του ασύλου θα έπρεπε να καλλιεργείται η εκπαιδευτική ζύμωση, το εκπαιδευτικό ήθος, ο πανεπιστημιακός πολιτισμός, εν τούτοις, με το άσυλο και την εφαρμογή του σήμερα ευνοείται η πανεπιστημιακή αρρυθμία, αποσυντονίζεται η πανεπιστημιακή κοινότητα, δημιουργούνται συνθήκες υποπολιτισμού και πολλές φορές ιδιότυπες συνθήκες εκβιασμού μετά τα επεισόδια κυρίως στα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, τα οποία πράγματι πολλές φορές θα έπρεπε να έχουν βοηθήσει στην εφαρμογή του υφιστάμενου νόμου, εν τούτοις όμως, πολλές φορές αισθάνονται ανασφαλείς και αδύναμοι και γι' αυτό σε ελάχιστες των περιπτώσεων είναι και καλύτεροι των περιστάσεων.

Έτσι, θα έλεγα ότι τα τελευταία χρόνια, η ελληνική κοινωνία έχει υπάρξει μάρτυρας μιας φαιδρής εκμετάλλευσης του πανεπιστημιακού ασύλου και το τελικό αποτέλεσμα είναι χαστικές καταστάσεις. Εικόνες που κάνουν πολλές φορές το γύρο του κόσμου και φυσικά διασύρουν το διεθνές γόητρο της Ελλάδος, όπως τα τελευταία γεγονότα με την κατάληψη της Νομικής από λαθρομετανάστες, όπου εκεί βεβαίως υπάρχει και σημαντικότερη ευθύνη της πολιτείας η οποία, ενώ γνώριζε από πριν τα γεγονότα που θα μπορούσαν να έχουν συμβεί, εν τούτοις δεν είχε πάρει τα απαιτούμενα μέτρα, έτσι ώστε να προλάβει τα γεγονότα αυτά και να περισώσει το διεθνές γόητρο της χώρας. Με αυτό τον τρόπο –εάν δηλαδή, τα είχαμε προλάβει- θα είχαμε διαφυλάξει την εικόνα της Ελλάδος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάχρηση του νόμου του πανεπιστημιακού ασύλου έχει οδηγήσει στην απόλυτη έλλειψη της προστασίας, στην απόλυτη έλλειψη της πανεπιστημιακής γαλήνης και ηρεμίας οι οποίες όμως, είναι απαραίτητες για την προαγωγή της έρευνας, για την προαγωγή της τεχνολογίας, για την προαγωγή της επιστήμης. Και ενώ ο νόμος του ασύλου θα έπρεπε να λειτουργεί ως ασφαλιστική δικλείδα, στην κατάχρηση της εξουσίας και στα συμπτώματα αυθαιρεσίας, εν τούτοις ο

νόμος του ασύλου σήμερα όσον αφορά την εφαρμογή του, προστατεύει το Πανεπιστήμιο κυρίως, από το να μην υπάρχει η εύρυθμη ουσιαστική του λειτουργία. Κατάντησε δηλαδή, η προστασία των ανεπιθύμητων να είναι από τον ίδιο τον νόμο και την έννομη τάξη. Κατάντησε το άσυλο να είναι η προστασία και το προκάλυμμα εγκληματιών και εγκλημάτων κατά του ίδιου του Πανεπιστημίου και κατά της πραγματικής έννοιας του περιεχομένου του ασύλου.

Ως εκ τούτου, συχνά-πυκνά θα έλεγα εξωπανεπιστημιακά στοιχεία, αλλοδαποί και ημεδαποί, μέλη συμμοριών, μέλη μαφίας, έμποροι ναρκωτικών ουσιών στο προαύλιο του Ζωγράφου, αλλά ακόμη και τρομοκράτες που έχουν στην κατοχή τους εκρηκτικά και βόμβες στο όνομα του νόμου του πανεπιστημιακού ασύλου, τραυματίζουν και τον πολιτισμό και την παιδεία. Η σκιά της καχυποψίας και της ανασφάλειας που προκαλεί η μετατροπή του χώρου του ασύλου σε απόλυτο άβατο, σηματοδοτεί με τραγικό τρόπο και το Πανεπιστήμιο και την ελληνική κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την ελληνική αρχαιότητα αλλά ακόμη και από τα χρόνια του Μεσαίωνα, βασική προϋπόθεση για να καταφύγει κανείς σε οποιονδήποτε χώρο ασύλου – είτε είναι οικιακό είτε πολιτικό είτε εκκλησιαστικό άσυλο- είναι ο σεβασμός του χώρου και του ασύλου. Το άσυλο αποτελεί ουσιαστικό ανθρώπινο δικαίωμα και πρέπει να παρέχεται σε όσους το σέβονται, σε όσους σέβονται την εύρυθμη λειτουργία της κοινωνίας, σε όσους σέβονται τη δημόσια ιδιοκτησία, σε όσους σέβονται το δικαίωμα στην ιδιοκτησία, σε όσους σέβονται τον πολιτισμό. Το άσυλο δεν δικάζει, δεν καταδικάζει και δεν δικαιώνει το διωκόμενο. Το άσυλο δεν είναι άβατο, γι' αυτό και η Νέα Δημοκρατία πήρε αυτή τη γενναία, κατά τη δική μου εκτίμηση, ρεαλιστική πρωτοβουλία, που ζητά να καταργηθεί ο θεσμός του ασύλου όσον αφορά τη σημερινή του εφαρμογή και όχι όσον αφορά την έννοια και το περιεχόμενο που κάποτε είχε. Γι' αυτό με αυτή την τροπολογία που φέρνουμε σήμερα στο Σώμα, αντιδρούμε στα μηνύματα της εποχής, αντιμετωπίζουμε αυτό το ταμπού της Μεταπολίτευσης με υπεύθυνο, άμεσο και δραστικό τρόπο και με αυτό τον τρόπο ζητούμε, επιτέλους, να καταργηθεί το άσυλο, γιατί ο ίδιος ο νόμος και η εφαρμογή του είναι το καλύτερο άσυλο της ελληνικής κοινωνίας, το καλύτερο άσυλο των ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σπηλιωτόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από εκεί που τελείωσε ο πρώην Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ο κ. Σπηλιωτόπουλος.

Πραγματικά, εμείς από την πρώτη στιγμή που βγήκαμε σε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο είπαμε ότι δεν υπάρχει καμμία αξία να διατηρείται το άσυλο. Αυτό το πράγμα το υποστηρίξαμε, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος το 2008, μετά το νόμο της κ. Γιαννάκου, όπου από αυτό εδώ το Βήμα, αλλά και με γραπτή τροπολογία στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, ζητήσαμε την ολική κατάργηση του ασύλου. Τότε, δυστυχώς, η Νέα Δημοκρατία έκρινε –όχι μόνο επειδή δεν ήταν συνταγματικής περιωπής- ότι δεν υπήρχε λόγος κατάργησης του ασύλου.

Πραγματικά, με λυπεί το γεγονός ότι υπογράφουν τρεις πρώην Υπουργοί Παιδείας την τροπολογία κατάργησης του ασύλου και δεν μας λένε αυτοί οι πρώην Υπουργοί, τι άλλαξε από το 2007 που ψηφίστηκε ο νόμος Γιαννάκου μέχρι σήμερα; Κύριοι συνάδελφοι, όταν το Δεκέμβριο του 2008 καιγόταν η Αθήνα, δεν κρίνατε σκόπιμο ότι δεν είχε καμμία πλέον σημασία η ύπαρξη του ασύλου;

Να ξεκινήσουμε όμως, από το εξής. Αυτήν τη στιγμή βλέπω τα φοβικά σύνδρομα για μία ακόμη φορά σε ένα νομοθετικό κείμενο της Νέας Δημοκρατίας. Δεν τολμάτε να πείτε «κατάργηση του ασύλου». Έρχεσθε σε αντίθεση με την αιτιολογική σας έκθεση. Και σας ρωτώ, κύριοι συνάδελφοι: Από τη στιγμή που στην αιτιολογική σας έκθεση ορθά λέτε ότι υπάρχουν πλέον όλα αυτά –

καθορίζονται δηλαδή, συνταγματικά το δικαίωμα της ελευθερίας γνώμης, της ελευθερίας έκφρασης, της επιστημονικής ελευθερίας- για ποιο λόγο σε ένα νόμο πρέπει να διατηρήσετε το «δεν επιτρέπεται η επιβολή ορισμένων μόνο επιστημονικών απόψεων και ιδεών και η διεξαγωγή απόλυτης έρευνας»; Χρειάζεται νόμος να ρυθμίζει αυτό; Θεωρείτε ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει περιορισμός επιστημονικής έρευνας; Αφού αυτό καθορίζεται από το Σύνταγμα, για ποιο λόγο πρέπει με νόμο να κατοχυρώσετε την ακαδημαϊκή ελευθερία; Δεν κατοχυρώνεται από το άρθρο 16 του Συντάγματος; Για ποιο λόγο, ενώ μιλάτε για κατάργηση του ασύλου, θεσμοθετείτε πού υπάρχει άσυλο;

Ακούστε τώρα, λογική ακροβασία που κάνετε. Λέτε ότι δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει άσυλο, αλλά το ακαδημαϊκό άσυλο αναγνωρίζεται για την κατοχύρωση των ακαδημαϊκών ελευθεριών και για την προστασία στη γνώση, στη μάθηση και στην εργασία όλων ανεξαιρέτως των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Και λέτε: «Το ακαδημαϊκό άσυλο καλύπτει όλους τους χώρους του ΑΕΙ στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα. Οι χώροι αυτοί καθορίζονται με απόφαση και ευθύνη της Συγκλήτου». Δηλαδή, τι μας λέτε; Ότι αν καθορίσει τους χώρους η Σύγκλητος, η επιστημονική έρευνα θα είναι ελεύθερη σε αυτούς τους χώρους και δεν θα είναι ελεύθερη κάπου αλλού; Δεν καταλαβαίνετε ότι αν διατηρήσετε αυτές τις διατάξεις, θα έχουμε πάλι πρόβλημα; Διότι θα καταλαμβάνουν τη Νομική στους χώρους διδασκαλίας και θα σας λένε οι καθηγητές ότι εμείς εδώ έχουμε ακαδημαϊκή ελευθερία, ελευθερία στη γνώση και στην έκφραση.

Γιατί φοβάστε να ακολουθήσετε αυτό που έχουμε κάνει στην πρόταση νόμου και λέμε πλήρη κατάργηση; Για ποιο λόγο φοβάστε -και θέλετε να κρυφτείτε- ότι ναι μεν δεν καταργούμε την ουσία του ασύλου, αλλά καταργούμε όταν γίνονται παράνομες πράξεις;

Αυτό για μας, κύριοι συνάδελφοι, είναι μια φοβική αντιμετώπιση. Ή πιστεύετε –όπως πολύ ορθώς, κατά την άποψή μου, αναφέρετε στην αιτιολογική σας έκθεση- ότι πλέον στην ουσία του, στη βάση του, στη σκέψη του, στην σύλληψή του δεν χρειάζεται να υπάρχει άσυλο, διότι το Σύνταγμα μας κατοχυρώνει όλες αυτές τις ελευθερίες και άρα δεν χρειάζεται ούτε να θεσμοθετείται σε θεωρητικό, ακαδημαϊκό επίπεδο δια νόμου, οπότε πρέπει να καταργηθεί σε όλη του την έκταση ή διαφορετικά βρίσκεστε σε μια φοβική αντιμετώπιση.

Θυμάμαι ότι ο αξιότιμος κ. Σπηλιωτόπουλος είχε βγει και είχε πει «θα είμαι από τους τελευταίους που θα πω για την κατάργηση του ασύλου», πριν ο κ. Σαμαράς βγει και πει «επιζητούμε την κατάργηση του ασύλου». Αντιμετωπίζετε τα θέματα φοβικά. Και στο νόμο Γιαννάκου πάλι φοβικά το είχατε αντιμετωπίσει. Ο νόμος Γιαννάκου δεν είναι παλιός. Είναι του 2007.

Άκουσα τον κ. Λυκουρέντζο, σε τηλεοπτική εκπομπή του κ. Χατζηνικολάου, να θέτει όλα τα ζητήματα πάρα πολύ σωστά, αλλά η ερώτησή ήταν μια. Ο κ. Ταλιαδούρος, ο κ. Λυκουρέντζος, ο κ. Σπηλιωτόπουλος, που υπογράφουν αυτή την τροπολογία, η κ. Βόζεμπεργκ, ήταν αναπληρώτρια παιδείας, ο κ. Στυλιανίδης που την στηρίζει αλλά δεν την υπογράφει, θα πρέπει να μας πουν γιατί δεν κατήργησαν το άσυλο όταν είχαν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Από την Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι εύκολο να μιλάς για κατάργηση του ασύλου. Δηλαδή, το φαινόμενο της Νομικής είναι αυτό που σας οδήγησε στην κατάργηση του ασύλου; Εάν σας οδηγεί μόνο αυτό, είναι υποκρισία.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ λέω ευθέως -και το λέμε στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό- ότι και καμμία έκνομη δραστηριότητα να μην γινόταν και όλα να λειτουργούσαν καλώς μέσα στο Πανεπιστήμιο, εμείς θα θέλαμε την κατάργηση του ασύλου, διότι θεωρούμε προσβολή για τη δημοκρατία μας να κρίνουμε ότι υπάρχουν χώροι που προστατεύονται περισσότερο από κάποιους άλλους χώρους στο κομμάτι της διακίνησης των ιδεών. Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να φύγουν και αυτές οι διατάξεις και σε κάθε περίπτωση το λέμε ευθέως για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις, μέχρι που θα συζητηθεί η πρόταση νόμου μας, η οποία μιλάει για την πλήρη εξάλειψη. Έστω και με τροπολογία να περάσει, δεν έχουμε πρόβλημα, να ψηφιστεί, να καταργηθεί όπως είναι και να πάμε μετά στην πρόταση νόμου.

Παρ' όλο ότι εμείς ποτέ δεν πιστέψαμε στη διατήρηση του ασύλου, δεν θα θέλαμε να το καταργήσουμε με τροπολογία. Θα επιθυμούσαμε να καταργηθεί με μια διαδικασία νόμου όπου θα γίνει μια διευρυμένη συζήτηση. Αντιλαμβανόμαστε δηλαδή, ότι επειδή είναι μια λέξη και μια έννοια ιδεολογικά φορτισμένη, δεν θα έπρεπε να καταργηθεί με τροπολογία, αλλά με σχέδιο νόμου.

Σε κάθε περίπτωση, έστω και αυτή την κοινοτοποποιημένη που φέρνεται, επειδή είναι καλύτερη από το καθεστώς που υπάρχει, θα την στηρίξουμε, όπως πιστεύω αντίστοιχα όταν έρθει και η δική μας πρόταση νόμου –γιατί φαντάζομαι δεν θα την δεχθεί η Πλειοψηφία αυτή την τροπολογία, άρα δεν θα ψηφιστεί– αντίστοιχα και εσείς τότε θα την ψηφίσετε.

Στην ουσία, λοιπόν, εμάς δεν μας απασχολεί το θέμα ούτε της πρωτοβουλίας ούτε το επικοινωνιακό παιχνίδι. Το θέμα είναι να καθίσουμε ειλικρινά να συζητήσουμε όλα αυτά τα θέματα και να καταλάβουμε ότι το ακαδημαϊκό άσυλο δεν εξυπηρετεί καμία αναγκαιότητα. Αντιθέτως, αυτή τη στιγμή ο μόνος χώρος που δεν διακινούνται ελεύθερα οι ιδέες είναι το πανεπιστήμιο. Και ο καθηγητής του Πανετίου προχθές που ήμουν σε τηλεοπτική εκπομπή μου λέει «δεν μπορείτε να έρθετε να μιλήσετε στο Πάντειο» και ο φοιτητής σας, κύριε Λαφαζάνη, της ΑΡΕΝ, της Νομικής, που είναι Πρόεδρος, λέει «δεν είστε επιθυμητός στην πανεπιστημιακή κοινότητα, γιατί οι ιδέες σας δεν είναι δημοφιλείς». Ακούστε! Ελεύθερη διακίνηση ιδεών! Αυτά τα είπε ο δικός σας εκπρόσωπος. Ρωτήστε τον. Είναι στην εκπομπή των κ.κ. Καμπουράκη και Οικονομέα.

Ελεύθερη διακίνηση ιδεών λοιπόν, αλλά πότε; Όταν είναι δημοφιλείς οι ιδέες. Μα το άσυλο, αν το δεχθούμε ως μια θεωρία, υπάρχει για την προστασία των μειοψηφιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω σε δέκα δευτερόλεπτα, κυρία Πρόεδρε.

Εχθές με χαρά είδαμε μια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας όπου ευθέως μιλάει για δίκαιο αίματος και για όλα αυτά που λέγαμε και μας λέγατε εδώ ακροδεξιούς. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, το Δ' Τμήμα, μίλησε για αντισυνταγματικότητα στο νόμο της ιθαγένειας. Μακάρι, λοιπόν, όταν εμείς το θέσαμε εδώ το θέμα της αντισυνταγματικότητας, να υπήρχε έστω ένα κόμμα ακόμα που θα το στηρίζει. Το θέσαμε μόνοι και μας δικαίωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο ανεξάρτητος Βουλευτής Αχαΐας, κ. Νικόλαος Τσουκαλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξετράπη από τη συζήτηση επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου σε μια γενικευμένη συζήτηση περί του πανεπιστημιακού ασύλου. Θα μπορούσαμε να πούμε στη συγκεκριμένη περίπτωση το «ω καιροί, ω ήθη», ή «σημεία των καιρών», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πραγματικά, έχει ανοίξει μια έντονη ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση περί του ασύλου. Όμως, στο σημείο αυτό θα ήθελα να απευθυνθώ στο Προεδρείο και να πω, κυρία Πρόεδρε και δι' υμών να το μεταφέρετε και στον Πρόεδρο της Βουλής, η πραγματοποίηση αυτής της συζήτησης σ' αυτό εδώ ακριβώς το νομοσχέδιο, δεν θα έπρεπε να επιτραπεί από εσάς. Διπλή εκτροπή, συνταγματική. Άσχετη τροπολογία που αφορά ανθρώπινα δικαιώματα, που έχει να κάνει με το σκληρό πυρήνα της ακαδημαϊκής ελευθερίας, συζητείται εν είδει τροπολογίας σ' ένα νομοσχέδιο για το ΕΤΕΑΝ, που αφορά οικονομικό αντικείμενο.

Δεύτερον, θα ήθελα να απευθυνθώ με απογοήτευση στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία με αυτή την συγκεκριμένη ενέργεια, την τροπολογία που κατέθεσε σ' αυτό ακριβώς το νομοσχέδιο, δυστυχώς προσχωρεί σε μια αντίληψη η οποία ουσιαστικά υποδαυλίζει καταστάσεις και οξυύντες, οι οποίες αυτήν τη στιγμή διχάζουν την κοινωνία.

Το ερώτημα είναι απλό: Γιατί δεν περιμένετε, αφού θέλατε να καταθέσετε αυτή την τροπολογία, να τη φέρετε σε ένα σχετικό νομοσχέδιο ή δεν περιμένετε για λίγο χρονικό διάστημα να ακολουθήσετε τη διαδικασία του Κανονισμού της Βουλής και του Συ-

ντάγματος και να τη φέρετε ως ένα αυτοτελές νομοσχέδιο, ούτως ώστε να υπάρξει μια γενικευμένη συζήτηση σε ένα τόσο κρίσιμο ζήτημα; Επιλέξατε να το κάνετε εδώ και τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε μια διάλεξη περί πανεπιστημιακού ασύλου. Αυτή η διάλεξη συνοδεύτηκε με ένα δεύτερο παρεπόμενο, το άβατο. Ουδέν ψευδέστερον αυτού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Δημοκρατική Αριστερά πήραμε σαφέστατη θέση: Ότι αυτοί οι οποίοι με ανεύθυνες, επιπόλαιες ενέργειες έφεραν το θέμα του ασύλου στην επιφάνεια αυτήν τη στιγμή και με αυτές τις συνθήκες, έχουν τεράστιες ευθύνες και πρέπει να λογοδοτήσουν. Συγχρόνως όμως, πρέπει να λογοδοτήσουν και αυτοί οι οποίοι εκμεταλλεύθηκαν αυτήν τη συγκυρία, προκειμένου να συζητήσουν ένα τόσο σοβαρό ζήτημα τόσο επιπόλαια.

Κύριε Υφυπουργέ της Παιδείας, με μεγάλη θλίψη παρακολουθούμε το τελευταίο διάστημα την Κυβέρνηση να προσχωρεί ασθμαίνουσα σε αυτήν τη φιλολογία και στην περιρρέουσα ατμόσφαιρα με πολύ μεγάλη ευκολία και επιπολαιότητα και να υπονοεί ότι είναι δίκαιο αίτημα, λίγο πολύ, της κοινωνίας η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, χωρίς σαφείς τοποθετήσεις και διευκρινήσεις.

Η Δημοκρατική Αριστερά λέει το εξής απλό: Όποιος θέτει θέμα ασύλου αυτή τη στιγμή, με τον τρόπο που το θέτει, ουσιαστικά συζητά εκτός συνταγματικών πλαισίων. Το πανεπιστημιακό άσυλο, η πανεπιστημιακή ελευθερία είναι δομικό συστατικό στοιχείο της πλήρους αυτοδιοίκησης των πανεπιστημίων που κατοχυρώνεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος. Χωρίς την έννοια του ασύλου, σε καμία περίπτωση δεν υπάρχει ο θεσμός της πλήρους αυτοδιοίκησης. Αυτό σημαίνει ότι οποιαδήποτε συζήτηση γίνεται αυτήν τη στιγμή, γίνεται έξω από τα πλαίσια της συγκεκριμένης διάταξης. Μάλιστα, η προστασία του ασύλου, από τη διάταξη του Συντάγματος, είναι απόλυτη.

Γιατί ενώ σε όλα τα άλλα άρθρα αναφέρεται η προοπτική έκδοσης εξουσιοδοτικών διατάξεων νόμων που να ρυθμίζουν επιμέρους συγκεκριμένες αναφορές και όρους, στην συγκεκριμένη περίπτωση της πλήρους αυτοδιοίκησης δεν προβλέπεται η έκδοση τέτοιας εξουσιοδοτικής διάταξης νόμου, που σημαίνει ότι είναι απόλυτη, που σημαίνει, δηλαδή, ότι οποιοσδήποτε θέλει να καταργήσει το άσυλο και θέλει να θέσει σε συζήτηση το άσυλο, πρέπει να φέρει πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 16. Τότε να το συζητήσουμε και τότε να δούμε κατά πόσο η ελληνική κοινωνία και ο ελληνικός λαός είναι ώριμοι να προχωρήσουν στην τροποποίηση του ασύλου.

Ακούσαμε και το εξής εκπληκτικό, ότι αυτό που έγινε στη Νομική διέσυρε τη χώρα μας στο εξωτερικό. Αλήθεια, μόνο αυτό, κατ' αυτούς που ανέφεραν αυτό το επιχείρημα, διασύρει τη χώρα μας στο εξωτερικό; Και αλήθεια, οτιδήποτε διασύρει τη χώρα μας στο εξωτερικό, σύμφωνα με την άποψή τους, θα πρέπει να το καταργούμε; Κατά την άποψη της Νέας Δημοκρατίας, τη χώρα μας τη διασύρουν στο εξωτερικό και οι απεργίες στα μέσα μαζικής μεταφοράς, οι απεργίες στα λιμάνια, οι απεργίες στα εργοστάσια, τα συλλαλητήρια, οι διαδηλώσεις και οτιδήποτε τέτοιο. Αλήθεια, να τα καταργήσουμε κι αυτά γιατί τη διασύρουν; Είναι επιχείρημα αυτό; Και είναι δυνατόν με την αρχή της αναλογικότητας ακόμα να οδηγηθούμε στην κατάργηση του ασύλου επειδή υπάρχει καταχρηστική άσκηση αυτού του κρίσιμου θεσμού;

Η θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι σαφής: Ο νόμος της κ. Γιαννάκου, όσον αφορά το άσυλο, είναι πλήρης και επαρκής. Αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει, από την άλλη πλευρά, ότι αυτοί που είναι επιφορτισμένοι να διασφαλίζουν το άσυλο έχουν τεράστιες ευθύνες και ότι μέσα στα πλαίσια του κοινωνικού ελέγχου και αυτοί θα πρέπει να λογοδοτούν. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν τι ακριβώς διαχειρίζονται, ποιο είναι το διακύβευμα. Και το διακύβευμα είναι πολύ υψηλό και θα πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη να διαφυλάττουν, «ως κόρη οφθαλμού» το θεσμό αυτό που έχουν επιφορτιστεί να διαχειρίζονται, το άσυλο.

Οι ευθύνες, λοιπόν, της πανεπιστημιακής κοινότητας, σύσσωμης, όχι μόνο των συγκλητικών αρχών, αλλά και των παρατάξεων, των φοιτητών, των καθηγητών, είναι κρίσιμες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας)

του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, διατυπώνοντας μία γενική θέση επί του νομοσχεδίου. Το είπαμε και στην επιτροπή. Δηλώνουμε «ΠΑΡΩΝ» και εγώ προσωπικά, αλλά και ως Δημοκρατική Αριστερά, στο νομοσχέδιο για το ΕΤΕΑΝ, δεδομένου ότι θεωρούμε πως λείπουν δύο βασικά στοιχεία, κρίσιμα για να υπάρχει ελπίδα επιτυχίας του νέου αυτού οργάνου. Το πρώτο είναι η αναστροφή της αξιολόγησης όσον αφορά τα επενδυτικά σχέδια, τα οποία κατατίθενται, δηλαδή, να υπάρχει προέγκριση από το ΕΤΕΑΝ και να μην αφήνουμε την αξιολόγηση ελεύθερη και με διαφορετικά κριτήρια στις τράπεζες. Και το δεύτερο είναι να μετατραπεί το ΕΤΕΑΝ σε τράπεζα ειδικού σκοπού ή σε τελευταία ανάλυση, εντελώς επικουρικά, σε ένα δημόσιο πυλώνα που είναι και δέσμευση του Υπουργείου και της Κυβέρνησης ότι θα πρέπει να υπάρχει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσοκάλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι δύο μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός από το 42ο Δημοτικό Σχολείο Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται ο νόμος περί ασύλου στη χώρα μας συνιστά έναν ακόμη παραλογισμό της σύγχρονης Ελλάδος. Υποτίθεται ότι το άσυλο πρέπει να προστατεύει την ελευθερία της σκέψης και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Στην πράξη, όμως, εγώ θα συμφωνήσω με την παρατήρηση του συναδέλφου, του κ. Πλεύρη: αυτό που συμβαίνει στα πανεπιστήμια είναι ακριβώς το αντίθετο.

Την τελευταία φορά που πήγα να μιλήσω σε ελληνικό πανεπιστήμιο συμμετείχα σε μία ημερίδα περιβαλλοντικού χαρακτήρα και όχι σε πολιτική εκδήλωση. Αποφεύγω να πηγαίνα να μιλάω σε πολιτικές εκδηλώσεις στα πανεπιστήμια. Η εκδήλωση αυτή, κύριε Υπουργέ, διεκόπη βίαια από τις γνωστές ομάδες γνωστών-αγνώστων, προπηλακίστηκαν όλοι οι παρευρισκόμενοι, κατεστράφη όλος ο χώρος από μία οργανωμένη ομάδα σαράντα ατόμων, οι οποίοι δεν ήθελαν να ακουστούν εντός του χώρου του πανεπιστημίου αυτές οι απόψεις. Άρα, για ποια ελεύθερη διακίνηση σκέψης μιλάμε;

Και γνωρίζετε πολύ καλά ότι σήμερα εντός των πανεπιστημίων, ειδικά των πανεπιστημίων της Αττικής, υπάρχουν οργανωμένες μειοψηφίες με πολύ συγκεκριμένη ιδεολογική αναφορά, οι οποίες προπηλακίζουν συστηματικά καθηγητές, τρομοκρατούν φοιτητές και εν γένει ασκούν βία σε οποιονδήποτε διαφωνεί μαζί τους. Γνωρίζουμε επίσης ότι υπάρχουν κακοποιά στοιχεία, τα οποία έχουν καταλάβει χώρους του δημόσιου πανεπιστημίου και συνεχίζουν απρόσκοπτα τις δραστηριότητές τους. Γνωρίζουμε ότι τα προαύλια πανεπιστημίων έχουν μετατραπεί σε χώρους φιλοξενίας παράνομου εμπορίου και γνωρίζουμε επίσης, ότι κάθε φορά που γίνονται επεισόδια στο κέντρο της Αθήνας γνωστές-άγνωστες ομάδες ταραξιών καταφεύγουν εντός του Πανεπιστημίου, συνήθως της Νομικής, για να αποχωρήσουν στη συνέχεια σαν κύριοι.

Και βέβαια, «το κερασάκι στην τούρτα» ήταν η πρόσφατη κατάληψη της Νομικής με την υποκίνηση πολύ συγκεκριμένων ομάδων που πρόσκυνται σε πολιτικές νεολαίες συγκεκριμένου κόμματος. Αυτοί τουλάχιστον, κύριε Υπουργέ, σεβάστηκαν το χώρο περισσότερο από ό,τι τον σεβάστηκαν κάποιοι άλλοι.

Και βέβαια, είναι ολίγον υποκριτικό να ενοχλούμαστε από την κατάληψη των «μελαμψών», όταν εδώ και χρόνια τα πανεπιστήμια βρίσκονται υπό την κατάληψη μειοψηφιών, οι οποίες φοράνε μαύρα. Αλλά έστω κι έτσι, η πρόσφατη κατάληψη της Νομικής έφερε στην επιφάνεια ένα θέμα, το οποίο θα έπρεπε να είχε συ-

ζητηθεί και να είχε λυθεί εδώ και πολλά χρόνια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ανήκω σε αυτούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πίστευαν -και το εξέφρασα και από αυτό το Βήμα, όταν συζητήθηκε ο ν.3549/2007- ότι έπρεπε κι εμείς ως Νέα Δημοκρατία να ήμασταν πιο αυστηροί στην προσέγγιση του ασύλου, όταν είχαμε τη δυνατότητα νομοθετικά να το κάνουμε. Πρέπει να πω εδώ ότι ο ν.3549/2007 προβλέπει μια πολύ συγκεκριμένη διαδικασία για την άρση του ασύλου και επί της ουσίας δίνει τη δυνατότητα στις πρυτανικές αρχές, στην ηγεσία των πανεπιστημίων, να κρίνουν υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί η αστυνομία να παρέμβει στο πανεπιστήμιο.

Ο νόμος δεν εφαρμόστηκε στην πράξη. Και γιατί δεν εφαρμόστηκε; Δεν εφαρμόστηκε επί της ουσίας -και λυπάμαι που το λέω από το Βήμα αυτό- διότι πολλοί Πρυτάνεις, πολλές πρυτανικές αρχές, υπήρξαν κατώτερες των περιστάσεων και δεν θέλησαν να στεναχωρήσουν την εκλογική τους πελατεία. Γιατί επί της ουσίας αυτό που συμβαίνει στα πανεπιστήμια -και αυτή είναι η ουσία του προβλήματος την οποία πρέπει να αντιμετωπίσουμε- είναι ότι οργανωμένες νεολαίες, πολύ συχνά με κομματικές αναφορές, βρίσκονται σε σχέσεις διαπλοκής με τις πρυτανικές αρχές. Και αυτό γίνεται διότι οι φοιτητικές νεολαίες συμμετέχουν με πολύ υψηλό ποσοστό, κατά την άποψή μου, στην εκλογή των πρυτανικών αρχών.

Θα δώσω ένα πολύ συγκεκριμένο παράδειγμα: Ο νόμος που ισχύει ακόμα και σήμερα, ο νόμος Γιαννάκου, καθορίζει ότι οι χώροι που καλύπτονται από το άσυλο είναι αυτοί στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα και οι χώροι αυτοί καθορίζονται με απόφαση της Συγκλήτου. Υπάρχει εδώ πέρα ένα πολύ εύλογο ερώτημα, αν παραδείγματος χάριν ο χώρος των Προπυλαίων είναι χώρος στον οποίο γίνεται έρευνα και εκπαίδευση. Ε, η Σύγκλητος του Πανεπιστημίου Αθηνών δεν έχει πάρει ακόμα την απόφαση να καθορίσει τους χώρους στους οποίους γίνεται έρευνα και εκπαίδευση και αυτό διότι, συστηματικά κατά την άποψή μου, επαναλαμβάνω, πρυτανικές αρχές αποφεύγουν να δώσουν λύση στο πρόβλημα, διότι δεν θέλουν να στεναχωρήσουν αυτούς με τους οποίους συναλλάσσονται.

Θα έδινε ο νόμος τη δυνατότητα στα πανεπιστήμια να προχωρήσουν σε κάποιο είδους αυτορρύθμιση του ζητήματος της τάξης...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Όρια δεοντολογίας έχουμε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα απαντήσω, κύριε συνάδελφε. ...του πώς μπορεί να εφαρμοστεί η τάξη στα πανεπιστήμια και υπάρχουν εδώ πολλά παραδείγματα και από το εξωτερικό για το πώς τηρείται η τάξη σε κορυφαία ξένα πανεπιστήμια.

Ο κύριος Υπουργός, ο οποίος ξέρω ότι ενδιαφέρεται για το τι γίνεται στο εξωτερικό και προσπαθεί να περάσει τέτοιου είδους μοντέλα και στη δικιά μας χώρα, θα γνωρίζει ότι στα κορυφαία αμερικάνικα πανεπιστήμια, ο τρόπος με τον οποίο τηρείται η τάξη εντός πανεπιστημίου είναι μέσα από πανεπιστημιακή αστυνομία.

Όταν εγώ φοίτησα σε τέτοιο πανεπιστήμιο, διαπίστωσα ως νέος φοιτητής ότι εντός του πανεπιστημίου εκινείτο κανονικό περιπολικό HARVARD UNIVERSITY POLICE, με συνταξιούχους κατά κανόνα αστυνομικούς, οι οποίοι ήταν οπλισμένοι και είχαν τη δυνατότητα να επιβάλουν το νόμο και την τάξη εντός του πανεπιστημίου. Κανονική αστυνομία της Μασαχουσέτης δεν μπαίνει στο πανεπιστήμιο, αλλά το ίδιο το πανεπιστήμιο έχει προβλέψει για την τήρηση του νόμου και της τάξης μέσα από μια τέτοια παρέμβαση.

Εάν λοιπόν, εμείς κύριε Υπουργέ, βλέπαμε από τις πρυτανικές αρχές μια πραγματική επιθυμία να σκεφτούν δημιουργικά για το πώς θα προστατεύσουν το δημόσιο χώρο του πανεπιστημίου, δεν θα φτάναμε ίσως στο σημείο να ζητήσουμε την αλλαγή του νόμου με την πλήρη κατάργηση του ασύλου. Το κάνουμε όμως αυτό γιατί βλέπουμε ότι δυστυχώς ο νόμος όπως ψηφίστηκε το 2007, δεν ανταποκρίνεται στις επιταγές των καιρών και δυστυχώς οι πρυτανικές αρχές δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις ευθύνες τις οποίες επιώμιστηκαν από την ψήφιση αυτού του νόμου.

Άρα, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάρτιση του ασύλου όπως προτείνεται από τη Νέα Δημοκρατία, αποτελεί πια μια αδήριτη ανάγκη για να προστατεύσουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο και νομίζω ότι ευθυγραμμίζεται και με τις απόψεις που έχει η ίδια η κοινωνία για το πώς πρέπει να τηρείται ο νόμος και η τάξη στα πανεπιστήμια. Από μόνη της όμως αυτή η πρωτοβουλία δεν θα λύσει προφανώς το πρόβλημα των δημοσίων πανεπιστημίων.

Και αν τολμήσετε να κάνετε μια ουσιαστική παρέμβαση στο νομοσχέδιο για την ανώτατη εκπαίδευση που θα φέρετε κύριε Υπουργέ, αυτή θα είναι η απεμπλοκή της εκλογής των πρυτάνων από τις φοιτητικές παρατάξεις. Αυτό είναι «το αυγό του φιδιού», αυτό γεννά τις σχέσεις διαπλοκής που υπονομεύουν σήμερα τα δημόσια πανεπιστήμια, αυτά οδηγούν εν μέρει στην εξαθλίωσή τους. Γιατί δυστυχώς αναδεικνύονται –και λιψύματα που το λέω– στις ηγεσίες των πανεπιστημίων όχι πραγματικοί ηγέτες, αλλά μέτριοι άνθρωποι, οι οποίοι στις κρίσιμες στιγμές δεν μπορούν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας και από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Γιάννης Πανάρετος Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε κάποιον που δεν γνωρίζει την ημερήσια διάταξη της Βουλής και παρακολουθεί τη σημερινή συζήτηση, θα μπορούσε να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι σήμερα συζητάμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας για τις αλλαγές στα τριτοβάθμια ιδρύματα. Και είναι εντυπωσιακό νομίζω ότι ενώ εδώ και οκτώ μήνες διεξάγεται μια ουσιαστική συζήτηση για προτάσεις της Κυβέρνησης για μια τελείως διαφορετική προσέγγιση στον τρόπο λειτουργίας και διοίκησης των πανεπιστημίων, παρουσιάζεται σήμερα μια τροπολογία σε ένα νομοσχέδιο υψίστης σημασίας για τη χώρα, η οποία εστιάζει την έμφασή της σε ένα θέμα που κατά την άποψη αυτών που την προτείνουν είναι το κυρίαρχο θέμα των πανεπιστημίων. Έτσι νομίζω. Διαφορετικά, θα μπορούσατε να καταθέσετε τροπολογίες για πολλά άλλα θέματα. Αν τα θεωρούσατε σημαντικά, θα είχατε δώσει την έμφαση εκεί.

Είναι πάντοτε εύκολο, νομίζω, ιδιαίτερα στην πολιτική, να τίθενται απλουστευτικά διλήμματα, που εύκολα στοιχίζονται πίσω από την τοποθέτησή τους ανθρώπους που είναι υπέρ και κατά είτε με επιφανειακά επιχειρήματα είτε με ουσιαστικά επιχειρήματα.

Και θέλω να απαντήσω στην ουσία του προβληματισμού, γιατί πιστεύω και η Κυβέρνηση πιστεύει ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα πανεπιστήμια δεν είναι η κακή εφαρμογή του νόμου για το άσυλο. Οι ρίζες του προβλήματος είναι στον τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων. Αυτά που εμφανίζονται σήμερα ως προβλήματα είναι τα συμπτώματα, δεν είναι το πρόβλημα. Η γενεσιουργός αιτία των προβλημάτων που βλέπουμε σήμερα βρίσκεται κατά τη γνώμη μας στον τρόπο διοίκησης των πανεπιστημίων και γι' αυτό ακριβώς, στις προτάσεις που έχουμε κάνει, κυρίαρχη θέση έχει η αλλαγή του τρόπου διοίκησης.

Γι' αυτό θεωρούμε ότι αυτήν τη στιγμή με τη συγκεκριμένη τροπολογία απλώς δημιουργείται μια άστοχη αντιπαράθεση σε λάθος χρονική στιγμή και εκτροχιάζει τη συζήτηση από τα ουσιαστικά θέματα για τα πανεπιστήμια, σε μια στιγμή μάλιστα που για πρώτη φορά μιλάμε για τις ουσιαστικές αλλαγές στα πανεπιστήμια και όχι για επιφανειακές αλλαγές που έχει αποδειχθεί πια ότι είναι και αδιέξοδες και χωρίς ουσία.

Έγινε ήδη στη συζήτηση αναφορά στο πότε ψηφίστηκε η τελευταία αλλαγή στο νόμο για το άσυλο, τι αποτελέσματα είχε, αν είχε αποτελέσματα, πώς και εάν η οποιαδήποτε αλλαγή προωθείται σήμερα θεωρείται ότι αντιμετωπίζει το πρόβλημα. Εμείς πιστεύουμε ότι υποχρέωσή μας είναι να είμαστε νηφάλιοι και να μείνουμε προσηλωμένοι στον ουσιαστικό στόχο. Και ουσιαστικός στόχος είναι η ριζική αλλαγή του τρόπου λειτουργίας των πανεπιστημίων.

Γιατί δίνουμε τόσο μεγάλη έμφαση στον τρόπο διοίκησης; Σκε-

πτεύετε λίγο μήπως όλα τα διλήμματα που θέσατε στη συζήτηση ή όλα τα προβλήματα που έχουν εμφανιστεί θα είχαν αντιμετωπιστεί διαφορετικά αν η διοίκηση του πανεπιστημίου δεν είχε τα χαρακτηριστικά που έχει σήμερα. Ποιο είναι το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της σημερινής διοίκησης; Ότι έχει αναφορά αποκλειστικά στο εσωτερικό του πανεπιστημίου.

Οι διοικήσεις των πανεπιστημίων έχουν μια εκλογική βάση. Δεν είναι δυνατόν να μην αποτελεί για τη διοίκηση του πανεπιστημίου η κοινωνική λογοδοσία σε όλη της την έκταση το κυρίαρχο στοιχείο του τρόπου λειτουργίας και να είναι η αναφορά στο εσωτερικό. Σκεφτείτε ότι σε όλες τις περιπτώσεις το κρίσιμο στοιχείο που απασχολεί τη διοίκηση είναι το εσωτερικό του πανεπιστημίου.

Να πω ένα άλλο παράδειγμα χαρακτηριστικό. Σε ποια άλλη περίπτωση αυτός ο οποίος καλείται να ελέγξει αυτούς που διοικεί –ο πρύτανης ελέγχει αυτούς που διοικεί– και έχει πολύ ευρείες αρμοδιότητες ελέγχου, καλείται να ελέγξει αυτούς που τον εκλέγουν; Είναι αυτός ο τρόπος, είναι αυτή η δομή διοίκησης μια δομή που μπορεί να οδηγήσει σε ουσιαστικά αποτελέσματα;

Ακούσαμε και το επιχειρήμα που είναι ενδιαφέρον και δείχνει την αδυναμία των καθηγητών που σήμερα ασκούν διοίκηση, να την ασκήσουν με τον σωστό τρόπο. Δεν είναι θέμα προσώπων, ξέρετε. Έχουν περάσει διαχρονικά πολλές διοικήσεις από το πανεπιστήμιο. Το επιχειρήμα είναι ότι ο πρύτανης βάζει το δημόσιο συμφέρον πάνω από το νόμο. Πώς; Με ποιον κριτήριο; Ποιος έχει αναθέσει στον πρύτανη να αποφασίζει ποιο είναι το δημόσιο συμφέρον; Και ποιο είναι το κριτήριο εκείνο που του επιτρέπει να αποφασίζει τότε αυτό το δημόσιο συμφέρον υπερισχύει του νόμου;

Θα επιμείνω και θα κλείσω με την ουσιαστική αντιμετώπιση της τροπολογίας που έχετε καταθέσει. Υπάρχει στην κοινωνία ένα απόθεμα αντοχής στην κοινωνική σύγκρουση. Είναι λάθος να δημιουργούνται προϋποθέσεις κοινωνικής σύγκρουσης για λάθος ερωτήματα σε λάθος χρονική στιγμή.

Στα μαθηματικά, ξέρετε, πολλές φορές προβλήματα έχουν ταλανίσει την επιστήμη για πολλά χρόνια, για ένα και πολύ απλό λόγο, γιατί προσπαθούν να απαντήσουν το λάθος ερώτημα. Γι' αυτό επιμένουμε ότι οι αλλαγές που προωθούμε στον τρόπο λειτουργίας και διοίκησης των πανεπιστημίων είναι εκείνες που θα αντιμετωπίσουν και αυτό και πολλά άλλα προβλήματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχουν ζητήσει το λόγο όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Ας ξεκινήσουμε με τη σειρά.

Ο κ. Μαρκόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με πολύ προσοχή. Οφείλω, όμως, να ομολογήσω ότι κατ' αρχάς δεν μας διαφωτίσατε ως αρμόδιος πολιτικός προϊστάμενος –σ' αυτήν την Αίθουσα– του Υπουργείου Παιδείας για το ποια είναι η θέση της Κυβέρνησης. Διότι, αν πάρουμε τα τελευταία γεγονότα, αλλά και τα γεγονότα που έχουν καταδυναστεύσει το ελληνικό πανεπιστήμιο την τελευταία δεκαετία, ανεξαρτήτως κυβέρνησης, εγώ δεν θυμάμαι ποτέ όλα αυτά να έχουν συμβεί στο χώρο του πανεπιστημίου, από καταλήψεις, από εστίες μιας ψευδαίσθησης επανάστασης, από καταστροφές που κόστισαν στο ελληνικό δημόσιο δεκάδες εκατομμύρια.

Δεν έβλεω να σας απαριθμήσω γεγονότα. Μέχρι και η οροφή του Πολυτεχνείου κήκε κάποτε, αν θυμάστε, και δεν βρέθηκε κανένας υπεύθυνος ποτέ. Βεβαίως, πληρώσαμε γι' αυτό από την τσέπη μας όλοι οι Έλληνες φορολογούμενοι.

Υπάρχουν, όμως, και τα τελευταία γεγονότα με τους δυστυχείς λαθρομετανάστες που χρησιμοποίησαν αυτό το άσυλο, για να βρουν έναν τρόπο να πιέσουν για την επιβίωσή τους, για τον εξανθρωπισμό τους.

Τι σχέση έχουν αυτά με τη διοίκηση του πανεπιστημίου; Δηλαδή, οι λαθρομετανάστες γνωρίζονται με τη διοίκηση του πανεπιστημίου ή ο Πρύτανης του πανεπιστημίου γνώριζε τους λαθρομετανάστες για να έχει εμπόδιο στο να κάνει αυτό που του επιτάσσει το δημόσιο συμφέρον;

Ξεχνάτε ότι τα πανεπιστήμια είναι απολύτως αυτοδιοικούμενα; Άρα, εκ των πραγμάτων, η πολιτεία έχει δώσει στις πρυτανικές αρχές το δικαίωμα και την υποχρέωση να προασπίζουν το δημόσιο συμφέρον μέσα στο ελληνικό πανεπιστήμιο; Τι έκαναν όλοι διαχρονικά γι' αυτό; Η απόλυτη αδυναμία! Καμμία σχέση με τον τρόπο εκλογής.

Συμφωνώ απολύτως. Το είπε και ο κ. Μητσούτσης και άλλοι συνάδελφοι, ότι δηλαδή ο τρόπος εκλογής των πρυτανικών αρχών δεν διασφαλίζει την καλή διοίκηση και την ορθολογιστική διοίκηση στο πανεπιστήμιο. Αυτό, όμως, είναι άλλο θέμα από το άσυλο.

Μη ρίχνετε την ευθύνη των γεγονότων στην κακή διοίκηση, διότι στο τέλος- τέλος της γραφής, αν η πνευματική ηγεσία αυτού του τόπου δεν έχει τη δύναμη να αρθεί κάθε φορά στο ύψος των περιστάσεων, τότε περί τίνος ομιλούμε εδώ; Για ποιο πανεπιστήμιο αυτοδιοικούμενο; Από ποιους; Από αυτούς που δεν μπορούν να αντιληφθούν –προφανώς μπορούν να αντιληφθούν, αλλά δεν μπορούν να υλοποιήσουν- το αυτονόητο; Δηλαδή, εδώ καταλύεται η έννοια της λογικής και του αυτονόητου και του δημοσίου συμφέροντος;

Πάνω σ' αυτήν τη δική σας διλημματική τοποθέτηση, πρέπει εμείς εδώ να δεχτούμε τη διαιώνιση αυτού του σκηνικού και να περιμένουμε πότε θα αποδώσει ένα άλλο διαφορετικό μοντέλο εκλογής των πρυτανικών αρχών και του τρόπου διοίκησης του πανεπιστημίου; Και μέχρι τότε θα πληρώνουμε; Θα πληρώνουμε σε κοινωνική συνοχή; Θα πληρώνουμε σε ανούσιο διάλογο μεταξύ μας; Θα πληρώνουμε σε μία ψευδαίσθηση επανάστασης που τελικά δεν ικανοποιεί ούτε την επανάσταση; Διότι, επανάσταση είναι κάτι το οποίο οι λαοί το κάνουν, όταν αισθάνονται ότι πρέπει να το κάνουν, αλλά αυτό δεν έχει σχέση με το άσυλο.

Είμαστε δημοκρατική κοινωνία, το απόλυτο δημοκρατικό πολιτεύμα, απόλυτη ελευθερία σε όλα. Πότε θα προασπίσουμε τα δικαιώματα του απλού πολίτη, αυτού που πληρώνει τους φόρους, αυτού που σήμερα γογγύζει ακόμη περισσότερο για να σπουδάσει τα παιδιά του; Πότε θα το κάνουμε αυτό; Πότε; Όταν θα φτάσουμε στο σημείο να το ξανασυζητήσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα; Γιατί θα συμβεί αυτό, κάποτε θα συμβεί, σε κάποιες συνθήκες θα κλείσουν τα πανεπιστήμια για τρεις ή έξι μήνες.

Τι θα κάνουμε τότε; Θα τους δωρίσουμε το εξάμηνο; Θα πληρώνουμε τους καθηγητές, χωρίς να δουλεύουν ποτέ ή θα αναγκάσουμε τους πολίτες να πληρώσουν άλλον ένα χρόνο σε ενοικιαζόμενα δωμάτια, για να σπουδάσουν τα παιδιά τους; Αυτά τα διλήμματα, τα πολύ ουσιαστικά για τον απλό πολίτη, πότε θα τα λύσουμε;

Την ίδια στιγμή, πότε θα ικανοποιήσουμε την ακαδημαϊκή ελευθερία μέσα στο πανεπιστήμιο; Γιατί άκουσα το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό να μιλάει για την απόλυτη κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου. Ακούστε, αυτό το οποίο στηρίζεται μέχρι τώρα είναι το πανεπιστημιακό άβατο. Εμείς δεν θέλουμε άβατο. Θέλουμε άσυλο για τις δημοκρατικές ακαδημαϊκές ελευθερίες. Αυτό θέλουμε.

Δεν θέλουμε να περάσουμε σε μία άλλη κατάσταση, που ενδεχομένως δικαίως υπάρχει σε άλλες δημοκρατίες, οι οποίες όμως έχουν ωριμάσει ακόμα περισσότερο. Η ωρίμανση της δημοκρατίας θα φέρει αυτό που ενδεχομένως κάποιος άλλος ζητούν.

Τούτη, όμως, την ώρα πρέπει να καταργήσουμε την παρανομία. Πρέπει το κράτος, η πολιτεία, η οποιαδήποτε κυβέρνηση να μην μεταθέτει τις δικές της ευθύνες στους ώμους της πνευματικής ηγεσίας, όταν αυτή δεν μπορεί. Διότι τώρα το πολιτικό κόστος το έχετε μεταφέρει, με τον τρόπο που πολιτεύεστε, στις πλάτες μη πολιτικών. Περί αυτού ομιλείτε. Το πολιτικό κόστος φοβάστε.

Γιατί αυτό που άκουσα, κύριε Υφυπουργέ, να λέτε είναι η απόλυτη αυτοκριτική του ΠΑΣΟΚ. Ήσασταν νομίζω γενικός γραμματέας, όταν ο σημερινός Πρωθυπουργός ήταν Υπουργός Παιδείας. Με αυτά που μας είπατε τώρα, στην πραγματικότητα το ΠΑΣΟΚ κάνει μία δημόσια αυτοκριτική για όλα αυτά τα χρόνια.

Θέλετε να θυμίσουμε τους διαλόγους στο σχέδιο νόμου της κ. Γιαννάκου; Δεν ωφελεί. Αυτό που έχει πολύ μεγάλη σημασία είναι να δικαιώσουμε την ελληνική κοινωνία στο αυτονόητο.

Μέσα στο πανεπιστήμιο, λοιπόν, υπάρχουν –δικαίως- ορισμένες ομάδες, οι φοιτητές, οι καθηγητές όλων των εκπαιδευτικών βαθμίδων και οι πολίτες απ' έξω. Κάθε μία από αυτές τις ομάδες που συμμετέχει νοητά ή ουσιαστικά στο ελληνικό πανεπιστήμιο επιθυμεί να παραμείνει, χωρίς να ενοχληθεί ποτέ.

Οι μεν καθηγητές –και όχι γιατί εκλέγονται από τους φοιτητές- δεν δέχονται να αναλάβουν τις δικές τους ευθύνες. Πρέπει να σας πω ότι και στις Ηνωμένες Πολιτείες οι φοιτητές συμμετέχουν και μάλιστα σε πολύ μεγάλο βαθμό, όχι μόνο στην εκλογή, αλλά και στην αξιολόγηση των καθηγητών, αλλά δεν έχουμε άσυλο ούτε άβατο, γιατί εκεί έχει ωριμάσει μια διαφορετική δομή και λειτουργία των πανεπιστημίων.

Εμείς είμαστε αλλιώς. Αυτό το «αλλιώς» πρέπει, όμως, να το τροχοδρομήσουμε. Διαφορετικά, να ξέρετε ότι στις κοινωνικές συνθήκες που ζούμε, της επαπειλούμενης κοινωνικής ανησυχίας και του σπασίματος της κοινωνικής συνοχής, η διατήρηση του πανεπιστημιακού ασύλου –αβάτου, όπως εσείς το θέλετε- δημιουργεί μία πάρα πολύ σοβαρή υπό εκκώλαψη εστία δημιουργίας ψευδαίσθησης επανάστασης.

Έχουμε, λοιπόν, δύο στόχους. Πρώτα απ' όλα, να αποδώσουμε στα πανεπιστήμια την πραγματική τους λειτουργία και να μην τα κάνουμε υπομόχλιο σε διαφορετικές και διάφορες επιδιώξεις. Δεύτερον, πρέπει να δείξουμε στην ελληνική πολιτεία και την κοινωνία ότι είμαστε ένα βαθιά δημοκρατικό κράτος, το οποίο δεν φοβάται την ανταλλαγή απόψεων, δεν φοβάται το ελληνικό πανεπιστήμιο, δεν φοβάται τις διαμαρτυρίες των πολιτών. Δεν έχουμε κανένα λόγο να φοβηθούμε τίποτε και κανέναν.

Πρέπει να είμαστε περήφανοι για τη δική μας τη δημοκρατία, αλλά να μην την χρησιμοποιούμε για πολιτικούς αλλότριους σκοπούς και ιδιαίτερα το πανεπιστήμιο ούτε να δίνουμε την ευκαιρία να κατακρημνίζεται η έννοια του ασύλου, όπως ποδοπατήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες, επειδή κάποιος το χρησιμοποίησαν ως άβατο.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, θέλει πανεπιστημιακό άσυλο. Εσείς μέχρι τώρα ζητάτε άβατο. Επειδή δεν έχετε τη δύναμη να το αλλάξετε –το ακροατήριό σας, οι ιδεοληψίες σας, η αδυναμία σας να αντιληφθείτε τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος;- «πετάτε πάλι το μπαλάκι» στη διοίκηση του πανεπιστημίου. Το κάναμε από το '74 μέχρι τώρα. Έχουμε αλλάξει δέκα τρόπους διοίκησης του πανεπιστημίου. Τα ίδια ακριβώς επαναλαμβάνονται, με μαθηματική ακρίβεια.

Έχετε, λοιπόν, απόλυτη ευθύνη. Και δεν απομονώνουμε αυτό το κομμάτι από μια ολόκληρη συζήτηση, που έτσι κι αλλιώς θα γίνει στη Βουλή. Μόνο που δεν μπορούμε να περιμένουμε, με τις κοινωνικές συνθήκες οι οποίες έχουν διαμορφωθεί για άλλους λόγους, που δεν θέλω να τους αναλύσω, γιατί δεν θέλω να πάει η κουβέντα κάπου αλλού. Θέλουμε να μείνουμε εδώ, να κάνουμε το αυτονόητο, που ζητάει σχεδόν το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, που δεν καταλύει δημοκρατικούς θεσμούς, που δεν ακυρώνει τη δική μας δουλειά εδώ, που δεν υποβαθμίζει τον πολιτικό διάλογο. Μόνο το πανεπιστήμιο υποβαθμίζει. Αυτό μόνο κάνει. Κι αυτό δεν το βλέπετε.

Σας ζητάμε να το δείτε, να ξεφύγετε από τις ιδεοληψίες σας, να το στηρίξετε και πάμε μετά να φτιάξουμε το πανεπιστήμιο των ονείρων πολλών γενιών, που δεν το είχαμε μέχρι τώρα, για μια πολύ μεγάλη ομάδα Ελλήνων επιστημόνων που πράγματι έχουν τεράστιες δυνατότητες, αλλά για να αποδώσουν θέλουν πανεπιστημιακή, ακαδημαϊκή κοινότητα, όπως είναι σ' όλη την Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο. Αυτό πασχίζουμε να κάνουμε εδώ, τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο. Μακάρι να το δείτε!

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτοπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Φοβάμαι ότι στην Αίθουσα κάναμε δύο λάθη σήμερα.

Το πρώτο λάθος είναι ότι σήμερα δεν κάναμε τη χθεσινή, ενδιαφέρουσα, δημιουργική και, θα έλεγα, ιδιαίτερα επίκαιρη συζήτηση για το Ταμείο Επιχειρηματικότητας, ένα σημαντικό χρηματοδοτικό εργαλείο, το οποίο μπορεί να συμβάλει τα μάλα στην προσπάθεια που κάνει αυτήν τη στιγμή και η χώρα και η Κυβέρ-

νηση για την ενίσχυση της ανάπτυξης.

Το δεύτερο λάθος είναι ότι συζητάμε το άσυλο, λες και αυτό είναι το κύριο πρόβλημα του πανεπιστημίου σήμερα. Υπάρχει κανείς στην Αίθουσα που θεωρεί ότι αν ψηφίσουμε κάποια τροπολογία, την χι ή την ψι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αύριο, όλα τα προβλήματα του πανεπιστημίου θα λυθούν; Αυτό τελικά είναι το ζήτημα; Όχι, δεν είναι. Και γι' αυτό το λόγο θεωρώ ότι η παρέμβαση του παριστάμενου Υφυπουργού ήταν ιδιαίτερα σημαντική.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ας μην συζητούμε τότε. Δεν χρειάζεται. Ωραία λογική!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Ιωαννίδη, σας παρακαλώ!

Υπάρχουν, θα έλεγα, δύο απόψεις, οι οποίες εκφράζονται στην Αίθουσα κι έχουν εκφραστεί όλο αυτό τον καιρό και στο δημόσιο διάλογο.

Η μία άποψη εμφανίζεται να θέλει να προστατεύσει το άσυλο. Φοβάμαι όμως ότι με τον τρόπο που το χειρίζεται, όχι μόνο δεν το προστατεύει, αλλά το σκοτώνει. Είναι η άποψη εκείνη που δεν βλέπει τις απαγορεύσεις των ομιλιών, τις απαγορεύσεις του πραγματικά ελεύθερου διαλόγου, για τον οποίο προορίζεται το άσυλο, που δεν βλέπει τους προπηλακισμούς, που δεν βλέπει τις καταλήψεις, τα προβλήματα που δημιουργούνται στα πανεπιστήμια.

Υπάρχει όμως και μία άλλη ακραία άποψη, που στο όνομα αυτών των απαράδεκτων ενεργειών προτείνει κάτι το οποίο σ' όλη την Ευρώπη ισχύει: να καταργήσουμε το άσυλο. Ουσιαστικά, αυτό λέει. Δηλαδή να καταφέρει ένα πλήγμα και στο θεσμό του αυτοδιοικητού του πανεπιστημίου, αλλά και στην ουσία της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών και των απόψεων, που τουλάχιστον για πολλές δεκαετίες έχει κατακτήσει το πανεπιστήμιό μας.

Θα έλεγα ότι και οι δύο αντιλήψεις, δηλαδή και η αντίληψη που κλείνει τα μάτια στην πραγματικότητα και λέει να μην αλλάξει τίποτα, ότι όλα καλώς είναι, αλλά και η αντίληψη εκείνη η οποία ουσιαστικά λέει «καταργήστε τα όλα και επιβάλλετε αστυνομικρατία», είναι εξίσου λανθασμένες και δεν μπορούμε να τις υιοθετήσουμε.

Ποιο είναι, σε τελική ανάλυση, το πρόβλημα; Το πρόβλημα του πανεπιστημίου είναι όχι μόνο το αυτοδιοικητο, αλλά και το διοικητικό και νομικό ότι αυτό είναι που πρέπει να αλλάξουμε. Δηλαδή, κατά τη γνώμη μας, δεν συμβαίνει τίποτα άλλο στα πανεπιστήμια; Το μόνο που συνέβη τα τελευταία χρόνια και μας ευαισθητοποίησε όλους είναι η κατάληψη από τους μετανάστες που έγινε πριν από μερικές ημέρες; Όλοι μας έχουμε ευθύνη σαν πολιτικό σύστημα για τις τεράστιες αδυναμίες στην οργάνωση των σπουδών, στην αξιολόγηση και στην αξιοκρατία, στην έλλειψη αριστείας, στην ανυπαρξία ανταγωνιστικότητας στην έρευνα και στην προαγωγή της γνώσης, στη σύνδεση με την αγορά εργασίας, στο κύρος και στην αξιοκρατία. Κάνουμε πως δεν βλέπουμε ότι έχουμε πτυχία χωρίς αξία και χωρίς κύρος και ότι τα παιδιά μας, αν θέλουν να προχωρήσουν στην αγορά εργασίας, αναγκάζονται να πάνε σ' ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού. Ε, λοιπόν, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί! Αυτό είναι το πρόβλημα.

Και βέβαια, μέσα σ' αυτήν την αλλαγή είναι σαφές ότι πρέπει να μιλήσουμε πρώτα απ' όλα για αλλαγή του τρόπου διοίκησης. «Το ψάρι, από το κεφάλι βρωμάει» όταν κάτι δεν πηγαίνει καλά. Άρα, λοιπόν, το πρώτο που πρέπει να κάνουμε είναι να αλλάξουμε τον τρόπο διοίκησης. Αυτή είναι η συζήτηση ουσίας, που θα γίνει -και μας το ξεκαθάρισε σήμερα ο παριστάμενος Υφυπουργός εκ μέρους της Κυβέρνησης- και ελπίζω να γίνει πολύ σύντομα στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Είναι μια μεγάλη αλλαγή, μια μεγάλη τομή, που θα απελευθερώσει τις πραγματικές δυνάμεις του πανεπιστημίου, που θα δώσει τη δυνατότητα να έχουμε διοικήσεις με λογοδοσία, που να λογοδοτούν γι' αυτό που έκαναν ή δεν έκαναν, που θα επιτρέψει βέβαια την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών, αλλά ταυτόχρονα θα προστατεύσει και την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών -και την επιτρέπει και την προστατεύει σ' αυτή την περίπτωση- αλλά και που θα δώσει τη δυνατότητα να έχουμε και μία διοίκηση, η οποία θα εξασφαλίσει τη σωστή λειτουργία του πανεπιστημίου, τη σωστή διαχείριση των πόρων. Κανόνες παντού: και στην οργάνωση των προγραμμάτων και στη

λειτουργία και στα οικονομικά και βεβαίως στη διαφύλαξη των χώρων.

Γιατί, για παράδειγμα, εγώ βρίσκω πολύ ενδιαφέρουσα την ιδέα την οποία έχει καταθέσει η αρμόδια Υπουργός κ. Άννα Διαμαντοπούλου, δηλαδή να υπάρχει ακόμη και η δυνατότητα φύλαξης του πανεπιστημίου, με αποφάσεις της διοίκησης βέβαια, με προσλήψεις κάποιων εταιριών φύλαξης, που να μπορούν να εξασφαλίσουν κάποια στοιχειώδη πράγματα, για να μην γίνονται καταστροφές και φθορές στο πανεπιστήμιο. Καμιά ιδέα δεν μπορεί να απορριφθεί. Όλες πρέπει να αξιοποιηθούν.

Το ερώτημα είναι: πώς θα τις κουβεντιάσουμε. Θα τις κουβεντιάσουμε αποσπασματικά, με αφορμή τη Νομική ή θα τις κουβεντιάσουμε σοβαρά, κοιτώντας το πρόβλημα στα μάτια και εντάσσοντας την όποια αλλαγή μέσα σε μια συνολική αλλαγή στα πανεπιστήμια; Γιατί τότε η διοίκηση θα αναλαμβάνει τις ευθύνες της, τότε η διοίκηση θα έχει ευθύνη για την όποια καταστροφή, τότε η διοίκηση θα λογοδοτεί για την όποια καταστροφή, τότε η διοίκηση θα λογοδοτεί για το εάν σε κάποιον δεν επιτράπη να εκφράσει τις ιδέες του, διότι εκλήθη από την χι ή την ψι ή τη δ άποψη -ελεύθερες είναι όλες- μέσα στο πανεπιστήμιο. Τότε δεν θα χωρίζονται σε αρεστούς και μη αρεστούς εκείνοι οι οποίοι θα μπορούν να μιλήσουν μέσα σε μια πανεπιστημιακή σχολή.

Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι αυτό πρέπει να αλλάξουμε και να έχει τη δυνατότητα ο Πρόεδρος του Πανεπιστημίου αν θέλει, αν κρίνει, να σηκώσει το τηλέφωνο και να ζητήσει να αντιμετωπιστεί κάποια εγκληματική ενέργεια, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες του κόσμου. Αν πάει κάποιος να παραβιάσει ένα πανεπιστήμιο στην Αγγλία ή να καταλάβει έναν χώρο, σηκώνει το τηλέφωνο αμέσως ο Πρόεδρος, συνεννοείται με την Αστυνομία και δίνει την εντολή να βοηθήσουν, να τον απαλλάξουν απ' αυτήν την κατάσταση. Έχει την ευθύνη. Λειτουργεί ο χώρος και λειτουργεί σωστά και παράγει σωστά και δημιουργεί σωστά σ' όλα τα επίπεδα. Αυτό, λοιπόν, πρέπει να κάνουμε.

Το ερώτημα είναι: Θα έχουμε την τόλμη να το κάνουμε ή τότε θα σκεφθούμε όλοι μικροκομματικά; Ή τότε θα ακούμε ορισμένους οι οποίοι θα υπεραμύνονται του χθες και θα βγαίνουμε να λέμε «άστο αυτό, μην το πειράξεις, άστο αυτό, μην το αλλάξεις, άλλαξε μόνο το άσυλο»; Μα, εκεί είναι το θέμα; Θα έχουμε το θάρρος να μιλήσουμε για μια μεγάλη μεταρρύθμιση; Θα έχουμε το θάρρος να μιλήσουμε για μια μεγάλη αλλαγή;

Εμείς, κύριε Μαρκόπουλε, θα το έχουμε. Το έχουμε και θα το έχουμε, γιατί μας ενδιαφέρει η χώρα μας, γιατί μας ενδιαφέρουν τα παιδιά μας, γιατί μας ενδιαφέρει το τι παιδεία έχουμε και συνδέουμε την αλλαγή και την αναβάθμιση της παιδείας, με το όραμά μας για ένα άλλο μοντέλο ανάπτυξης, για μια άλλη ελληνική οικονομία, για μια οικονομία που να παράγει ανθρώπους που να μπορούν να δημιουργήσουν το αύριο, το μέλλον, όχι απλά να βρίσκουν δουλειά, αλλά και να δημιουργούν το μέλλον για τη χώρα μας.

Είναι σαφές ότι εμείς δεν μπορούμε να στηρίξουμε αυτή την τροπολογία. Εξάλλου, είναι και άσχετη με το νομοσχέδιο και είναι κρίμα το ότι περιορίζει τη συζήτηση από το ΕΤΕΑΝ, που πραγματικά θα μπορούσε να πάρει μεγάλη έκταση και να προσφέρει πολλά. Όμως είναι σαφές ότι θα αναλάβουμε όλες τις ευθύνες μας και θα έχουμε τη δυνατότητα για έναν ουσιαστικό διάλογο, μέσα στον οποίο θα ενταχθεί και αυτή η προβληματική, όταν το σχέδιο νόμου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και τη μεγάλη αλλαγή στα πανεπιστήμια έρθει -σύντομα, όπως ελπίζω- στη Βουλή των Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω προς το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί από τα Δημοτικά Σχολεία 6ο και 9ο της Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αθανάσιος Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Υποτίθεται ότι συζητάμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Ανάπτυξης και η Νέα Δημοκρατία φέρνει τροπολογία για το άσυλο. Είναι ένα μεγάλο ερωτηματικό. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω καμιά βαρύτερη έκφραση, αλλά είναι τουλάχιστον απαράδεκτο. Νομίζουμε ότι έχει ευθύνη και η Κυβέρνηση –δεν θέλω να πω και το Προεδρείο– και μόνο για το ότι μπορεί να συζητάμε μια τέτοια τροπολογία.

Καταλαβαίνουμε πολύ καλά τις σκοπιμότητες που είναι και σε ένα βαθμό δημαγωγικές, με βάση τα τελευταία γεγονότα που έχουν συμβεί στη Νομική, για τα οποία εμείς είχαμε σαφέστατη θέση. Είχαμε προειδοποιήσει ότι θα συμβεί αυτό ακριβώς που συμβαίνει σήμερα, ότι αυτοί που οργάνωσαν αυτές τις ενέργειες δεν βοηθούν ούτε τους μετανάστες και τα δίκαια αιτήματά τους ούτε φυσικά και το πανεπιστημιακό άσυλο. Ωστόσο, όμως, θα πρέπει να τοποθετηθούμε.

Εμείς καταλαβαίνουμε πολύ καλά ότι η συζήτηση που γίνεται για το άσυλο δεν γίνεται για το άσυλο κυρίως. Έχει ανοίξει γενικότερα η συζήτηση και το θεσμικό πλαίσιο που πρέπει να διαμορφωθεί –τι είναι νόμιμο, τι είναι δημοκρατικό, τι είναι παράνομο– με ένα στόχο, να προσπαθήσει να αντιδραστικοποιήσει ακόμα περισσότερο το θεσμικό πλαίσιο, ώστε να τσακίσει το λαϊκό κίνημα. Αυτός είναι ο στόχος. Επειδή σήμερα υπάρχει μια βάρβαρη πολιτική στην οποία είναι αντίπαλη η συντριπτική πλειοψηφία του λαού, οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, επειδή δεν πρόκειται να την αποδεχθούν αυτή την πολιτική και επειδή θα παλέψουν με πολλές μορφές πάλης, γιατί είναι άδικη –και λέω ότι είναι βάρβαρη– προσπαθείτε σήμερα, εν χωρώ και οργάνοι θα έλεγα, να διαμορφώσετε ένα θεσμικό πλαίσιο, ώστε όλα να θεωρούνται παράνομα.

Εμείς θέτουμε το ερώτημα: Τι είναι νόμιμο; Το να απολύεις τον άλλο και να τον στέλνεις στην ανεργία; Πάνω από ένα εκατομμύριο είναι οι άνεργοι. Και παράνομο είναι να περιφρουρείται η απεργία και να κινητοποιείται; Τι είναι νόμιμο; Να του ρίχνεις 30% το βιοτικό του επίπεδο σε ένα χρόνο, να του αυξάνεις 40% τα εισιτήρια και να έχεις γεμίσει τον εθνικό δρόμο διόδια; Αυτό είναι το νόμιμο, το επίσημο. Και είναι παράνομο, αυτός να λέει «δεν πληρώνω» οργανωμένα και μαζικά και όχι με φωτοβολίδες; Αυτή είναι η ουσία της συζήτησης σήμερα. Νόμιμη είναι η πολιτική, κατά τη γνώμη σας, που συσσωρεύει αμύθητο πλούτο σε λίγα χέρια και παράνομη είναι η αντίσταση των εργαζομένων να μην περάσει αυτή η ισοπέδωση. Νόμιμη για εσάς είναι η επιδότηση, για να παίρνει ο άλλος 400 ευρώ, παράνομη είναι όμως, για τον κόσμο που δεν μπορεί να ζήσει με 400 ευρώ. Είναι πολύ απλό. Τι του λένε να κάνει; Χαρακίρι; Τι θα κάνουν δηλαδή, οι εργαζόμενοι κάθε μέρα; Για πείτε μας εσείς. Τι θα πουν; «Σφάξτε με να αγιάσω;» Όχι, δεν θα το πουν.

Παραμπιπτόντως, βγάλτε και μια καταγγελία για τον αιγυπτιακό λαό που δεν σέβεται τη νομιμότητα, γιατί και ο αιγυπτιακός λαός δεν σέβεται τη νομιμότητα του Μουμπάρακ –ανάλογα είναι τα μεγέθη– και βγήκε κατά εκατομμύρια στους δρόμους. Οι λαϊκές εξεγέρσεις δεν είναι ιστορικό φαινόμενο του παρελθόντος, αλλά είναι το άμεσο μέλλον και το επόμενο.

Μην με προκαλείτε, γιατί μέχρι χθες τον χαιρετίζατε ως τον καλύτερο ηγέτη. Και η Ευρωπαϊκή Ένωση και εσείς ως μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης –εννοώ οι ελληνικές κυβερνήσεις, δεν είναι προσωπικό το θέμα– θεωρούσαν τον Μουμπάρακ ως έναν ηγέτη που είχε εξασφαλίσει τη δημοκρατία και την καλή διακυβέρνηση. Ισότιμος εταίρος σε όλες τις συζητήσεις, στη Σοσιαλιστική Διεθνή κ.λπ.. Να συνεχίσω και άλλο; Τα ίδια ήταν και με την Τунισία. Αυτό, λοιπόν, είναι το μεγάλο ερώτημα που τίθεται σήμερα και παρεμπιπτόντως ανοίγει και η συζήτηση για το άσυλο.

Εμείς είμαστε στην αντίπερα όχθη, διότι το νόμιμο διαβάζεται το ίδιο και από την αρχή, το ίδιο και από το τέλος. Νόμιμο είναι ό,τι συμφέρει το λαό και θα παλέψει με όσους τρόπους έχει, οργανωμένα, μαζικά, περιφρουρημένα, απέναντι σε αυτήν την λαίλαπα που έρχεται.

Η δεύτερη πλευρά είναι ότι η συζήτηση με το άσυλο συνδέεται...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ποιος αποφασίζει τι συμφέρει το λαό;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Κακλαμάνη, το κρίνει ο ίδιος κάθε μέρα. Τι τον συμφέρει; Να είναι στην ουρά της ανεργίας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, λέω, ποιος αποφασίζει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο ίδιος θα αποφασίσει. Δεν θα αποφασίσουμε εμείς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ωραία. Άρα, και εσείς και εγώ μπορούμε, κατά την κρίση μας,...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο ίδιος θα αποφασίσει, όπως αποφάσισε και σε όλη του την ιστορία.

Συνεχίζω, λοιπόν. Εδώ υπήρχε μια ελκρινεία από την πλευρά της Κυβέρνησης, ότι συνδέει τη συζήτηση με τις αλλαγές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι οποίες προωθούνται: Δηλαδή, τη μετατροπή του πανεπιστημίου σε ανώνυμη επιχείρηση. Αυτό είναι: «Πανεπιστήμιο ΑΕ», πρυτάνεις μάντζερς, όπως και στα νοσοκομεία με το μοντέλο της λειτουργίας, το οποίο θα εξασφαλίζει τι; Το άσυλο των επιχειρήσεων. Εδώ είναι η ουσία. Έχετε κάνει συμφωνίες με επιχειρήσεις, εμπορικές συμφωνίες για έρευνα και θα τους διαθέσετε και τα πανεπιστήμια. Θα το δούμε άμεσα, αν δεν ματαιωθεί.

Τρίτο θέμα: Γίνεται μια συζήτηση περί ελεύθερης διακίνησης των ιδεών στα πανεπιστήμια και αλλού. Εμείς δεν συμφωνούμε. Μύθος είναι η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Η κυρίαρχη ιδεολογία διακινείται ελεύθερα, παντού: στα βιβλία, στη διδασκαλία, στην κοινωνία, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Αυτή διδάσκει την ανταγωνιστικότητα, την επιχειρηματικότητα, το «ο θάνατός σου η ζωή μου», τον ανταγωνισμό αντί της κοινωνικής αλληλεγγύης κ.λπ.. συν τα καινούργια που έρχονται και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και από εδώ. Άρα, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη για ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Φυσικά, υπάρχουν κατακτήσεις, υπάρχει σύγκρουση και σε αυτόν τον τομέα.

Η θέση μας είναι ότι το ακαδημαϊκό άσυλο δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με σινικά τείχη. Είναι υπόθεση όλου του λαϊκού κινήματος να υπερασπισθεί όχι μόνο το ακαδημαϊκό άσυλο, αλλά να υπερασπισθεί και το δικαίωμά του να αγωνίζεται με μορφές πάλης και να τις περιφρουρεί, όπως και το άσυλο πρέπει να το περιφρουρεί το ίδιο το οργανωμένο μαζικό λαϊκό κίνημα.

Δεν είναι άσχετη όλη η συζήτηση με την κατάσταση που υπάρχει και στο ίδιο το φοιτητικό κίνημα. Έχουν τεράστιες ευθύνες οι πολιτικές δυνάμεις που τη διαιωνίζουν. Εμείς σε αυτό το πλαίσιο κάνουμε προσπάθεια να ανασυγκροτηθεί το ίδιο το φοιτητικό κίνημα οργανωμένα και να απαντήσει και να περιφρουρήσει το άσυλο ως ένα κατακτημένο δικαίωμα και όχι κάποιος να το χρησιμοποιούν σαν πρόσχημα βάζοντας, όπως λέει και ο λαός, βούτυρο στο ψωμί αυτών που θέλουν να περάσουν άλλα μέτρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Θα δώσω μόνο το μικρό της όνομα. Για λόγους προστασίας δεν θα πω το επίθετο. Έχει το όνομα της μεγάλης μας, αιώνιας Μελίνας.

Τη Δευτέρα πηγαίνει στη Νομική Σχολή μαζί με τους υπόλοιπους φοιτητές για να γράψει Εμπορικό Δίκαιο. Παρούσα είναι η καθηγήτρια του τμήματος και οι επιτηρητές. «Μπουκάρουν» μέσα, κύριε Υπουργέ –το είπα στην Υπουργό σας την ίδια στιγμή που συνέβη– είκοσι πέντε αντεξουσιαστές, «αρχίζουν τα γαλλικά» όλη την αίθουσα, ενώ τα παιδιά έγγραφαν. Η επίθεση ήταν εξαιρετικά εκφοβιστική και τολμάει η κοπέλα να πει «σας παρακαλούμε, μιάμιση ώρα γράφουμε, αφήστε μας μισή ώρα να τελειώσουμε». Της έσκισαν το γραπτό, της μίλησαν τόσο απαξιωτικά και πρόστυχα, με λόγια που δεν μεταφέρονται στη Βουλή, έβρισαν την καθηγήτρια, διέλυσαν το τμήμα και έφυγαν απειλώντας «Ξέρουμε τάδε» –η προσφώνηση δεν λέγεται– «τη Δευτέρα ξαναδίνεις μάθημα. Θα είμαστε πάλι εδώ».

Αυτό έχετε κατορθώσει. Συγχαρητήρια! Συγχαρητήρια! Αυτό έχετε ψηφίσει: Να μπορεί να μπαίνει μέσα στο πανεπιστήμιο ο αντεξουσιαστής, να το ρημάζει και να μην μπορεί να είναι η πολιτεία παρούσα για να προστατεύσει. Ποιος από σας θα προ-

στατεύσει αυτήν την κοπέλα των είκοσι ετών, που θέλει να σπουδάσει, που θέλει να μάθει, που πήγε να γράψει το μάθημά της; Τι έκανε; Τι το κακό έκανε που δεν μπορεί να ασκήσει την υποχρέωσή και το δικαίωμά της να μορφωθεί;

Και μπαίνουν οι αντεξουσιαστές και λένε: «Έτσι γουστάρουμε και διαλύουμε την αίθουσα». Και ξέρετε κάτι; Περισσότερο από όλους φοβήθηκε η καθηγήτρια. Αναφορά, όμως, δεν έκανε γιατί αν κάνει αναφορά, την άλλη μέρα θα πάθει ό,τι έπαθε ο Πανούσης ή ο άλλος πρύτανης στην Ξάνθη.

Και εμείς παρακολουθούμε ατάραχοι και το διασκεδάζουμε. «Θάβουν» ζωντανό έναν πρύτανη, καμμία αντίδραση! «Ε, τα παιδιά!» Σαπίζουν μέσα στο αμφιθέατρο τον Πανούση: «Ε, τα παιδιά!» Είμαστε σοβαροί; Πού αλλού στην Ευρώπη υπάρχει άσυλο; Και τι χρειάζεται το άσυλο; Να προστατεύσουμε ποιον από τι; Θα μπει ο αστυνομικός στο πανεπιστήμιο να ελέγξει τι; Πείτε μου. Δώσατε το «μπαλάκι» σ' ένα συμβούλιο, το οποίο δεν συνέρχεται, ο πρύτανης δεν αναλαμβάνει καμμία πρωτοβουλία. Είναι κατηγορούμενος ήδη για παράβαση καθήκοντος. Δεν τολμούσε ο άνθρωπος. Δηλαδή, τι να κάνει; Να αφήσει να μπει μέσα η Αστυνομία; Και μετά δεν θα ανεφάρμοστο στους πραγματικούς εξουσιαστές, που είναι αντεξουσιαστές; Δεν έχει οικογένεια; Ποιος θα τον μολήσει τώρα; Κοροϊδεύμαστε; Φοβάται η εκτελεστική εξουσία και πετάει το «μπαλάκι» πότε στον πρύτανη, πότε σε μια ανεξάρτητη αρχή. Είναι η γνωστή αυτή τακτική: περνάω τις ευθύνες μου στον άλλον.

Εγώ θέλω, κύριε Υπουργέ, να δεσμευθείτε ότι η Μελίνα θα μπορέσει να γράψει το μάθημά της. Και στην ανάγκη, να πάτε σεείσ εκεί, εάν δεν φοβάστε τους αντεξουσιαστές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Κράτος εν κράτι. Άκουσον, άκουσον! Πήγαν και συνόδευσαν κάποιους λαθρομετανάστες, τους έβαλαν μέσα στη Νομική Σχολή και δεν μπορούσε το κράτος να κάνει κάτι. Κι έβλεπα σοβαρούς Υπουργούς, που πράγματι τους εκτιμώ, να βγαίνουν στην τηλεόραση περίπου γονυπετείς και να παρακαλάνε: «Βρε παιδιά, διαλύστε το... Σας παρακαλούμε, φύγετε». Και νοικιάσαμε ένα κτήριο πολυτελείας για να τους βάλουμε μέσα. Και μετά; Έχουν φύγει ορδές από την Τυνησία και την Αίγυπτο κι έρχονται προς τα εδώ με όλα αυτά, που δείχνουμε ότι είμαστε το κράτος της ανοχής. Γιατί δεν πάνε στην Ισπανία, που είναι ένα πήδημα; Γιατί δεν πάνε στην Ιταλία, που είναι πολύ κοντά; Έρχονται στην Ελλάδα, γιατί ξέρουν ότι η Ελλάδα είναι ένας χώρος ασύλακτος. Κι έρχονται κι έρχονται. Και πώς θα αντέξουμε, επιτέλους; Πότε θα αντιδράσουμε; Ποιο είναι το όριο όπου θα πει η Ελλάδα: «Δεν πάει άλλο»; Δεν γνωρίζετε την πραγματικότητα;

Πριν από λίγο είχα συνάντηση με τον πρόεδρο της επιτροπής υγείας στο γραφείο μου, που μου εξήγησε το τι έγινε στην Ευρώπη στη Σύνοδο των Προέδρων των αντίστοιχων επιτροπών. Το θέμα είναι τεράστιο: Υπάρχουν ασθένειες, οι οποίες απειλούν σε επίπεδο επιδημίας και δεν ασχολούμεθα, γιατί φοβόμαστε να αναδείξουμε το θέμα μη μας πουν ξενοφοβικούς. Αρνούμεθα να δούμε μία πραγματικότητα, η οποία υφίσταται. Αυτή είναι η Ελλάδα σήμερα. Κυβερνείται ο τόπος; Με τον αυτόματο πηγαίνει.

Άκουσα την τροπολογία της Νέας Δημοκρατίας. Είναι προς μία κατεύθυνση, χωρίς να είναι η σωστή.

Κύριοι συνάδελφοι, γιατί φοβάστε να πείτε «κατάργηση του ασύλου»; Οι μισοί με πιάνετε και μου λέτε «κατάργηση ασύλου», οι άλλοι μισοί μου λέτε «όχι, όλο το άσυλο».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δηλαδή, και μόνο στην τουαλέτα να μείνει το άσυλο, οι αντεξουσιαστές θα βρουν τρόπο να μπαίνουν μέσα. Δεν το καταλαβαίνετε; Τους δείχνετε την πόρτα. Τους την ανοίγετε. Δεν μπορούμε, επιτέλους, να αναλάβουμε ευθύνες; Τι σημαίνει «άσυλο»; Να φοβηθείς ποιος, από τι; Ελεύθερη διακίνηση ιδεών; Η μόνη απαγορευτική διακίνηση ιδεών είναι της Δεξιάς από την Αριστερά. Αυτές δεν διακινούνται. Υπάρχει πρόβλημα διακίνησης του λόγου της Αριστεράς; Ποιο; Μην κοροϊδεύμαστε. Να πάμε εκεί που πρέπει να πάμε. Να γίνουμε ένα ευρωπαϊκό κράτος, όπου δεν υφίσταται αυτός ο παρωχημένος λόγος και τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων. Αυτή είναι η ουσία.

Κύριοι Υπουργοί, αυτά τα σημαντικότερα είναι εντελώς ασήμαντα μπροστά σε αυτό που συμβαίνει στην περιοχή μας. Ίσως

δεν το έχει συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση και πολύ φοβούμαι ότι δεν είναι και απολύτως συνειδητοποιημένη η Βουλή. Κάποιοι εξ ημών, βεβαίως, έχουν συνειδητοποιήσει και αντιληφθεί ότι αυτό που γίνεται στην Αίγυπτο είναι εξαιρετικότερα σοβαρό. Όποιος είχε αυτήν τη λεκάνη της Μεσογείου, ήταν πάντα ο παντοκράτωρ. Η Ελλάδα έκανε μεγάλο πολιτισμό, γιατί είχε εξασφαλίσει τα τροφεία από αυτήν την περιοχή. Ο Αλέξανδρος αυτήν την περιοχή πήγε να καταλάβει, για να ελέγξει τον κόσμο. Το ίδιο και οι Ρωμαίοι: Δεν πήγαν στη Δανία! Το ίδιο και οι Πέρσες: Δεν πήγαν στην Ινδία! Αυτό το κομμάτι είναι που δίνει την κυριαρχία στον κόσμο. Και αυτό το ξέρει πολύ καλά η Δύση. Και γι' αυτό άρπαξε την Αίγυπτο τότε από την αγκαλιά των Σοβιέτ.

Σήμερα αυτό που συμβαίνει φέρνει μία παγκόσμια αναστάτωση, φέρνει μία ανισορροπία, της οποίας οι εξελίξεις δεν είναι προβλέψιμες. Πολύ εύκολα ακύρωσε η Αμερική τον Μουμπάρακ. Και άκουσα εδώ, μέσα στην Αίθουσα ότι λέγανε κάποιοι καλές κουβέντες για τον Μουμπάρακ. Ε, κάποιοι άλλοι λέγανε για τον Τσαουσέσκου και κάποιοι άλλοι λέγανε για τον Στάλιν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Είχε υπάρξει μία ισορροπία στην περιοχή. Η Αμερική, βέβαια, κατά την προσφιλή της μέθοδο, αδειάζει εκείνους, τους οποίους πιστεύει ότι έχει στύψει σαν λεμονόκουπα. Τι θα γίνει, όμως, στην περιοχή; Εάν επικρατήσει το ήπιο Ισλάμ, σημαίνει ότι παραδίδεται η Αίγυπτος στην Τουρκία. Γιατί σήμερα ο Ερντογάν –και το έχω πει στην Αίθουσα- φαντάζει ως ο νέος Νάσερ, ο ηγέτης του ισλαμισμού. Άρα, η Αίγυπτος περνάει κάτω από τον απόλυτο έλεγχο της Τουρκίας: Δόγμα Ντοβούτογλου για τον Νεοοθωμανισμό. Εάν πάλι επικρατήσει το σκληρό Ισλάμ, αντιλαμβάνεστε τι θα γίνει στην περιοχή και πόσο θίγονται τα συμφέροντά μας, τα συμφέροντα της ΑΟΖ.

Χθες ανακοινώθηκε στο Παρίσι ότι βρέθηκε νέο κοίτασμα, εξαιρετικά μεγάλο στα σύνορα της ΑΟΖ μεταξύ Κύπρου και Ελλάδος, μιας ΑΟΖ, την οποία εμείς δεν έχουμε ανακηρύξει, παρά τρία χρόνια. Και έλεγα εδώ, στην Αίθουσα, πριν από ένα μήνα στον Πρωθυπουργό: «Σήμερα, όχι αύριο». Το αύριο δεν ήρθε ποτέ. Τώρα που πέφτει ο Μουμπάρακ, ποιος θα υπογράψει την ΑΟΖ με την Ελλάδα, στη συνέχεια του Καστελόριζου, για να μπορέσουμε να εκμεταλλευτούμε τα κοιτάσματα, τα οποία μπορούν να σώσουν την οικονομία της χώρας και να αλλάξουν την κατάσταση και τα 300, τα 400 ευρώ μισθούς;

Άρα, χάσαμε μια εξαιρετικά μεγάλη ευκαιρία. Μια ευκαιρία όμως, την οποία κέρδισε η κατεχόμενη Κύπρος, που είχε τη δύναμη να κάνει ΑΟΖ, είχε τη δύναμη να αναθέσει γεωτρήσεις, είχε τη δύναμη να μπορεί να βγάλει έξω τον πλούτο της χώρας. Έρχεται μεθαύριο ο κ. Χριστόφιας κι έχω την αίσθηση ότι θα σας δοθεί η ευκαιρία να τον ρωτήσετε ορισμένα πράγματα και πώς καθόρθωσε αυτό που φάνταζε ακατόρθωτο σε μία κατεχόμενη χώρα.

Μεθαύριο, στις 4 του μηνός, γίνεται η έκτακτη συνάντηση των Αρχηγών της Ευρώπης. Μέσα στα θέματα που έχει θέσει η Ουγγαρία είναι και η ενεργειακή υποδομή. Για όσους έχουν περάσει από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κύριε Χατζηδάκη, καταλαβαίνουν τι σημαίνει. Ενεργειακή υποδομή σημαίνει Κύπρος, η υποθεση που συζητάμε. Το δεύτερο θέμα της ατζέντας είναι ο συντονισμός της ενεργειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι τρίτων χωρών. Κομψό και αυτό. Δηλαδή, έναντι του Ισραήλ. Εμείς δεν μπορούμε να είμαστε απόντες.

Εγώ καλώ από το Βήμα της Βουλής τον Πρωθυπουργό να πάει εξαιρετικά διαβασμένος και προετοιμασμένος σε αυτήν τη συνάντηση, από την οποία μπορούν να βγουν οι νέοι ενεργειακοί δρόμοι προς την Ευρώπη, που θα καταστήσουν την Ελλάδα το πέρασμα σε μια άλλη εποχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Χρειάζεται βέβαια η δέουσα προσοχή, αλλά πάνω απ' όλα χρειάζεται και θάρρος. Ένα θάρρος που δεν δείχνει να έχει η ελληνική Κυβέρνηση, η οποία εμμένει και επιμένει να είναι ακόλουθος της πολιτικής των Αμερικάνων. Αν θέλετε η χώρα να βγει από την καχεξία χρειάζεται επαναπροσδιορισμός της εξωτερικής πολιτικής, που θα φέρει στο παιχνίδι και άλλες δυνάμεις που μπορούν να βοηθήσουν τον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής, κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Γιατί διακόπτετε τη συνέχεια των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων; Το κάνετε συνεχώς στα μικρά κόμματα.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Συγγνώμη, κύριε Λαφαζάνη. Και εμείς από τις 10 η ώρα είμαστε γραμμένοι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τον Κανονισμό εφαρμόζουμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν είναι σωστό αυτό που κάνατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΚΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε προφανώς έχει περισσότερο ενδιαφέρον, ιδιαίτερα κάτω από τις σημερινές συνθήκες της μάχης που δίνεται και στην οποία πρέπει όλοι να πάρουμε μέρος για την ανόρθωση της οικονομίας μας. Ένα νομοσχέδιο για την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη που είναι το ζητούμενο αυτήν τη στιγμή από τη μεγάλη πλειονότητα του λαού που υφίσταται τις συνέπειες της μεγάλης αυτής κρίσης.

Δυστυχώς, ελάχιστα ενημερώνεται ο ελληνικός λαός για την προσπάθεια που γίνεται, για την προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί, όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά από όλες τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις.

Αντί γι' αυτό, η μια από τις δυο συνεδριάσεις που έχουν διατεθεί γι' αυτό το ζήτημα εξαιρετικής σημασίας θα αναλωθεί για ένα θέμα, το οποίο έρχεται ευκαιριακά, με αφορμή το γνωστό επεισόδιο στη Νομική Σχολή. Και είναι φανερό -δεν νομίζω ότι έχει κανείς αντίρρηση, απλή ανάγνωση του Κανονισμού αρκεί- ότι η τροπολογία που έχει κατατεθεί, είναι παντελώς άσχετη με το σοβαρό αυτό νομοσχέδιο που οφείλαμε να συζητήσουμε, να διαμορφώσουμε και να το δώσουμε όσο το δυνατόν γρηγορότερα ως νόμο του κράτους για εφαρμογή.

Και αυτά όλα κρίνονται από τους πολίτες που απαιτούν από τα κόμματα, από το Κοινοβούλιο, να δίνουμε όλοι το μήνυμα της αίσθησης της πραγματικότητας σήμερα και όχι απλώς να ανεβαίνουμε στο Βήμα και να λέμε «ο λαός αποφασίζει εκείνο ή το άλλο». Ποιος λαός; Αυτός που καθένας από εμάς προσδιορίζει ως έκφραση του λαού. Βέβαια, μπορεί να συμβεί αυτό κάποια στιγμή αν η υπεύθυνη εκπροσώπηση του λαού δεν κατορθώσει να σταθεί ως το τέλος στο ύψος των περιστάσεων και αυτό δυστυχώς γίνεται σήμερα. Υποχρεωνόμαστε όλοι να πάρουμε θέση σ' ένα θέμα που ούτε επειγόντα χαρακτήρα έχει και, όπως είπα, δεν είναι σχετικό με την ημερήσια διάταξη και με το νομοσχέδιο που συζητούμε.

Να σας πω, λοιπόν, και εγώ ότι είχα την τιμή επί τέσσερα χρόνια στη δεκαετία του '80 να θητεύσω στο Υπουργείο Παιδείας και έχω ζήσει αυτά τα γεγονότα. Έχω ζήσει και την ανευθυνότητα από τότε των διαφόρων παραγόντων των κομμάτων.

Εξακολουθώ να πιστεύω ότι στην Ελλάδα ακόμα δεν λειτουργούν κόμματα με την έννοια που λειτουργούν στην υπόλοιπη Ευρώπη. Στην Ελλάδα τα κόμματα είναι κάποιες ομάδες παραγόντων κάποιου χώρου. Έχει μάλιστα γι' αυτό και ο νεολογισμός «ηγετική ομάδα» εισαχθεί στο πολιτικό μας λεξιλόγιο.

Εν πάση περιπτώσει, λοιπόν, η εκάστοτε εκπροσώπηση κάθε χώρου κομματικού, κοινωνικού, συνδικαλιστικού κ.λπ., ακολουθεί την όποια γραμμή θεωρεί ως συμφέρουσα -και εδω κανένας δεν θέλει να βάλει "τον δάκτυλον τον τύπον των ήλων"- με αποτέλεσμα να υπάρχει αυτή η κατάσταση στην ανώτατη εκπαίδευση.

Και όχι μόνο στα πανεπιστήμια, κύριε Υφυπουργέ της Παιδείας, γιατί πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να καταλάβει ότι ανώτατη εκπαίδευση είναι και τα ανώτατα τεχνολογικά εκπαιδευτικά ιδρύματα και όχι μόνο τα πανεπιστήμια της χώρας. Διότι με τη λογική με την οποία κινείστε ως Υπουργείο ακόμα και τη μεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση να την παρουσιάσετε ως μεταρρύθμιση στα πανεπιστήμια, δείχνετε μια προσήλωση σε μια αντίληψη που έχει βλάψει την εκπαίδευση, έχει βλάψει την οικονομία, έχει βλάψει την ελληνική κοινωνία. Υπολογίστε μόνο τι έχει ξοδευτεί για το έτερο σκέλος της ανωτάτης εκπαίδευσης: πόσες

χιλιάδες απόφοιτοι των ανωτάτων Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων κινούνται σαν παρίες αυτής της κοινωνίας, διότι υποτάσσετε και εσείς σήμερα ως Κυβέρνηση -όπως και όλες οι κυβερνήσεις πιο πριν- στους εκβιασμούς ενός υποτιθέμενου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, που έχει κατά το νόμο και κάποιες κυρώσεις, αν θέλουμε η νομιμότητα να ισχύσει σε αυτήν τη χώρα.

Εμφανίζεται το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας, κύριοι συνάδελφοι, και το ΔΣ του ΤΣΜΔΕ, του Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών Δημοσίων Έργων, και λένε ότι θα κάνουν κατάληψη στα γραφεία του ασφαλιστικού ταμείου και η Κυβέρνηση τα ανέχεται αυτά. Όπως ανέχεται να δίνει εντολή ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που έχει εκπέσει σ' ένα συντεχνιακό καθάρα παράγοντα και να εκβιάζει με δήθεν απειλές απεργίας το Υπουργείο Δημοσίων Έργων ότι θα παγώσουν τα έργα στη χώρα.

Ε, δεν πρόκειται να βγούμε απ' αυτό το αδιέξοδο, διότι αν τέτοιοι φορείς ασκούν εκβιασμούς και οι εκβιασμοί αυτοί καρποφορούν, τότε τι περιμένετε από τον οποιονδήποτε άνεργο, ταλαίπωρο, πολίτη; Τι πρέπει να γίνει σήμερα, κύριοι συνάδελφοι; Να σεβαστούμε όλοι τη νομιμότητα. Αν εν ονόματι των όποιων προβλημάτων μας κηρύσσουμε άλλοι την ανυπακοή, άλλοι το «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω», καταλαβαίνετε πολύ καλά πού θα φτάσουμε. Αν το μήνυμα έρχεται από πάνω, από τις διάφορες ελίτ -πολιτική, κοινωνική, επιστημονική, οικονομική- και ψηλότερα, βέβαια, τη μιντιακή ολιγαρχία, αν αυτοί όλοι κάνουν ό,τι τους αρέσει, πώς θέλετε οι ταλαίπωροι στις γειτονιές της Αιθιοπίας, της Ζωφριάς και του Ιλίου να ανεχθούν τόσες δυσκολίες, τόσα προβλήματα που έχουν σωρευτεί;

Είναι, λοιπόν, ώρα να συνευθετοποιήσουμε την κατάσταση και πρώτα τα κόμματα, με την έννοια που ανέφερα πριν.

Εντός της ημέρας θα όφειλαν τα κόμματα να καλέσουν τις οργανώσεις νεολαίας και όποιες οργανώσεις νεολαίας πουν ότι δεν έχουν σχέση με το αντίστοιχο κόμμα, να τις αποκηρύξουν. Μόνο οι ίδιοι οι νέοι μπορούν να λύσουν σήμερα το πρόβλημα του λεγόμενου πανεπιστημιακού ασύλου.

Κάποιοι που φοιτήσαμε πριν από πενήντα-εξήντα χρόνια στα πανεπιστήμια και θυμόμαστε τι σήμαινε να είναι δίπλα σου με την ανάσα του ο άνθρωπος της ασφάλειας, "τι είπες", "τι έκανες", "έλα στο τμήμα", "γράψε εκείνο", "κάνε το άλλο", καταλαβαίνουμε τι σημαίνει το άσυλο. Πρέπει το άσυλο αυτό να το σεβαστούμε. Δεν χρειάζονται εισβολές της Αστυνομίας για να προστατευτεί το άσυλο. Σ' όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου υπάρχει εσωτερική φρούρηση, υπάρχει προσωπικό που κλείνει τις πόρτες και αν υπάρξει ένα επεισόδιο παρεμβαίνει. Εδώ, το βρήκαμε με την οποιαδήποτε αφορμή λέμε κάλεσε τον εισαγγελέα, κάλεσε την Αστυνομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ερωτώ, εγώ τους συναδέλφους μου της Νέας Δημοκρατίας, που προτείνουν αυτήν την τροπολογία: Ας πούμε ότι η κ. Γιαννάκου δεν είχε βάλει στο νόμο τότε που ψηφίσατε, κύριοι συνάδελφοι, τη διάταξη αυτή, την οποία τώρα θέλετε να καταργήσουμε. Τι θα συνέβαινε; Θα γινόταν ένα επεισόδιο; Θα εκκαλείτο η Αστυνομία. Πείτε ότι θα υπήρχε κάποιος ανεγκέφαλος Υπουργός Δημόσιας Τάξης και θα έλεγε να μπει η Αστυνομία. Θα γινόταν μακελειό. Η στοιχειώδης αντίληψη, νομίζω, οδηγεί σ' αυτό το συμπέρασμα, τι θα γινόταν αν στη Νομική Σχολή πήγαινε η Αστυνομία. Διότι πολλοί λένε: γιατί δεν μπήκε η Αστυνομία.

Εγώ σας λέω, αν μεταξύ των τριακοσίων μεταναστών, λαθρομεταναστών ή απλών μεταναστών, ήταν και ένας που θα πίστευε ότι αν αυτοπυρποληθεί θα πάει στον παράδεισο που θα βρει "πλάφια και ουρί", διανοείστε τι θα συνέβαινε;

Κάποιοι πριν από μερικά χρόνια και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα, Βουλευτές και πανεπιστημιακοί καλούσαν και επέμεναν να έρθει ο κ. Οτσαλάν στο Πάντειο να δώσει διάλεξη, να κλειστεί εκεί. Και όταν ερωτιόνταν: Μα δεν καταλαβαίνετε ότι θα επικαλείται το άσυλο και δεν θα φεύγει και η Τουρκία θα ζητάει την έκδοσή του;

Όταν, λοιπόν, η επιπολαιότητα υπάρχει στα μυαλά ανθρώπων, που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο είναι σε θέση να πάρουν ή να

μην πάρουν κάποιες αποφάσεις, μπορεί να οδηγηθεί αυτός ο τόπος σε καταστροφή. Είμαστε αυτήν την ώρα -και οφείλουμε όλοι να το λέμε στο λαό- επί ξυρού ακμής.

Υπάρχει κίνδυνος αυτήν τη στιγμή, μια μικρή σπίθα, οπουδήποτε ανάψει, να δημιουργήσει μια γενικότερη κρίση στη χώρα και κανένας -το εννοώ- ακόμη και κάποιος που μπορεί να το εύχονται ούτε αυτοί δε θα είναι σε θέση να ελέγξουν την κατάσταση. Ξέρουμε από την ιστορία ότι εκείνοι που ξεκινούν μια τέτοια κρίση, τελικώς δε φθάνουν μέχρι το τέρμα, όπως την έχουν σχεδιάσει. Αυτή είναι η ιστορία και του τόπου μας και παγκοσμίως.

Κατά συνέπεια, εγώ δεν νομίζω ότι αυτή η συζήτηση έχει καμιά άλλη αξία, πραγματικά, πέραν του να σκεφτούμε σοβαρά και υπεύθυνα τι κάνουμε όλοι από εδώ και πέρα. Το μόνο πράγμα που προσφέρει αυτή η τροπολογία είναι, πράγματι, να σκεφτούμε ότι τα πράγματα δεν λύνονται με μια μονοκονδυλιά.

Το έζησα το '85 στο Χημείο. Εάν στο Χημείο έμπαινε η αστυνομία, θα τινάζονταν όλα στον αέρα, από έναν-δύο ανθρώπους που όπως θέλετε πάρτε το, ποια ήταν τα κίνητρα τους, ποιοι οι σκοποί τους, δεν ξέρω. Και τότε, πράγματι, χρειάστηκε να αρθεί το άσυλο. Ο Πρύτανης, ο Σταθόπουλος, ένας φοιτητής της ΠΑΣΠ και κάποιος άλλος συμφώνησαν και ήρθη το άσυλο. Αλλιώς θα γινόταν μακελειό. Ας τα σκεφτούμε, λοιπόν, αυτά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Επαναλαμβάνω την πρότασή μου, να υπάρχει εσωτερική φρούρηση στα ιδρύματα, όπως παίρνουν εργολάβους για τους καθαρισμούς, ή σιδηρόδρομο άλλο, να προσλάβουν προσωπικό φύλαξης, ώστε οι διάφοροι που έχουν εγκατασταθεί μέσα στα ιδρύματα -όλα όσα λέγονται για παρανόμους, για διακίνηση ναρκωτικών, για αθλιότητες έχουν βάση- όλα αυτά να αντιμετωπίζονται από μέσα, όχι με εισβολή απ' έξω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο, τον κ. Κακλαμάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, για οκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Όπως είναι προφανές, με συνενοχή πολλών σ' αυτήν την Αίθουσα δεν συζητάμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, που είναι, πράγματι, ένα σοβαρό νομοσχέδιο, παρ'όλο ότι το καταψηφίζουμε εμείς, διότι σχετίζεται με το κεντρικό πρόβλημα που έχει αυτήν τη στιγμή η χώρα και αυτό είναι η ανάπτυξη.

Εχθές, πήρα το λόγο, προτού ξεκινήσει η συζήτηση και ζήτησα και από την Κυβέρνηση να λάβει θέση, αλλά και από το Προεδρείο για την τροπολογία που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία. Η τροπολογία αυτή αφορούσε -και αφορά- το άσυλο, το πανεπιστημιακό άσυλο. Είπα ότι αυτή η τροπολογία, η οποία κατατέθηκε είναι εντελώς άσχετη με το νομοσχέδιο και δεν μπορεί καν να τεθεί για συζήτηση, διότι παραβιάζει κατάφωρα τον Κανονισμό της Βουλής. Αντί, όμως, αυτά που είπα να γίνουν αποδεκτά και από το Προεδρείο και από την πλευρά της Κυβέρνησης, είπαν ότι η τροπολογία θα συζητηθεί στην ώρα της. Ορίστε τι γίνεται σήμερα. Εδώ υπάρχουν ευθύνες. Γιατί παραβιάζουμε τόσο χονδροειδώς τον Κανονισμό και το Σύνταγμα;

Αυτό, δυστυχώς, τείνει να γίνει καθεστώς το τελευταίο διάστημα σ' αυτήν τη χώρα και απευθύνονται ιδιαίτερα στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Πρέπει να σταματήσει, αυτός ο ανταγωνισμός σας με το ΛΑΟΣ, να θρυμματίζει τους θεσμούς και να υποβαθμίζει και το Κοινοβούλιο και τις σχετικές διαδικασίες και τους σχετικούς κανόνες μιας καλής συζήτησης εδώ πέρα. Διότι, περί αυτού πρόκειται.

Καταθέσατε την τροπολογία σ' έναν άχαρο ανταγωνισμό με το ΛΑΟΣ, ποιος θα είναι περισσότερο υπέρμαχος της κατάργησης του ασύλου. Όχι εμείς, εσείς. Μα είναι λογική αυτή;

Εγώ ξέρω ότι κάθε φορά η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι αυτή, η οποία αναδεικνύει την εφαρμογή του Κανονισμού και του Συντάγματος και μάλιστα εκείνων των πλευρών του Κανονισμού και του Συντάγματος, που τείνουν

να περιορίσουν την κυβερνητική αυθαιρεσία. Διότι αν αυθαιρετεί η Αντιπολίτευση σ' αυτά, πώς θα βγει αύριο σε μια άσχετη τροπολογία που θα φέρει η Κυβέρνηση -και δυστυχώς γίνεται αυτό- να διαμαρτυρηθεί και να πει: Τι είναι αυτά που κάνετε; Πώς θα το κάνετε αυτό; Υπάρχει, λοιπόν, μέγα θέμα εδώ.

Πέραν αυτού, είμαι υποχρεωμένος να κινηθώ και επί της ουσίας, γιατί δυστυχώς η συζήτηση εκτυλίσσεται για το άσυλο κ.λπ.. Αυτήν την πρόταση που κάνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, βλέπω ότι η Κυβέρνηση δεν την αντέκρουσε επί της ουσίας.

Κύριε Πανάρετε, σας άκουσα προσεκτικά, δεν αντικρούσατε την πρόταση. Εσείς μιλήσατε για το πως θα διοικείται το πανεπιστήμιο. Να ανοίξουμε, βεβαίως, και αυτήν τη συζήτηση, αλλά πρέπει να πάρετε θέση στην πρόταση. Διότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι της Κυβέρνησης, είναι πρόταση κατάργησης του ασύλου. Αυτό προτείνεται. Επειδή, λέτε για το άσυλο, όταν αφαιρέσετε το άρθρο 3 του σχετικού νόμου, είναι η κατάργηση του ασύλου, δεν μένει τίποτα από το άσυλο. Εδώ υπάρχει μια τρομερή παρεξήγηση -και μου κάνει εντύπωση το ότι επιμένουν σ' αυτήν την παρεξήγηση και από την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και από την πλευρά του ΛΑΟΣ και από την πλευρά της Κυβέρνησης- ότι το άσυλο είναι απλώς η ελεύθερη διακίνηση ιδεών.

Δεν είναι μόνο αυτό. Η ελεύθερη διακίνηση ιδεών, κυρίες και κύριοι, υπάρχει παντού στην Ελλάδα, όπως υπάρχει παντού και σε κάθε τυπική αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Ή μάλλον πρέπει να υπάρχει. Η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών δεν είναι προνόμιο των πανεπιστημίων, των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, κύριοι της Κυβέρνησης!

Όταν, όμως, μιλάμε για άσυλο -και όχι μόνο στην Ελλάδα- μιλάμε για όλο τον κόσμο, για όλα τα πανεπιστήμια του κόσμου. Μιλάμε ακόμα και για τα πανεπιστήμια της Σαουδικής Αραβίας, αλλά υποψιάζομαι -αν και δεν το έχω διασταυρώσει- και για τα πανεπιστήμια του Ιράν, τουλάχιστον θεσμικά. Το άσυλο είναι κάτι παραπάνω από την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών.

Το άσυλο είναι η προστασία των πανεπιστημίων από την οποιαδήποτε παρέμβαση του κράτους με δυνάμεις καταστολής. Η Αστυνομία μπορεί να κάνει περιπολίες σε οποιοδήποτε δρόμο, αλλά δεν έχει τη δυνατότητα ούτε και το δικαίωμα να κάνει περιπολίες μέσα στα πανεπιστήμια. Και αυτό δεν αποτελεί μια παραχώρηση προς τα πανεπιστήμια, αλλά την ουσία των πανεπιστημίων, κυρίες και κύριοι.

Η ουσία των πανεπιστημίων είναι να λειτουργούν χωρίς τις δυνάμεις της κρατικής καταστολής, χωρίς προληπτικές δράσεις και χωρίς αυτό που λέμε «κρατική αυθαιρεσία και εξουσία» με την κακή έννοια του όρου. Αυτό θέλουμε να προστατευθεί με το άσυλο και αυτό προστατεύει το άσυλο. Και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό και ουσιαστικό, αλλά και συνυφασμένο με την ίδια την πανεπιστημιακή και ακαδημαϊκή λειτουργία. Είναι συνυφασμένο με το Σύνταγμα μας, όπως σωστά επισημάνθηκε προηγουμένως, το οποίο κατοχυρώνει το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων.

Για το λόγο αυτό, σωστά λέγεται πως αν θέλετε να καταργήσετε το άσυλο με τέτοιες τροπολογίες, θα πρέπει να καταργήσετε και το άρθρο 16, αλλά και το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων και θα πρέπει να μετατραπούν τα πανεπιστήμια σε ανώνυμες εταιρείες, σε εμπορικά ιδρύματα, σε κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Τότε, βεβαίως, θα καταργηθεί το άσυλο.

Και έρχομαι, λοιπόν, στην ουσία του προβλήματος, γιατί το άσυλο είναι η μία πλευρά του θέματος. Και αυτοί που ανοίγουν το θέμα, δεν θέλουν να θίξουν και τις άλλες πλευρές του, διότι με την κατάργηση του ασύλου θέλουν το πανεπιστήμιο ανώνυμη εταιρεία, θέλουν το πανεπιστήμιο της αγοράς, θέλουν το πανεπιστήμιο εταιρεία, θέλουν το πανεπιστήμιο κερδοσκοπική επιχείρηση, θέλουν το πανεπιστήμιο των διδασκτρών, θέλουν το πανεπιστήμιο των πολλών ταχυτήτων, θέλουν το πανεπιστήμιο που θα πετάει έξω από τις πόρτες του όχι την Αστυνομία, αλλά τα πιο φτωχά και ασθενέστερα στρώματα. Θέλουν τα πανεπιστήμια που θα είναι για τις ελίτ και τα υποβαθμισμένα ιδρύματα για την «πλέμπα», η οποία θα αναζητά σπουδές χωρίς προοπτική. Αυτή είναι η ουσία. Και αυτή είναι η ουσία των προτάσεων και των «μεταρρυθμίσεων» -εντός εισαγωγικών- που προτείνει η Κυβέρνηση. Αυτή είναι η ουσία και γι' αυτό και η Κυβέρνηση δεν

απαντάει στην ουσία της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σ' ένα λεπτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να συμπληρώσω και κάτι άλλο.

Θα υποκαταστήσουμε την Αστυνομία, κυρίες και κύριοι, με τα security; Γιατί αυτή είναι η κυβερνητική πρόθεση. Θα φυλάσσονται, λέει, τώρα τα πανεπιστήμια από εταιρείες security. Είναι δυνατόν να λέγεται κάτι τέτοιο; Αυτό είναι ακόμα χειρότερο και αυθαίρετο και από την αστυνομική δύναμη. Και ξέρετε πού μπορεί να οδηγήσει και να καταλήξει μια τέτοια κατάσταση στα πανεπιστήμια μας, στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν μιλάμε για εταιρείες security. Ποιος το είπε αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό είναι μέσα στις κυβερνητικές προτάσεις για τη φύλαξη των πανεπιστημίων. Δεν το είπατε εσείς. Κατάλαβα τι είπατε εσείς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Άλλο η εσωτερική φρουρά, οι υπάλληλοι του πανεπιστημίου. Δεν μιλάμε για εταιρείες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κατάλαβα τι είπατε εσείς. Μα δεν αναφέρθηκα σε σας. Εγώ αναφέρομαι στις κυβερνητικές προτάσεις, τις προτάσεις της κ. Διαμαντοπούλου, αυτές που ανακοινώθηκαν δημόσια. Δεν τα βγάζω από το μυαλό μου.

Τέλος, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, η οποία νομίζω ότι είναι αρκετά σημαντική.

Η εικόνα που εμφανίζεται σήμερα από ορισμένες πλευρές σ' αυτήν την Αίθουσα για τα πανεπιστήμια, για τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι ότι αυτά δεν είναι τίποτα άλλο παρά άγρια κακοποιών.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σπείρες!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ για την εικόνα την οποία επιχειρείτε να δώσετε. Με τον ίδιο τρόπο που θέλετε να εμφανίσετε το δημόσιο τομέα συλλήβδην σαν ένα τομέα της λειτουργίας της κοινωνίας μας ο οποίος έχει όλα τα δεινά και του φορτώνετε τα πάντα, το ίδιο κάνετε και με τα πανεπιστήμια.

Αραγε, αυτοί που το λένε αυτό κυκλοφορούν στους δρόμους της Αθήνας; Βλέπουν τα προβλήματα παραβατικότητας που υπάρχουν και τι κάνει η Αστυνομία απέναντί τους; Και το λέω αυτό, διότι αν έχουμε τέτοια φαινόμενα και σε τέτοια έκταση πια που δεν έχουν καμμία σχέση ή σχεδόν καμμία σχέση με το πανεπιστήμιο, τότε αυτό σημαίνει ότι υπάρχουν κάποιες βαθύτερες κοινωνικές αιτίες που τα τροφοδοτούν και δεν επιλύονται με αστυνομικά και μόνο μέτρα.

Κι όμως, όλες οι πλευρές θέλουν να εμφανίσουν το πανεπιστήμιο ως άνδρο κακοποιών, μόνο και μόνο για να επιτύχουν και να προωθήσουν στόχους και σκοπούς, όπως είναι η διάλυση κάθε έννοιας και ουσίας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και λειτουργίας. Αυτήν την πανεπιστημιακή, όμως, λειτουργία –γιατί περί αυτού πρόκειται– εμείς θα την υπερασπιστούμε, γιατί πρόκειται για κατάκτηση της δημοκρατίας και του πολιτισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσίπρας.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι την αντίδραση του αγαπητού συναδέλφου κ. Γεωργιάδη, ο οποίος ανταπάντησε στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ –όταν εκείνος έκανε αναφορά στο δημόσιο πανεπιστήμιο, λέγοντας ότι αυτό δεν είναι άνδρο κακοποιών ή παράνομων πράξεων– ότι το πανεπιστήμιο το λυμαίνονται σπείρες κακοποιών. Δεν ξαφνιάζομαι, όμως. Και δεν ξαφνιάζομαι, γιατί το πανεπιστήμιο είναι κατ' εξοχήν χώρος όπου παράγεται και αναπαράγεται ο ορθός λόγος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που εκπροσωπεύετε τις πιο μισαλλόδοξες και ακραίες απόψεις εντός του Κοινοβουλίου, έχετε πάρει διαζύγιο από τον ορθό λόγο και αντιμάχεστε με σθένος

οτιδήποτε παράγει και αναπαράγει τη γνώση, που είναι εχθρός των προκαταλήψεων που εσείς διασπείρετε στην ελληνική κοινωνία.

Και χαίρομαι που σας βλέπω όλους εδώ, όπως και τον κ. Βορίδη, που μόλις ήρθε, ο οποίος προχθές στα τηλεοπτικά παράθυρα υπερασπιζόταν το νόμο και την τάξη και το αδιασάλευτο της κοινωνικής ειρήνης στα πανεπιστήμια. Φαίνεται, όμως, πως ξέχασε ότι ο ίδιος το 1986 εισέβαλε στη Νομική με τσεκούρια και μαχαίρια και ότι δεν έχει λογοδοτήσει ακόμα γι' αυτήν του την πράξη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εδώ είμαι, πάντως!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας, στη χώρα που παραλόγου και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου όλα μπορούν να συμβούν.

Ας δούμε, όμως, τι συζητάμε σήμερα εδώ. Η Αντιπολίτευση καταθέτει μια τροπολογία σ' ένα άσχετο σχέδιο νόμου, δίνοντας, βεβαίως, τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση –που κατ' εξοχήν χρησιμοποιεί αυτήν τη διαδικασία εκτροπής, κατά τη γνώμη μας, της ορθής κοινοβουλευτικής διαδικασίας– να κάνει το ίδιο και στο μέλλον. Το παράλογο, όμως, βρίσκεται στο ότι η Νέα Δημοκρατία ζητά την τροποποίηση του νόμου που αυτή ψήφισε το 2007!

Και το ΠΑΣΟΚ υπερασπίζεται τη διάταξη του νόμου που καταψήφισε το 2007, καταγγέλλοντάς την τότε ως υποχώρηση έναντι του θεσμικού πλαισίου του κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ είχαν κατοχυρώσει στις αρχές της δεκαετίας του '80.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν τα παρακολουθήσατε καλά. Δεν έχουμε αυτήν τη θέση.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα έχετε τη δυνατότητα να πείτε τη γνώμη σας.

Και τα δυο κόμματα μαζί, κατά την εκτίμησή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σπεύδουν να προλάβουν την ακροδεξιά, ποιο θα εμφανιστεί στην κοινή γνώμη ως το κόμμα του νόμου και της τάξης, έτσι όπως αυτά τα κόμματα την αντιλαμβάνονται.

Όμως, θα ήθελα να πω σε όλους σας –και σ' εσάς, κύριοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ, αλλά κυρίως σε όσους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έσπευσαν να καταθέσουν αυτήν την τροπολογία– πως σας έχει ξεπεράσει η κ. Διαμαντοπούλου και το Υπουργείο Παιδείας. Σας έχει ξεπεράσει! Τι σπεύδετε εδώ και αντιδικείτε; Σας έχει ξεπεράσει!

Έσπευσε η Υπουργός Παιδείας να αναγγείλει από συνέντευξη της προχθές, σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα, την κατάλυση του Σύνταγματος –γιατί περί αυτού πρόκειται!– προαναγγέλλοντας την ανάθεση σε μη αιρετά συμβούλια της ευθύνης λειτουργίας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. «Μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια»!

Διαλύετε ως Κυβέρνηση, ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο πανεπιστήμιο. Ό,τι έχει απομείνει! Διότι όλα αυτά ακολουθούν και τα αποτελέσματα αυτής της περιφημής ηλεκτρονικής διαβούλευσης, στην οποία συμμετείχαν όλοι –αν δεν κάνω λάθος, τριακόσιοι πενήντα εννιά– και κατέθεσαν προτάσεις –με την απουσία της πανεπιστημιακής κοινότητας– κάνοντας λόγο για δίδακτρα, μανάτζερς, κατάργηση του αυτοδιοίκητου.

Προσέξτε τώρα! Εδώ γίνεται μια μεγάλη συζήτηση, στην πραγματικότητα, να καταστρατηγήσουμε το Σύνταγμα! Δεν είναι δημόσιος χώρος το πανεπιστήμιο, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι πλατεία! Διοικείται. Το πανεπιστήμιο διοικείται. Υπάρχει το αυτοδιοίκητο. Όπως το Σύνταγμα προστατεύει έναν ιδιωτικό χώρο και δεν μπορεί ο εισαγγελέας –καλώντας τον κάποιος τρίτος– να επέμβει σε έναν ιδιωτικό χώρο, έτσι προστατεύει και το δημόσιο πανεπιστήμιο. Όμως, «μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια»! Και διαλύετε το πανεπιστήμιο και δίνετε τη δυνατότητα στους μη αιρετούς που θα το διοικούν, στους μανάτζερς που θα φέρετε, να καταργήσουν την έννοια του πανεπιστημιακού ασύλου.

Ο στόχος σας, λοιπόν, δεν είναι η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της πανεπιστημιακής διαδικασίας και θα σας δώσω και ορισμένα παραδείγματα, για να σας αποδείξω ότι δεν είναι αυτός ο στόχος σας. Προφανώς και υπάρχουν ζητήματα, για τα οποία πρώτα και κύρια η πανεπιστημιακή κοινότητα και το φοιτητικό κί-

νημα θα έπρεπε, κύριε Βορίδη, όπως τότε στις εποχές σας που ήταν δυνατό, ...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: (δεν ακούστηκε)

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Σας βλέπω ότι γελάτε. Είμαι χαρούμενος που γελάτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Καλό είναι να υπάρχει χαρά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα έπρεπε να μη γελάτε τόσο πολύ.

Δεν είναι, λοιπόν, το ζήτημα η προστασία της ομαλής πανεπιστημιακής διαδικασίας και δεν είναι το ζήτημα η ομαλή λειτουργία. Προφανώς, όπως έλεγα πιο πριν, υπάρχουν ζητήματα, υπάρχουν κάποιιοι αυτόκλητοι υπερεπαναστάτες, των οποίων τα πεπραγμένα κάνουν σημαία κάθε φορά εδώ και τους οποίους πρέπει το ίδιο το φοιτητικό κίνημα και η ίδια η πανεπιστημιακή κοινότητα να απομονώσει και κανείς δεν αντιλέγει ως προς αυτό.

Όμως, εγώ θα ήθελα να αναφερθώ στην υποκρισία. Σας θυμίζω τις πολλές φορές που δεν έχετε αντιδράσει. Μεταξύ 30 Οκτωβρίου και 5 Νοεμβρίου του 2009 σημειώθηκαν εκτεταμένα επεισόδια στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο. Ποιοι τα προκάλεσαν; Δεν τα προκάλεσαν ούτε δυνάμεις αντιεξουσιαστών ούτε δυνάμεις της ακροδεξιάς –παραδόξως- αλλά φοιτητές των δυο μεγάλων παρατάξεων, της ΔΑΠ και της ΠΑΣΠ, που ενεπλάκησαν σε εκτεταμένα επεισόδια. Αναφέρομαι σε δημοσιεύματα της εποχής που μιλούσαν για πτυσσόμενα μαχαίρια, λοστούς, τραυματίες στα νοσοκομεία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, εγώ δεν ήμουν εκεί!

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Παράδοξο! Δεν ήσασταν εκεί, κύριε Βορίδη! Μεγαλώσατε, γίνετε Βουλευτής, φορέσατε γραβάτα, αλλάξατε συνήθειες. Δεν ήσασταν, κύριε Βορίδη, αλλά δεν μπορείτε να γίνετε και εισαγγελέας!

(Γέλια από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Ασχοληθήκατε τότε με αυτό το θέμα; Ασχοληθήκατε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας; Ασχοληθήκατε εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης; Στα τηλεπαράθυρα υπήρξε αυτός ο συρφετός που είδαμε τις προηγούμενες μέρες. Το ίδιο συνέβη και κατά τη διάρκεια των φοιτητικών εκλογών του 2010. Ασχολήθηκε κανείς; Δεν ασχολήθηκε κανείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου)

Θα μου δώσετε λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ σε ένα άλλο παράδειγμα, για να αναδείξω την υποκρισία. Το 1996 τριακόσιοι μετανάστες στο Παρίσι ξεκίνησαν απεργία πείνας. Ήταν η πρώτη μεγάλη κινητοποίηση μεταναστών που διεκδικούσαν χαρτιά. Δεν την ξεκίνησαν σε πανεπιστήμιο, αλλά σε εκκλησίες. Ο ελληνικός πολιτικός κόσμος σύσσωμος τότε και τα μέσα ενημέρωσης εξέφρασαν τη συμπάθεια και τη συμπαραστάσή τους στους ικέτες μετανάστες.

Όταν αυτά συμβαίνουν πολλές χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, υπάρχει συμπάθεια και κατανόηση. Όμως, κανείς τότε –και μάλιστα αυτή η μεγάλη κινητοποίηση κατέληξε με επέμβαση της αστυνομίας μέσα στις εκκλησίες- από τα γαλλικά κόμματα –ακόμα και ο φίλος σας, ο κ. Λεπέν- δεν βγήκε να πει να καταργηθεί το άσυλο στις εκκλησίες.

Αυτές τις μέρες από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ακούσαμε απίστευτες ανοησίες –απίστευτες ανοησίες!- όπως για παράδειγμα ότι το άσυλο περιλαμβάνει μόνο την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών. Δηλαδή, στη χώρα μας δεν υπάρχει ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και χρειάζεται ο πανεπιστημιακός χώρος, για να γίνει ελεύθερη διακίνηση των ιδεών; Συλλαμβάνονται και διώκονται οι ιδέες;

Το άσυλο, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει χιλιετίες τώρα σε αυτόν τον τόπο, για να προστατεύει ανθρώπους, χωρίς να ρωτά από πού είναι, τι πιστεύουν, αν σπουδάζουν, για να προστατεύει αυτούς που εκφέρουν τις ιδέες, όχι τις ίδιες τις ιδέες.

Ευτυχώς, υπάρχουν ακόμα σε αυτήν τη χώρα διανοούμενοι, άνθρωποι των γραμμάτων, που έχουν το θάρρος της γνώμης τους. Και αναφέρομαι στην κοινή δήλωση της Ιωάννας Καρυστιάνη και της Μάρως Δούκα που είχαν το θάρρος να πουν ότι σε

τούτη εδώ τη χώρα το μόνο άσυλο που λειτουργεί απρόσκοπτα είναι το άσυλο των Υπουργών, είναι η ασυλία απέναντι στα κόμματα της «SIEMENS» που αποδεδειγμένα έπαιρναν το 2% της μίζας όλα αυτά τα χρόνια, είναι το άσυλο της ανομίας των κυβερνήσεων, αυτών που έκτισαν κομματικές καριέρες –και αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν το είπα εγώ- και περιουσίες. Ξέρετε ποιος το έχει πει; Ο Υφυπουργός Άμυνας κ. Μπεγλίτης.

Κάλεσε κανείς εισαγγελέας τον κ. Μπεγλίτη να τον ρωτήσει τι εννοεί; Κάλεσε, όμως, τον πρύτανη! Κάλεσε κανείς εισαγγελέας όλους όσους διετέλεσαν Υπουργοί Άμυνας, στους οποίους αναφέρθηκε ο κ. Μπεγλίτης, να τους ρωτήσει γιατί τα λέει αυτά ο συνάδελφός σας; Όχι! Ο πρύτανης εγκαλείται με παράβαση καθήκοντος, όχι όλοι όσοι διετέλεσαν Υπουργοί και κατηγορούνται τώρα ότι παρέβησαν το καθήκον τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σοβαρευθείτε, διότι τα πράγματα είναι σοβαρά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Σ' εμάς το λέτε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσείς δεν πρέπει να σοβαρευθείτε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Πρέπει να σοβαρευθείτε, κύριε Τζαβάρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εσείς δεν πρέπει να σοβαρευθείτε;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Εσείς, που έχετε την ευθύνη από τη Νέα Δημοκρατία της συγκάλυψης του μεγαλύτερου διαχρονικού σκανδάλου που βαρύνει την ελληνική πολιτική ζωή του τόπου, του σκανδάλου της «SIEMENS».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Βεβαίως, να ζητήσετε το λόγο και θα είμαι εδώ για να σας αντικρούσω.

Και πρέπει να σοβαρευθείτε, διότι ο στόχος σας δεν είναι προφανώς η διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης, ο στόχος σας είναι η συνταγματοποίηση του μνημονίου. Και τα έχετε συμφωνήσει, τα έχετε βρει. Στόχος σας είναι η συνταγματοποίηση του μνημονίου. Στόχος σας είναι να προσπαθήσετε, δημιουργώντας κλίμα στην ελληνική κοινωνία, αναζωπυρώνοντας τα πιο συντηρητικά αντανακλαστικά, να πείτε ότι όλοι οι αγώνες αναφέρονται σε συντηρητές, είναι παράνομοι, άνομοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Και σας ερωτώ όλους σας: Τα ίδια θα πείτε για τους γιατρούς που κατέλαβαν σε μια οριακή μορφή πάλι το Υπουργείο Υγείας; Εάν είχαν μπει στη Νομική οι γιατροί αυτοί, θα έπρεπε να καταλυθεί το άσυλο; Ε, λοιπόν, τη μια σας φταίνε οι μετανάστες, την άλλη οι ναυτεργάτες, την άλλη οι δημόσιοι υπάλληλοι, την παρ' άλλη οι οδηγοί των λεωφορείων, σήμερα σας φταίνε οι γιατροί του ΙΚΑ. Είναι δυνατόν να σας φταίνει όλη η ελληνική κοινωνία; Και όλους αυτούς τελικά –που μας εγκαλείτε κιόλας- εμείς τους υποκινούμε; Μπράβο μας, τα έχουμε καταφέρει! Όλη την ελληνική κοινωνία εμείς την υποκινούμε;

Η πολιτική της Κυβέρνησης την υποκινεί, κύριε Χρυσοχοϊδη, κύριε Πανάρετε, η πολιτική του μνημονίου και της τρικόκας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα ήθελα να σας επισημάνω –και κλείνω με αυτό- ότι «όποιος σπέρνει ανέμους, θερίζει θύελλες».

Είδα χθες την απόφαση του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας και θέλω να αναφερθώ στις τρομακτικές επιπτώσεις που θα έχει μία τέτοια απόφαση στην κοινωνική συνοχή. Είναι

ένα νομοσχέδιο που ψηφίσατε τους πρώτους μήνες της κυβερνητικής σας θητείας, που έκανε ένα μεγάλο βήμα για τη διατήρηση της κοινωνικής συνοχής, διότι, εάν δεν ενταχθούν αυτοί οι χιλιάδες άνθρωποι που έρχονται εδώ στον κοινωνικό ιστό, τότε τα φαινόμενα που θα επικρατήσουν θα είναι φαινόμενα επικίνδυνα για την κοινωνική συνοχή.

Θέλω να σας πω ότι το κλίμα που δημιουργήθηκε τούτες τις ημέρες στην κοινωνία είναι ένα κλίμα που ενθαρρύνει οριακές αποφάσεις ακόμη και από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Όποιοι επενδύουν στους φράκτες και στη συντηρητικοποίηση της κοινής γνώμης έχουν αυτά τα πολύ επικίνδυνα αποτελέσματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, τον κ. Τσίπρα.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Πρωτόπαπας για ένα λεπτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Τζαβάρα.

Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Για μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι δεν είναι δυνατό να δεχόμαστε από τον κύριο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να παίρουμε ή να μην παίρουμε πιστοποιητικά σοβαρότητας. Το ποιος είναι σοβαρός και ποιος δεν είναι το κρίνει κάθε φορά και στις εκλογές και δίνει συγκεκριμένα αποτελέσματα ο ελληνικός λαός. Δεν έχει κανείς την αρμοδιότητα να μοιράζει κατά το δοκούν πιστοποιητικά και φυσικά κάτι τέτοιο δεν το δεχόμαστε και το επιστρέφουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων κ. Πανάρετος.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει το λόγο επί προσωπικού.

Όταν κάποιος πλήττεται, το πρόσωπό του, αυτή ακριβώς είναι η ανάγκη που οδηγεί στη διακοπή στο σημείο εκείνο τη συζήτηση, γιατί θεωρεί και ο νομοθέτης του Συντάγματος και ο νομοθέτης του Κανονισμού της Βουλής ότι το πρόσωπο του Βουλευτή που θίγεται, το πρόσωπο δηλαδή του αντιπροσώπου του λαού που δέχεται προσωπική επίθεση, αποτελεί ζήτημα υπέρτερης αξίας και σπουδαιότητας και πρέπει να του δίδεται η δυνατότητα να το αναπτύξει και να δοθούν οι δέουσες εξηγήσεις.

Θέλω, λοιπόν, το λόγο επί προσωπικού.

Ακούσατε προηγουμένως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, ακούσατε με, σας παρακαλώ. Προηγουμένως, είχε ζητήσει το λόγο ο κ. Γεωργιάδης. Ζητήσατε και εσείς...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Σ' εμένα αναφέρθηκε, ονομαστικά στο πρόσωπό μου, ο κ. Τσίπρας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν αναφέρθηκε ονομαστικά, έκανε μια πολιτική εκτίμηση...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πολιτική εκτίμηση ότι έχω συγκαλύψει εγώ το σκάνδαλο της «SIEMENS»; Είναι πολιτική αυτή; Είναι πολιτικός Αρχηγός αυτός ο οποίος κάνει αυτού του περιεχομένου και του είδους τις τοποθετήσεις από του Βήματος της Βουλής; Είναι πολιτική τοποθέτηση η συκοφαντία ενός συναδέλφου του;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κύριε Τζαβάρα. Δεν αναφέρθηκε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτή είναι η πολιτική ευπρέπεια και η αξιοσύνη της Αριστεράς; Συγχαρητήρια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν αναφέρθηκε σ' εσάς προσωπικά.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα τι λέτε τώρα; Προφανώς και πρέπει να ήσασταν απών!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μα αναφέρθηκε προσω-

πικά, κύριε Πρόεδρε. Πρέπει να το εξηγήσει. Ο αξιότιμος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να πάρει θέση. Αναφέρθηκε προσωπικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα τι λέτε τώρα; Θα ανεχθώ εγώ από τον οποιονδήποτε μια τέτοια ύβρη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Μαρκόπουλε, μπορείτε να ζητήσετε το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, για να αναφερθείτε επ' αυτών. Δεν υπάρχει...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν υπάρχει προσωπικό ζήτημα, κύριε Τζαβάρα. Σας παρακαλώ πολύ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κάνετε λάθος και θα είμαι εδώ μέχρι να τελειώσει αυτή η συγκεκριμένη συνεδρίαση και θα ζητώ το λόγο επί προσωπικού. Ο κ. Τσίπρας, μαζί με τον κ. Παπαδημούλη, με έχουν αποκαλέσει επανειλημμένως -δεν είναι η πρώτη φορά- ως πρωταγωνιστή, μαζί με τον κ. Βαλυράκη, της συγκάλυψης της υπόθεσης «SIEMENS».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τώρα, δεν διευκολύνετε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν είναι τυχαία η κουβέντα η οποία ελέγχθη. Αποτελεί μια μεθοδευμένη αντιδημοκρατική συμπεριφορά και του κ. Τσίπρα και του κ. Παπαδημούλη, μέσω της οποίας προσαθούν να αποσείσουν τις ευθύνες που έχει το κόμμα τους, αυτό το συγκεκριμένο που εκπροσωπούν, για μια σειρά ζητήματα, για τα οποία εγώ, ως μέλος της Επιτροπής για την «SIEMENS», είχα καλέσει επανειλημμένως τον κ. Παπαδημούλη να μας ανακοινώσει τα πραγματικά περιστατικά, που μας κατηγορεί ότι έχουμε αποκρύψει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ, δεν διευκολύνετε τη διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Και σήμερα εδώ καλώ τον κ. Τσίπρα να μας πει ποια είναι αυτά που έχουμε συγκαλύψει, γιατί διαφορετικά θα είναι και αυτός ένας πολιτικός τυχοδιώκτης. Γιατί αυτό κάνει η συγκεκριμένη παράταξη, προσπαθεί να κεφαλοποιεί επικοινωνιακά κάθε είδους ταραχή της κοινωνίας, προκειμένου να εμφανίζεται ως εκπρόσωπος της κοινωνίας.

Αυτό που θέλω να πω και σ' εσάς, κύριε Πρόεδρε, και στον κ. Τσίπρα είναι ότι εγώ εδώ είμαι ως αντιπρόσωπος του λαού και όχι της κοινωνίας. Υπάρχει μια διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, δεν διευκολύνετε τη διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ακούσατε με...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Εγώ να ακούσω, αλλά εσείς παίρνετε αυθαιρέτως το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα πρέπει να καταλάβετε ότι το να είναι κάποιος Αρχηγός του κόμματος της Αριστεράς δεν τον απαλλάσσει από την υποχρέωση να υπακούει στο Σύνταγμα της Ελλάδος. Αυτό πρέπει να ξεκαθαριστεί άπαξ διά παντός εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαρκόπουλος, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς, όχι επειδή ο κ. Τζαβάρας είναι συνάδελφος στη Νέα Δημοκρατία, αλλά επειδή είναι συνάδελφος στην Αίθουσα και επειδή είναι εδώ και ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής για την υπόθεση της «SIEMENS», θα ήθελα να ζητήσω από το Προεδρείο και μέσω του Προεδρείου από τον αξιότιμο Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ να διευκρινίσει αυτά τα οποία είπε περί συσκοτίσεως στην υπόθεση «SIEMENS».

Επίσης και με την ιδιότητα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, επειδή άκουσα και κρίση για την αξιοκρίσια συγκεκριμένου τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, θέλω να ζητήσω να ξεκαθαρίσουμε εδώ εάν σεβόμαστε συνταγματικές αρχές ή εάν θα βάλουμε στο τραπέζι του πολιτικού διαλόγου τα πάντα. Δηλαδή, εάν είναι να κρίνουμε στην Αίθουσα δικαστικές αποφάσεις, να «κάνουμε λάστιχο» το Σύνταγμα της χώρας και αν είναι να βάλουμε στο βωμό της αντιπαράθεσης τα πάντα, τότε θέλω να ζητήσω από το αξιότιμο Προεδρείο της Βουλής να βάλει τα πράγματα κατά τον Κανονισμό της Βουλής.

Κατά την εκτίμησή μου, υπάρχει προσωπικό θέμα για τον κ.

Τζαβάρα και υπάρχει και θέμα με την κρίση για το δικαστήριο, το Συμβούλιο της Επικρατείας, και τις αποφάσεις από τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Διαφορετικά, δεν μπορούμε να συζητάμε με βάση έναν Κανονισμό της Βουλής και ένα Σύνταγμα της χώρας.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν μπορείτε να παίρνετε έτσι το λόγο, κύριε Βαλυράκη.

ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Σας παρακαλώ πολύ να τηρήσετε τον Κανονισμό και εφόσον υπάρχει θέμα -θέμα προσωπικό μάλιστα του συναδέλφου- να δώσετε το λόγο για να λυθεί η υπόθεση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν δεν μου δώσετε το λόγο, θα κάνω και εγώ απεργία πείνας.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Και τότε θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ να με προστατεύσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Τσίπρας.

Ορίστε, κύριε Τσίπρα, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, αντιλαμβάνομαι τον εκνευρισμό του κ. Τζαβάρα, αλλά θα ήθελα να σας επισημάνω ότι η κρίση μου ήταν αμιγώς πολιτική. Αναφέρθηκα, όπως έχω δικαίωμα και δεν θα το ζητήσω από τον κ. Τζαβάρα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε. Δείτε το λόγο στον κ. Τσίπρα, προτού δώσετε σ' εμένα το λόγο να θέσω ζήτημα επί προσωπικού;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Τζαβάρα, τον πήρατε μόνος σας το λόγο. Ηρεμήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τζαβάρα, κάνατε αδίκημα. Ηρεμήστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πήγανε στον κ. Τσουκάτο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Μαρκόπουλος έθεσε ένα πολύ συγκεκριμένο ερώτημα. Απαντά ο κ. Τσίπρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτά είναι πρωτοφανή πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν είναι πρωτοφανή.

Συνεχίστε, κύριε Τσίπρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Έλεγα, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι η κρίση μου για το αποτέλεσμα της Επιτροπής της «SIEMENS» ήταν αμιγώς πολιτική, όπως έχω το δικαίωμα και όπως έχουμε κάνει από την πρώτη στιγμή που βγήκε αυτό το πόρισμα. Ήταν μια κρίση που δεν αφορά...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα σας εξηγήσει...

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Τζαβάρα, ηρεμήστε. Υπάρχει μια παροιμία στη χώρα μας που λέει ότι «όποιος έχει τη μύγα, μυγιάζεται». Εγώ αναφέρθηκα σ' εσάς, διότι ήσασταν επικεφαλής -έτσι έβγαίνε προς τα έξω- της ομάδας των Βουλευτών που ανήκουν στη Νέα Δημοκρατία, αλλά αναφέρομαι συνολικά στο αποτέλεσμα της επιτροπής, που επί μακρό χρονικό διάστημα έψαχνε, ερευνούσε, αλλά τελικώς -και είναι πολιτική αυτή η κρίση- συγκάλυψε το μείζον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα σας εξηγήσει ο κ. Παπαδημούλης εάν έγινε συγκάλυψη.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Και ποιο είναι το μείζον; Όχι οι ευθύνες που αποδίδονται σε πρόσωπα που μάλιστα είναι ανενεργά πολιτικά σήμερα, αλλά οι ευθύνες των κομμάτων εξουσίας, των δύο κομμάτων που εναλλάσσονταν στην εξουσία και που αποδεδειγμένα, από απόφαση του γερμανικού δικαστηρίου, το 2% πήγαινε στα ταμεία των κομμάτων εξουσίας. Και εσείς αρνηθήκατε να κάνετε έλεγχο στα ταμεία των κομμάτων εξουσίας. Και αυτό είναι μια πολιτική κρίση και δεν θα μας αφαιρέσετε το δικαίωμα να κάνουμε αυτήν την κρίση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ρωτήστε τον κ. Κοροβέση που ξέρει.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα απολο-

γηθείτε, όχι σ' εμένα, στον ελληνικό λαό. Όχι σε εμένα και μην εκνευρίζεστε!

Τώρα σε ό,τι αφορά όλα όσα είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν σέβεστε τίποτα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ακούστε. Σεβόμαστε απολύτως τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Κάποιοι άλλοι δεν τις σέβονται. Σας θυμίζω τι κάνατε και εσείς και ο Δήμαρχός σας τότε, ο κ. Κακλαμάνης στην απόφαση του ΣΤΕ που αφορούσε τον Ελαιώνα. Έχουμε, όμως, το δικαίωμα να κρίνουμε τις αποφάσεις. Θα περιμένουμε μάλιστα και την ολομέλεια του Σ.τ.Ε.. Είναι μια απόφαση του Δ' Τμήματος. Έχουμε κάθε δικαίωμα να τις κρίνουμε, όπως κρίναμε και την απόφαση Τμήματος της ολομέλειας του ΣΤΕ -τη σεβαστήκαμε, αλλά την κρίναμε- όταν δεν βρήκε ούτε ένα άρθρο αντισυνταγματικό από τα είκοσι που προσέβαλλαν επίσημοι φορείς, μεταξύ των οποίων και ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας, που αφορούσε το μνημόνιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

Σεβόμαστε, αλλά έχουμε κάθε δικαίωμα κριτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Τσίπρα.

Κύριε Τζαβάρα, παρ'όλο που είπα προηγουμένως ότι δεν έχετε το λόγο, επειδή θίξατε ευαίσθητες χορδές μου, λέγοντας ότι θα κάνατε απεργία πείνας, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Άμα είναι να κάνουμε απεργία πείνας για να πάρουμε το λόγο, να κάνουμε και εμείς τότε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ναι, μπορείτε να το επικαλείστε.

Κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, προφανώς ο κ. Τσίπρας δεν έχει ενημερωθεί από τον κ. Παπαδημούλη ότι και το κόμμα του έχει υπογράψει αυτήν τη συγκάλυψη, γιατί υπάρχουν κάποιες ομόφωνες αναφορές στις οποίες έχει προσχωρήσει ο κ. Παπαδημούλης που εκπροσωπούσε το κόμμα που σήμερα εδώ εκπροσωπεί ο κ. Τσίπρας. Όμως, θα πρέπει επίσης να γνωρίζει ο κ. Τσίπρας, ότι επειδή αυτήν την κουβέντα την είχε εκστομίσει στην επιτροπή και ο κ. Παπαδημούλης, λέγοντας ότι τα δύο μεγάλα κόμματα αποκρύπτουν κρίσιμα περιστατικά, εγώ τον εκάλεσα -και είναι γραμμένο στα πρακτικά της επιτροπής- τον κ. Παπαδημούλη να μας καταθέσει ποια είναι αυτά τα συγκεκριμένα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά από την απόκρυψη των οποίων δημιουργείται μείζον πολιτικό θέμα.

Εκεί, λοιπόν, μέχρι σήμερα ο κ. Παπαδημούλης δεν μας έχει απαντήσει και βεβαίως έχω το δικαίωμα, γιατί έχει καταγραφεί στα Πρακτικά, να ονομάζω αυτόν ο οποίος επικαλείται και υπόσχεται πράγματα που είναι αδύνατον να τα ικανοποιήσει για λόγους απλά και μόνο επικοινωνιακής συγκομιδής κάποιων εντυπώσεων, ότι είναι πολιτικός τυχοδιώκτης. Επιμένω, λοιπόν, να σας λέω τούτο: Όχι μόνο δεν έγινε καμμία συγκάλυψη, αλλά προφανώς αγνοεί ο κ. Τσίπρας ότι στα όρια της αρμοδιότητας αυτής της επιτροπής δεν υπήρξε η ανάδειξη ποινικών ευθυνών, δεν υπήρξε η περιγραφή ποινικών αδικημάτων. Ήταν μια επιτροπή του άρθρου 68, παράγραφος 2 με την οποία αναλάβαμε την ευθύνη να πούμε όλη την αλήθεια.

Σε αυτή, λοιπόν, την αλήθεια συμμετείχε και το κόμμα του, μέσω του κ. Παπαδημούλη, ο οποίος το ενιαίο κείμενο αυτό, το οποίο αφορά τα πραγματικά περιστατικά και όχι τις ποινικές ή τις πολιτικές αξιολογήσεις, δεν το έχει υπογράψει, αλλά έχει καταθέσει σαράντα οχτώ αντιρρήσεις που κατά το 90% είχαν καλυφθεί από τις αντιρρήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Αυτή είναι, λοιπόν, η πολιτική διαφορά που χωρίζει τον κ. Τσίπρα αναφορικά με τη δική μου παρουσία μέσα στην επιτροπή, όσον αφορά το ζήτημα της αποκάλυψης της αλήθειας. Και υπό αυτήν την έννοια, τον παραδίδω εις την κριτική όποιου έχει μυαλό για να κρίνει και όχι όποιου έχει μάτια για να βλέπει παρουσίες σε τηλεοπτικά κανάλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, τον κ. Τζαβάρια.

Έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Βορίδης, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο των ομιλητών.

Ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι προφανώς υπάρχει ένα ζήτημα, ως το πω έντονο ψυχολογικό, το οποίο δημιουργώ στον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ. Το λέω αυτό γιατί σχολίασε τις εκφράσεις μου. Σχολίασε το γεγονός ότι φοράω γραβάτα από ένα σημείο της ζωής μου και μετά. Είναι υποχρεωτικό δυστυχώς στον ενδυματολογικό κώδικα των δικηγόρων -εμείς έτσι ντυόμαστε, δεν γίνεται αλλιώς- και υποθέτω ότι θα έπρεπε να είναι και στον ενδυματολογικό κώδικα των Ελλήνων Βουλευτών. Αλλά εν πάση περιπτώσει αυτό στην κρίση του καθενός.

Επίσης, νομίζω ότι απειπειράθη να επισημάνει αυτό που κατά τη γνώμη του είναι υποκρισία από τη δική μου πλευρά, δηλαδή το γεγονός ότι σταθερά υπερασπιζόμαι την εφαρμογή του νόμου και της τάξης, αναπολούμενος και εξιστορώντας, μάλλον μεροληπτικά και συκοφαντικά, περιστατικά προ εικοσιπενταετίας.

Αλλά για να συνεννοηθούμε εδώ. Υπάρχει πρόβλημα βίας, κατά τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, στα ελληνικά πανεπιστήμια ή όλα είναι καλά; Αυτό να το συνεννοηθούμε. Διότι εάν υπάρχει πρόβλημα βίας, εάν «χτίζουν» κάποιοι καθηγητές, εάν σπάνε και αν καίνε, εάν παρεμποδίζουν κάποιοι τη διεξαγωγή εξετάσεων, τότε να δούμε εάν αυτοί έχουν πολιτική και ιδεολογική ταυτότητα. Αυτοί είναι άνθρωποι του ΛΑΟΣ; Είναι ο Βορίδης που τα κάνει αυτά ή αυτά τα κάνει εδώ και τριάντα χρόνια η βία της Αριστεράς και της άκρας αριστεράς στην Ελλάδα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Για να συνεννοηθούμε τι από τα δύο έχει γίνει. Ποιος τα κάνει αυτά; Και όταν κάποτε κάποιος φοιτητής ο οποίος δεν ανήκει στην Αριστερά αποφασίσει ότι η βία, ο τραμπουκιάς, ο τραμπουκισμός και όλα αυτά δεν μπορούν συνεχώς να μένουν αναπάντητα, αυτός «εις το πυρ το εξώτερον», για να συνεχίσουν ανενόχλητοι. Ε, όχι, δεν γίνεται αυτό. Το καθεστώς της ανομίας το καταγγέλλουμε, αλλά -θα το πω ξεκάθαρα- δεν είναι στο ίδιο σουβάλι και οι αδικούμενοι και οι αδικούντες. Το ακούω σαν επιχείρημα. Ξέρετε -λέει- δεν γίνονται φασαρίες από τους κατοίκους του Αγίου Παντελεήμονα. Ε, να εγκυβόρουμε τώρα τους κατοίκους του Αγίου Παντελεήμονα, οι οποίοι, αφού εκλάπησαν, αφού εδάρησαν, αφού τους τραμπούκισαν οι ακροαριστεροί, αφού τους κατέλαβαν τις γειτονιές οι παράνομοι μετανάστες, αφού πήραν εκατό φορές το αστυνομικό τμήμα της περιοχής τους και δεν ήρθε κανείς, αφού πήγαν στους Υπουργούς, πήγαν στους δημάρχους, πήγαν σε όποια αρχή υπήρχε και δεν υπήρχε και δεν τους άκουσε κανείς, αποφάσισαν εγκαταλειμμένοι να αυτοοργανωθούν, για να αμυνθούν απέναντι στη βία που υφίστανται κάθε μέρα. Και θα κατηγορήσουμε αυτούς και δεν θα κατηγορήσουμε όλους τους υπόλοιπους; Για να συνεννοηθούμε εδώ μέσα! Η ανυπαρξία του κράτους είναι αυτή που δημιουργεί τα φαινόμενα της βίας.

Έρχεστε, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και εσείς της Κυβέρνησης που δεν συνδράμετε στην εξόντωση ενός θύλακα ανομίας και τι λέτε;

Καταδικάζουμε όλα αυτά τα φαινόμενα: Πω-πω, μακριά από εμάς. Ντροπή η βία στα πανεπιστήμια. Αίσχος αυτό που κάνουν οι φοιτητές. Απαράδεκτο το ότι ολιγωρεί η πρυτανεία.

Δεν κατάλαβα. Ποια είναι η λύση; Τι κάνουμε εδώ; Κάνουμε κουτσομπολιό; Κάνουμε κοινωνικές κρίσεις; Κάνουμε ηθικοπολιτικές συζητήσεις γενικώς; Νομοθετικό σώμα είναι. Η Κυβέρνηση είστε. Η Βουλή είναι εδώ. Πρωτογενής εξουσία του λαού είναι εδώ. Εδώ και τώρα, λοιπόν, κυριαρχικά, υπάρχει πρόβλημα ανομίας στα πανεπιστήμια, ναι ή όχι; Υπάρχει. Αυτό το πρόβλημα έχει ταυτότητα; Ναι, έχει. Είναι η βία της Αριστεράς και της άκρας αριστεράς μέσα στα πανεπιστήμια. Έχει συγκεκριμένη ταυτότητα, έχει συγκεκριμένο όνομα. Θα δώσουμε πολιτική απάντηση στο ζήτημα αυτό ή «καλώς καμωμένα είναι όλα»; Αυτό το ζήτημα ανοίγει και η συγκεκριμένη τροπολογία.

Λέει, λοιπόν, η συγκεκριμένη τροπολογία που συζητάμε και ομολογεί ότι η προηγούμενη ρύθμιση δεν έφερε τα επιθυμητά

αποτελέσματα ως προς το επιδιωκόμενο -υποτίθεται- από όλους μας, αποτέλεσμα. Ιδού η Ρόδος, λοιπόν, ιδού και το πήδημα.

Εμείς λέμε απλά πράγματα. Ποιο άσυλο; Δεν κατάλαβα. Ποιος ανησυχεί σήμερα για την ακαδημαϊκή ελευθερία; Από πού προέρχεται η βία; Από την Αστυνομία; Δηλαδή, μπορεί κάποιος να μου πει ένα περιστατικό όπου μπήκε μέσα αστυνομικός και έδειρε καθηγητή πανεπιστημίου, γιατί έκανε το μάθημά του; Πείτε μου στω ένα και να πω: έχετε δίκιο, καταργήσαμε το άσυλο και να που οδηγηθήκαμε...

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Δεν γίνεται αυτό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέω, λοιπόν, υπάρχει ένα τέτοιο περιστατικό στη μεταπολιτευτική ιστορία;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Μα δεν μπορεί να γίνει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Μάλιστα, δεν μπορεί στο πανεπιστήμιο. Ξέρουμε ένα περιστατικό, στο οποίο ασκείται άλλη βία, εκτός από τη συγκεκριμένη, σε καθηγητές, σε σπουδαστές; Δεν κατάλαβα. Γιατί επιμένετε στη διατήρηση ενός πράγματος που έχει προστατευθεί; Μέσα στην κοινωνία έχουμε προστατευμένη την ελευθερία ιδεών, όχι στο πανεπιστήμιο. Την έχουμε προστατευμένη πια μέσα στην κοινωνία. Την έχουμε στο πεζοδρόμιο προστατευμένη την ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Μπορεί κανείς να απαγορεύσει τη διακίνηση ενός βιβλίου, ενός περιοδικού, μιας εφημερίδας; Μπορεί κανείς να απαγορεύσει σε κάποιον να μιλήσει ελεύθερα, να πει την άποψή του; Γιατί χρειαζόμαστε πρόσθετη προστασία μέσω του ασύλου; Γιατί δεν αρκούν οι γενικές διατάξεις για να προστατευθεί η ακαδημαϊκή ελευθερία και χρειάζομαστε το άσυλο;

Αυτή είναι και η κριτική μου στην πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Ποια η χρεία της λέξεως «άσυλο» εδώ; Τι το θέλετε; Ακαδημαϊκή ελευθερία. Μάλιστα, το λέει το Σύνταγμα. Γιατί πρέπει να μιλήσουμε για το άσυλο; Γιατί, με το που βάζετε το άσυλο εδώ, αυτόματα γεννιέται ένα ερώτημα: Πώς λειτουργεί αυτό; Αφού το αφήνετε, τίθεται το ζήτημα της διοικητικής του λειτουργίας.

Για να τελειώνουμε, λοιπόν, κύριοι της Κυβέρνησης, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, θέλετε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τα δραματικά, απaráδεκτα, προσβλητικά φαινόμενα της ανομίας; Υπάρχει ένας απλός τρόπος. Πλήρης κατάργηση του ασύλου. Δεν τίθεται κανένα ζήτημα ασύλου. Όλοι προστατεύονται, σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις και λύεται το θέμα και της τυχόν επεμβάσεως αστυνομικής δυνάμεως, πράγματι, σ' ένα χώρο που είναι ιδιωτικός. Δεν διαφωνώ. Ιδιωτικός υπό την έννοια ότι προστατεύεται από τις διατάξεις οικιακής ειρήνης. Με αυτήν την έννοια...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και γίνεται πυριτιδαποθήκη, ενδεχομένως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Το άκουσα αυτό το επιχείρημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μπορώ να έχω δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το έζησα, κύριε συνάδελφε, στο Χημείο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το άκουσα αυτό το επιχείρημα και προσφάτως μάλιστα από τον κ. Παπουτσή.

Δεν είναι δυνατόν ούτε η Κυβέρνηση να ασκεί τα κυβερνητικά της καθήκοντα ούτε, πολλώ μάλλον, η Βουλή να νομοθετεί υπό την απειλή της κοινωνικής εξεγέρσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν λέω αυτό εγώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι είπατε, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν σας κατάλαβα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είπα ότι μέσα στο πανεπιστήμιο, από την ώρα που θα μπορεί ο οποιοσδήποτε να καλέσει την Αστυνομία, όλοι αυτοί που λέτε εσείς και σε πολλά συμφωνώ ότι υπάρχουν εστίες ανομίας, τραμπουκισμού κ.λπ. -αντιλαμβάνεστε, γιατί περάσατε από τα πανεπιστήμια...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πώς δεν πέρασα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με μόνη την εμφάνιση της Αστυνομίας, σας λέω εγώ: στους τριακόσιους μετανάστες, τι θα έκανε η Αστυνομία;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέτε αυτό που λέω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Εάν κάποιος αυτοπυρπολείτο για να πάει, λέω, στα πιλάφια και στα ουρί του παραδείσου, τι θα κάνετε εσείς αν ήσασταν Υπουργός Δημόσιας Τάξης;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, κατάλαβα την παρατήρησή σας. Ήταν αυτό το οποίο, πράγματι, είχα καταλάβει.

Ξεκαθαρίζω, λοιπόν. Δεν μπορεί ούτε η Κυβέρνηση να εκτελεί τα κυβερνητικά της καθήκοντα ούτε η Βουλή να εκτελεί το νομοθετικό της έργο υπό το κράτος οιασδήποτε απειλής παρανόμου πράξεως. Δεν εκβιάζεται η δημοκρατία από κανέναν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είμαστε πολιτικό σώμα. Δεν είμαστε τεχνοκράτες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Προσέξτε. Άλλο και τελείως διάφορο, κύριε Πρόεδρε, το ζήτημα της αποτελεσματικής αστυνομικής ενέργειας. Εγώ δεν μπαίνω σε αυτό, στο πώς θα κάνει αποτελεσματικό αστυνομικό χειρισμό. Αυτό δεν είναι καν ζήτημα, κατά τη γνώμη μου, του Υπουργού. Είναι ζήτημα του επαγγελματία αστυνομικού, του διευθυντού, ο οποίος έχει να κάνει αστυνομικό χειρισμό. Ας τον κάνει όπως θέλει, ώστε να αποφύγει ό,τι νομίζει ότι πρέπει να αποφύγει.

Η Κυβέρνηση όμως, και στη συγκεκριμένη περίπτωση, ήταν υποχρεωμένη να απαγορεύσει την είσοδο των παράνομων μεταναστών, ήταν υποχρεωμένη να μην κάνει διαπραγματεύσεις άνευ περιεχομένου με εξωθεσμικά κέντρα, να μη νομιμοποιεί την παρουσία κανενός, ακόμη και συναδέλφων Βουλευτών, που τους κατέστησε συνομιλητές της. Όλο αυτό είναι μία εξωθεσμική, παράλογη, παράνομη, άσχετη λειτουργία.

Αυτό το οποίο πρέπει να κάνει το ελληνικό δημόσιο και το ελληνικό κράτος είναι να προστατεύει κυριαρχικά τη νομιμότητα. Άλλο το επιχειρησιακό ζήτημα, το ξαναλέω.

Άρα, η απάντηση που οφείλετε, κύριε Υπουργέ, είναι μία και απλή. Υπάρχει σήμερα, αντικειμενικός δικαιολογητικός λόγος διατηρήσεως της έννοιας του ασύλου; Επειδή δεν υπάρχει και επειδή το άσυλο δημιουργεί προβλήματα, υπάρχει μία απλή θέση: Άμεση και πλήρης κατάργηση του ασύλου στα πανεπιστήμια, για να επιστρέψει η νομιμότητα μέσα σε αυτόν τον τόσο κρίσιμο χώρο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μα πότε θα μιλήσουμε κι εμείς, κύριε Πρόεδρε; Είμαστε γραμμένοι από τις 10 το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ.

Επί ποίου θέματος ζητάτε το λόγο, κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα μιλήσω, αλλά δεν είναι δυνατόν ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τριάντα λεπτά μιλάει ο ΣΥΡΙΖΑ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν χρειάζεται να φωνάζετε. Με τις φωνές δεν βγαίνει τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Γεωργιάδη, διευκολύνετε λίγο τη διαδικασία, σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έχει και η υπομονή τα όριά της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ.

Κύριε Λαφαζάνη, επί ποίου ζητήματος ζητάτε το λόγο;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι δυνατόν να ακούγονται από το Βήμα ταυτίσεις της Αριστεράς με τη βία και προσωπικές αναφορές στο πρόσωπό μου για συνομιλητή στη Νομική και να μην υπάρχει στοιχειώδης απάντηση -μονόλεπτη έστω- από την πλευρά του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος δέχεται και αυτές τις επιθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε το λόγο, λοιπόν, για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ένα σχόλιο θέλω να κάνω. Εάν έκλεινε κανείς τα μάτια σήμερα και δεν ήξερε σε τι έτος είμαστε, με αυτά που ακούγονται από το Βήμα, θα νόμιζε ότι ζούμε σε άλλη εποχή. Θα νόμιζε ότι είμαστε στο 1950 και υπάρχει μία Αριστερά πάλι που ακούει κηρύγματα ότι κρατάει κονσερβοκούτια και ασκεί βία στον οποιοδήποτε έχει διαφορετική άποψη. Λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτά που λέγονται.

Θα πω κάτι, γιατί το φοβάμαι. Μήπως αντιλαμβάνεστε ότι έρχονται βουητά μεγάλων λαϊκών αντιδράσεων και διαμορφώνεται ένα κλίμα αντιαριστερής υστερίας, από τώρα, για να τα αντικρούσετε υποτίθεται; Λυπάμαι πάρα πολύ.

Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε, ότι εγώ παρευρέθηκα εκείνο το βράδυ στη Νομική, θεωρώντας χρέος και καθήκον μου να παρευρεθώ, όχι ως συνομιλητής κανενός, ούτε ως διαπραγματευτής. Ούτε διαπραγματεύτηκα ούτε ήμουν εξουσιοδοτημένος να εκπροσωπήσω κανέναν εκεί. Προσπαθήσαμε με τη φυσική παρουσία μας, αλλά και με τον καλό λόγο που μπορούσαμε να έχουμε, να υπάρξει μία θετική διέξοδος στα πράγματα. Νομίζω ότι αυτή η θετική διέξοδος που υπήρξε βοηθάει τους πάντες, βοηθάει τον τόπο, τη δημοκρατία και τις δημοκρατικές εξελίξεις.

Αν συνέβαιναν άλλου είδους καταστάσεις στη Νομική εκείνο το βράδυ, δυστυχώς τα πράγματα θα ήταν χειρότερα, όχι για τις παρατάξεις που κερδοσκοπούν πάνω σε αυτά τα θέματα, αλλά για τον τόπο και τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα εννέα μαθητές και μαθήτριες καθώς και πέντε εκπαιδευτικοί από το 1ο Γυμνάσιο Καισαριανής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, έχω να κάνω μια ανακοίνωση ψηφίσματος προς την Ολομέλεια.

Η Συντονιστική Επιτροπή των Μακεδονικών Οργανώσεων κατέθεσε ψήφισμα με το οποίο εκφράζει την αντίθεσή της στην αποδοχή ονομασίας της FYROM που να περιλαμβάνει τον όρο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ», στην ύπαρξη μακεδονικής εθνότητας και μακεδονικής γλώσσας που διαφέρει από τον ελληνισμό και την ελληνική γλώσσα, στην ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και καλεί το ελληνικό Κοινοβούλιο να εκδώσει ψήφισμα, ώστε καμμία ελληνική κυβέρνηση να μη διαπραγματευτεί ονομασία των Σκοπίων που θα περιέχει τον όρο «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ».

Το ψήφισμα για την οικονομία του χρόνου κατατίθεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

Το προαναφερθέν ψήφισμα έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σύμφωνα με τον κατάλογο, το λόγο έχει ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού της Β' Αθήνας, για οκτώ λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που ζήσαμε προηγουμένως με τον κ. Τσίπρα είναι πρωτοφανές. Είναι πρωτοφανές, κύριε Λαφαζάνη. Με κατηγορήσε ονομαστικά ο κ. Τσίπρας ότι είμαι ο φορέας των μισαλλόδοξων απόψεων και άρα, κατ' αυτόν, δικαίως δεν μπορώ να μιλήσω στα πανεπιστήμια.

Προσέξτε, όμως, κύριε Λαφαζάνη: Εμένα, που είμαι ο φορέας των μισαλλόδοξων απόψεων, μου καίνε το βιβλιοπωλείο, όπως προσπάθησαν και προχθές να το κάνουν μετά από τα γεγονότα της Νομικής και ο κ. Τσίπρας και εσείς υπερασπιζέστε αυτούς που έρχονται και μου το καίνε κάθε φορά. Εγώ, δηλαδή, είμαι ο φορέας των μισαλλόδοξων απόψεων και εσείς οι δημοκράτες. Και επειδή είχατε το θράσος –γιατί περί θράσους πρόκειται– να μιλήσετε για τη δήθεν αντι-αριστερή υστερία που εμείς κάνουμε, σας προκαλώ να πάτε τώρα με το φρουρό σας στη Σόλωνος 114 στο βιβλιοπωλείο μου. Ξέρετε τι έγραψαν απέξω και το έχω αφήσει να φαίνεται; «ΕΑΜ-ΕΛΑΣ, Μελιγαλάς». Αυτά έχουν γράψει. Εμείς καλλιεργούμε, λοιπόν, την υστερία, ή όλοι αυτοί που τους περιθάλπετε, τους εγκληματίες και τους μην πω τι άλλο είναι;

Είστε εγκαλούμενοι εγκληματίες, κύριοι. Κάνετε τις πλάτες... **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Στα γραφεία του Συνασπισμού έχετε δει τι γράφει;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το συνεχίζω, λοιπόν.

Ο κ. Παπαδάτος –για να ξέρει το Σώμα– ο οποίος συνελήφθη από την Ελληνική Αστυνομία και είχε δυο ταυτότητες είναι αυτός ο κύριος στον στην κομματική εφημερίδα του Συνασπισμού, στην «ΑΥΓΗ» –κύριε Λαφαζάνη, που τα ξέρετε– είχε γράψει για το δικό μου βιβλιοπωλείο: «Σιγά μην καταδικάσω εγώ τον εμπρησμό στο βιβλιοπωλείο του Γεωργιάδη, γιατί –λέει– σε μια κοινωνία υπάρχουν επιτρεπτά ποσοστά βίας». Αυτός ο κύριος, λοιπόν, που από την κομματική σας εφημερίδα έλεγε για το δικό μου βιβλιοπωλείο ότι καλώς έκαναν και μου το κάψανε και που συνελήφθη με δυο ταυτότητες, ο απατεώνας αυτός, είναι μέλος του Συνασπισμού. Και δεν είδα τον κ. Λαφαζάνη ή τον κ. Τσίπρα να πάει να καταδικάσει αυτές τις μισαλλόδοξες απόψεις.

Έχει έρθει, λοιπόν, η ώρα να τελειώσουμε με την υποκρισία. Είστε οι φορείς των πιο φασιστικών ιδεών στην Ελλάδα. Είστε αυτοί οι οποίοι υποθάλαπτε τη βία. Είστε αυτοί οι οποίοι καλύπτετε αυτούς που μπαίνουν μέσα στα πανεπιστήμια και δέρνουν τα παιδιά, δέρνουν τους καθηγητές και καταστρέφουν τη δημόσια περιουσία.

Κύριε Υπουργέ έρχομαι τώρα σε εσάς. Έχουμε κάνει πολύ εκτενή συζήτηση στο πλαίσιο του εθνικού διαλόγου και άκουσα με μεγάλη προσοχή τη συνέντευξη της κ. Διαμαντοπούλου στα «ΝΕΑ», ότι θα τελειώσει το θέμα του ασύλου μέσω του νέου μοντέλου διοικήσεως που προτείνετε.

Πρώτον, δεν απαντήσατε στον Πρόεδρο του ΛΑΟΣ: τη Δευτέρα να πάει η Μελίνα να δώσει εξετάσεις; Θα εγγυηθείτε την προσωπική της ασφάλεια; Μέχρι τη Δευτέρα δεν θα έχετε φτιάξει το νέο μοντέλο διοικήσεως. Γιατί όσο εμείς εδώ θεωρητικοποιούμε, κάποια παιδιά θα πρέπει να υποστούν τη βία των τρομοκρατών. Θα είστε εσείς εκεί να τη βοηθήσετε; Ή θα αφήσετε την κοπέλα για να ανησυχεί η μητέρα της και ο πατέρας της; Θέλω μια απάντηση για το συγκεκριμένο, όχι για τα θεωρητικά.

Δεύτερον –και το λέω από τώρα– δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα το συμβούλιο διοικήσεως ως προς το άσυλο. Γιατί δεν θα λύσει; Θα το πω για να το καταλάβουν οι κύριοι συνάδελφοι και να περιλάβω μετά από λίγο τη Νέα Δημοκρατία.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι: Ο βασικός λόγος δεν είναι οι εκλογές, όπως νομίζετε. Εσείς νομίζετε ότι ο βασικός λόγος που οι πρυτάνεις δεν κάνουν το καθήκον τους είναι οι εκλογές, που είπε ο κ. Μητσοτάκης. Δεν είναι αυτός ο βασικός λόγος, Κυριάκο. Ο βασικός λόγος είναι ο τρόμος ότι θα βρεθούν οι ίδιοι στο στόχαστρο αυτής της βίας. Επειδή, λοιπόν, φοβούνται ότι θα φάνε ξύλο γι' αυτό δεν αίρουν το άσυλο. Το ίδιο θα φοβάται και το συμβούλιο, κύριε Υπουργέ.

Θα βρεθούμε ακριβώς στην ίδια θέση. Θα έχουμε ένα συμβούλιο το οποίο επειδή θα φοβάται μη φάει ξύλο, πάλι δεν θα εφαρμόζει το νόμο και πάλι θα είμαστε εδώ για να λέμε τα ίδια. Γι' αυτό δεν πρόκειται να λύσει το πρόβλημα και δεν το έχετε καταλάβει ακόμα και χάνουμε χρόνο.

Σας είπε ο κ. Βορίδης ότι δεν χρειάζεται το άσυλο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Στο μικρόφωνο να μιλάτε, επειδή δεν ακούμε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και έρχομαι τώρα στον κ. Τασούλα που ξέρετε πόσο αγαπώ το χιούμορ του.

Κύριε Τασούλα, επειδή αγαπώ το χιούμορ σας, και σχολιάζετε τη δυνατή φωνή μου, σας λέω ότι είναι κατά τι χαμηλότερη του κ. Τζαβάρου. Προηγουμένως, με ξεπέρασε.

Θέλω να σας πω το εξής: Θέλω να ευχαριστήσω στο προσωπικό σας, ως Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για την πιο αστεία πολιτική δήλωση των τελευταίων πενήντα ετών. Την οποία έκανε ο Βουλευτής σας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, ο οποίος ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τι είπε: «Χαιρόμαστε που ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός προσέρχεται στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας για το άσυλο». Μα αναρωτιέμαι, στο κόμμα σας ένας λογικός άνθρωπος να τον μαζέψει, δεν υπάρχει; Ειλικρινά σας το λέω: Να τον μαζέψετε. Τι να τον κάνετε; Μέσα κατευθείαν.

Λοιπόν, να πάρουμε τα πράγματα με τη σειρά για τον κ. Χαρακόπουλο και τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Ήμουν στο τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων του κ. Νίκου Χατζηνικολάου, Εκπρόσωπος Τύπου του ΛΑΟΣ τότε το 2006, όταν έθεσα για πρώτη φορά το θέμα ότι πρέπει να καταργηθεί το άσυλο. Την επόμενη μέρα μου έκαναν το βιβλιοπωλείο για πέμπτη φορά.

Ήμουν στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, που είχε φτιάξει ο κ. Άρης Σπηλιωτόπουλος –και λυπάμαι που λείπει από την Αίθουσα για να το επιβεβαιώσει– όπου σε κάθε συνεδρίαση έθετα στον κ. Σπηλιωτόπουλο εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού το ζήτημα της κατάργησης του ασύλου και καθόμουν να ακούσω τον κ. Άρη Σπηλιωτόπουλο, που σήμερα καταθέτει την τροπολογία, γιατί ο νόμος Γιαννάκου είναι καλός και γιατί μπορεί να λειτουργήσει αυτός ο νόμος και γιατί δεν χρειάζεται άλλος νόμος.

Για να συνεννοούμαστε, λοιπόν: Πληροφορήστε τον κ. Χαρακόπουλο ότι δεν ήρθε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, αλλά με πολύ μεγάλη καθυστέρηση –και δυστυχώς, αφού η Νέα Δημοκρατία έχασε την εξουσία– ήρθε η Νέα Δημοκρατία στις θέσεις του ΛΑΟΣ.

Αλλά, ακούστε τι έχετε πάθει: Επειδή δεν έχετε αποφασίσει τι κόμμα θέλετε να είστε και έχετε μπλέξει από τη μια με το «anti-news» και το Φαήλο, που λέει για eyeliner και «τιντιντές» και έχετε μπλέξει από την άλλη με τα αντι-μνημόνια και τις αριστοκρατικές ανοησίες, δεν έχετε καταλάβει τι είστε ακριβώς και τι κάνετε; Ως προς το αντι-μνημόνιο, το παίζετε γιαλαντζί Αριστεροί και ανεβάζετε η Αριστερά. Ως προς το άσυλο δεν μπορείτε να πείτε κατευθείαν να καταργηθεί και το παίζετε γιαλαντζί Δεξιοί. Θα χάσετε από εμάς. Απλά πράγματα στη ζωή: Αποφασίστε τι είστε.

Αυτήν την τροπολογία, έπρεπε να πούμε στο κόμμα μας να την υποστηρίξουμε, εάν τίθετο σε ψηφοφορία. Ομολογώ ότι εγώ με βαριά καρδιά θα το έκανα, διότι τη θεωρώ άλλον ένα κρίκο στη γελοιότητα, διότι δεν θα λύσει ούτε αυτή η τροπολογία εάν ψηφίζονταν, το πρόβλημα. Διότι πάλι με τον τρόπο που την έχετε γράψει, πάλι θα σταματάγαμε κάθε φορά την Αστυνομία, κύριε Τζαβάρου, από το να μπει μέσα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: ... (Δεν ακούσθηκε).

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ξέρεις, Κώστα μου, πόσο πολύ σε εκτιμώ και το λέω δημοσίως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κι εγώ, κι εγώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όμως, χτες έγινε η τεράστια απρέπεια! Ήταν προσκεκλημένος ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, Μάκη, στο δελτίο του κ. Παπαγιάννη και ο κ. Παναγιωτόπουλος πανηγύριζε, Κώστα Αϊβαλιώτη και Θάνο Πλεύρη, για το ότι δικαιώθηκαν οι θέσεις της Νέας Δημοκρατίας βάσει της αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας του τετάρτου τμήματος, όπου έκρινε αντισυνταγματικό και παρέπεμψε στην ολομέλεια, το λεγόμενο «λαθρονομοσχέδιο».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Κλείνω σ' ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω, λοιπόν, να υπενθυμίσω στο Σώμα ότι όταν έγινε η σχετική συζήτηση -ο κ. Παπαγιάννης δεν το γνώριζε- ο κ. Θάνος Πλεύρης εκ μέρους του ΛΑΟΣ έθεσε ζήτημα αντισυνταγματικότητας και ο κ. Μαρκόπουλος εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας -και τα άλλα κόμματα βεβαίως, αλλά εμένα με ενδιαφέρει η Νέα Δημοκρατία, όπου πανηγύριζε χθες ο κ. Παναγιωτόπουλος- μας εξήγησε γιατί δεν ήταν αντισυνταγματικό το νομοσχέδιο και ψήφισε κατά της προτάσεως του ΛΑΟΣ για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Και ενώ έρχεσθε εδώ και ψηφίζετε κατά της αντισυνταγματικότητας, δηλαδή κατά της χθεσινής αποφάσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, έχει το θράσος ο κ. Παναγιωτόπουλος με ξένα γλυκά να χαιρέται και να πανηγυρίζει για τη δικαίωση των θέσεων της Νέας Δημοκρατίας. Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα.

Και για να κλείσω με τον κ. Τσίπρα, εγώ δέχομαι αυτό που είπε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ που βέβαια μετά τη σημερινή του ομιλία όλοι καταλάβαμε γιατί πήρε ένα κόμμα του 5% και θα δεινοπαθήσει να μπει στη Βουλή. Είπε όμως κάτι σωστό περιέργως. Είπε ότι έχουμε δικαίωμα να κρίνουμε τις αποφάσεις των δικαστηρίων. Έχει δίκιο ο κύριος Πρόεδρος. Βεβαίως τις σεβόμαστε, αλλά τις κρίνουμε.

Εγώ, λοιπόν, πρώτος έχω κάνει την πιο δριμεία κριτική στο Συμβούλιο της Επικρατείας από το Βήμα αυτό για το θέμα του γηπέδου του "Παναθηναϊκού", το οποίο κατάφερε ο ΣΥΡΙΖΑ να σταματήσει και απ' ό,τι φαίνεται γήπεδο δεν θα γίνει γρήγορα. Τα καταφέρατε, μπράβο! Θα ανακαλέσω, λοιπόν, όλες τις δημόσιες κατηγορίες, Μάκη, για το Συμβούλιο της Επικρατείας αν και η ολομέλεια δικαιώσει το δίκαιον του αίματος και σώσει την Ελλάδα από την εισβολή των λαθρομεταναστών. Εάν το Συμβούλιο της Επικρατείας ακολουθήσει αυτήν τη γραμμή και σώσει την πατρίδα, πράγματι, θα παραδεχθώ δημοσίως το λάθος μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για ποιο λόγο, κύριε Λαφαζάνη;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα, δεν ακούτε;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Εγκληματίες ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν επιτρέπεται να εκτροχιάζεται η συζήτηση. Δεν επιτρέπεται να γελάμε, να απευθυνόμαστε σε προσωπικό ύφος και να έχουμε αυτήν την κατεύθυνση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν έχει άσυλο η Βουλή, κύριε συνάδελφε;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Πρέπει να σεβονται κάποιοι αυτό το χώρο. Δεν μπορεί να λένε «Μάκη» και «Θανάση» και «Κώστα» και να γελάνε και να γίνεται αυτό το πιγκ-πογκ. Είναι δική σας ευθύνη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν είναι δική μου ευθύνη. Η ευθύνη ανήκει στον καθένα που παίρνει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συμμερίζομαι απολύτως τις πατατηρικές που έκανε ο συνάδελφος. Εδώ η Βουλή πρέπει να έχει μερικούς κανόνες στη λειτουργία της.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στο ντύσιμο πρώτα απ' όλα. Θέλει γραβάτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είδατε τώρα που όταν μιλώ για κανόνες, αναφέρεσθε στη γραβάτα; Γιατί διακόπτετε; Να ακούσετε.

Πολύ φοβάμαι ότι η εικόνα που δίνεται από τη σημερινή Βουλή με ευθύνη κάποιων εδώ είναι κάκιση και αν συνεχιστεί αυτό το κλίμα, πολύ φοβάμαι ότι σε λίγο δεν θα έρχεται κανείς εδώ να παρακολουθήσει τις συζητήσεις.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο Αρχηγός σας το ξεκίνησε αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ακούτε. Όταν πάρετε το λόγο, να μιλήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πρώτη φορά εγώ, όσα χρόνια είμαι στη Βουλή, αλλά και όσο την παρακολουθώ, έχω ακούσει από το Βήμα αυτό να εκστομίζονται τέτοιοι χαρακτηρισμοί και έπρεπε να εξεγερθούν οι πάντες εδώ. Εγώ δέχομαι και την πολιτική κριτική και την κατηγορία και την προσωπική επίθεση, αλλά αυτά τα πράγματα που ακούστηκαν ξεπερνάνε κάθε όριο. Πιστεύω ότι ακούσατε τα περί εγκληματιών και περί φασιστών.

Εγώ δεν θα ζητήσω από το συνάδελφο να τα ανακαλέσει. Έπρεπε να το κάνει ο ίδιος. Δεν του το ζητώ. Γιατί δεν απευθύνονται αυτοί οι χαρακτηρισμοί για να υποβαθμίσουν το πρόσωπό μου ή το πρόσωπο ημών του ΣΥΡΙΖΑ που μιλήσαμε. Δεν απευθύνονται σ' εμάς. Υποβαθμίζετε την ίδια την Αίθουσα, την ίδια την Αντιπροσωπεία και το ίδιο το Κοινοβούλιο με τέτοιου είδους προσωπικούς χαρακτηρισμούς. Και αυτό δεν είναι θέμα δικό μου, δεν είναι θέμα προσωπικό, δεν είναι θέμα του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί κατανοείτε αν οι πολιτικές αντιθέσεις φθάσουν στο σημείο ο ένας να καθυβρίζει τον άλλο εδώ επισήμως από το Βήμα, πού θα οδηγηθούμε. Δεν μπορεί να υβρίζει μόνο ο ένας, ξέρουν να υβρίζουν και οι άλλοι. Δεν είναι όμως αυτό πολιτική αντιπαράθεση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιος το ξεκίνησε;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μη μου λέτε «ποιος το ξεκίνησε». Κανείς δεν σας είπε εγκληματίες, κανείς δεν σας είπε φασίστες.

Επίσης, αυτό που άκουσα σε αυτήν την Αίθουσα για το αίμα, ξεπερνά κάθε όριο. Πρώτη φορά ακούγεται στην ελληνική Βουλή. Δηλαδή τι θα κάνουμε; Εξετάσεις αίματος όλοι και θα δείχνουμε τα χρωμοσώματά μας; Δεν το κατάλαβα αυτό. Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά νομίζω ότι κάποιοι πρέπει να αναλάβουν κάποια ευθύνη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Πρωτόπαπα, έχετε το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ζήτησα για ένα λεπτό το λόγο. Θα ήθελα ιδιαίτερα να επιστημάνω και να συμφωνήσω με την παρέμβαση που έκανε πριν ο κ. Μιχάλης Κατρίνης.

Σας έχουμε πλήρη εμπιστοσύνη, κύριε Πρόεδρε, και σε όλο το Προεδρείο αλλά φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε έτσι. Εγώ δεν θα κατηγορήσω κανέναν. Σ' αυτήν την Αίθουσα όπου όλοι μιλάμε σοβαρά, όπου όλοι αναπτύσσουμε τις απόψεις μας, κανείς δεν απαιτεί από τον άλλο να συμφωνήσει μαζί του, αλλά δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ούτε με γέλια ούτε με χαρές ούτε με συζήτηση καφενείου. Η Βουλή πρέπει να κρατήσει το κύρος της. Το Προεδρείο έχει όλη την ικανότητα και τη δυνατότητα να το κάνει. Σας παρακαλώ πολύ να επέμβετε. Κατανοώ ότι θέλετε να διευκολύνετε. Οφείλουμε να παρέμβουμε όλοι και να επιβάλουμε αυστηρά την τήρηση της διαδικασίας και του Κανονισμού. Είναι θέμα αξιοπρέπειας και αξιοπιστίας για όλους μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο Αρχηγός κόμματος δεν είναι ένας τίτλος κενός περιεχομένου, αξιοσεβάστε κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι ένα άδειο πουκάμισο. Αρχηγός κόμματος σημαίνει ήθος, κύρος, αξιοπρέπεια και προσοχή στα λεγόμενα, γιατί εκπροσωπούν μια ολόκληρη παράταξη.

Είδαμε, λοιπόν, σήμερα μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ένα θλιβερό φαινόμενο, έναν πολιτικό Αρχηγό, ο οποίος δεν τιμά το ρόλο του, δεν τιμά το κύρος που πρέπει να έχει, εξαπολύει φραστικές επιθέσεις επί συναδέλφων, χωρίς κανένα λογικό έρεισμα, προσπαθεί να πυροδοτήσει στην Αίθουσα έκρυθμες καταστάσεις και εξαναγκάζει συναδέλφους απλώς να αμυνθούν για να διασώσουν και το προσωπικό τους κύρος, το κύρος του Βουλευτού, αλλά και το κύρος της Αίθουσας αυτής, ευρισκόμενοι εν αμύνη.

Ξέρετε επίσης, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι στην ψυχιατρική υπάρχει μια ασθένεια. Είναι ο διχασμός της προσωπικότητας. Ξυπνάω το πρωί δηλαδή, και είμαι υπέρ του Συντάγματος. Εξαπολύω επιθέσεις σε εκείνους που με τον α' ή β' τρόπο παραβιάζουν το Σύνταγμα. Το βράδυ όμως -ω του θαύματος!- είμαι κατά του Συντάγματος γιατί έτσι με συμφέρει πολιτικά, γιατί θέλω να μετατρέψω το Σύνταγμα της χώρας σε «λάστιχο». Αυτό είδαμε πριν από λίγο ότι έγινε από τον κ. Τσίπρα.

Η θεραπεία όμως αυτής της ασθένειας, κύριε Πρόεδρε, δεν επέρχεται από του Βήματος της Βουλής. Θέλει ψυχίατρο, θέλει ψυχολόγο η θεραπεία αυτή. Τώρα, το πότε θα τον βρουν αυτοί που πάσχουν από τη νόσο που προανέφερα, είναι άλλο θέμα.

Όμως, άκουσα και μια επικίνδυνη θεωρία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μα είναι δυνατόν; Εμείς αποχωρούμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ας μείνει μόνος του και να κάνει τη θεραπεία του.

(Στο σημείο αυτό αποχωρεί από την Αίθουσα η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Έχω και εγώ το λόγο. Δεν μίλησα καθόλου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Έχω και δευτερολογία και τριτολογία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να οργανώσουμε μόνοι μας τη συζήτηση καλύτερα; Να παίρνει ο καθένας όποτε θέλει το λόγο για όσο χρόνο θέλει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, διευκολύνετε τη διαδικασία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ακουστήκε το επιχείρημα από τον αξιότιμο πρώην Πρόεδρο της Βουλής, τον κ. Κακλαμάνη, που λέει ότι η Κυβέρνηση διαχειρίστηκε τα γεγονότα της Νομικής με ψυχραιμία, γιατί διαφορετικά θα γινόταν «μακελειό». Αυτή ήταν η έκφραση του αξιοτίμου πρώην Προέδρου της Βουλής.

Και διατυπώθηκε το ερώτημα με στόμφο. Και αν κάποιος αυτοπυρπολούνταν, τι θα γινόταν; Φαντάζεστε την έκρυθμη κατάσταση στην οποία θα είχε περιέλθει η χώρα και η κοινωνία; Το επιχείρημα αυτό ακούγεται καλό, αλλά στερείται βάσεως, γιατί αν το ακολουθήσουμε μέχρι τέλους, δημιουργεί μια πάρα πολύ επικίνδυνη κατάσταση, γιατί οδηγεί το κράτος σαν θεσμό, σαν εξουσία σε πλήρη αδράνεια.

Αν ακολουθηθεί αυτή η γραμμή σκέψης, θα πρέπει η συνταγμένη πολιτεία «να σηκώσει τα χέρια ψηλά», να βρίσκεται υπό συνεχή εκβιαστικά διλήμματα που θα την ακινητοποιούν. Και όταν μια πολιτεία, ένα κράτος ακινητοποιείται, αδρανεύει, τελικά ζημιωμένος δεν είναι ο απρόσωπος νόμος. Ζημιωμένος είναι ο πολίτης, η ασφάλεια του πολίτη, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Ξέρετε, το αντίστοιχο στις διεθνείς σχέσεις είναι η θεωρία του κατευνασμού. Έχω απέναντί μου έναν ισχυρότερο εμού, θεωρητικά. Με απειλεί διαρκώς με κάτι, με απειλεί με πόλεμο, για παράδειγμα και εγώ τι κάνω; Αδρανοποιούμαι, ακινητοποιούμαι, εφαρμόζω το δόγμα του κατευνασμού, προσπαθώ να τον κατευνασώ, αλλά στο τέλος τι γίνεται; Δεν αποφεύγω το χειρότερο, αυτό δηλαδή που πάω να αποφύγω μ' αυτήν τη συμπεριφορά του κατευνασμού.

Αν, λοιπόν, ακολουθούσαμε τη γραμμή σκέψης του αξιοτίμου κ. Κακλαμάνη, τότε το κράτος θα ακινητοποιούνταν, θα εφήρμοζε αυτό το δόγμα του κατευνασμού, όπως σας είπα, χωρίς εν τέλει να αποφύγουμε τα χειρότερα, αυτά που υποτίθεται ότι θέλει να αποφύγει ο κ. Κακλαμάνης. Θέλει, λοιπόν, προσοχή, θέλει αποφασιστικότητα, θέλει ψυχραιμία και πάνω από όλα θέλει σεβασμό της νομιμότητας, της τάξεως επ' ωφελεία των πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωρούμε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, Βουλευτής Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως μετά θα μιλήσετε εσείς, κύριε Υφυπουργέ. Θέλετε αμέσως μετά ή στο τέλος να μιλήσετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα πρότεινα να μιλήσει στο τέλος ο κ. Υφυπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Καλύτερα στο τέλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Τασούλα,

έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το θέμα της καταργήσεως του αβάτου στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα είναι πάρα πολύ σοβαρό και ομολογουμένως είναι πολύ πιο σοβαρό από το να ισχυριζόμαστε ότι πρώτοι το κινήσαμε, από το να υπερενθουσιαζόμαστε, όπως οι συνάδελφοι του ΛΑΟΣ, γιατί υπάρχει ακροατήριο στην κοινωνία γι' αυτό το θέμα ή να υπεραισχυρούμε δήθεν, όπως οι συνάδελφοι του Συνασπισμού, γιατί φοβούνται ότι θα στερηθούν ενός προπυργίου το οποίο επί δεκαετίες νέμονταν καταχρηστικά.

Δεν πρόκειται ούτε περί του υπερενθουσιασμού του ΛΑΟΣ ούτε για την υπεραισχυρία της Αριστεράς. Πρόκειται για το γεγονός ότι ένα κόμμα εξουσίας, όπως είναι η Νέα Δημοκρατία, τολμά για πρώτη φορά, μετά από δεκαετίες ατολμίας, να θέσει ένα θέμα στο οποίο και εμείς έχουμε σοβαρότατες ευθύνες και να το θέσει χωρίς την παραλυτική σκιά αυτού του φόβου.

Η διαφορά μας, κύριοι, είναι ότι εμείς θα κληθούμε αυτό που κάνουμε σήμερα να το υλοποιήσουμε. Οι προλαλήσαντες υπερενθουσιώδεις δεν θα κληθούν να υλοποιήσουν αυτά τα οποία υπερενθουσιώδως και μ' ένα χαρακτηρισμό εντυπωσιασμού καλλιεργούν απ' αυτό το Βήμα.

Αυτή είναι η πρωτοπορία της προτάσεως της Νέας Δημοκρατίας. Δεν είναι πρωτοπορία αριθμού πρωτοκόλλου, αν το είπαμε πρώτοι ή δεύτεροι ή τρίτοι. Δεν είναι πρωτοπορία που έχει να κάνει με το ότι το λέγαμε πριν δύο, τρία ή τέσσερα χρόνια. Όχι, δεν το λέγαμε, αλλά το αμάρτημα δεν είναι ότι δεν το λέγαμε, το αμάρτημα είναι ότι δεν το κάναμε.

Και το θέμα σ' αυτό το σοβαρό ζήτημα είναι ότι πρέπει να καταλάβει η ελληνική κοινωνία, αυτή που υποεκπροσωπείται, η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας –επί σειρά ετών υποεκπροσωπείται ή δεν εκπροσωπείται σ' αυτό το θέμα– ότι επιτέλους η φωνή της ακούγεται και ακούγεται από ένα κόμμα εξουσίας, το οποίο εκτός από την αυτοκριτική, προβαίνει και σε μια σημαντική πολιτική πρωτοβουλία, η οποία θέτει ένα τέρμα σ' αυτήν την ατολμία του παρελθόντος.

Σήμερα η απειλή δεν είναι το κράτος «ασυννόμος». Αυτό που απειλεί τον ελληνικό λαό, αυτό που απειλεί την πανεπιστημιακή κοινότητα, αυτό που απειλεί τη νεολαία, αυτό που απειλεί την τρίτη ηλικία δεν είναι το κράτος «ασυννόμος». Δεν υπάρχει αυτή η απειλή. Αυτό που απειλεί και συνθλίβει και έχει οδηγήσει σε αδιέξοδο την κοινωνία είναι το κράτος «σακαράκα». Αυτός είναι ο κίνδυνος και η απειλή για την ελληνική κοινωνία.

Το κράτος «σακαράκα», που έφτασε ως εδώ και γονάτισε την ελληνική κοινωνία, είναι ακριβώς αυτό που μας υπαγορεύει να κηρύξουμε τη νέα μεταπολίτευση, να αποδεχθούμε τις ευθύνες μας και να πούμε ότι αυτό που οδήγησε στη μεγάλη απειλή για τον ελληνικό λαό, που είναι η δημιουργία του κράτους «σαράβαλου», αυτό πρέπει να σταματήσει. Πρέπει εμπράκτως να εξηγησουμε και να δώσουμε να καταλάβει ο ελληνικός λαός ότι με πολιτικό κόστος τολμάμε να κάνουμε την αντίστροφη πορεία.

Το μεγαλύτερο πολιτικό έγκλημα και πολιτικό απόπημα της Μεταπολιτεύσεως δεν είναι αυτά που ο συρμός βάζει στα πρωτοσέλιδα κάθε μέρα, από τη δεκαετία του '80 έως σήμερα. Το μεγαλύτερο πολιτικό έγκλημα και η μεγαλύτερη πολιτική παράλειψη είναι η ατολμία που δείξαμε ως κυβερνώντες και ο λαϊκισμός που υπήρχε στην αντιπολίτευση.

Αυτός ο συνδυασμός κυβερνητικής ατολμίας και αντιπολιτευτικού λαϊκισμού οδήγησε τα πράγματα εδώ και για να μπορέσουμε να πείσουμε τον υποεκπροσωπούμενο ελληνικό λαό ότι αλλάζουμε, πρέπει να έχουμε πρωτοβουλίες όπως αυτή που πήρε η Νέα Δημοκρατία, όπως και άλλες πολλές, που καταδεικνύουν και την κατανόηση των ευθυνών μας, αλλά κυρίως ότι μπορούμε να διορθώσουμε τα πράγματα, γιατί ούτε η σκέπη κατανόηση των ευθυνών ή το διαρκές αυτομαστίγωμα είναι κάτι που θα λύσει τα προβλήματα.

Συνεπώς, η Νέα Δημοκρατία σήμερα παίρνει αυτήν την πρωτοβουλία υπό την υπαγόρευση μιας απροχώρητης πραγματικότητας και υπό την υπαγόρευση μιας έντονης κοινωνικής επιταγής, που εκφράζει τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ποιοι ελληνικού λαού όμως; Του λαού που δεν σπάει, δεν καίει, δεν βιαιοπραγεί.

Αυτή είναι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Όλες τις δεκαετίες που πέρασαν εκλάβαμε αυτή του τη στάση και τη συμπεριφορά, που πηγάζει από άλλη αισθητική, από άλλη πολιτιστική ρίζα, ως αδυναμία και ως δυνατότητα να τον θεωρήσουμε ανάξιο προσοχής.

Αυτούς που εκφράζουν τις έσχατες μειοψηφίες και μπορούν να απειλήσουν γι' αυτό που ακούστηκε εδώ πέρα, με μακελειό, τους προσκυνούμε και τους αφήνουμε σε νησίδες απυρόβλητες, σε νησίδες-άβατα που οδήγησαν στην παραβίαση του ασύλου και στη στέρηση του βασικού δικαιώματος της μεγάλης πλειοψηφίας των φοιτητών, που είναι ο πυρήνας του άρθρου 16 του Συντάγματος, δηλαδή της δυνατότητας να σπουδάζουν ελεύθερα, να σπουδάζουν παραγωγικά, να δίνουν εξετάσεις χωρίς κανείς εισβολέας να τους σκίζει το γραπτό.

Και αγνοήσαμε αυτήν την κοινωνία και εκθρέψαμε την άλλη κοινωνία, που σήμερα είδαμε να εκπροσωπείται μέσα στη Βουλή και να κραυγάζει ότι απειλείται δήθεν η δημοκρατία ή να δημιουργεί εύκολες εντυπώσεις -όπως ο υπερενθουσιασμένος ΛΑΟΣ δημιουργεί- γιατί νομίζει ότι το πρόβλημα είναι πώς θα πάρει ψήφους από τη Νέα Δημοκρατία κι όχι το κοινωνικό αδιέξοδο στο οποίο έχουμε φθάσει και για το οποίο ένα κόμμα εξουσίας, όπως είναι η Νέα Δημοκρατία, πρέπει να δείξει και να πείσει ότι και κατάλαβε τις ευθύνες της και είναι διατεθειμένη να διορθώσει την κατάσταση.

Αυτός είναι ο πυρήνας της προτάσεώς μας. Αυτό είναι το νόημα αυτής της πρωτοβουλίας και αυτής της πρωτοπορίας, που δεν έχει να κάνει με πρωτόκολλα ή με το ποιος το είπε πρώτος ή δεύτερος ή με το αν γράφουμε μέσα στο κείμενο τη λέξη «άσυλο» ή δεν τη γράφουμε. Γράφουμε, παρεμπιπτότως, αυτήν τη λέξη μέσα για να καθορίσουμε ότι το μοναδικό της νόημα είναι η ακαδημαϊκή ελευθερία, όπως την περιγράφει το άρθρο 16 του Συντάγματος, και το μόνο άσυλο που προστατεύει το Σύνταγμα στη χώρα μας, συνταγματικά, είναι το οικιακό άσυλο και κανένα άλλο, το οποίο σήμερα και χθες και προχθές -κι ελπίζω όχι αύριο- παραβιάζεται από την εγκληματικότητα και κανείς δεν φωνάζει γι' αυτό. Γιατί αυτό το άσυλο στην πραγματικότητα παραβιάζεται με όλα τα κρούσματα μικροεγκληματικότητας και μεγάλης εγκληματικότητας που βιώνουμε στις πόλεις μας, στις περιοχές μας και, βεβαίως, στην πρωτεύουσα της χώρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Συνειπώς, -για να τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- εδώ έγκειται η αξία της προτάσεως της Νέας Δημοκρατίας. Ούτε έχουμε την ψευδαίσθηση ότι αν σήμερα ψηφιζόταν αυτή η διάταξη, αύριο θα πήγαινε η Αστυνομία στη Νομική ή στο πολυτεχνείο και θα εδημιουργείτο αυτό που κάποιοι φοβούνται, το μακελειό. Ξέρουμε ότι αυτή η πορεία ετών και δεκαετιών δεν θα αντιστραφεί με μία ψήφο στη Βουλή, με ένα ΕΕΚ ή σε μία ή δύο μέρες. Όμως πρέπει να πάρουν το μήνυμα εκείνοι οι οποίοι λεηλάτησαν τις ζωές μας, λεηλάτησαν τα πανεπιστήμια και κατέλυσαν το άσυλο, ότι ένα κόμμα εξουσίας αντιπροσωπεύει την ευρύτατη κοινωνική πλειοψηφία, η οποία πια παύει να υποεκπροσωπείται, παύει να μην την προσέχει ένα κόμμα εξουσίας. Και πρέπει να νιώσει αυτή η ευρύτατη πλειοψηφία της κοινωνίας ότι με σοβαρότητα την αντικρίζουμε, με σοβαρότητα αναμετράμε και παραδεχόμαστε τις ευθύνες μας σ' αυτό το θέμα και με σοβαρότητα αναλαμβάνουμε να διορθώσουμε αυτό το πρόβλημα. Γιατί αν δεν ξεπεράσουμε αυτήν τη φοβία κι αυτήν την ατολμία, δεν θα λύσουμε ποτέ αυτό το πρόβλημα.

Είναι ένα πρόβλημα ιδεολογικό. Είναι ένα πρόβλημα, αν θέλετε, ιδεολογικού κομπλεξισμού. Διότι, μετά τη Μεταπολίτευση, μπερδέψαμε την αντίσταση με την αντιπολίτευση και παραδώσαμε, για να έχουμε την ησυχία μας, κάποιους χώρους σε κάποιες ακραίες ιδεολογίες, οι οποίες εξέλαβαν -και δικαίως- αυτήν την αδυναμία σαν διαρκή και εγκατέστησαν κράτος εν κράτει, καταλύοντας το πανεπιστημιακό άσυλο.

Εμείς ζητούμε την αποκατάσταση. Ξεκινάμε μ' αυτήν την πράξη, που είναι υψηλό συμβολισμό, και δηλώνουμε προς τον ελληνικό λαό, ως Νέα Δημοκρατία, ότι η εποχή της ατολμίας πέρασε. Όποιος θέλει να έρθει μαζί μας, να έρθει!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Ο κύριος Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων έχει ζητήσει το λόγο.

Κύριε Υφυπουργέ, θα θέλατε τώρα να παρέμβετε ή να συνεχίσουμε με τον κατάλογο των ομιλητών;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, επειδή πρέπει να κλείσουμε με το θέμα του ασύλου, ίσως θα ήταν καλύτερα να μιλήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά ή και περισσότερο, εάν χρειαστεί. Όμως να ελέγχετε κι εσείς το χρόνο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΡΕΤΟΣ (Υφυπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, όταν μίλησα νωρίτερα το πρωί για το θέμα αυτό, για την τροπολογία, είπα ότι πρόκειται για μία τροπολογία που οδηγεί σε μία άστοχη αντιπαράθεση σε λάθος χρονική στιγμή. Η όλη συζήτηση που ακολούθησε μέχρι αυτήν τη στιγμή επιβεβαιώνει αυτήν την ανησυχία που εξέφρασα.

Δεν έχω την κοινοβουλευτική εμπειρία που έχετε εσείς και δεν γνωρίζω πόσες φορές στο παρελθόν μία τροπολογία από την Αντιπολίτευση εκτός του νομοσχεδίου που συζητείται χρειάστηκε τόσο πολύ χρόνο για να συζητηθεί και έδωσε αφορμή να αναδυθούν μία σειρά από θέματα που δεν αφορούν μόνο το θέμα της τροπολογίας. Ακούσαμε για το άσυλο στις εκκλησίες, έγινε συζήτηση για τη «SIEMENS», έγινε συζήτηση για την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την ψήφο των μεταναστών.

Επομένως, πιστεύω -και το πιστεύω έντονα- ότι αφ' ενός μεν αφού κατατέθηκε η τροπολογία έπρεπε να συζητηθεί και σωστά συζητήθηκε, έστω και αν ήταν εκτός νομοσχεδίου, διότι η συζήτηση ανέδειξε ότι υπήρχε ανάγκη κοινοβουλευτικής συζήτησης. Από το άλλο μέρος όμως επί της ουσίας πιστεύω ότι είναι λάθος να συζητάμε αυτήν τη στιγμή για την κατάργηση του ασύλου. Αυτός είναι κι ο λόγος που η Κυβέρνηση απέρριψε την τροπολογία αυτή.

Όπως είπα και στην αρχή, πολλές φορές αυτά τα θέματα, ιδιαίτερα τέτοια θέματα, επιτρέπουν με ευκολία την αντιπαράθεση σε επίπεδο «άσπρο-μαύρο», «είμαστε υπέρ», «είμαστε κατά». Η αντιπαράθεση σ' αυτό το επίπεδο διαμορφώνει και τις προϋποθέσεις για να προβληθούν επιχειρήματα, τα οποία είναι επιφανειακά, ώστε στη συνέχεια πάνω σ' αυτά τα επιχειρήματα να διαμορφωθεί μια εικόνα εντυπώσεων και όχι ουσίας για το συγκεκριμένο θέμα.

Θα σας πω το εξής απλό παράδειγμα. Είπε ο κ. Τσίπρας προηγουμένως ότι ήρθε η Κυβέρνηση να υιοθετήσει τον νόμο της Νέας Δημοκρατίας. Πότε έγινε αυτό; Διαχρονικά υποστηρίζουμε ότι τα υπαρκτά, τα ουσιαστικά προβλήματα, που ανέφερε ο κ. Πρωτόπαπας, δεν λύνονται με μία τροπολογία για το άσυλο. Το έχουμε πει, το λέμε και το επαναλαμβάνουμε.

Δεν είναι επομένως αυτής της μορφής η αντιπαράθεση εκείνη που θα λύσει τα συγκεκριμένα προβλήματα. Είπαμε και επαναλαμβάνουμε ότι χρειάζεται μία νηφάλια συζήτηση. Χρειάζεται ένας ουσιαστικός διάλογος για το πώς θα αλλάξουμε την ουσία και τον τρόπο που λειτουργούν τα πανεπιστήμια. Αυτό είναι το απαραίτητο.

Κι επειδή δεν θέλω να καθυστερήσω, κύριε Πρόεδρε -διότι ήδη με το θέμα αυτό έχει τελειώσει, νομίζω, η πρωινή συνεδρίαση- έθελω να κλείσω μόνο με μία παρατήρηση.

Η παρατήρηση αυτή αφορά την τοποθέτηση του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, με τον τρόπο που ξεκίνησε την τοποθέτησή του. Αναφέρθηκε σε μια φοιτήτρια, τη Μελίνα. Είπε ότι ενημέρωσε την Υπουργό Παιδείας. Επειδή εγώ, όπως ξέρετε, χρησιμοποιώ το διαδίκτυο, μου ήρθε αμέσως σαν μήνυμα, αυτό το μήνυμα της Μελίνας. Θα σας πω πώς αντέδρασα μόλις το διάβασα, ως καθηγητής, ως ακαδημαϊκός. Ενοχλήθηκα, θύμωσα και σκέφθηκα πώς θα αντιδρούσα εγώ εκείνη την ώρα, αν ήμουν σ' εκείνη την αίθουσα κι έβλεπα ένα φοιτητή μου να μην μιλώ για να γράψει και κάποιον να του σκίζει την κόλλα.

Ταυτόχρονα όμως, κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν πρέπει να μένουμε στη δημιουργία εντυπώσεων, σκέφθηκα και κάτι άλλο.

Εγώ, ως Υφυπουργός Παιδείας, τι θα μπορούσα να κάνω γι' αυτό; Θα μπορούσα να πάω στην αίθουσα της Νομικής και να προστατεύσω την όποια φοιτήτρια έγραφε εκείνη τη στιγμή από ακραία περιστατικά που δεν συνάδουν με τη λειτουργία του πανεπιστημίου, που δεν έχουν καμμία σχέση με το άσυλο;

Αυτό, λοιπόν, το πρόβλημα, η αντιμετώπιση της ουσίας της λειτουργίας του πανεπιστημίου, είναι αυτό που θα αντιμετωπίσουμε ή ελπίζουμε –αν θέλετε– να αντιμετωπίσουμε με το νόμο που θα καταθέσουμε. Είμαι βέβαιος ότι η συζήτηση εδώ στη Βουλή θα είναι εποικοδομητική και θα βοηθήσει τα πανεπιστήμια να ξεπεράσουν αυτά τα προβλήματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, τον κ. Πανάρετο.

Ο κ. Δημήτριος Παπουτσής έχει το λόγο.

Ελπίζω να μείνουμε κατά βάση στο θέμα του νομοσχεδίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Αυτός ήταν εξ αρχής ο προσανατολισμός μου, βασιζόμενος στη συζήτηση, οργανωμένη τουλάχιστον, έτσι όπως ελπίζαμε όλοι, αναφορικά με το υπ' όψιν σχέδιο νόμου που έχει να κάνει με το Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, το λεγόμενο ΕΤΕΑΝ.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή είμαι εδώ από το πρωί, δεν μπορώ να αφήσω απαρατήρητη αυτήν την εικόνα που έχει δημιουργηθεί σήμερα μέσα στην Αίθουσα και η οποία σε καμμία περίπτωση –θα έλεγα– δεν βοηθά στο να γίνει υπεύθυνος και ουσιαστικός ο ρόλος μας.

Πρώτα-πρώτα, θα κάνω μια έκκληση, κύριοι συνάδελφοι. Ας αξιοποιήσουμε πιο σωστά και ας αναδείξουμε ουσιαστικά την έννοια του πραγματικού ενεργού χρόνου. Ως χώρα έχουμε χάσει διαχρονικά πολύτιμο χρόνο. Ως χώρα έχουμε δυνατότητες που δεν τις αξιοποιήσαμε σωστά όταν έπρεπε να πάρουμε στον κρίσιμο χρόνο αποφάσεις.

Παρατηρώ, παρά το σεβασμό στα επιμέρους ζητήματα που απασχόλησαν την εν γένει θεματολογία αυτής της συζήτησης εδώ και κάποιες ώρες και παρά το σεβασμό στα κατά περίπτωση ζητήματα τα οποία τέθηκαν, πως ο ανεύθυνος τρόπος με τον οποίο τέθηκαν αυτά ως «πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένα», σε καμμία περίπτωση δεν συνετέλεσε στην καλύτερη δυνατή ανάδειξη τους, αλλά και στο να διατυπωθεί μια νηφάλια και ψύχραιμη συζήτηση όλων αυτών των θεμάτων, που μάλλον εξυπηρετούσαν προσχηματικούς λόγους και υποκριτικές διαθέσεις ορισμένων πτερυγών και όχι την ουσία.

Αναφέρομαι και στο ζήτημα της «SIEMENS» που τέθηκε από τον Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ κάποια στιγμή και στο ζήτημα του ασύλου. Το ζήτημα του ασύλου ήρθε, βέβαια, ως μια τροπολογία από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας –θα έλεγα– με βάση το σχέδιο νόμου που συζητάμε σε εκτός τόπου και χρόνου επί της διαδικασίας να υπενθυμίσει τι; Αυτό δηλαδή που έκανε η Νέα Δημοκρατία πριν από λίγες μέρες, στην κορύφωση της ώρας της κρίσης της Νομικής, να θέσει μ' έναν υποκριτικό τρόπο θέμα ασύλου. Ήταν προφανώς υποκριτικός ο τρόπος για τους αυτονόητους λόγους. Σήμερα, βεβαίως, με την εκτός τόπου και χρόνου, σε σχέση με το βασικό σχέδιο νόμου, νομοθετική πρωτοβουλία και σε μια αγαστή συναντίληψη με το ΛΑΟΣ ήρθε η Νέα Δημοκρατία να αναδείξει ένα θέμα που ασφαλώς σήμερα γίνεται για το θεαθήναι. Έχω τη γνώμη πως κάποια στιγμή, πράγματι, με μια συνολική νομοθετική πρωτοβουλία, την οποία θα πρέπει να πάρει το Υπουργείο Παιδείας, θα πρέπει να το δούμε το ζήτημα του ασύλου. Θα πρέπει να περιγράψουμε νομικά και ουσιαστικά το δικαίωμα το οποίο θα πρέπει να ασκείται απρόσκοπτα, ανεμπόδιστα, αναφορικά με τη διακίνηση των ιδεών, αλλά αυτόχρονα να περιγράψουμε με αυστηρά οριοθετημένους όρους και προϋποθέσεις την ανάγκη να προστατεύονται υψηλής άυλης και όχι μόνο αξίας έννομα αγαθά από διάφορες περιπτώσεις καταστρατήγησής τους.

Σε σχέση με το σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει γίνει προφανές στους περισσότερους πολίτες αυτής της χώρας ότι το τραπεζικό αλλά και το παραγωγικό μας σύστημα εξάντλησαν τις ως τώρα δυνατότητές τους. Αναφέρομαι και στα

δύο μαζί, δεδομένου ότι το τραπεζικό μας σύστημα υπήρξε αναπόσπαστο στοιχείο του παραγωγικού μας μοντέλου, ενός παραγωγικού μοντέλου που στηρίχθηκε κυρίως στην κατανάλωση και στις υπηρεσίες και πολύ λιγότερο στην παραγωγή κυρίως κατά τις δεκαετίες του 1990 και του 2000.

Ωστόσο, οι διεθνείς αναταράξεις του παγκόσμιου οικονομικού συστήματος κατά την τελευταία τετραετία ήταν αναμενόμενο να καταφέρουν σημαντικό πλήγμα στο ελληνικό μοντέλο ανάπτυξης, το οποίο ήταν παραγωγικά αδύναμο και επιχειρηματικά μη ανταγωνιστικό, γιατί όπως διαφάνηκε για χρόνια οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δεν είχαν καταστήσει την οικονομία μας απαραίτητα ανταγωνιστική.

Έτσι συνέβη, με μια μικρή καθυστέρηση βέβαια, αυτό που νομοτελειακά γίνεται πάντοτε στις ανόδους και τις καθόδους της παγκόσμιας οικονομίας. Η Ελλάδα ως χώρα της περιφέρειας, ως συμπληρωματική οικονομία του καπιταλιστικού κέντρου αναπόφευκτα βρέθηκε αντιμετώπιη με την κρίση, χωρίς τις γνώσεις, χωρίς τα εργαλεία και χωρίς τη θέληση –αρχικά με ευθύνη κυρίως της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας– να καταλάβει ότι σε όλα αυτά έπρεπε να μπει ένα τέλος.

Παράλληλα, ο χρηματοδότης αυτού του μοντέλου ανάπτυξης, το χρηματοπιστωτικό μας σύστημα δηλαδή, δεν ήταν δυνατόν να παραμείνει αλώβητο από την κρίση. Οι τράπεζές μας αντιλήφθηκαν με τον πιο σκληρό τρόπο ότι η πιστωτική τους επέκταση και κατά κύριο λόγο η κερδοφορία τους δεν μπορούσε να στηρίζεται εσαεί μόνο σε καταναλωτικά και στεγαστικά δάνεια ιδιωτών κυρίως. Αυτό συνέβη γιατί τόσο τα συγκεκριμένα τραπεζικά προϊόντα όσο και η συγκεκριμένη αγορά είχαν πλέον κορεστεί. Έκτοτε, ωστόσο, φαίνεται ότι έχει επικρατήσει μια ιδιότυπη αμηχανία στο τραπεζικό μας σύστημα, μια έλλειψη προσανατολισμού ίσως, η οποία σε όρους αγοράς μεταφράζεται στη γνώριμη σε όλους πιστωτική ασφυξία.

Οι περισσότεροι χαμένοι από αυτήν την εξέλιξη, όμως, φαίνεται να είναι, με βάση και τα επίσημα στοιχεία, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Αυτό συμβαίνει λόγω της απροθυμίας των τραπεζών να επενδύσουν ειδικά σε νέες και μικρές επιχειρήσεις λόγω υψηλού ρίσκου.

Για του λόγου το αληθές μελέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεκριμένα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Επενδύσεων κατέδειξε ότι μόνο τα δύο τρίτα των ελληνικών επιχειρήσεων έχουν πρόσβαση στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι υπόλοιπες πρέπει να βασιστούν σε δικά τους κεφάλαια. Οι ενέργειες της προηγούμενης Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ως προς την κατεύθυνση της στήριξης αυτού του μεγάλου ποσοστού επιχειρήσεων που εξαιρούνται από τον τραπεζικό δανεισμό κυρίως μέσω της ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε. δεν φάνηκε να αποδίδουν τα προσδοκώμενα. Μια προσπάθεια και κάποιες εξαγγελίες αναφορικά με το ΤΕΜΠΜΕ πέτυχε μάλλον κατέληξαν στο ίδιο αποτέλεσμα.

Με αυτές τις δραματικές για την ελληνική οικονομία εξελίξεις, λοιπόν, η δραστηριοποίηση και η θεσμοθέτηση άμεσων μέτρων για την έξοδο από το φαύλο κύκλο της εσωστρέφειας αποτελεί μονόδρομο για την Κυβέρνηση, αλλά και για την ηγεσία του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας.

Μέρος του σχεδίου της Κυβέρνησης για έξοδο από την κρίση είναι και η κατ' ουσία μετεξέλιξη του κατά κοινή ομολογία πλέον αποτυχημένου ΤΕΜΠΜΕ στο Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης, κάτι που καθίσταται σαφές με το άρθρο 1 του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου. Αυτός ο φορέας, σε συνδυασμό με τον μόλις ψηφισθέντα νέο αναπτυξιακό νόμο, αλλά και τις δημόσιες επενδύσεις θα αποτελέσουν τα εργαλεία επανεκκίνησης της ασθμαίνουσας ελληνικής οικονομίας.

Το ΕΤΕΑΝ, βέβαια, παρ' ότι μοιράζεται σχεδόν τους ίδιους σκοπούς με το ΤΕΜΠΜΕ, σκοποί οι οποίοι εξειδικεύονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 4, δεν χρησιμοποιεί απαραίτητα και τα ίδια μέσα. Το ΕΤΕΑΝ θα είναι ένα ταμείο που θα χρησιμοποιεί χρηματοπιστωτικά προϊόντα και εργαλεία που δεν προσφέρονται ακόμα εκτεταμένα από τις ελληνικές τράπεζες, όχι τόσο λόγω έλλειψης τεχνογνωσίας όσο λόγω μιας μάλλον δικαιολογημένης επιφυλακτικότητας απέναντι στις νέες συνθήκες κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλα τα παραπάνω, αλλά πολύ περισσότερο γι' αυτά τα οποία κατανοείτε όλοι και τα οποία δεν μου δόθηκε ο χρόνος να μπορέσω να τα αναπτύξω, ζητώ να υπερψηφίσετε την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή. Η ομιλία του ήταν εμπεριστατωμένη και εντός του χρόνου και γι' αυτό τον ευχαριστούμε ιδιαίτερα.

Ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα επανέλθω στην τροπολογία την οποία έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία για το θέμα του ασύλου. Θα ήθελα, ύστερα από την ένταση που επικράτησε στην Αίθουσα, να δούμε με πιο ψύχραιμο μάτι ένα ζήτημα το οποίο έχει τεράστια σημασία και πρέπει να το προσεγγίσουμε με την αρμόζουσα σοβαρότητα.

Θα διευκρινίσω κάτι πρώτα. Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας και η τροπολογία που έχει καταθέσει δεν είναι τροπολογία κατάργησης του θεσμού του ασύλου. Στην πραγματικότητα είναι τροπολογία αποκατάστασης του θεσμού του ασύλου στις σωστές του διαστάσεις και στην αποστολή του. Διότι το πανεπιστημιακό άσυλο εξετράπη από το δρόμο τον οποίο έπρεπε να ακολουθήσει και από την αποστολή που όφειλε να επιτελέσει, αλλά και από την παράδοση εκείνη μέσα από την οποία ξεπήδησε. Άρα, οφείλουμε να το αποκαταστήσουμε. Ας όψονται εκείνοι οι οποίοι οδήγησαν στην καταστρατήγησή του. Αυτοί είναι οι υπαίτιοι. Εξαιτίας αυτών φτάνουμε στο σημείο τούτη την ώρα να χρειάζεται να υπερασπιστούμε πράγματι το άσυλο.

Άκουσα τον Αρχηγό του ΣΥΡΙΖΑ τον κ. Τσίπρα να μας δίνει μια ιδέα του ασύλου, επικαλούμενος μάλιστα και τις απόψεις της κ. Καρυστιάνη, και της κ. Μάρως Δούκα.

Σέβομαι όλες τις απόψεις των ανθρώπων της λογοτεχνίας, των ανθρώπων του πνεύματος. Άλλο, όμως, οι ιδέες που μπορεί να έχουμε γενικότερα και άλλο η ουσία των πραγμάτων και άλλο ιδίως η θεσμική και πολιτική οντότητα του ασύλου.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα. Δεν μπορεί να συγχέουμε το θεσμό του ικέτη και τις Ικέτιδες του Αισχύλου, με το θεσμό του ασύλου. Αυτό να το ξεκαθαρίσουμε κάποτε. Ας πούμε, επιτέλους, πώς και γιατί ξεκίνησε το άσυλο. Το πανεπιστημιακό άσυλο -το τονίζω- το οποίο είναι εντελώς διαφορετικό από το θεσμό του ικέτη στην αρχαιότητα, εντελώς διαφορετικό από την προστασία που έχουν άλλοι θεσμοί, όπως παραδείγματος χάριν η εκκλησία και οι ιεροί χώροι, ξεκίνησε από την ανάγκη προστασίας των ανθρώπων, οι οποίοι αποτελούν την ουσία και τον πυρήνα των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Το ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, από τη φύση του από τότε που γεννήθηκε και μέσα από το άρθρο 16 του Συντάγματος είναι ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, το οποίο έχει σωματειακή μορφή. Παρά το γεγονός ότι τα λέμε ιδρύματα, τα πανεπιστήμια δεν είναι ιδρυματικά νομικά πρόσωπα. Δεν είναι περιουσία τεταγμένη στην εξυπηρέτηση ορισμένου σκοπού, όπως είναι τα ιδρύματα. Στην ουσία είναι σωματείο. Είναι εσμός διδασκόντων και διδασκομένων. Η πεμπουσία των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι σωματειακή μεταξύ διδασκόντων και διδασκομένων. Το πανεπιστήμιο είναι, ακριβώς, ο χώρος μέσα στον οποίο αναπτύσσεται η διδασκαλία, η έρευνα και βεβαίως, η ελευθερία της έκφρασης, γιατί σ' αυτό το επίπεδο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να υπάρχει και αυτό κατοχυρώνει το Σύνταγμα- ακαδημαϊκή ελευθερία σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Παυλόπουλε, με συγχωρείτε που σας διακόπτω.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Στην έννοια αυτήν τη σωματειακή, υπάρχει και η άλλη η συγγενής έννοια, η έννοια της «universitas» που είναι προαναγεννησιακή έννοια και εκφράζει αυτήν την ενότητα διδασκόντων και διδασκομένων στον πανεπιστημιακό χώρο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μιας και το αναφέρατε, ακριβώς ο όρος ή ο θεσμός της universitas είναι

αυτός, ο οποίος κατοχυρώνει, θεμελιώνει, τη σωματειακή μορφή. Αυτό τόνισα προηγουμένως.

Άρα, όταν έχεις σ' αυτό το επίπεδο διδάσκοντες και διδασκομένους, απαραίτητο στοιχείο είναι η ελευθερία και σε ό,τι αφορά τη διδασκαλία και σε ό,τι αφορά την έρευνα. Αμοιβαία ελευθερία. Αυτό, όμως, αφορά τους διδάσκοντες και τους διδασκομένους. Το άσυλο τι σημαίνει; Ο χώρος της έρευνας και της διδασκαλίας δεν είναι άβατο. Είναι χώρος στον οποίο πρέπει κάθε μέλος της πανεπιστημιακής κοινότητας να αναπτύσσει ελεύθερα τις απόψεις του. Και όποιος επιχειρεί να παραβιάσει ή να φιμώσει αυτήν την ελευθερία, παραβιάζει το άσυλο.

Από τη φύση, λοιπόν, του Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος το άσυλο, όσον αφορά την ουσία του, είναι ελευθερία. Και όσον αφορά το χώρο περιορίζεται εκεί που αναπτύσσεται αυτή η ελευθερία. Από αυτόν ακριβώς το σκοπό εξετράπη το άσυλο. Με την ευθύνη τίνων δεν θα το πω εγώ.

Όλοι ξέρουμε, όμως, ότι μετά την κατάκτηση του ασύλου, μετά την πτώση της δικτατορίας, κάποιοι νόμισαν ότι μπορεί το πανεπιστήμιο από τη μια πλευρά να μονοπωλεί ορισμένες ιδεολογίες -και αυτό πρέπει να το τονίσουμε, γιατί υπήρξε μια ιδεολογική τρομοκρατία αμέσως μετά την Μεταπολίτευση εναντίον αυτού που κάποιοι θεωρούσαν συντηρητικό ή δεξιό ή όπως ήθελαν να τον πουν- και από την άλλη θεώρησαν ότι μπορεί να εισέρχεται ο οποιοσδήποτε στο άσυλο για να μην καταδιώκεται, ανεξάρτητα από το τι εκφράζει, ανεξάρτητα από το τι επιδιώκει.

Μα, αυτό στην ουσία σημαίνει κατάργηση του ασύλου. Γιατί αν το άσυλο είναι χώρος και μέσο ανάπτυξης ιδεών, όποιος το παραβιάζει, όποιος είναι εκείνος ο οποίος μπαίνει μέσα χωρίς να έχει το δικαίωμα και όποιος κάνει κάτι διαφορετικό από αυτό που εκφράζει η ελευθερία της έρευνας και της διδασκαλίας, στην ουσία καταχράται το άσυλο.

Αν φτάσαμε, λοιπόν, σήμερα, με την πρόταση την οποία κάνουμε και την τροπολογία που έχουμε καταθέσει, να λέμε ότι καταργούνται οι διατάξεις περί ασύλου που ισχύουν σήμερα, είναι γιατί θέλουμε να αποκαταστήσουμε το άσυλο. Σας το λέω γιατί; Γιατί με την τροπολογία που καταθέσαμε συμβαίνει το εξής:

Πρώτον, όποιος θέλει από τους διδάσκοντες και τους διδασκομένους εκφράζει τις απόψεις του και είναι ελεύθερος να το κάνει και όποιος πάει να παραβιάσει αυτήν την ελευθερία, τιμωρείται μέσα από τις διατάξεις που όλοι ξέρουμε ότι ισχύουν σήμερα. Αλλά και όποιος είναι εκείνος ο οποίος παρεμβαίνει στο άσυλο για να το χρησιμοποιήσει για άλλο σκοπό -είναι η έννοια της κατάχρησης της εξουσίας από νομική πλευρά- και εκείνος πρέπει να τιμωρηθεί.

Φτάσαμε, όμως, εδώ ακριβώς γιατί μέχρι σήμερα κάναμε πολλές υποχωρήσεις. Και οι υποχωρήσεις αυτές αντί να γίνουν κατανοητές, οδήγησαν κάποιους να θεωρήσουν ότι είναι αδυναμία ή τους οδήγησαν στο να υιοθετούν απόψεις σαν και αυτές που ανέπτυξε ο κ. Τσίπρας, απόψεις που δεν έχουν καμμία σχέση με την ουσία του ασύλου, καμμία σχέση με τη διαδρομή του, καμμία σχέση με την αποστολή του. Και το τονίζω και αυτό το λέω για όλους τους θεσμούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στους κρίσιμους καιρούς που ζούμε, γιατί έρχονται δύσκολες μέρες -είναι, ήδη, πολύ δύσκολες οι μέρες, θα έρθουν και δυσκολότερες, μην αυταπατώμεθα- έχουμε χρέος να προστατεύσουμε και τους θεσμούς. Δεν παίζουν λιγότερο ρόλο. Ξέρω, βέβαια, ότι τα οικονομικά μέσα που πρέπει να έχουμε, η δυστυχία που υπάρχει, έχουν τεράστια σημασία για την κοινωνία μας. Ας στηρίξουμε όμως και τους θεσμούς, γιατί είναι το τελευταίο αποκούμπι, το τελευταίο μετερίζι πίσω από το οποίο πρέπει να σταθούμε. Αν τους ευτελίσουμε, αν τους παραδώσουμε βορρά ή προσάνναμμα στις ορέξεις ή στη φωτιά του λαϊκισμού, τότε από εκεί και πέρα κάθε τι θα καταρρέει και μαζί μ' αυτό θα καταρρεύσουν και όλα τα ερείσματα των αρχών και των αξιών που οφείλουμε και τώρα να υπερασπιστούμε.

Να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, αυτό. Τονίζω -και κλείνω με τούτο- η πρότασή μας είναι μια πρόταση που δεν συνιστά άρνηση του θεσμού του ασύλου. Είναι μια πρόταση που στηρίζει το θεσμό. Αυτό θα το κάνουμε για όλους τους θεσμούς που σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς χρειάζεται να τους στηρίξουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Μπεκίρης, Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας Αχαΐας.

ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' ένα ιδιαίτερα δυσμενές οικονομικό κλίμα, κυρίως για τη χώρα μας και δευτερευόντως για την Ευρωζώνη η Κυβέρνηση προσπαθεί, δυστυχώς, με ανορθόδοξους τρόπους να προσπαθήσει να πείσει τον εαυτό της, αλλά και τους Έλληνες πολίτες ότι τάχα ενδιαφέρεται για την ανάπτυξη, ότι ενδιαφέρεται για την επιχειρηματικότητα.

Δυστυχώς και οι δύο αυτές έννοιες είναι ασύμβατες και με το κόμμα σας και με την ιδεολογία σας. Δεν πιστεύετε στην επιχειρηματικότητα, ενώ δείχνετε απέχθεια και δαιμονοποιείτε κάθε έννοια κέρδους. Η ιδεολογία σας, τα πιστεύω σας εξαντλούνται στα όρια του κρατισμού, στο μεγάλο κράτος που ελέγχει τα πάντα, φορολογεί τους πάντες και αυτό το έχετε κάνει όχι μόνο ως σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά έχετε ακολουθήσει την ίδια πορεία διαχρονικά και στις προηγούμενες κυβερνήσεις σας. Έχετε εξαντλήσει όλη την επιχειρηματική κοινότητα. Έχετε εξουθενώσει τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες. Διώχνετε πολύ μεγάλες επιχειρήσεις από την Ελλάδα. Καταδιώκετε τις επιχειρήσεις που βρίσκονται ακόμη στην Ελλάδα. Επιβάλλετε συνεχώς φόρους. Δημιουργείτε συνεχώς νέους νόμους και εκεί που ακόμη δεν χρειάζονται, δυσκολεύοντας τους πάντες.

Άραγε, γιατί συμβαίνουν αυτά; Πολύ απλά διότι η ιδεολογία σας σάς το επιβάλλει. Μας ζητάτε συναίνεση. Μα, να συναίνεσουμε σε τι; Στην αφαιμάξη των πάντων; Κυβερνάτε ενάμιση χρόνο και το μόνο που ξέρετε να κάνετε είναι να επιβάλλετε φόρους. Έχετε ξεζουμίσει στην ουσία τους πολίτες. Σε λίγο καιρό δεν θα υπάρχουν άλλοι φόροι για να επιβάλλετε, ήδη, δεν υπάρχουν άλλα χρήματα για να πληρώσουν οι πολίτες.

Κύριε Υπουργέ, αλλάξετε στρατηγική, αλλάξετε πορεία. Ασχοληθείτε, επιτέλους, με την ανάπτυξη που σας φωνάζουμε τόσο καιρό. Ασχοληθείτε με την πραγματική οικονομία. Ασχοληθείτε με τα πραγματικά προβλήματα της επιχειρηματικής κοινότητας. Δώστε τους, επιτέλους, μια ανάσα.

Παρακολουθούμε τόσους μήνες τις δράσεις σας και το μόνο συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι το μόνο που κάνετε είναι να ακολουθείτε τις εντολές του μνημονίου. Ακολουθείτε, δηλαδή, το δρόμο της βαθιάς ύφεσης, σαν να μην γνωρίζετε τι πρέπει να κάνετε, σαν να μην είχατε ποτέ σχέδιο για να κυβερνήσετε. Περιμένετε τις επισκέψεις της τρόικας για να σας δώσουν νέες οδηγίες.

Όλα τα μετρά που έχουν παρθεί τους τελευταίους δεκαέξι μήνες είναι περιοριστικά. Ποια είναι η δική σας συμβολή σ' αυτήν την πολιτική; Ποια είναι η δική σας πρόταση; Σε τι διαπραγματευτήκατε; Σε απολύτως τίποτα. Δειλοί και άβουλοι ακολουθείτε τις προσταγές τους.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ιρλανδία που είναι στην ίδια και χειρότερη κατάσταση από τη χώρα μας κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων δεν δεχόταν καθορισμένη τρόπο την αύξηση των φορολογικών συντελεστών για τις επιχειρήσεις. Στην αντίστοιχη διαπραγμάτευση για τη χώρα μας, τι έβγαине με τη μορφή των διαρροών; Έβγαине ότι η Κυβέρνηση προσπαθούσε να περισώσει μόνο τα κεκτημένα προνόμια των συνδικαλιστών, των συνδικαλιστών που η ίδια εξέθρεψε.

Κάνετε για περισσότερο από ένα χρόνο ανενεργό τον αναπτυξιακό νόμο της Νέας Δημοκρατίας που εσείς ομολογούσατε ότι ήταν ο καλύτερος αναπτυξιακός νόμος και στερήσατε τη χώρα από ένα σύγχρονο αναπτυξιακό εργαλείο που είχε αποδώσει πολλά οφέλη.

Γιατί, όμως, όλα αυτά; Ποιος ήταν ο λόγος; Η ιδεοληψία σας; Η προχειρότητά σας; Ο ερασιτεχνισμός σας; Η έλλειψη σχεδίου; Το ίδιο κάνετε και σε πολλούς άλλους τομείς της οικονομικής και επιχειρηματικής δραστηριότητας. Φέρατε νέο φορολογικό νομοσχέδιο, το παρουσιάζετε, το παίρνετε πίσω, διαφωνούν οι Βουλευτές μαζί σας γιατί είναι εξοντωτικό, επιβάλλετε σκληρές ποινές στους πολίτες που δεν είναι συνεπείς απέναντι στο κρά-

τος.

Ποιες είναι, όμως, οι ποινές όταν το κράτος δεν είναι συνεπές απέναντι στους πολίτες; Τι συμβαίνει όταν το κράτος δεν αποδίδει ΦΠΑ; Η πρόσφατη περίπτωση με την «COSCO» δεν σας έγινε μάθημα; Καθημερινά ακούμε ότι επιχειρηματίες είναι στο όριο του λουκέτου, επειδή δεν τους έχει εξοφλήσει το κράτος. Τι θα συμβεί μ' αυτές τις περιπτώσεις; Τι θα γίνει όταν το κράτος αργεί να πληρώσει; Μ' αυτό δεν ασχοληθήκατε. Το μόνο που σας νοιάζει είναι, όπως λέτε, να είναι ο πολίτης σωστός. Όμως, για να είναι ο πολίτης σωστός, θα πρέπει και το κράτος να είναι σωστό. Θα πρέπει να γνωρίζει ο πολίτης ότι αντιμετωπίζει ένα σοβαρό, ένα αξιόπιστο κράτος. Τότε και ο πολίτης θα είναι συνεπής.

Κυρία και κύριοι Βουλευτές, στις σημερινές δύσκολες συνθήκες όπου η ρευστότητα είναι μια δύσκολη υπόθεση, απ' ενός λόγω της μείωσης των διαθέσιμων κεφαλαίων και αφετέρου λόγω του υψηλού κόστους του χρήματος, η Κυβέρνηση εισάγει αυτό το νέο σχέδιο νόμου, προκειμένου υποτίθεται να βοηθήσει τη χρηματοδότηση των επιχειρήσεων.

Αυτό το ταμείο που δημιουργείται δεν είναι ένα καινούργιο ταμείο, δεν είναι μια δική σας καινοτομία, ένα σύγχρονο χρηματοδοτικό εργαλείο για την αναθέρμανση της οικονομίας. Δεν είναι τίποτα περισσότερο από ένας συνδυασμός του Ταμείου Εγγυοδοσίας και ορισμένων δράσεων του ΕΣΠΑ, οι οποίες είχαν ήδη ωριμάσει από την προηγούμενη κυβέρνηση.

Πιο συγκεκριμένα, θα ήθελα να σας τονίσω ότι το ΤΕΜΠΜΕ είναι ένας θεσμός που βοήθησε τις επιχειρήσεις και προσέφερε ρευστότητα σε μια δύσκολη συγκυρία. Τα στοιχεία είναι ενδεικτικά. Το ΤΕΜΠΜΕ το πρώτο δεκάμηνο του 2009 είχε δώσει περίπου εξήντα χιλιάδες δάνεια, ενώ αντίστοιχα το πρώτο δεκάμηνο του 2010 περάσαμε μόλις στα δύομισι χιλιάδες δάνεια. Εξήντα χιλιάδες δάνεια η Νέα Δημοκρατία, δύομισι χιλιάδες δάνεια η Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ! Το ΤΕΜΠΜΕ έδωσε εγγυήσεις ύψους 5,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ενώ με δύο προγράμματα που έγιναν το πρώτο δεκάμηνο του 2010 καλύφθηκαν οι φορολογικές και ασφαλιστικές υποχρεώσεις για μόνο διακόσιες εξήντα δύο επιχειρήσεις. Αυτά καταφέρατε μέσα σε συνθήκες πρωτοφανούς ύφεσης. Αυτή ήταν η βοήθειά σας υποτίθεται για να ανταπεξέλθει, να στηριχθεί ο επιχειρηματικός κόσμος!

Προτού κλείσω με κάποιες παρατηρήσεις, θα ήθελα να επισημάνω ότι στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης, τα σχόλια δεν ήταν και ιδιαίτερα ευνοϊκά για το σχέδιο νόμου σας. Μόνο το 22% το έκρινε θετικά. Το 25% ήταν ουδέτερο και το 53% ήταν αρνητικό. Συνεπώς δεν ισχύει ο ισχυρισμός τον οποίο προβάλλατε στη συζήτηση ότι υπάρχει ευνοϊκή αντιμετώπιση από την αγορά.

Σε ό,τι αφορά το σχέδιο νόμου, θεωρώ ότι δεν υπάρχει σαφής περιγραφή των χρηματοοικονομικών εργαλείων, ενώ πιστεύω ότι θα ήταν χρήσιμο να συμπεριλάβετε ορισμούς στο σχέδιο νόμου και να επικαιροποιούνται ανάλογα με τις ανάγκες.

Δεύτερον, δεν υπάρχει καμία αναφορά στο νομικό πλαίσιο που θα διέπει αυτά τα προϊόντα, καθώς και στο φορολογικό καθεστώς στο οποίο θα υπάγονται οι επενδύσεις που θα χρησιμοποιηθούν.

Τρίτον, δεν υπάρχει καμία στοχοθέτηση στο είδος των επιχειρήσεων και στους τομείς που θα ενισχύσει ο φορέας.

Τέταρτον, δεν προβλέπεται θέση γενικού διευθυντή στην εταιρεία που θα έχει τη μορφή της ανώνυμης εταιρείας.

Τέλος, δεν υπάρχει πρόβλεψη για τον τρόπο οργάνωσης του φορέα και τις προτεραιότητες που θα έχει, καθώς και για τη χρονική σειρά τοποθέτησης των προϊόντων.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε καταθέσει μια τροπολογία που αφορά το καθεστώς των υπαλλήλων του ΤΕΜΠΜΕ και τα δικαιώματά τους και ελπίζουμε ότι στο πλαίσιο της συνέχειας και της συνέπειας ενός κράτους δικαίου θα τη δείτε με ευνοϊκό μάτι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε πραγματικά σε δύσκολες συνθήκες, τόσο για τους πολίτες όσο και για τον επιχειρηματικό κόσμο. Υγιείς επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν προβλήματα και βρίσκονται αντιμέτωπες με το λουκέτο. Οι ακάλυπτες επιταγές, τα ανεξόφλητα τιμολόγια είναι καθημερινότητα για χιλιάδες επιχειρήματα και επιχειρήσεις.

Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία, οι επιχειρηματίες χρειάζονται στήριξη. Χρειάζονται πραγματικά εργαλεία, χρειάζονται ρευστό-

τητα. Και αντί να γίνονται όλα αυτά, αποδεικνύεστε μέρα με την ημέρα κατώτεροι των περιστάσεων, όπως και κατώτεροι των περιστάσεων αποδεικνύεστε και στη συζήτηση της τροπολογίας που καταθέσαμε για το ζήτημα του ασύλου. Πρόκειται για μια υπεύθυνη, για μια ξεκάθαρη, για μια σύγχρονη και επικαιροποιημένη θέση που διασφαλίζει τη νομιμότητα, αν θέλουμε να πιστεύουμε ότι ζούμε σε ένα κράτος δικαίου όπου υπάρχει νόμος και προστασία των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η πρότασή μας αφορά και απαντά στα προβλήματα που έχουν προκύψει από μια στρεβλή κατάχρηση αυτής της διαδικασίας όλων αυτών των ετών. Και οι ευθύνες μπορεί να ανήκουν και στις πανεπιστημιακές αρχές και στους φοιτητές, πολλές ομάδες των οποίων κατήντησαν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα άνδρα διακίνησης όπλων, ναρκωτικών, μολότοφ, τρομοκρατικών οργανώσεων του οργανωμένου εγκλήματος.

Όλα αυτά έχουν καμμία σχέση με την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών που προασπίζεται το άσυλο; Δεν υπάρχει καμμία σχέση.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να προσθέσω και κάτι άλλο. Για ποια ελεύθερη διακίνηση ιδεών μιλάμε, όταν υπάρχει σήμερα το ίντερνετ και όλα τα σύγχρονα μέσα ενημέρωσης, που όλα αυτά τα οποία συζητούμε τα έχουν εκ των πραγμάτων καταστήσει παρελθόν και παρωχημένα;

Και θα ήθελα να κάνω και μια παρατήρηση σε όλα αυτά τα οποία είπε ο σεβαστός κ. Πανάρετος.

Ο κ. Πανάρετος, λοιπόν, μίλησε για την προσπάθεια που θα κάνει η Κυβέρνηση να φέρει ένα νέο σχέδιο νόμου με το οποίο θα λύσει διά μαγείας όλα τα προβλήματα, τα οποία έχουν δημιουργηθεί.

Ξεχάσατε ότι η Νέα Δημοκρατία είχε φέρει το 2007 νόμο-πλαίσιο στον οποίο υπήρχε συγκεκριμένη ρύθμιση ακριβώς για το ζήτημα της προστασίας του ασύλου. Τέσσερα χρόνια οι πρυτάνεις δεν έστειλαν απολύτως τίποτα σε καμμία αρχή, προκειμένου να μας πουν ποιο χώρο πρέπει να είναι αυτοί οι οποίοι θα προστατεύονται από το άσυλο. Και θέλετε να μας πείσετε ότι μέσα σε λίγους μήνες θα έχετε λύσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα!

Αν θέλετε, λοιπόν, να μη μιλάμε για κατάντια του κράτους, όπως αυτή που ζήσαμε προ ημερών, όπως αυτή την οποία ζήσαμε με την οργανωμένη και εγκληματική κατάληψη της Νομικής, αν θέλετε, λοιπόν, να προχωρήσετε μπροστά, ελάτε μαζί μας, στηρίξτε αυτήν την τροπολογία και αποδείξτε ότι μπορείτε να κάνετε και εσείς κάποιες φορές υπερβάσεις στην πολιτική σας.

Διότι ο χρόνος, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι μαζί σας πλέον, αλλά εναντίον σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεκίρη.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού στη Β' Αθηνών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συναδελφοί, με αφορμή το γεγονός ότι μόλις κατέβηκε από το Βήμα ο Μιχάλης Μπεκίρης, θυμήθηκα ότι στην περιφέρειά του, την Αχαΐα υπάρχει -και επειδή μιλάμε για επιχειρηματικότητα- μια από τις πιο δυναμικές βιομηχανίες της Ευρώπης, τα ποδήλατα. Αυτή η βιομηχανία είναι η IDEAL, η οποία κάνει καταπληκτικές εξαγωγές. Αυτό το λέω επειδή ακούμε συχνά ότι στην Ελλάδα δεν παράγουμε τίποτα. Η «IDEAL» είναι από τις πρώτες εταιρείες στην Ευρώπη, μαζί με την «CLERMONT» στη Μακεδονία. Άρα, δύο μεγάλες εταιρείες έχουν γεμίσει τις αγορές της Ευρώπης. Εγώ στο Βέλγιο έχω αγοράσει «IDEAL» ποδήλατο για το γιο μου, κάτι που είναι μια επιτυχία, στο μέτρο που δείχνει ότι η Ελλάδα δεν είναι ανίκανη ή μικρή και μας βγάζει λίγο από το κλίμα της μίζερίας.

Ο κ. Τσίπρας είναι ένας νέος Βουλευτής. Μεταξύ όλων των περιέργων που είπε σήμερα, ήταν και κάποιες ατάκες για το ζήτημα της «SIEMENS». Μάλιστα, δεν περίμενα να το θίξει.

Ακριβώς, λοιπόν, επειδή είναι «φρέσκος» στη Βουλή, δεν θα

θυμάται ίσως τις δηλώσεις του συναδέλφου του κ. Κοροβέση που ήταν εδώ μαζί μας πριν από ένα χρόνο και ο οποίος είχε πει κάτι για τις σχέσεις της Αριστεράς με τη «SIEMENS». Ίσως ο κ. Τσίπρας θα έπρεπε να κοιτάξει ξανά τις δηλώσεις του κ. Κοροβέση και τη σχέση που είχε το κόμμα του με τη «SIEMENS». Και αυτό το λέω για να προσέχουμε τι λέμε, γιατί ήμουν στην Εξεταστική Επιτροπή για τη «SIEMENS» και έχει συζητηθεί και το θέμα του κ. Κοροβέση. Χρειάζεται λοιπόν, λίγη προσοχή και από την Αριστερά, όταν μιλάει για τέτοιου είδους ζητήματα.

Γενικά τώρα θα ήθελα να πω ότι μου δημιουργεί ενόχληση το γεγονός ότι είναι τόσες ώρες εδώ τρεις σοβαροί Υπουργοί, ο κ. Χρυσοχοϊδής, ο κ. Ρήγας -ο οποίος φαντάζομαι ότι είναι κάπου εδώ- και ο κ. Ξυνίδης, οι οποίοι έχουν ως αντικείμενο την ανάπτυξη και εμείς συζητούμε υποτίθεται -τώρα τουλάχιστον συζητάμε γι' αυτό το θέμα- για ένα ταμείο που αφορά την ενίσχυση των επιχειρήσεων, ενώ παράλληλα και επί ώρες ασχολούμαστε με κάτι που είναι αυτονόητο, δηλαδή για τη μη παραβίαση του ασύλου των πανεπιστημίων από λαθρομετανάστες από το Αφγανιστάν, το Βελουχιστάν, το Τουρκμενιστάν, το Τατζικιστάν, το Κιρκιζιστάν και όλους αυτούς που μας μετέτρεψαν τελικά σε «μπουζουκιστάν», όπως φαίνεται.

Συζητούμε, λοιπόν, σήμερα για ένα ταμείο. Γι' αυτό ήρθε μάλλον να κάνει και «ταμείο» ο κ. Τσίπρας προσδοκώντας τα ψηφάκια που του μάζεψε η κ. Κούρτοβικ, η οποία επίσης είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ. Τυχαίο; Δεν νομίζω!

Δεν νομίζω να υπάρχει χώρα της Ευρωζώνης που να έχει ψηφίσει σε τόσο λίγο χρόνο τόσους πολλούς αναπτυξιακούς νόμους, να έχει γίνει τόση κουβέντα για κίνητρα και να έχουν ειπωθεί τόσα πολλά για ταμεία, όπως το ΤΕΜΠΜΕ και το ΕΤΕΑΝ τώρα, να έχουν δημιουργηθεί και να έχουν καταργηθεί ταμεία, να έχει υπάρξει τόσος βερμπαλισμός για επιχειρηματικά πάρκα και παιδικές χαρές, όσο στην Ελλάδα.

Όμως, το θέμα δεν είναι να μετονομάσουμε τα ταμεία ή να δώσουμε και πάλι παχυλές υποσχέσεις. Διάβασα αυτό που είπε ο κ. Κορκιδής από την Ομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου για το άνοιγμα της κάνουλας των τραπεζών. Χρειάζεται, λοιπόν, άνοιγμα της κάνουλας.

Σωστό είναι και αυτό που λένε τα επιμελητήρια, ότι το νέο ταμείο θα πρέπει να αποφασίζει εκ των προτέρων για την παροχή εγγυοδοσίας, πριν εμπλακεί η τράπεζα, ώστε να μπορέσει να απεμπλακεί η όλη ιστορία από την απροθυμία των τραπεζών.

Άρα, νομίζω ότι όλοι συμφωνούν ότι το ΤΕΜΠΜΕ, όλοι συμφωνούν ότι προφανώς δεν έφταγε το όνομά του, αλλά οι δομές του και όλοι επίσης συμφωνούν ότι αν δεν υπάρξει άλλη αντιμετώπιση από τις τράπεζες, σε δυο χρόνια θα συζητούμε ένα άλλο νομοσχέδιο, με ένα άλλο ταμείο, με ένα άλλο όνομα και θα ξαναλέμε περίπου τα ίδια.

Όμως, αυτό που δεν έχει διευκρινιστεί είναι γιατί τρεις χιλιάδες επενδύσεις περιμένουν να αξιολογηθούν επί δυο χρόνια στα συρτάρια των Υπουργείων, γιατί έχουν βαλτώσει οι ανεμογεννήτριες και τα φωτοβολταϊκά, γιατί υφίσταται η τόση γραφειοκρατία με τα χιλιάδες χαρτιά και τις χιλιάδες υπογραφές -στην κυριολεξία χιλιάδες υπογραφές, ξέρουμε όλοι την επένδυση που έγινε στο «Costa Navarino» με τις δέκα χιλιάδες υπογραφές!- και γιατί όλα αυτά παραμένουν κραταιά.

Από την άλλη, καμμία επένδυση δεν γίνεται, ενώ μαθαίνουμε -και ελπίζω να διαψευστεί από την Κυβέρνηση- από το περιοδικό «ΕΠΙΚΑΙΡΑ» ότι ακυρώνονται και τα αραβικά σχέδια με τα περίφημα 5 δισεκατομμύρια για το Ελληνικό. Αυτό είναι το εξωφύλλο του περιοδικού «ΕΠΙΚΑΙΡΑ», το οποίο καταθέτω. Το ρεπορτάζ, το οποίο υπάρχει μέσα, κάνει λόγο για ακύρωση του σχεδίου για τα 5 δισεκατομμύρια για το Ελληνικό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Διάβασα αυτό που είπε ο κ. Χρυσοχοϊδής στην επιτροπή και σας διαβάζω επί λέξει τη δήλωσή του: «Να ξαναβάλουμε μπροστά τη μεγάλη αναπτυξιακή μηχανή της χώρας». Είπα και πριν ότι ίσως το μόνο παρήγορο είναι ότι επικεφαλής του Υπουργείου είναι σοβαροί πολιτικοί, με συγκεκριμένο αποτύπωμα στο δημό-

σιο βίο. Όμως, εδώ η λέξη που χρησιμοποίησε ο κ. Χρυσοχοϊδης είναι χαρακτηριστική. Είπε «να ξαναβάλουμε μπροστά». Αυτό είναι το ρήμα. Αυτό αποκαλύπτει ότι στο παρελθόν η αναπτυξιακή μηχανή αυτού του τόπου είχε μπει μπροστά και λειτουργούσε.

Πράγματι, κανείς δεν μας έχει εξηγήσει ως τώρα πώς τη δεκαετία του '50, του '60 και του '70, χωρίς λεφτά, είχαμε καταφέρει να απογειωθούμε αναπτυξιακά και χρεωκοπούμε σήμερα, όταν έχουν εισρεύσει 80 δισεκατομμύρια ευρώ από τα κοινοτικά πακέτα. Κανείς δεν μας λέει πώς στήθηκαν χιλιάδες μικρομεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις, ναυπηγεία, χαλυβουργεία, βιομηχανίες οικιακών συσκευών, πετροχημικές βιομηχανίες,τσιμεντοβιομηχανίες.

Πώς στήθηκαν όλες αυτές οι βιομηχανίες χωρίς λεφτά και σήμερα υπάρχει φυγή επιχειρήσεων προς την Αλβανία, την Τουρκία, τη Βουλγαρία κ.ο.κ; Και εκείνες τις δεκαετίες χωρίς παχιά λόγια, χωρίς ΤΕΜΠΜΕ, χωρίς βερμπλισμούς, η Ελλάδα έφθασε να είναι δεύτερη σε ρυθμό ανάπτυξης ανάμεσα σε όλες τις χώρες του ΟΟΣΑ –μόνο η Ιαπωνία ήταν μπροστά της- και είχαμε 7,5% ρυθμό ανάπτυξης ετησίως και σήμερα έχουμε ύφεση, ενώ καμάρωναν πριν από λίγα χρόνια ορισμένοι για την ανάπτυξη του 3,5%, η οποία ουσιαστικά ήταν το μεταπολιτευτικό μοντέλο της καφετέριας και του μπουζουκομάγαζου, του ξενυχτάδικου.

Αυτό ήταν το μεταπολιτευτικό μοντέλο της ανάπτυξης. Τέτοιες επιχειρήσεις δημιουργούνταν. Έφευγαν ή και έκλειναν οι υπόλοιπες και έτριβαν τα χερίά τους όσοι ήταν στον περίγυρο της Ελλάδας. Όμως, πριν επί δυόμιση δεκαετίες αναπτυσσόμασταν και το επιχειρηματικό περιβάλλον ήταν σταθερό και υπήρχε ευημερία για τον κόσμο. Όποιοι επιχειρηματία και αν ρωτήσεις, σου λέει ότι χρειάζεται ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον, λογικούς φορολογικούς συντελεστές και λιγότερο ΤΕΜΠΜΕ και κίνητρα.

Θα καταθέσω εδώ την κραυγή αγωνίας του επιχειρηματία κ. Γιώργου Φλωρά. Είναι ο ιδιοκτήτης της αλυσίδας πολλών βιβλιοπωλείων με την επωνυμία «COSMOS Floras». Εδώ ο άνθρωπος αυτός δείχνει ότι επί χρόνια πάλευε τα καρτέλ και είχε απέναντί του μια αδιάφορη Επιτροπή Ανταγωνισμού. Δεν είναι ένα ζήτημα το ότι «ροχάλιζε» η Επιτροπή Ανταγωνισμού; Οι ελληνικές επιχειρήσεις στραγγαλίζονται από τα καρτέλ, ντόπια και ξένα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, έχω εδώ το δημοσίευμα από την εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» -που επίσης θα καταθέσω- με τίτλο «Πολυεθνικές εναντίον ΠΑΣΟΚ». Αυτό εδώ είναι το e-mail που ήλθε σε πολλούς συναδέλφους από τον κ. Φλωρά, κραυγή αγωνίας ενός ανθρώπου που πάλευε να κινητοποιήσει μια Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία βρισκόταν επί χρόνια στο δικό της κόσμο και δεν πάλευε τα καρτέλ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αϊβαλιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εξάλλου, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων σημειώνει ότι οι φοροαπαλλαγές δεν συγκινούν ιδιαίτερα τον επιχειρηματικό κόσμο και αντίθετα δημιουργεί ερωτηματικά η ύπαρξη στο νομοσχέδιο της πρόβλεψης περί εξουσιοδοτήσεων στον Υπουργό να μεταβάλει με υπουργική απόφαση κάθε κρίσιμη διάταξη του νομοσχεδίου. Δηλαδή, παίρνει ο επιχειρηματίας το νομοσχέδιο, το βλέπει, το διαβάσει, όταν ψηφιστεί παίρνει ΦΕΚ και γίνεται νόμος και μπορεί αυτά που βλέπει στο νομοσχέδιο να μην ανταποκρίνονται σε αυτά τα οποία με ερμηνευτική υπουργική απόφαση θα αποφανθεί ο Υπουργός. Άρα, λοιπόν, δημιουργείται πάλι μια αστάθεια στο περιβάλλον. Δεν έχει ο άνθρωπος, που πρέπει να κάνει μια επένδυση, σταθερά πράγματα στα χερίά του.

Όλες αυτές οι κανονιστικές πράξεις, λοιπόν, συσπερνώντας τον εύλογο φόβο ότι θα υπάρξουν καθυστερήσεις. Ερωτηματικά δημιουργεί και η έλλειψη χρονοδιαγράμματος ολοκλήρωσης της διαδικασίας αξιολόγησης, γιατί όλα τραβάνε σε μάκρος στην Ελ-

λάδα και ενισχύουν απλώς τα αργά ανατακταστικά μιας διοίκησης, η οποία είναι βραδυκίνητη.

Απορία δημιουργεί και ο αποκλεισμός από το πεδίο εφαρμογής του νόμου των ενοικιαζόμενων δωματίων, των επιπλωμένων διαμερισμάτων και των ενοικιαζόμενων επαύλων που είναι το 50% των τουριστικών υποδομών της Ελλάδας.

Τέλος, για την υπόθεση της τροπολογίας για το άσυλο δεν μπορούμε παρά να πούμε ότι χαιρόμαστε που η Νέα Δημοκρατία υιοθετεί άλλη μια θέση του ΛΑΟΣ, αν και δεν καταλαβαίνω τι την εμπόδισε όλα αυτά τα δεκαπέντε χρόνια που κυβέρνησε μετά το 1974 να εφαρμόσει αυτά που σήμερα ζητεί να γίνουν δεκτά με την τροπολογία. Τόσοι και τόσοι νεοδημοκράτες Υπουργοί Παιδείας πέρασαν, τέσσερις διαφορετικούς Πρωθυπουργούς είχε η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, όμως, δυστυχώς, ήταν περιδεείς και αριστεροφροβικοί και έτσι φθάσαμε στα σημερινά χάλια, τα οποία οψίμως ανακαλύπτει έκπληκτο και το ΠΑΣΟΚ.

Καταθέτετε, λοιπόν, μια φοβική τροπολογία για ημικατάργηση του ασύλου, αν και ξέρετε ότι παραμένει πάντα η πόρτα ανοικτή για τραμπουκισμούς στα πανεπιστήμια. Τελικά η υπόθεση του ασύλου και το ότι γελά μαζί μας όλος ο κόσμος αποδεικνύει ότι κάποιες ελληνικές κυβερνήσεις είναι για άσυλο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Αϊβαλιώτη.

Παρακαλείται ο κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Καρδίτσας, να λάβει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επανέλθω στο θέμα της τροπολογίας που έχουμε καταθέσει για την τροποποίηση του νομοθετικού καθεστώτος που ρυθμίζει το άσυλο στην πατρίδα μας.

Θα ήθελα να κάνω ορισμένες επισημάνσεις. Πρώτον, να τονίσω ότι το πανεπιστημιακό άσυλο είναι ο θεσμός που επιδιώκει τη διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, την ανεμπόδιστη διακίνηση των ιδεών, την επιστημονική έρευνα και την καλλιέργεια πολιτιστικών και κοινωνικών αξιών μέσα στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της πατρίδας μας.

Δυστυχώς, όμως, ο θεσμός του ασύλου έχει παραβιαστεί και έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές ως προκάλυμμα παρανόμων ενεργειών, πράξεων βίας και καταστροφών. Στην πράξη, ο θεσμός του ασύλου αντί να διασφαλίζει την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και την απρόσκοπτη έρευνα, χρησιμοποιείται από ορισμένους για να μετατραπούν τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της Ελλάδας σε κέντρα ανομίας που προστατεύουν παραβατικές συμπεριφορές, χωρίς να συλλαμβάνονται και να τιμωρούνται οι ύποπτοι.

Το άσυλο δεν μπορεί, σε καμμία περίπτωση, να αποτελεί το προκάλυμμα εγκληματικών ενεργειών ή πράξεων που διαταράσσουν την απρόσκοπτη λειτουργία του πανεπιστημίου, που κάνει τους φοιτητές να μην μπορούν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους και να πάρουν στην ώρα τους το πτυχίο, που μας οδηγεί στο να έχουμε καθυστερήσεις πολλών μηνών και –από την άλλη πλευρά- η έρευνα να οδηγείται σε μαρασμό.

Ήδη, το 2007 με τη διάταξη του άρθρου 3 στο ν. 3549 η κυβέρνηση μας, η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, έκανε το πρώτο τολμηρό βήμα για τον επανακαθορισμό του νομοθετικού καθεστώτος του ασύλου.

Άλλωστε, με το νόμο αυτό ρυθμίστηκαν και πολλά ζητήματα που ενδιέφεραν τα ιδρύματα και στηρίζαμε την ποιότητά τους, όπως οι εσωτερικοί κανονισμοί, η εκλογή των πρυτανικών αρχών χωρίς δικαίωμα άμεσης επανεκλογής –για να μην έχουμε συναλλαγές- οι τετραετείς προγραμματισμοί, η ενίσχυση του ρόλου του γραμματέα στα ιδρύματα, οι αρχές διαφάνειας, το θέμα των αιωνίων φοιτητών που αντιμετώπιζόταν –και αναμένουμε από τα ιδρύματα να ρυθμίσουν και να διαγράψουν εκείνους που ξεπερνούν το όριο- και βεβαίως και άλλες διατάξεις άλλων νόμων. Η εισαγωγή της αξιολόγησης, η ενίσχυση της εξωστρέφειας των ιδρυμάτων ήταν κάποιες από τις τομές που είχαν γίνει εκείνο το διάστημα.

Με τη διάταξη του άρθρου 3, όπως είπα και πριν, έγινε ένα βήμα σημαντικό. Ποιο ήταν το βήμα; Πρώτον, διευκρινίστηκε ότι

το άσυλο καλύπτει μόνο τους χώρους των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, στους οποίους γίνεται εκπαίδευση και έρευνα και όχι οποιωνδήποτε χώρων και η σύγκλητος του πανεπιστημίου ή η συνέλευση των ΤΕΙ καθορίζουν τους χώρους αυτούς.

Δεύτερον, ορίστηκε ότι αρμόδιο όργανο για την πρόσκληση, την άδεια επέμβασης της δημόσιας δύναμης στους ανωτέρω χώρους δεν θα είναι η τριμελής επιτροπή ασύλου που ad hoc συγκαλείται και αποφασίζει μόνο με ομοφωνία, αλλά το πρυτανικό συμβούλιο ή το συμβούλιο του ΤΕΙ, το οποίο αποφασίζει κατά πλειοψηφία.

Επίσης, προστέθηκε ότι η επέμβαση της δημόσιας διοίκησης γίνεται μόνο με την παρουσία εκπροσώπου της δικαστικής αρχής. Η ρύθμιση αυτή, μολοντί συνιστούσε τομή για τα δεδομένα της εποχής, δυστυχώς δεν στηρίχθηκε από την τότε αντιπολίτευση. Καταψηφίστηκε από όλη την τότε αντιπολίτευση.

Όμως, και αυτή η διάταξη δεν απέτρεψε στην πράξη την κατάχρηση του θεσμού του ασύλου και τη χρησιμοποίηση του θεσμού αυτού για παράνομες ενέργειες ή πράξεις που δεν έχουν καμία σχέση με την ακαδημαϊκή και ερευνητική λειτουργία των ιδρυμάτων, όπως αποδείχθηκε πρόσφατα από τα γεγονότα στη Νομική Αθηνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα φαινόμενα αυτά έχουν εξατλήσει την ανοχή της ελληνικής κοινωνίας, γιατί ο θεσμός του ασύλου, όπως εξελίχθηκε, δεν διασφαλίζει την ακαδημαϊκή ελευθερία, την έρευνα, την ελευθερία διακίνησης των ιδεών και οδηγεί εν τέλει στον περιορισμό. Έτσι, με την τροπολογία που καταθέσαμε, κάνουμε ένα ακόμη βήμα για την πραγματική διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας στους χώρους των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της πατρίδας μας.

Με τη διάταξη που προτείνουμε, τι ρυθμίζουμε; Πρώτον, διατηρούνται οι γενικές αρχές του πανεπιστημιακού ασύλου, υπό την αυτονόητη μορφή της διασφάλισης ακαδημαϊκής ελευθερίας, της ελεύθερης έρευνας, της ελεύθερης διακίνησης των ιδεών. Η αλλαγή του νομοθετικού καθεστώτος, όπως διατυπώνεται στην τροπολογία, αποτελεί την αναγκαία λύση που έχουν ανάγκη τα ιδρύματα στην πατρίδα μας, για να προστατεύεται η ακαδημαϊκή ελευθερία.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι στο ν.3549/2007 είχαμε προβλέψει ότι τα ιδρύματα με εσωτερικό κανονισμό πρέπει να ρυθμίσουν τα ζητήματα της φύλαξης των πανεπιστημίων, των ΤΕΙ και της περιουσίας τους με τον πλέον προσφορότερο τρόπο. Επομένως, μπορούν και σήμερα τα ιδρύματα, αξιοποιώντας αυτήν τη διάταξη, να προτείνουν στην πολιτεία πρόσφορους και αποτελεσματικούς τρόπους, για να αποτρέπονται πράξεις βίας και καταστροφών, όπως για παράδειγμα με προληπτικό τρόπο να υπάρχει αυτή η προστασία.

Πρόσφατα, τριάντα πέντε ακαδημαϊκοί δάσκαλοι της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών έκαναν πρόταση να αξιοποιηθεί αυτή η διάταξη και να υπήρξει φύλαξη συγκεκριμένη και όχι με τυχαίους φύλακες, οι οποίοι να έχουν εκπαιδευθεί, να μπορούν να φυλάττουν τα ιδρύματα και να είναι κάτω από την εποπτεία των πανεπιστημιακών αρχών, κάτω από την εποπτεία των πρυτάνων και των προέδρων των σχολών, ώστε προληπτικά να μην επιτρέπουν την είσοδο ατόμων που δεν έχουν καμία σχέση με το πανεπιστήμιο, που δεν είναι φοιτητές, δεν είναι καθηγητές, δεν είναι μέλη ΕΠ, δεν είναι διοικητικοί υπάλληλοι, δεν είναι προσκεκλημένοι. Πρέπει να έχουμε προληπτικό τρόπο, πρώτον, και στη συνέχεια, όταν διαπράττονται κακουργήματα ή αυτόφωρα πλημμελήματα, να μπορεί να έρχεται η δημόσια δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι η απρόσκοπτη εκπαιδευτική και ερευνητική λειτουργία στα ιδρύματα της πατρίδας μας, η διασφάλιση της ακαδημαϊκής ελευθερίας αποτελούν τις βασικές προϋποθέσεις για πρόοδο και ανάπτυξη. Γι' αυτό το λόγο είναι άμεσα αναγκαία –γι' αυτό, άλλωστε, καταθέσαμε και την τροπολογία– η αναμόρφωση του νομοθετικού καθεστώτος του ασύλου. Η Κυβέρνηση πρέπει να λάβει ξεκάθαρη και υπεύθυνη θέση στο ζήτημα αυτό, χωρίς να τοποθετεί την επίλυσή του στο απώτερο μέλλον και σε όργανα, όπως είναι το συμβούλιο, που ακόμα δεν έχουν συσταθεί και που η ίδρυσή τους εγείρει

μειζονα ζητήματα συνταγματικότητας. Το θέμα του ασύλου είναι ένα θέμα που καίει τη λειτουργικότητα των Ιδρυμάτων και πρέπει σήμερα να αντιμετωπιστεί και όχι στο μέλλον και με προτάσεις οι οποίες, όπως είπα και πριν, είναι αμφιβόλου συνταγματικότητας. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ταλιαδούρο.

Καλείται ο Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Καριπίδης να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Καριπίδη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση που κάνουμε σήμερα έπρεπε να γίνει εδώ και πολύ καιρό, αλλά εμείς συζητάμε για πανεπιστημιακό άσυλο, μόνο όταν προκύπτουν βίαια γεγονότα. Και το λέω αυτό, γιατί τις τελευταίες ημέρες γίναμε όλοι μάρτυρες ενός θεάτρου του παραλόγου. Μία μερίδα ανθρώπων, που θεωρεί ότι η κοινωνία της ανήκει, χρησιμοποιεί αμφίβολα μέσα για να ικανοποιήσει τους στόχους της, υποκινούμενη από επίσης, αμφίβολα κίνητρα. Γιατί δεν νομίζω ότι υπάρχει κανείς που να πιστεύει ότι οι διακόσιοι πενήντα λαθρομετανάστες ξεκίνησαν όλοι μαζί από τα Χανιά, πήραν το πλοίο, ήρθαν στην Αθήνα, γνώριζαν πού είναι η Νομική και χωρίς να γνωρίζουν καλά-καλά ελληνικά, ήξεραν ότι ισχύει το πανεπιστημιακό άσυλο και θα τους προστατεύσει.

Τελικά, τι κατάφεραν, κυρίες και κύριοι, οι γνωστοί υποκινητές, πέρα από το να πυροδοτήσουν μια ήδη έκρυθμη κατάσταση, την οποία φρόντισαν να πυροδοτήσουν ακόμα περισσότερο με δηλώσεις, όπως για παράδειγμα του κ. Αλαβάνου, ότι «όποιος ζητεί την κατάργηση του ασύλου, δεν είναι Έλληνας»; Προφανώς, κατά την άποψή τους, μόνο η συγκεκριμένη ομάδα έχει το προνόμιο να διαθέτει πατριωτικά και ανθρωπιστικά αισθήματα. Άλλωστε, είναι γνωστό σε όλους ότι οι συγκεκριμένοι υποκινητές καταφέρνουν πάντα να βαφτίζουν την κατάλυση της έννομης τάξης σε δημοκρατία, την παράνομη διεκδίκηση δικαιωμάτων σε ανθρωπισμό, την κατάλυση του ασύλου σε προάσπιση του.

Αναρωτιέμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, το εξής: Δεν καταλαβαίνουν οι υποκινητές ότι με τέτοιες ενέργειες δημιουργούν τις συνθήκες για μελλοντικές εξεγέρσεις με ανεξέλεγκτες συνέπειες; Αυτό θέλουν; Ή μήπως θα αναλάβει την ευθύνη ο κάθε κ. Αλαβάνος, όταν οργισμένα μέλη μιας άλλης οργανωμένης ομάδας μπουν μέσα στο νεοκλασικό ακίνητο και γίνουν συμπλοκές;

Βεβαίως, η απόγνωση, κυρίες και κύριοι, μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο σε ακραίες συμπεριφορές. Γιατί είναι ακραία συμπεριφορά το να βρίσκεσαι σε ξένη χώρα, να είσαι παράνομος και να διεκδικείς δικαιώματα μέσω κατάληψης δημοσίου κτηρίου και η Ελληνική Αστυνομία, ενώ θεωρητικά πρέπει να σε συλλάβει, σε πηγαίνει σε άλλο χώρο, πληρωμένο από τον Έλληνα φορολογούμενο, για να συνεχίσεις τη διαμαρτυρία σου ανενόχλητος.

Δεν μας είπαν, όμως, αυτοί που πάντα επικαλούνται την Ευρώπη, τι θα γινόταν εάν Έλληνας νόμιμος μετανάστες, για παράδειγμα, καταλάμβαναν ένα δημόσιο κτήριο στο Λονδίνο. Μήπως θα τους μετέφεραν σε κανέναν πύργο στο Μπάκιγχαμ;

Εκείνο που μου προξενεί εντύπωση, κυρίες και κύριοι, είναι ότι η Κυβέρνηση είναι ευχαριστημένη με την εξέλιξη της κατάστασης. Αυτό είναι συγχρόνως και αστέιο και τραγικό. Δεν αισθάνεστε, κύριοι της Κυβέρνησης, την κατάλυση κάθε έννοιας του κράτους δικαίου και της έννομης τάξης;

Μπορεί, κύριοι της Κυβέρνησης, να μεταकुλήσετε όλες τις ευθύνες σε κάποιους, αλλά Κυβέρνηση είστε εσείς και δεν είναι κάποιος άλλος. Είστε υπόλογοι για το πώς αφήσατε τα πράγματα να φθάσουν έως εδώ. Τουλάχιστον τρεις Υπουργοί της Κυβέρνησης γνώριζαν για την απόβαση στον Πειραιά και δεν έκαναν τίποτα για να σταματήσουν την κατάληψη. Δεν είπαμε ότι έχουμε αστυνομικό κράτος που κάνει προληπτικές συλλήψεις, αλλά οι συγκεκριμένοι δεν είχαν τα απαραίτητα έγγραφα. Δηλαδή, σε όλη αυτή τη διαδρομή, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν βρέθηκε ένας αστυνομικός να τους σταματήσει, για να τους κάνει τον απαραίτητο έλεγχο; Τέλος πάντων, σε κανένα δεν κινήθηκε η παραμικρή υποψία;

Δεν μπορώ, κυρίες και κύριοι, να ακούω το επιχείρημα ότι και οι Έλληνες στη δικτατορία έβρισκαν άσυλο στις χώρες της Ευ-

ρώπης. Έβρισκαν, αλλά πώς και ποιοι; Κατ' αρχάς, δίνονταν σε ελάχιστες περιπτώσεις ανθρώπων, οι οποίοι είχαν αποδεδειγμένα αντιδικτατορική στάση και σε πολλές περιπτώσεις ήταν διάσημοι πολιτικοί ή καλλιτέχνες. Επιπλέον, ρόλο για τη χορήγηση ασύλου στους Έλληνες στα χρόνια της δικτατορίας διαδραμάτιζε και η κοινή κουλτούρα, γιατί όσο πιο μεγάλες είναι οι διαφορές τόσο πιο δύσκολα εντάσσεται στην καθημερινή ζωή μιας χώρας.

Ας δούμε, όμως, την ουσία. Κυρίες και κύριοι, πότε απειλήθηκε το άσυλο στη χώρα μας σε περιόδους δημοκρατίας; Τι σχέση έχει η ελεύθερη διακίνηση ιδεών με τα όποια δικαιώματα των μεταναστών ή άλλων κοινωνικών ομάδων; Τι σχέση έχει το άσυλο με την ασυλία κάθε παρανομίας που συντελείται στα πανεπιστημιακά ιδρύματα; Πότε διατηρήθηκε το άσυλο για το σκοπό για τον οποίο θεσπίστηκε, χωρίς να παραβιαστεί;

Και το οξύμωρο είναι ότι τελικά παραβιάζεται από αυτούς που υποτίθεται ότι το υπερασπίζονται. Διότι, πώς μπορείς να υπερασπίζεσαι ένα δικαίωμα και την ίδια στιγμή να το καταλύεις; Πώς μπορεί ο οποιοσδήποτε εξωπανεπιστημιακός, που για οποιοδήποτε λόγο βρίσκεται στο πανεπιστήμιο, να το επικαλείται, διαταράσσοντας ταυτόχρονα την εκπαιδευτική διαδικασία; Για ποιο πανεπιστημιακό άσυλο μιλάμε, κυρίες και κύριοι, αυτού που υποθάλλει την αυθάρτητα και βίαιη συμπεριφορά μειοψηφιών, που οδηγεί στον εκφοβισμό διδασκόντων και διδασκόμενων στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα;

Είδατε τι έγινε προχθές με τους αναρχικούς που μπήκαν στη Νομική κατά τη διάρκεια των εξετάσεων; Έσκιζαν γραπτά και φυσικά ακυρώθηκαν οι εξετάσεις. Αυτό το άσυλο θέλουμε; Είναι ντροπή να το επικαλούμαστε. Είναι ντροπή μιας κοινωνίας να διατηρεί το άσυλο μόνο σε θεωρητικό επίπεδο τελικά. Και εν τέλει, αφού οι πρυτάνεις δεν μπορούν να εφαρμόσουν το νόμο, γιατί φοβούνται τους φοιτητές τους και αφού δεν έχουν καταθέσει τις προτάσεις τους για την οριοθέτηση του ασύλου, ενώ είναι υποχρεωμένοι σύμφωνα με το νόμο της κ. Γιαννάκου, ας το κάνει το ίδιο το κράτος. Και αυτό ακριβώς ήλθε να καλύψει η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, την οποία φυσικά και υπερψηφίζω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους σε αυτή τη χώρα, ας βγάλουμε τη μάσκα της υποκρισίας. Τα πανεπιστημιακά μας είναι διαλυμένα και εμείς μιλάμε για άσυλο. Η λαθρομετανάστευση εξελίσσεται σε νόμιμο, τον πρώτο εχθρό της χώρας και εμείς κωφεύουμε και μιλάμε για ανθρώπινα δικαιώματα.

Οι πολίτες στο κέντρο της Αθήνας κάνουν έκκληση για βοήθεια. Καθημερινά απειλείται η περιουσία τους και πολλές φορές και η ζωή τους. Και εμείς τι κάνουμε; Παριστάνουμε τον «Ερυθρό Σταυρό», για να μην ενοχληθεί η δικτατορία της μειοψηφίας, μιας μειοψηφίας, η οποία πραγματικά απορώ από πού αντλεί τέτοια δύναμη να παραλύει ολόκληρη την κοινωνία και να διασύρει νόμους και θεσμούς.

Θα συνεχίσουμε, κυρίες και κύριοι, να παραμένουμε απλοί παρατηρητές των γεγονότων; Όχι. Εγώ προσωπικά δεν ονειρεύτηκα αυτά για τη χώρα μου. Δεν ονειρεύτηκα μια χώρα με φοβισμένους, δυστυχείς, μισαλλόδοξους και καταπιεσμένους πολίτες. Πολύ φοβάμαι, όμως, ότι εάν καθυστερήσουμε και άλλο, τότε η ίδια η κοινωνία θα κάνει αυτό που δεν κάναμε εμείς. Θα πάρει το νόμο στα χέρια της και τότε θα είναι πολύ αργά για δάκρυα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καριπίδη.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το νομό Ηλείας, κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας, παρακαλείται να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, σε αυτήν την Αίθουσα πριν από λίγες ώρες υπήρξαν εντάσεις δημοκρατικού διαλόγου, ο οποίος σε κάποιες στιγμές δεν ήταν ο γνωστός τυποποιημένος παράλληλος μονόλογος, με αφορμή την παρουσία του κ. Τσίπρα στο Βήμα αυτό και εξαιτίας των επιθέσεων στις οποίες εξετράπη εναντίον προσωπών, αντιπροσώπων του ελληνικού λαού, που όλοι μαζί σε αυτήν την Αίθουσα υπηρετούμε τη δημοκρατία. Είχαμε δε και την ευκαιρία να διαπιστώσουμε ότι από το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ καλλιεργείται η

άποψη ότι σε αυτόν εδώ το χώρο υπάρχουν ορισμένοι που αισθάνονται τον εαυτό τους ως εγγυητή της ιστορικής ομαλότητας, ως ιστορικής ομαλότητας νοουμένης εκείνης της πορείας των πραγμάτων, η οποία ανταποκρίνεται στις ιδεολογικές προκαταλήψεις του ΣΥΡΙΖΑ. Και -ω του θαύματος- φθάνει στο σημείο να κατηγορεί μέλη της εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση του σκανδάλου της «SIEMENS» για συγκάλυψη, όταν ο κ. Παπαδημούλης που είναι Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και συμμετείχε σε αυτή τη συγκεκριμένη επιτροπή αναγκάστηκε να ομολογήσει -και προκύπτει από τα Πρακτικά της επιτροπής- την αδυναμία του να συμπληρώσει με κρίσιμα πραγματικά περιστατικά το ενιαίο πόρισμα όπου καταχωρούνται όλα τα γεγονότα που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία και μέσα σε αυτό αποδείχθηκε ότι δεν υπήρχε κάτι επιπλέον, το οποίο να έπρεπε να έχει καταχωρηθεί και από διάθεση συγκάλυψης δεν περιελήφθη σε αυτό το συγκεκριμένο κείμενο.

Άρα, νομιμοποιούμαι από του Βήματος αυτού να επιστρέψω αυτή την αήθη προσπάθεια που έκανε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ απευθυνόμενος στο πρόσωπό μου και να του πω ότι πράγματι η δημοκρατία στηρίζεται από το διάλογο, όταν αυτός γίνεται με επιχειρήματα και όχι όταν κάποιος χρησιμοποιούν τη συκοφαντία και την προσωπική προσβολή, για να ενισχύσουν ή να βελτιώσουν την πολιτική τους θέση σε αυτή τη δύσκολα βιούμενη πραγματικότητα της πολιτικής και της κοινωνικής μας ζωής.

Βέβαια, η δυσκολία είναι πολύ μεγαλύτερη για τον ΣΥΡΙΖΑ, γιατί σε αυτή εδώ την Αίθουσα έχει αναλάβει την πρωτοβουλία των κοινοβουλευτικών εκείνων ακτιβισμών, οι οποίοι δεν συνδέονται ασφαλώς με την υποχρέωση και το καθήκον που έχουμε όλοι μας εδώ, γιατί εμείς ως αντιπρόσωποι του λαού είμαστε υποχρεωμένοι να υπηρετούμε τη δημοκρατία με βάση αυτά που προκύπτουν κάθε φορά στο πλαίσιο είτε της νομοθετικής πρωτοβουλίας είτε του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Θεωρώ, λοιπόν, πολύ σοβαρό ολίσημα τη σημερινή παρουσία στο Βήμα αυτό του κ. Τσίπρα και θα ήθελα με όλο το σεβασμό που διαθέτω -και οφείλει να διαθέτει ο καθένας απέναντι στο πρόσωπό του, ως Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, κόμματος που εκπροσωπείται στη Βουλή- να του πω ότι δεν διαθέτει το μονοπώλιο ούτε της κοινωνικής ευαισθησίας, αλλά ούτε και εκείνο που ταιριάζει σε εγγυητή της ιστορικής ομαλότητας.

Θα ήθελα δε να του πω ότι ίσως ο ΣΥΡΙΖΑ κόπτεται και αμύνεται υπέρ ενός θεσμού του πανεπιστημιακού ασύλου που μάλλον αποτελεί πια έναν φετιχισμό ιστορικό, παρά ένα θεσμό ο οποίος στηρίζεται και παράγει ή αναπαράγει μια συγκεκριμένη κοινωνική σημασία, που να έχει σχέση με τα δρώμενα μέσα στο πανεπιστήμιο. Θα ήθελα, λοιπόν, να του υπενθυμίσω ότι ενδεχομένως πρέπει κάποιος να πάψουν να κυκλοφορούν ή να αυτοσυντηρούνται πολιτικά τοκίζοντας κάποια σχέση που είχαν κάποια στιγμή με ένα φοιτητικό κίνημα, το οποίο όλο το υπηρετήσαμε και κενάρας δεν έχει το δικαίωμα να εμφανίζεται ως προνομιακός εκφραστής κάποιων ιστορικών καταστάσεων για τις οποίες όλοι έχουν το μερίδιο της συμβολής τους.

Πράγματι, το φοιτητικό κίνημα υπήρξε ο πιο αποφασιστικός μηχανισμός αντίστασης, κατά τη διάρκεια της επταετούς δικτατορίας. Και πράγματι μέσα από αυτό αναδείχθηκαν φυσιογνωμίες πολιτικές, που μεταπολιτευτικά έδρασαν στο χώρο της δημοκρατίας, πλην όμως αυτό που πλέον ο λαός δεν αντέχει, αυτό που ο λαός δεν ανέχεται, είναι να υπάρχουν ακόμη άνθρωποι οι οποίοι, χωρίς να έχουν την παραμικρή συμβολή στην οικονομική, στην κοινωνική, στην επιστημονική, στην επαγγελματική ζωή αυτού του τόπου, να έχουν καταφέρει να επιβιώσουν επαγγελματικά, πολιτικά, οικονομικά τοκίζοντας βιώματα τα οποία, εν πάση περιπτώσει -θα πρέπει κάποτε να τα παραδεχθούμε- είναι βιώματα όλου του ελληνικού λαού.

Με αυτήν την έννοια, θέλω να πω ότι εάν η Νέα Δημοκρατία είναι που σήμερα καταθέτει αυτήν την τροπολογία, την καταθέτει γιατί πραγματικά αυτή η ισχύς του συγκεκριμένου ιστορικού βιώματος -αυτού, δηλαδή, που κατοχυρώθηκε ως νόμος και αφορούσε την ισχύ του ασύλου στους πανεπιστημιακούς χώρους- ήδη έχει εξαντληθεί τα όριά του και τη χρησιμότητά του. Γιατί εάν κάποιος σοβαρός ιστορικός θέλει να αποτιμήσει και να αξιολογήσει το τι ακριβώς συνέβη με τη νομοθέτηση του ν.1268/82,

που για πρώτη φορά τότε ιδρύθηκε και κατοχυρώθηκε στους πανεπιστημιακούς χώρους η έννοια του ασύλου, σ' αυτό το οποίο θα καταλήξει είναι ότι πραγματικά εκείνη τη στιγμή η ιδεολογία εκδικήθηκε την ιστορία. Γιατί αυτό που δεν απόλαυσαν ή αυτό που στερήθηκαν κυρίως οι φοιτητές, όταν ξεκινούσαν και κορούφωνα έναν αγώνα κατά της βίας και κατά της δικτατορίας – αυτή, δηλαδή, η απουσία του ασύλου των πανεπιστημιακών σχολών κατά τη διάρκεια της δικτατορίας- είναι που θέλησε ο νομοθέτης της Μεταπολίτευσης να τους το αποδώσει, να τους το αναγνωρίσει και φθάσει στο σημείο σε συνθήκες, όπου δεν επιτρεπόταν να γίνεται λόγος για άσυλο σε έναν χώρο δημοκρατούμενο, αυτό που ήταν αδιανόητο να λειτουργεί ως άσυλο σε συνθήκες μιας Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, αυτό σήμερα να το βιώνουμε σαν την υπέρτατη αξία, που πρέπει να την περιώσουμε και να τη διαφυλάξουμε μέσα στο χώρο των πανεπιστημίων.

Και βέβαια εδώ χαρακτηρίζω αυτό το θεσμό ως πολιτικό ή ιστορικό φетиχισμό, γιατί δεν βρίσκεται σε καμμία λειτουργική σχέση με αυτό που πραγματικά πρέπει να συμβαίνει μέσα σε ένα πανεπιστήμιο, δηλαδή τη διδασκαλία, την ανταλλαγή των απόψεων, τη διακίνηση των ιδεών και βέβαια αυτό που χωράει μέσα στην ευρύτερη έννοια της κοινωνικής σημασίας, της ακαδημαϊκής ελευθερίας.

Κατά ποια έννοια μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει άλλη αναφορά η ακαδημαϊκή ελευθερία εκτός από αυτή που προκύπτει από την ίδια της τη λειτουργία; Δηλαδή εκτός από αυτή που πρέπει να διασφαλίζει η πολιτεία όσον αφορά την ανεμπόδιση διακίνηση ιδεών μεταξύ διδασκομένων και διδασκόντων, την ανεμπόδιση διακίνηση μεταξύ συμμαχών που έχουν σχέση με την οικοδόμηση ενός πολιτισμού που στηρίζεται στις αρχές της επιστήμης, στις αρχές της αξίας του προσώπου και στις αρχές του αγώνα που κάνει κάθε φοιτητής και κάθε δάσκαλος, για να δημιουργεί μέσα στα όρια αυτού του πανεπιστημιακού χώρου κάτι ξεχωριστό, κάτι που δεν είναι άσυλο; Γιατί η έννοια του ασύλου, εάν ασχοληθεί κάποιος με την ιστορία της, θα δει ότι ξεκινά από την Παλαιά Διαθήκη. Έχουμε τις πρώτες γραφές, το δευτερονόμιο, όπου άσυλο, κατά την εβραϊκή παράδοση, ήταν ο τόπος όπου κατέφευγαν αυτοί οι οποίοι είχαν προκαλέσει θανάτωση προσώπων ακουσίως και εκεί, αφού περνούσαν μια δοκιμασία είτε τους ανεγνώριζετο αυτό το δικαίωμα είτε τους παρέδιδαν στην εκδίκηση των συγγενών αυτών των θυμάτων.

Στη συνέχεια μπορούμε να μιλάμε για άσυλο στην αρχαία Ελλάδα υπό την έννοια του χώρου όπου υπάρχει το ακαταδίκωτο, όπως μπορούμε στη συνέχεια, στους νεότερους χρόνους και με τη συμβολή βέβαια του Μισέλ Φουκό και όλων των άλλων, όσον αφορά τις φυλακές και τους τρελούς και από την πλευρά της ψυχιατρικής όσον αφορά τα ιδρύματα, εκεί δηλαδή όπου υπάρχουν τα λεγόμενα άσυλα ανιάτων ή άσυλα των ανθρώπων που είτε η αρρώστια είτε η κοινωνική δυστοχία είτε ο έλεγχος των πράξεών τους γιατί παρέβησαν κάποια ποινική διάταξη, τους σωρεύει και τους απομονώνει από την κοινωνία. Τέτοιο άσυλο δεν είναι το πανεπιστήμιο.

Το πανεπιστήμιο πρέπει να είναι ένας χώρος ζωντανός, ένας χώρος που μεταδίδεται η γνώση, ένας χώρος που διαπλάθονται χαρακτήρες και όπου διακονείται η επιστήμη και η αλήθεια.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, αναφέροντας μόνο το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 16, όπου εκεί ο σοφός συνταγματικός νομοθέτης ακριβώς γιατί έμμεσα αναγνωρίζει ότι αυτή η θέπιση του ασύλου έχει γίνει κατά ένα τρόπο που δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες του ασύλου, αλλά είναι ένα δώρο που δόθηκε από τη Μεταπολίτευση στους πραγματικούς αγωνιστές της δημοκρατίας που ήταν τότε οι φοιτητές, λέει συγκεκριμένα και αυτολεξεί: «Η ακαδημαϊκή ελευθερία δεν απαλλάσσει από την υποχρέωση υπακοής στο Σύνταγμα, κανέναν». Αυτή είναι η φράση κλειδί που όποιος την ερμηνεύσει όπως πρέπει, θα αντιληφθεί ότι σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί μέσα από τη λειτουργία αυτού του ασύλου, με τον τρόπο που έχει θεσπιστεί, με το ν.1268/1982 μπορεί να θεωρεί ότι αποτελεί το χώρο όπου βρίσκουν καταφύγιο όλοι οι κατατρεγμένοι αυτοί του τόπου, ημεδαποί ή αλλοδαποί και όλοι οι αναξιοπαθούντες μόνο και μόνο για να μετατρέπουν αυτό το χώρο σε εφιαλτήριο ή σε

ορμητήριο αγώνων κατά της πολιτείας και κατά της κοινωνίας.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι κάποια στιγμή και μέσα σε αυτή την Αίθουσα οι πλάνες θα πρέπει να διαλυθούν, οι ψευδαισθήσεις θα πρέπει να πάψουν να προσανατολίζουν συμπεριφορές πολιτικές προς κατευθύνσεις, οι οποίες είναι αλλότριες σε σχέση με τη λειτουργία και τους σκοπούς που πρέπει να υπηρετεί το πανεπιστήμιο και η δημοκρατία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζαβάρα.

Κύριε Υπουργέ, να σας ενημερώσω για την πορεία της συζήτησής. Έχουμε δυο συναδέλφους οι οποίοι έχουν εγγραφεί για προτασόμενη δευτερολογία. Για τους υπολοίπους επιθυμούμε να δευτερολογήσουν ή να λάβουν το λόγο, προτείνω να επιφυλαχθούν να λάβουν το λόγο, εάν το κρίνουν μετά την ομιλία του κύριου Υπουργού.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Μιχάλης Κατρίνης Βουλευτής Ηλείας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας την ομιλία μου θα μου επιτρέψετε να εκφράσω πραγματικά τη θλίψη μου για τα όσα πρωτοφανή εκτυλίχθηκαν πριν από μερικές ώρες στο χώρο του Κοινοβουλίου, όπου είδαμε συναδέλφους, κατά την προσωπική, ταπεινή μου άποψη, να παρεκτρέπονται, να μιλούν σε προσωπικό ύφος, να γελάνε, να ειρωνεύονται. Και βεβαίως το πιο θλιβερό και το πιο ανησυχητικό από όλα, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι το Προεδρείο όλη αυτή τη διαδικασία την παρακολουθούσε αμέτοχο, αφήνοντας το Σώμα σε μια λογική αυτοδιαχείρισης. Είναι βέβαιο ότι με αυτή την εικόνα που εκπέμπει, του κοινοβουλευτικού ακτιβισμού, του οποίου θέλει παίρνει το λόγο όποτε θέλει, μιλάει με όποιο τρόπο θέλει και βεβαίως μιλάει κυρίως με όρους τηλεοπτικής ατάκας ή ευελπιστώντας μια τοποθέτησή του να αποτελέσει αντικείμενο στα δελτία ειδήσεων, είναι σίγουρο ότι όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, συμβάλλουν στην περαιτέρω υποβάθμιση και του κοινοβουλευτισμού και του πολιτικού συστήματος.

Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, στον προκάτοχό σας στην έδρα, στον κ. Κουράκη, να του υπενθυμίσετε ότι πέρα από το προνόμιο του Προέδρου έχει και την υποχρέωση, κυρίως αυτός, να σέβεται αυτό το χώρο στον οποίο όλοι εμείς συμμετέχουμε, ο καθένας με τη δική του αφετηρία.

Δεν θα μιλήσω για το νομοσχέδιο, για το ΕΤΕΑΝ. Νομίζω ότι ο εισηγητής μας ο κ. Χαραλαμπίδης μας κάλυψε απόλυτα. Βεβαίως θέλω να εξάρω αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, γιατί δεν είναι αποσπασματική και γιατί δείχνει ότι έρχεται σε μια συνέχεια μετά τον επενδυτικό νόμο, άρα υπάρχει ένας σχεδιασμός ο οποίος είναι κοινά αποδεκτός και βεβαίως στοχεύει στην αναθέρμανση της αγοράς. Αυτό είναι κοινό ζητούμενο όλων. Άλλοι βέβαια, έχουν διαφορετική αντίληψη για το πότε αυτό θα επιτευχθεί. Νομίζω όμως ότι δείχνει ένα σχεδιασμό και μια συνέχεια, κάτι το οποίο λείπει από την πολύ σημαντική, κατά τα άλλα, τροπολογία, την οποία κατέθεσε το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για την κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου.

Πολύ ωστόσο ο Υπουργός έθεσε πριν το ζήτημα στη βάση που πρέπει, ότι το θέμα του πανεπιστημιακού ασύλου δεν μπορεί να είναι αντικείμενο της πολιτικής συγκυρίας. Δεν μπορεί να συζητείται με όρους τηλεοπτικής επικαιρότητας. Είναι ένα θέμα το οποίο εντάσσεται σ' ένα συνολικότερο επανασχεδιασμό για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ο οποίος, από όσο γνωρίζουμε, θα έρθει πολύ σύντομα προς συζήτηση και ψήφιση στη Βουλή.

Βεβαίως, με αφορμή και τα πρόσφατα γεγονότα στη Νομική, τα οποία είναι γνωστό ποιες πολιτικές πτέρυγες στη Βουλή τα επικρότησαν, τα υποκίνησαν και τα στήριξαν, για πρώτη φορά είδαμε την έννοια του κοινοβουλευτικού διαπραγματευτή, ο οποίος έβγαινε στα τηλεοπτικά κανάλια και ταυτόχρονα παρενέβαινε σε μια διαδικασία μεταξύ εισαγγελέα, αστυνομίας και των λαθρομεταναστών.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι θα πρέπει ο καθένας ο οποίος σέβεται ειδικά το ρόλο του, αυτό να το αποδεικνύει και εντός και εκτός Κοινοβουλίου.

Βεβαίως, η συζήτηση παρεκτράπηκε για τη λαθρομετανάστευση, ενώ το θέμα μας όλες τις προηγούμενες ημέρες ήταν

γιατί ήρθη και με ποια ταχύτητα το άσυλο και για το αν έπρεπε ή όχι να αρθεί. Βεβαίως, αυτό ενέχει και ένα στοιχείο υποκρισίας από την πολιτική ηγεσία, που εδώ και είκοσι εννέα χρόνια θεωρητικά ψηφίζει και εφαρμόζει νόμους οι οποίοι είναι ανέφικτοι.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι στο Πανεπιστήμιο Αθηνών τελευταία φορά ορίστηκε εκπρόσωπος φοιτητών στην Επιτροπή Ασύλου το 1985 και όταν πήραν απόφαση για άρση του ασύλου, αυτός ο εκπρόσωπος βεβαίως όχι μόνο εδάρη, αλλά παραιτήθηκε, με αποτέλεσμα ποτέ να μη συστήνεται επιτροπή, άρα ποτέ να μην υπάρχει θέμα άρσης ασύλου, γιατί πολύ απλά δεν λειτουργούσε ποτέ η επιτροπή. Κυρίως όμως είναι υποκρισία από την πανεπιστημιακή κοινότητα, η οποία ενώ είχε το νομοθετικό εργαλείο, ενώ έπρεπε να εφαρμόσει το νόμο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Και ενώ, βεβαίως, σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία, αλλά και τα προηγούμενα χρόνια, απαιτούσαν από την πνευματική ηγεσία αυτού του τόπου, που είναι η πανεπιστημιακή κοινότητα, να δείχνει το δρόμο της συλλογικής ευθύνης των αξιών και των αρχών, πάντα πίσω από μια επίφαση δημοκρατίας και δήθεν αριστερής ευαισθησίας, ποτέ δεν έπαιρναν αποφάσεις, με αποτέλεσμα να μετακυλύεται η ευθύνη στο κράτος χωρίς, όμως, να έχει την απόλυτη ευθύνη.

Βεβαίως, εγώ θέλω να συγχαρώ τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου που, έστω και καθυστερημένα και παρά το γεγονός ότι πολιτικολόγησε και παρά το γεγονός ότι προσπάθησε να παίξει πολιτικό ρόλο, πήρε απόφαση και ήρε αυτό το ταμπό της άρσης του ασύλου, δείχνοντας το δρόμο στους συναδέλφους του, όχι μόνο σε βανδαλισμούς, όχι μόνο σε περιπτώσεις ξυλοδαρμών καθηγητών, όχι μόνο σε περιπτώσεις όπου έχουμε καταστροφή δημόσιας περιουσίας, για την οποία πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος, αλλά κυρίως σε περιπτώσεις που θίγεται η αξιοπρέπεια και ο ρόλος του Έλληνα πανεπιστημιακού και βεβαίως η ελεύθερη διακίνηση των ιδεών.

Και θα περίμενα από τον κ. Παυλόπουλο, πέρα από τις πολιτικές του ευθύνες, να αναλογιστεί και τις ευθύνες του ως πανεπιστημιακός, κατά πόσο συνέβαλε στην τήρηση της έννοιας του ασύλου τα προηγούμενα χρόνια.

Θα πρέπει, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε –και τελειώνω με αυτό– αυτή η ασυλία, της οποίας τυγχάνουν οι πανεπιστημιακοί, οι οποίοι δεν εφαρμόζουν το νόμο, να αρθεί και πέρα από τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα θα πρέπει να είναι και πιστοί τηρητές του νόμου. Και νομίζω ότι η όποια συζήτηση για την αναθεώρηση του ασύλου θα πρέπει να περιφρουρεί την έννοια του ασύλου και βεβαίως να σέβεται το αυτοδιοίκητο των πανεπιστημίων, αλλά με πολύ συγκεκριμένα χρονοδιαγράμματα να θέτει την πανεπιστημιακή κοινότητα προ των ευθυνών της. Και, βεβαίως, θα πρέπει η πολιτεία να αναλαμβάνει την ευθύνη όταν η πνευματική ηγεσία αυτού του τόπου αποδεικνύεται κατώτερη των περιστάσεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κατρίνη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα έχω οκτώ λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, έχετε τέσσερα λεπτά. Με αναγνωρίζω ότι όσοι έχουν περιορισμένο χρόνο πρέπει να έχουν πιο οργανωμένη την ομιλία τους και είναι δύσκολο.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Σας παρακαλώ να δείξετε μια μικρή ανοχή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζητούμενη τροπολογία που φέρνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία και αφορά στην ουσία την τροποποίηση του άρθρου 3 του ν.3549/2007, είναι μια φυσική εξέλιξη των όσων έχουν διαδραματιστεί τα τελευταία τριάντα χρόνια περίπου, από τη θεσμοθέτηση, δηλαδή, του ν.1268/1982.

Τι μας λέει σήμερα η συγκεκριμένη τροπολογία; Ότι δυστυχώς στην Ελλάδα δεν μπορούμε να διαχειριστούμε ούτε τα αυ-

τόνητα, διότι η ελληνική πραγματικότητα κατάφερε όλα αυτά τα χρόνια να αντιστρέψει τα αυτονόητα.

Κατά τους σύγχρονους θεματοφύλακες των ακαδημαϊκών ελευθεριών, ο οποιοσδήποτε θέλει να καταλύει την πανεπιστημιακή και ακαδημαϊκή ελευθερία με βιαιοπραγίες, καταλήψεις, προπηλακισμούς και απειλές, είναι ελεύθερος να το κάνει, ενώ το κράτος μπροστά σε όλα αυτά περιμένει πότε θα κληθεί να επιβάλει το νόμο μέσω των αρμοδίων αστυνομικών και εισαγγελικών οργάνων, αν, βεβαίως, δοθεί ποτέ σχετική άδεια για να μην καταλυθεί η ήδη καταλυθείσα ελευθερία.

Ποιο είναι το αποτέλεσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Τι μας διδάσκει η εμπειρία των τελευταίων τριάντα ετών; Ότι αυτό που κατάφερε ο περιβόητος νόμος του 1982 είναι να έχουμε παρακώλυση της ακαδημαϊκής ελευθερίας, παρεμπόδιση της λειτουργίας των πανεπιστημιακών οργάνων, κατάργηση της ελευθερίας του λόγου, της έρευνας και της διδασκαλίας και στην ουσία να οδηγούμαστε πολλές φορές σε εξευτελισμό όχι μόνο των καθηγητών, αλλά και του ίδιου του πανεπιστημίου συνολικά.

Ξέρετε τι καταφέραμε; Φτάσαμε σήμερα, μετά τη μαύρη περίοδο της δικτατορίας, να έχουμε διαφοράς να λένε σκληρά ότι τα τανκς τώρα δικαιώνονται. Δυστυχώς, αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Η πλειοψηφία της Αίθουσας έχει περάσει από τα πανεπιστημιακά έδρανα και γνωρίζει πολύ καλά τι συμβαίνει στα πανεπιστήμια. Όλοι δεν έχουμε αντικρύσει φαινόμενα βίας και παρανομίας στους πανεπιστημιακούς χώρους; Όλοι δεν έχουμε υποστεί παρεμπόδιση στην παρακολούθηση μαθημάτων, διότι κάποιες μειοψηφίες αποφάσιζαν πάντα για την πλειοψηφία των φοιτητών; Τι σχέση έχουν αυτά με το πανεπιστήμιο; Είμαστε περήφανοι για τις κατακτήσεις αυτές; Διότι θα πρέπει να συμφωνήσουμε στα αυτονόητα. Και ας μην γελιόμαστε.

Πολλή κουβέντα γίνεται στο δημόσιο διάλογο γιατί, δήθεν, η σύγκλητος δεν είχε ορίσει ποιοι χώροι καλύπτονται από το άσυλο ή ελάχιστες ήταν οι φορές που έδινε την άδεια να επέμβει το κράτος στα πανεπιστήμια. Ο λόγος είναι απλός: Ή φοβόντουσαν να το κάνουν ή τους βόλευε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε κάθε περίπτωση είτε το ένα ισχύει είτε το άλλο, ουδεμία σχέση έχει με την ελεύθερη διακίνηση των ιδεών και της ελευθερίας του λόγου.

Η πραγμάτωση των συνταγματικών ελευθεριών δεν δύναται να πραγματοποιείται με μέσα τα οποία καταλήγουν στην κατάργησή τους.

Το κακό έχει γίνει, αγαπητοί συνάδελφοι. Το ζητούμενο είναι να αλλάξουμε νοοτροπία για το πώς αντιλαμβανόμαστε τη λειτουργία του πανεπιστημίου. Διότι ακόμα κι αν καταργηθούν τυπικά οι νομοθετικές διατάξεις για το πανεπιστημιακό άσυλο, όπως προτείνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία, τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας θα διστάζουν να καλούν την Αστυνομία είτε γιατί θα έχουν κατά νου ότι το πανεπιστήμιο είναι ένας ιερός και απαράβατος χώρος είτε γιατί θα τρομοκρατούνται και θα εκβιάζονται από επιτήδειους, όπως κι αν λέγονται αυτοί και ό,τι συμφέροντα κι αν εξυμνηθούν.

Η δε Αστυνομία και το κράτος εν γένει, πιθανόν να διστάζει να επέμβει, έχοντας στο πίσω μέρος του μυαλού της ότι μια πιθανή επέμβαση θα ανάψει τη σπίθα του χάους και της καταστροφής. Το είπα εύγλωττα ο κ. Παπουτσής σε πρόσφατη συνέντευξή του.

Έτσι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, συμβάλλουμε όλοι μαζί στο να αντιστρέψουμε τα αυτονόητα σ' αυτήν τη χωρά. Η βία και η ανομία δεν αποτελούν ούτε ατομικό δικαίωμα ούτε θεσμική εγγύηση ούτε συνταγματικό έθιμο ούτε άγραφο συνταγματικό κανόνα εν γένει. Ιδεολογίες που δοκιμάστηκαν στην πράξη και απέτυχαν, καθώς και νοοτροπίες και σύνδρομα που διαμορφώθηκαν στα δύσκολα χρόνια της μετεμφυλιακής περιόδου και της μετέπειτα δικτατορίας των συνταγματαρχών, είναι ανεπίτρεπτο να στοιχειώνουν σήμερα τη σκέψη μας και τη δράση μας. Δεν αντέχουμε να μένουμε ακόμα έρμαια όλων εκείνων οι οποίοι είτε παραμένουν πνευματικά αιχμάλωτοι των γεγονότων που συνέβησαν τη 17η Νοέμβρη 1973 είτε αντλούν όφελος από τη νοσηρή κατάσταση στην οποία βρίσκεται το ελληνικό πανεπιστήμιο σήμερα.

Βέβαια, σε όλα αυτά να μην ξεχάσουμε και άλλο ένα βασικό

αυτονόητο: Ότι οι ισχύουσες νομοθετικές ρυθμίσεις είναι παγκόσμια ελληνική πρωτοτυπία. Δεν υπάρχει περίπτωση σε οποιαδήποτε χώρα του εξωτερικού να δημιουργηθούν έκτροπα εντός των πανεπιστημιακών χώρων και να μην παρέμβει η αστυνομική δύναμη. Και αυτό, διότι δεν συνδέεται η ελεύθερη διακίνηση ιδεών με την ανεξέλεγκτη και καταχρηστική λειτουργία των πανεπιστημιακών χώρων. Στο πανεπιστήμιο δεν πας ούτε για να καταστρέψεις ούτε για να προπηλακίσεις. Την απλή αυτή διαπίστωση την έχουν κάνει ακόμα και τα πιο υπανάπτυκτα κράτη της Αφρικής. Για όλα τα κράτη του κόσμου η τήρηση της έννομης τάξης θεωρείται αυτονόητη.

Η σημερινή τροπολογία που καταθέτει η Νέα Δημοκρατία, είναι θαρραλέα και ξεκάθαρη. Η διαστροφική μετάλλαξη αυτού του θεσμού στην πράξη αναιρεί το Σύνταγμα, όπως και την ουσία του ασύλου. Ακόμα και ένας πρωτοετής φοιτητής της Νομικής ή ακόμα και κάποιος ο οποίος δεν διαθέτει καθόλου νομικές γνώσεις δεν θα δυσκολευόταν να καταλάβει ότι οι προπηλακισμοί, οι ξυλοδαρμοί, οι βίαιες διακοπές μαθημάτων, οι καταλήξεις και όλες αυτές οι παράνομες και έκνομες πράξεις που συμβαίνουν μέσα στα πανεπιστήμια, κάθε άλλο παρά προάγουν τη συνταγματικώς κατοχυρωμένη ακαδημαϊκή ελευθερία.

Τα απλά αυτά συμπεράσματα ας τα καταλάβουμε επιτέλους και εμείς στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Ξυλοκάστρου Κορινθίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης καλείται να λάβει το λόγο.

Πόσο χρόνο χρειάζεστε; Οκτώ λεπτά;

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ ελάχιστα λεπτά.

Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, να καταθέσω για τα Πρακτικά κάποιες πολύ μικρές βελτιώσεις. Η μια αφορά μια φράση που απαλείφεται. Και επειδή οι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης υπέβαλαν μια τροπολογία στην οποία αναφέρονται σε κάποια ζητήματα των εργαζομένων, αλλάζουμε ακριβώς κάποιες διατυπώσεις σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους, έτσι ώστε να είναι πιο στέρεοι και πιο βέβαιοι, πιο σίγουροι και ασφαλείς για το μελλοντικό καθεστώς της εργασίας τους και την παρουσία τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Λαμβάνοντας υπ' όψιν το περιεχόμενο της τροπολογίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να δοθούν στα Πρακτικά για να καταχωριστούν και να διανεμηθούν στους Βουλευτές.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Τις επανακαταθέτω επισήμως.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

«ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. Στην παρ. 4 περ. α) του άρθρου 4 του καταστατικού, που εισάγεται με το άρθρο δεύτερο του σχεδίου, η φράση «και ιδίως» διαγράφεται, ώστε να αποκλείονται οι μεγάλες επιχειρήσεις από την παροχή εγγυήσεων και αντεγγυήσεων.

2. Στην παρ. 3 του άρθρου πέμπτου, η φράση «μπορούν να πληρωθούν» αντικαθίσταται από τη φράση «θα πληρωθούν» και η φράση «στην οποία θα καθορίζονται τα απαιτούμενα ειδικά τυ-

πικά και ουσιαστικά προσόντα» αντικαθίσταται από τη φράση «εφόσον διαθέτει τα ειδικά τυπικά και ουσιαστικά προσόντα που καθορίζονται στην πρόσκληση».

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ»).

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κύριε Πρόεδρε, αν και σήμερα η συζήτηση δυστυχώς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αδίκηθηκε ο κορμός του βασικού νομοσχεδίου.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Σπαταλήθηκε ο χρόνος στη συζήτηση επί της τροπολογίας που κατέθεσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Παρ' όλα αυτά, χθες έγινε μια πάρα πολύ χρήσιμη εργασία.

Πρέπει επίσης να σας ενημερώσω ότι μαζί με τους συναδέλφους όλων των κομμάτων πραγματοποιήσαμε μια εξαιρετική συζήτηση στην επιτροπή και στις δύο φάσεις, με αποτέλεσμα να συνδιαμορφώσουμε και να βελτιώσουμε αρκετά το νομοσχέδιο, το οποίο είχαμε φέρι.

Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει μια ομολογημένη πραγματικότητα, που έχει να κάνει με την κρίση. Η κρίση ζητά απαντήσεις. Οι απαντήσεις δεν έρχονται μόνες τους. Έρχονται με επενδύσεις, έρχονται με ανάπτυξη.

Μιλάμε λοιπόν, για επανεκκίνηση της οικονομίας. Επανεκκίνηση σημαίνει πρώτα – πρώτα επενδύσεις του δημόσιου τομέα, δηλαδή, το ΕΣΠΑ. Έχουμε 22 δισεκατομμύρια ευρώ να δαπανήσουμε, να επενδύσουμε σε δημόσιες επενδύσεις το επόμενο χρονικό διάστημα. Γι' αυτό το λόγο, θέλουμε το επόμενο χρονικό διάστημα να κατευθύνουμε τις δημόσιες επενδύσεις σε εκείνες τις κατευθύνσεις όπου θα δίνουν προστιθέμενη αξία αυτές οι υποδομές στην εθνική μας οικονομία και θα είναι ο αναπτυξιακός σπινθήρας, προκειμένου να δημιουργούν οι υποδομές ευκαιρίες και προϋποθέσεις για ανάπτυξη.

Οι ιδιωτικές επενδύσεις. Πριν από δεκαπέντε ημέρες ψηφίστηκε στη Βουλή το νομοσχέδιο του επενδυτικού νόμου. Σήμερα αυτό είναι νόμος του κράτους. Ο επενδυτικός, λοιπόν νόμος μαζί με το ΕΤΕΑΝ, το οποίο ψηφίζουμε σήμερα και αύριο θα είναι νόμος του κράτους, ουσιαστικά είναι δύο εργαλεία. Το ένα είναι αναπτυξιακό, το άλλο το σημερινό είναι χρηματοδοτικό. Έτσι θα μπορέσουμε πραγματικά να επανεκκινήσουμε την οικονομία μέσα από τις επενδύσεις.

Είναι πολύ σημαντικό όλη αυτή η προσπάθεια να είναι ολοκληρωμένη, να μην είναι απλώς ρητορική, να έχει τα στοιχεία μιας σχεδιασμένης επιχείρησης ανάπτυξης και επανεκκίνησης της οικονομίας. Εάν δεν υπάρχουν τα χρηματοδοτικά εργαλεία, είναι προφανές ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε, έτσι κι αν έχουμε πολύ καλή διάθεση, ένα εξαιρετικό θεσμικό πλαίσιο σε ό,τι αφορά τις επενδύσεις. Άρα, λοιπόν, με πολλή προσοχή, με πολύ στοχευμένες κινήσεις προχωράμε σχεδιασμένα στον τομέα των ιδιωτικών επενδύσεων.

Είδατε πριν από λίγες ημέρες, κύριε Πρόεδρε και αγαπητοί συνάδελφοι, μια τεράστια αύξηση που παρουσιάζουν οι εξαγωγές της χώρας. Δεν είναι τυχαίο αυτό. Είναι μια προσπάθεια που κάνουν όλες οι επιχειρήσεις για να βγουν στις ξένες αγορές, να δώσουν απαντήσεις στα προβλήματα που έχουν. Και πραγματικά, το πρόγραμμα εξωστρέφειας που έχουμε είναι πολύ γενναίο και χρηματοδοτεί τις επιχειρήσεις αυτές. Έχουμε τρόπους και σχέδιο να στηρίξουμε τη νεανική και καινοτόμο επιχειρηματικότητα, όπως επίσης να βελτιώσουμε το επιχειρηματικό περιβάλλον της χώρας.

Αυτές είναι οι μεγάλες στρατηγικές μας επιδιώξεις. Αυτό είναι το σχέδιο για την επανεκκίνηση της οικονομίας. Και δεν είναι ρητορική όλη αυτή η προσπάθεια. Είναι πολύ συγκεκριμένη, είναι πολύ στοχευμένη. Βεβαίως, πρέπει να ομολογήσω ότι θα κριθούμε για την προσπάθεια αυτή εκ του αποτελέσματος, αν όλα αυτά τελικώς αποδώσουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα, που σημαίνει από το φθινόπωρο του '11 να αρχίσει πια μια συστηματική ανάκαμψη της οικονομίας.

Το ΕΤΕΑΝ, λοιπόν, είναι ένα εργαλείο χρηματοδοτικό για να στηρίξει τις μικρές, τις μεσαίες και τις πολύ μικρές επιχειρήσεις και κυρίως να δώσει, αυτήν τη στιγμή που έχουμε ανάγκη τη

ρευστότητα, στις επιχειρήσεις δάνεια φθηνά και γρήγορα, έτσι ώστε τα επενδυτικά σχέδια που θα προκηρυχθούν το Μάρτη να χρηματοδοτηθούν από το ΕΤΕΑΝ με κεφάλαια επενδυτικά, με κεφάλαια κίνησης, έτσι ώστε αυτό που ονομάζουμε επανεκκίνηση της οικονομίας να γίνει πράξη και να μην κολλήσει πάλι είτε στη γραφειοκρατία είτε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι τράπεζες.

Έτσι λοιπόν, αυτή τη στιγμή έχουμε: Ταμείο Επιχειρηματικότητας, 400 εκατομμύρια, τα οποία θα προκηρυχθούν σε λίγες ημέρες. Επίσης, 650 εκατομμύρια, σ' ένα πρόγραμμα για τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων που είχε ξεκινήσει από την προηγούμενη Κυβέρνηση υλοποιείται αυτή τη στιγμή από εμάς και ήδη έχουν δαπανηθεί προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις 150 εκατομμύρια. Ήδη αυτόν τον μήνα βλέποντας τα στοιχεία διαπιστώνω με ικανοποίηση ότι προχωρά πολύ θετικά η απορρόφηση από την πλευρά των επιχειρήσεων των μικρομεσαίων.

Έχουμε το Ταμείο Επιχειρηματικότητας, λοιπόν, που θα προκηρυχθεί σε λίγες ημέρες, 400 εκατομμύρια, για να στηρίξουμε ακριβώς τον επενδυτικό νόμο και τα σχέδιά του. Το Ταμείο Ενάλιο με 35 εκατομμύρια το οποίο αυτή τη στιγμή ήδη λειτουργεί. Το Ταμείο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας για να στηρίξουμε τις επιχειρηματικές προσπάθειες που θέλουν να κάνουν οι αγρότες μας και οι αγροτικές επιχειρήσεις. Το Ταμείο «Εξοικονομώ Κατ' Οίκον», που ήδη τρέχει αυτή τη στιγμή, έχει προκηρυχθεί και υποβάλλονται αιτήσεις συνολικού ύψους 800 εκατομμυρίων για τη δημιουργία ενεργειακών κτηρίων με στόχο να κινηθεί η αγορά της οικοδομής και οι οικοδομικές επιχειρήσεις. Το Ταμείο «JEREMIE», που είναι συν 250 εκατομμύρια από την πλευρά των τραπεζών, που τρέχει επίσης αυτές τις ημέρες και το επόμενο χρονικό διάστημα θα αρχίσουν οι εκταμιεύσεις προς τις επιχειρήσεις, κυρίως τις καινοτομικές. Και νομίζω ότι υπάρχει ένα εξαιρετικά θετικό ζήτημα που έχει να κάνει με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και το χαμηλότοκο δάνειο προς τις τράπεζες.

Αυτή είναι η προσπάθεια που κάνουμε. Αυτό είναι το σχέδιό μας, το οποίο περιλαμβάνει όλη την προσπάθεια για τη δημιουργία του θεσμικού πλαισίου, τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τη χρηματοδότηση όλων των πρωτοβουλιών, και τέλος, τη δημιουργία προϋποθέσεων ώστε να απορροφήσουμε ένα μεγάλο τμήμα του ΕΣΠΑ, του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, έτσι ώστε οι δημόσιες υποδομές, οι δημόσιες επενδύσεις να βοηθήσουν την ιδιωτική οικονομία.

Εδώ είμαστε λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτήν την προσπάθεια. Θα συνεχίσουμε με πολύ αγώνα καθημερινά, έτσι ώστε και την αρνητική ψυχολογία να ανατρέψουμε, αλλά και την πραγματική οικονομία να βελτιώσουμε. Είναι μεγάλο στοίχημα. Πιστεύουμε ότι θα το πετύχουμε, όχι γιατί απλώς ρητορικά το εκφράζουμε, αλλά γιατί καθημερινά και συστηματικά βάζουμε μπροστά και ξετυλίγουμε και υλοποιούμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Τώρα θέλω να συνηγορήσουμε για τις δευτερολογίες. Έχω λάβει αίτημα από τον κ. Χαλαλαμπόπουλο, εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, να παρέμβει με μια δευτερολογία. Νομίζω ότι και ο κ. Μουσουρούλης θέλει να έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για λίγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Θέλω το λόγο για πέντε δευτερόλεπτα, γιατί λησμόνησα κάτι που τέθηκε από τους συναδέλφους. Οι υπουργικές αποφάσεις που προβλέπονται από το νομοσχέδιο, το νόμο αύριο, μέχρι το τέλος Μαρτίου θα έχουν ολοκληρωθεί ως προς τη σύνταξη τους και την υπογραφή τους, γιατί πρέπει να προκηρξουμε τα προγράμματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κι εγώ παρέλειψα να

επιδοκιμάσω, όμως ιδιαίτερος, τη δήλωσή σας ότι πρέπει να αναστραφεί η αρνητική ψυχολογία στην αγορά και χρειάζεται ειδική προσπάθεια και ειδικά μέτρα και ένα πνεύμα συνεννόησης.

Κύριε Παφίλη, θα αφήσετε τους εισηγητές να παρέμβουν ή θέλετε τώρα να πάρετε το λόγο;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν έχω πρόβλημα, κύριε Πρόεδρε. Εδώ η διαδικασία έχει γίνει... Δεν ξέρουμε πότε θα παρέμβουμε και τι θα κάνουμε. Όλη η συνεδρίαση εδώ υποτάχθηκε στις τηλεοπτικές ανάγκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Πράγματι, αλλά εγώ είμαι της συνεννόησης και της ζώσας διαδικασίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Να προηγηθούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ο κ. Χαλαλαμπόπουλος θα προηγηθεί.

Ορίστε, κύριε Χαλαλαμπόπουλε, έχετε το λόγο για τρία ή τέσσερα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα είμαι μακρογώρον.

Χαίρω κι εγώ προσωπικά για τη δευτερολογία του κυρίου Υπουργού μέσα στην οποία μας δήλωσε και το ταχύτατο του χρόνου σε ό,τι αφορά την πραγματοποίηση του ΕΤΕΑΝ.

Ας κάνουμε και λίγο χιούμορ, κύριοι, μετά από όλη αυτή την κοπιαστική διαδικασία. Θα θυμάστε το παραμυθάκι με τα τρία γουρουνάκια και τον κακό λύκο. Όλα αυτά τα χρόνια νομίζω ότι εμείς ήμασταν το γουρουνάκι που είχε φτιάξει το ψάθινο σπιτάκι, το οποίο το φύσηξε ο λύκος.

Κύριε Υπουργέ, να φτιάξετε το πέτρινο σπιτάκι, γιατί αυτό είναι που δεν είχαμε και πρέπει να το φτιάξουμε γρήγορα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τουλάχιστον, να φτιάξουμε τούβλινο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ – ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε συνάδελφε.

Από εκεί και πέρα, νομίζω ότι είναι τρεις οι πυλώνες τους οποίους έχει εξηγήσει και ο κύριος Υπουργός στη στρατηγική επανεκκίνησης της οικονομίας, που είχαμε κουβεντιάσει κι εμείς στις επιτροπές.

Ο ένας πυλώνας είναι η κατάργηση πάσης περιττής γραφειοκρατίας και κάθε αντικινήτρου. Εκεί υπάρχει πολλή δουλειά και με την πολυνομία και με τις στρεβλώσεις και τις παθογένειες που συσσωρεύτηκαν όλα αυτά τα χρόνια.

Ο δεύτερος πυλώνας είναι τα κίνητρα και τα εργαλεία, όπως το ΕΤΕΑΝ, ο επενδυτικός νόμος, μεθαύριο τα επιχειρηματικά πάρα και τρίτον, οι υποδομές που χρειάζονται, οι οποίες βεβαίως κοστίζουν χρήματα, αλλά μέσα στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ, στο πλαίσιο των ΣΔΙΤ και των άλλων μοχλεύσεων, ίσως δούμε κάποια καλύτερα ευρωζωνικά δίκτυα, μεγαλύτερες ταχύτητες και ανθρωπίνες υποδομές σε ό,τι αφορά τη στήριξη όλου αυτού του συστήματος από ανθρώπους για ανθρώπους, γιατί οι νέοι επιχειρηματίες, που δεν έχουν ίσως μεγάλη γνώση τι σημαίνει το «περπάτημα» αυτού του ρίσκου, να χρειάζονται και συμβουλή και δικτύωση και δωρεάν σεμιναριακή υποστήριξη και όχι μόνο χρηματοδότηση.

Αυτό δεν βγαίνει μόνο διαβάζοντας στο internet «βγήκε το τάδε πρόγραμμα, πολύ καλό το digiton, το nikko -πέιτε ένα όνομα-κ.λπ.». Αυτό βάζει μια προθεσμία υποβολής αιτήσεων ένα μήνα, δύο μήνες. Όποιος το είδε, το είδε. Αυτά πρέπει να είναι σ' ένα, θα έλεγα, οπλικό σύστημα, δηλαδή χρηματοδότηση, υποστήριξη, καθοδήγηση, δικτύωση, διέξοδο προς το εξωτερικό με ανθρώπους επιλεγμένους. Μια και έχουμε τώρα και τα διαπιστευμένα ΚΕΠ και τα ανάλογα ΚΕΠ του Υπουργείου Εσωτερικών για την οδηγία 123 και τα κοινωνικά ΚΕΠ του Υπουργείου Εργασίας μπορούν να γίνουν όλα σε ένα και να υπάρχουν αυτές οι εστίες πληροφόρησης και στήριξης σ' όλη την Ελλάδα.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, να πω και εγώ δύο λόγια ακριβώς -αν μου επιτρέπετε- για το σημερινό θέμα της πρότασης τροπολογίας της Νέας Δημοκρατίας για το άσυλο. Βεβαίως, είναι το άρθρο 16 του Συντάγματος που το καθιερώνει και το κατοχυρώνει και υπάρχουν και τα άρθρα 4 και 5, που λένε ότι «οι Έλληνες πρέπει να χαιρούν ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Πρέπει να υπάρχει ελευθερία ανάπτυξης της προσωπικότητας

του ατόμου και να προστατεύεται η ζωή, η τιμή και η ελευθερία». Υπάρχει και το άρθρο 25, που λέει ότι το κράτος προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Εγώ νομίζω ότι αυτά, περιμένοντας και το νομοσχέδιο της κ. Διαμαντοπούλου, της Υπουργού Παιδείας, είναι αρκετά ώστε μ' ένα εσωτερικό κανονισμό σ' ένα πανεπιστήμιο θα μπορούν φοιτητές και καθηγητές να αυτοπροστατεύονται, έτσι ώστε να υπάρχει διακίνηση ιδεών, να υπάρχει προώθηση γνώσης και κυρίως αυτό που δεν αναφέρεται –και ίσως μεθαύριο στο Σύνταγμα πρέπει να το δούμε- η ενίσχυση και η προώθηση του κριτικού πνεύματος.

Γιατί αν θυμηθούμε πάλι τον Σωκράτη και τους διαλόγους του Πλάτωνα ή τη διαλεκτική, θα δούμε ότι έχουμε μεγάλο έλλειμμα, κύριοι, σήμερα. Πρέπει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον, για να μπορούμε να αντιπαρερχόμεθα των δυσκολιών της κρίσης, με επιχειρήματα και αντεπιχειρήματα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαραλαμπίδου.

Παρακαλείται ο κ. Αθανάσιος Παφίλης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αντιπαρέρχομαι την –εντός εισαγωγικών- «υψηλού επιπέδου» συζήτηση για το άσυλο που έγινε στην Αίθουσα, εκτός των άλλων και για λόγους –όπως είπα- τηλεοπτικών εντυπωσιασμών. Ωστόσο, επανερχόμαστε με τη θέση ότι γύρω από αυτή τη συζήτηση για το άσυλο και την κατάργησή του περιστρέφεται η όλη προσπάθεια αντιδραστικοποίησης ενός θεσμικού πλαισίου, με απώτερο στόχο το χτύπημα του ανερχόμενου λαϊκού κινήματος. Έχετε αυταπάτες όσοι το σκέπτεστε ή όσοι αντικειμενικά το υπηρετείτε, γιατί δεν πρόκειται να σταματήσει η ιστορία στον καπιταλισμό.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι εδώ ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, λίγο – πολύ, μας είπε ότι δεν πρέπει να σχολιάζουμε τις αποφάσεις της δικαιοσύνης και μάλιστα –εγώ το βλέπω εντός εισαγωγικών- της «ανεξάρτητης». Αυτό δεν το αντιλαμβανόμαστε.

Δεν μπορούμε να σχολιάσουμε τις αποφάσεις του Τετάρτου Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, αποφάσεις που θυμίζουν μαύρες εποχές, αντιδραστικές, με θεωρίες «πας μη Έλλην βάρβαρος», «Ελλάς Ελλήνων χριστιανών», «το δίκαιο του αίματος», που είναι μια αναχρονιστική βαθιά ρατσιστική αντίληψη; Σε όσους δηλαδή ζουν και εργάζονται στη χώρα μας για χρόνια θα τους κάνουν εξετάσεις αίματος για να τους δώσουν ιθαγένεια; Πού θα γυρίσουμε;

Τοποθετηθήκαμε και στο νομοσχέδιο, που έφερε ο κύριος Υπουργός για την ιθαγένεια. Δεν είμαστε της άποψης ότι πρέπει να είναι πολύ εύκολη η ιθαγένεια. Αυτό υπηρετεί έναν σύγχρονο κοσμοπολιτισμό, που στην κατάσταση που ζούμε σήμερα γενικότερα, εμάς δεν μας βρίσκει σύμφωνους.

Ταυτόχρονα όμως, ιθαγένεια δικαιούνται όσοι κατά το γένος είναι Έλληνες. Αυτό θεωρούμε ότι είναι επικίνδυνο, και το ένα και το άλλο. Κατά αυτή την άποψη, έχουμε το δικαίωμα και την υποχρέωση να σχολιάσουμε και να καταγγείλουμε –από μια άποψη- αυτή την απαράδεκτη απόφαση.

Τώρα όσον αφορά το νομοσχέδιο, όπως έγινε η συζήτηση, ευτυχώς μας έμειναν κάποια λεπτά να τοποθετηθούμε. Δεν είναι πρώτη φορά που η Κυβέρνηση –και του ΠΑΣΟΚ και παλιότερα της Νέας Δημοκρατίας- ισχυρίζεται ότι δίνει διέξοδο στη χρηματοδότηση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με τη δημιουργία ταμείου. Τα ίδια περίπου έλεγε με τη δημιουργία του Ταμείου Εγγυοδοσίας Πολύ Μικρών και Μικρών Επιχειρήσεων, που έφερε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2002.

Το ΕΤΕΑΝ, από ό,τι λέει η Κυβέρνηση –και είναι μια πραγματικότητα- αποτελεί μετεξέλιξη του προηγούμενου ταμείου, το οποίο δεν βοήθησε όμως. Γιατί δεν βοήθησε; Πρώτον, γιατί πολύ λίγες επιχειρήσεις ωφελήθηκαν σε σχέση με το σύνολο των αυτοαπασχολούμενων και περισσότερο οι σχετικά μεγαλύτερες επιχειρήσεις και όχι οι μικρές.

Δεύτερον, έδωσε μόνο εγγυήσεις για τα δάνεια που έδιναν οι

τράπεζες με τους τρέχοντες όρους δανεισμού. Τρίτον, πρόσθετε ένα απασφάλιστρο 1% έως 1,5%, που επιβάρυνε το επιτόκιο του δανεισμού. Τέταρτον, γιατί οι τράπεζες το υποβάθμισαν, προβάλλοντας δικά τους πακέτα. Το γνωρίζετε. Έλεγαν «αντί να πας σε αυτό, σου δίνουμε εμείς καλύτερο».

Τέλος, στην αρχή της κρίσης, αυτό που θέλουμε να αναγνωρίσουμε ήταν ότι όντως ορισμένες επιχειρήσεις επωφελήθηκαν από την επιχορήγηση του επιτοκίου. Και εδώ κάνει μια αλχημεία η Νέα Δημοκρατία με τις 50.000 και τις 7.000. Τι συνέβη στην πραγματικότητα; Πράγματι επωφελήθηκαν και μετά όλες είναι καταχρεωμένες.

Άρα, απέτυχε και στους στόχους που έθετε. Κατά τη γνώμη μας απέτυχε, γιατί όταν έχεις μια φιλομονοπωλιακή πολιτική, όταν συνολικά η οικονομία κινείται –και αυτό είναι νόμος και θα πω παρακάτω δύο λέξεις γι' αυτό- στη συγκέντρωση και τη συγκεντροποίηση του κεφαλαίου, τότε οποιοσδήποτε προστατευτισμός στις αυτοαπασχολούμενες και τις μικρές επιχειρήσεις στην πράξη δεν μπορεί να λειτουργήσει.

Ποιους θα βοηθήσει το ΕΤΕΑΝ; Αυτό είναι ένα ερώτημα. Εμείς λέμε ότι θα βοηθήσει τις μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Άλλωστε υπάρχει επιλεκτική χρηματοδότηση σε καινοτόμες επιχειρήσεις με εξωστρεφή χαρακτήρα ή και σε αυτές που παράγουν προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής προστιθέμενης αξίας. Εδώ δίνει διέξοδο σε μια σειρά μονοπωλιακές επιχειρήσεις.

Γιατί ποια είναι η πραγματικότητα; Υπάρχουν οκτακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Από αυτές το 60% είναι αυτοαπασχολούμενοι. Σε ποσοστό 10% έως 15% έχουν δύο έως τρεις εργαζόμενους. Το σύνολο είναι επτακόσιες χιλιάδες. Πόσες μένουν; Αυτές οι επτακόσιες χιλιάδες μένουν έξω, οι αυτοαπασχολούμενοι. Συμφωνούμε απ' ό,τι βλέπω. Πόσες μένουν; Μένουν εκατό χιλιάδες επιχειρήσεις. Οι περισσότερες από τις εκατό χιλιάδες χρωστούν, άρα δεν θα έχουν αυτές τις προϋποθέσεις. Πού καταλήγουμε; Σε δύο έως τρεις χιλιάδες. Έχω δίκιο νομίζω σ' αυτά που λέω. Λέω την πραγματικότητα. Αν αφαιρεθούν νέες επιχειρήσεις, θα μείνουν περίπου χίλιες επιχειρήσεις.

Παίρνουμε υπ' όψιν ότι στο άρθρο 4 αναφέρεστε στο ποιες επιχειρήσεις εντάσσονται, που λέμε «πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες». Τι εννοούμε μεσαίες; Με βάση τον ορισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή λιγότερους από διακόσιους πενήντα, με κύκλο εργασιών που δεν υπερβαίνει τα 50.000.000 ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 43.000.000 ευρώ.

Αυτές θα τα πάρουν. Εκεί πάει το ΕΤΕΑΝ κι εκεί θα πάει η χρηματοδότηση: σε επιχειρήσεις τέτοιες, που είτε αποτελούν κατά κάποια έννοια μεγάλο κεφάλαιο είτε στην πορεία τους δρουν σε κάποιους τομείς της οικονομίας που θα απορροφηθούν από τα μονοπώλια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου, κύριε Πρόεδρε, λίγο χρόνο ακόμη. Δεν έχω χρησιμοποιήσει ούτε το μισό χρόνο μου συνολικά.

Παράλληλα, θα διευκολύνει και το τραπεζικό κεφάλαιο, παρέρχοντας εγγυήσεις και συνεπενδύσεις, ώστε το τελευταίο να εξασφαλίσει φθηνότερη διέξοδο στην παραγωγή.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα στην Κυβέρνηση. Δεν είναι θέμα του κ. Χρυσοχοϊδη, αλλά είναι θέμα της Κυβέρνησης συνολικά. Περισσότερο αφορά το Υπουργείο Οικονομίας, διότι ακούστηκε στην Αίθουσα και από κυβερνητικούς Βουλευτές ότι οι τράπεζες δεν χρηματοδοτούν, ότι οι τράπεζες αρνούνται. Εμείς θέλουμε να δούμε με ένα ερώτημα κι αυτό πρέπει να το απαντήσετε, οφείλετε να το απαντήσετε στον ελληνικό λαό. Έχετε δώσει μέχρι τώρα 76 δισεκατομμύρια ευρώ στις τράπεζες. Λέω ότι δεν αφορά το Υπουργείο Ανάπτυξης τόσο, αλλά το Υπουργείο Οικονομίας. Για την Κυβέρνηση είναι το ερώτημα. Άλλοι λένε για 98 δισεκατομμύρια, εγώ θα μείνω στα 76 δισεκατομμύρια Ερώτημα: Πού πήγαν όλα αυτά τα λεφτά; Υπάρχει απολογισμός; Πού είναι αυτά; Έχουν δοθεί; Πού; Στην πραγματική, όπως λέτε, οικονομία; Σε επιχειρήσεις; Πού είναι τα 76 δισεκατομμύρια που αφαιρέθηκαν από τον ελληνικό λαό έτσι ή αλλιώς και δόθηκαν στις τράπεζες; Οφείλετε μια απάντηση.

Εμείς, λοιπόν, τι λέμε συνολικά: Πρώτον, ότι η προστατευτική στήριξη των αυτοαπασχολούμενων και πολύ μικρών επιχειρή-

σεων απέναντι στην επέλαση των μονοπωλίων, με νομοθετήματα και χρηματοδοτήσεις κάθε είδους, είναι αυταπάτη. Δεν μπορεί να λύσει την αντικειμενική κίνηση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος -και σ' αυτό δεν είναι το θέμα το να συμφωνήσει κανένας μαζί μας-, που είναι η συγκέντρωση και συγκεντροποίηση του κεφαλαίου και η δημιουργία μεγάλων μονοπωλίων. Αυτή είναι μια πραγματικότητα σ' όλο τον καπιταλιστικό κόσμο και σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα. Όχι ότι θα εξαφανιστούν οι μικρές επιχειρήσεις, αλλά η συνολική τάση, και ιδιαίτερα στις νέες συνθήκες, κατά τη γνώμη μας, είναι μη αναστρέψιμη, όσες παρεμβάσεις και να υπάρχουν. Εδώ έρχεται -θα το πω έτσι, συμβολικά- ο καρχαρίας και καταπίνει ότι μικρό και μεσαίο υπάρχει.

Δεύτερον, την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση μιλάει για ενίσχυση των πολύ μικρών επιχειρήσεων, προωθεί επιθετικά -και είναι η πολιτική της αυτή-, δεν λέμε ότι δεν έχει πολιτική- την ευρωπαϊκή πολιτική της απελευθέρωσης σε όλους τους κλάδους της οικονομίας: συγκοινωνίες, ελεύθερα επαγγέλματα, κ.λπ.. Αυτό που οδηγεί αντικειμενικά; Οδηγεί στον αφανισμό των πολύ μικρών ή μικρών επιχειρήσεων και γιγαντώνει από την άλλη μεριά τα μονοπώλια. Αυτή είναι η τάση. Αυτό φαίνεται παντού. Κι έτσι θα εξελιχθεί, άσχετα με το αν καθυστερεί. Άρα, είναι αναποτελεσματική αυτή η παρέμβαση η οποία γίνεται και με τα δικά σας τα δεδομένα, όχι με τα δικά μας.

Το τρίτο θέμα, για το οποίο γίνεται και πολλή συζήτηση εδώ, είναι ότι θεωρείτε πως μεγάλο πρόβλημα για τους αυτοαπασχολούμενους είναι το πρόβλημα της παροχής ρευστότητας. Αυτό είναι όμως το πραγματικό πρόβλημα σήμερα; Για τους αυτοαπασχολούμενους, τους μαγαζάτορες, γι' αυτούς που έχουν δύο άτομα προσωπικό, αυτό είναι το πρόβλημα ή το ότι συντρίβονται κυριολεκτικά από την επιθετική προώθηση των μονοπωλίων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τελειώνετε, παρακαλώ, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σας λέω ότι δεν χρησιμοποίησα ούτε το μισό χρόνο μου. Έτσι κάνετε με τη διαδικασία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έχετε εξαντλήσει όλο το χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πρωτολογία δεν κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κάνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αφού έχω την μέτρηση του χρόνου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν κάναμε, κύριε Πρόεδρε, δωδεκάλεπτο, κανένας μας εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εξαντλήσατε το χρόνο. Έχετε κάνει επτά λεπτά πρωτολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι σας μιλήσουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έχει δίκιο, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφήστε με να ολοκληρώσω τη σκέψη μου. Σας λέω ότι δεν έχω μιλήσει ούτε το μισό χρόνο που δικαιούμαι, όπως κάνατε τη διαδικασία με το άσυλο κι όλα τα υπόλοιπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μιλήστε όσο θέλετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα είχα τελειώσει.

Έλεγα, λοιπόν, ότι το πρόβλημα δεν είναι αυτό. Το πρόβλημα είναι το ότι αφανίζονται και δεν μπορούν καν να σταθούν στην επέλαση, κυριολεκτικά, των μονοπωλίων. Και μάλιστα, η επέκταση είναι τέτοια και σε συνθήκες κρίσης, αλλά και μελλοντικής ανόδου, που τα μονοπώλια μπαίνουν σε τομείς που μέχρι τώρα δεν είχαν μπει. Θέλουν να τα πάρουν όλα -το λέω έτσι απλά- όλο το μερίδιο της αγοράς, αν είναι δυνατόν, και να αφήσουν ελάχιστο κι εκείνο δορυφορικό.

Άρα, η όλη ιστορία -δεν θέλω να επαναλάβω πράγματα που ειπώθηκαν στην εισήγηση- είναι η συνολική πολιτική που ακολουθείται, που αφανίζει και θα αφανίζει -είναι νόμος- τις μικρές επιχειρήσεις, τους αυτοαπασχολούμενους και γι' αυτό τίθεται το ερώτημα. Αν κι ορισμένοι εδώ έκαναν κάποιες θεωρητικές ακροβασίες, αντικειμενικά δύο δρόμοι ανάπτυξης υπάρχουν. Ο ένας

είναι αυτός που ζούμε. Σήμερα ό,τι και να πει κανένας κι όσες κορόνες και να βγάλει, ο καπιταλισμός όχι απλώς αποδεικνύεται ανίκανος να αντιμετωπίσει τα βασικά προβλήματα της ανθρωπότητας, αλλά κι επικίνδυνος. Το 2010 δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ούτε την πείνα, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει ούτε ασθένειες που είχαν εξαφανιστεί.

Αντικειμενικά, ο άλλος δρόμος ανάπτυξης μπαίνει στην ημερήσια διάταξη. Και για να μην γενικεύσω όλη τη συζήτηση -γιατί έτσι κι αλλιώς έχει μπει στην ημερήσια διάταξη-, ο δρόμος που προτείνουμε εμείς προϋποθέτει κίνηση, όχι με βάση το κέρδος της οικονομίας, αλλά με βάση τις ανθρώπινες ανάγκες, σχεδιασμό της οικονομίας απέναντι στην αναρχία που υπάρχει στην καπιταλιστική παραγωγή, κοινωνικοποίηση συγκεντρωμένων και βασικών μέσων παραγωγής, που θα έχουν στόχο συνολικά την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και φυσικά λαϊκός και εργατικός έλεγχος.

Για τους αυτοαπασχολούμενους και για τους μικρούς επιχειρηματίες λέμε το εξής: Δεν έχουν σωτηρία σ' αυτό το σύστημα και πρέπει να αναζητήσουν, μαζί με τους εργαζόμενους, την αλλαγή και την ανατροπή του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω να εκτιμήσετε μόνοι σας οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και οι έχοντες το δικαίωμα της δευτερολογίας ότι έχουμε κάνει επτά ώρες συνεδρίαση. Αυτήν την ώρα δεν είναι ο κατάλληλος χρόνος για πλήρεις διαλέξεις ή ομιλίες. Σας λέω ότι υπάρχει και απογευματινή συνεδρίαση και αντιλαμβάνεστε ότι θα πρέπει να τελειώσει αυτή η συνεδρίαση το ταχύτερο δυνατόν, για να μπορέσουμε να οργανώσουμε τις εργασίες της απογευματινής συνεδρίασεως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν αφορά εσάς αυτό που θα πω, αλλά εδώ σήμερα επί πέντε ώρες δεν μπορούσαμε ούτε να τοποθετηθούμε. Ο κύριος Υπουργός μίλησε οκτώ λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Παφίλη.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία, παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού προηγουμένως ξεναγθήκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Γενικό Λύκειο Ξυλοκάστρου Κορινθίας, το Β' Τμήμα αυτήν τη φορά.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα σας ικανοποιήσω σε ό,τι αφορά την παραίτηση του χρόνου και ευχαριστώ τους εισηγητές που μου επιτρέπουν την παρεμβολή.

Εγώ θεωρώ ότι έγινε μία πολύ καλή κουβέντα και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια. Η Κυβέρνηση διά του αρμόδιου Υπουργού έδειξε πραγματικά κλίμα συνεννόησης, διότι στο τέλος τέλος η ανάπτυξη αφορά όλους. Δεν έχουν σημασία οι διαφορετικές απόψεις. Σημασία έχει ο βηματισμός του τόπου.

Θέλω να θέσω μόνο δύο θέματα και να κλείσω λέγοντας το εξής: Κύριε Υπουργέ, μετά απ' αυτό το σχέδιο νόμου η ανάπτυξη και το κλίμα, όπως παρατήρησε κι ο Πρόεδρος, μπορούν να βελτιωθούν με δύο πράγματα. Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και κυρίως οι μικρές κι οι πολύ μικρές εν μέσω κρίσης υποφέρουν από τις πραγματικές συνθήκες ανταγωνισμού στη χώρα. Θα ήθελα να σας ρωτήσω και τελειώνοντας να μου πείτε κι εσείς, αν το Υπουργείο αντιμετωπίζει θέμα σχεδίου νόμου για τον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας και τη διευκόλυνση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, διότι φαίνεται ότι αυτό το οποίο έχει διαμορφωθεί σαν οικονομικό περιβάλλον γίνεται ανθεκτικό μόνο για τις πολύ μεγάλες επιχειρήσεις, ενώ οι μικρές και οι πολύ μικρές φαίνονται να χάνουν βηματισμό και για να έχουν τα χρήματα, τα οποία το κράτος θα χρησιμοποιήσει μέσω του ΕΤΕΑΝ -βέβαια όλοι θα θέλαμε περισσότερα, κι εσείς κι εμείς- και για να μπορέσουν αυτά να πιάσουν τόπο πρέπει να βελτιωθούν και οι άλλες συνθήκες.

Άρα, ένας πήχης θεωρώ ότι είναι το κλίμα του ανταγωνισμού και οι ουσιαστικές διεργασίες σ' αυτό και το δεύτερο είναι η επιτάχυνση του ΕΣΠΑ και της απορροφητικότητας, που είναι ένα ζήτημα το οποίο επίσης δεν βελτιώνει μόνο το κλίμα αλλά και τα μεγέθη της οικονομίας. Δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις.

Θα ήθελα στο τέλος, κλείνοντας, να μας απαντήσετε γι' αυτά τα δύο, για να ξέρουμε κι εμείς πού βαδίζει η κυβερνητική πολιτική.

Δεν μπαίνω σ' άλλα θέματα γενικότερης οικονομικής πολιτικής. Δεν έχει καμμία αξία το να ανακυκλώσουμε τη συζήτηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας. Συνοπτικά όμως, παρακαλώ, δι' ολίγων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Συνοπτικά, δι' ολίγων, κύριε Πρόεδρε.

Στο πρώτο μικρό κομμάτι της τοποθέτησής μου θέλω να πω ότι ήταν ιδιαίτερα σημαντικό το γεγονός πως η Βουλή ενέκρινε αυτό το σχέδιο νόμου. Είχαμε την ευκαιρία χθες να το συζητήσουμε διεξοδικά. Σήμερα ίσως αδικήθηκε από τη συζήτηση περί του ασύλου. Δεν θα αδικηθεί όμως στην πράξη, διότι στην πράξη θα φανεί η θετική χρησιμότητά του και η σημαντική συμβολή του στην επίλυση ενός σοβαροτάτου προβλήματος που αντιμετωπίζουν σήμερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που είναι η ρευστότητα, η πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα, η δυνατότητα να ανταποκριθούν σε προβλήματα και επεκτασής τους και ιδιαίτερα σε πιο σύγχρονους τομείς της οικονομίας και στις ανανεώσιμες πηγές, πράγμα το οποίο θα δημιουργήσει και πολλές θέσεις εργασίας.

Πρέπει να ευχηθούμε στον Υπουργό καλή επιτυχία. Είμαστε όλοι, πιστεύω, κοντά του, ανεξαρτήτως από τις ενστάσεις που εκδηλώθηκαν στην εφαρμογή αυτού του πολύ σημαντικού εργαλείου, το οποίο σήμερα αποφασίζουμε.

Δεύτερον, θέλω απλά να αναφερθώ -επειδή αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι και δεν το έχω καλύψει- στο θέμα που έχει δημιουργηθεί με το Συμβούλιο της Επικρατείας. Δεν είναι στη λογική μας σε καμμία περίπτωση να αντιδικούμε με το Συμβούλιο της Επικρατείας, ούτε με κανένα θεσμικό όργανο.

Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι η σταθερή και αταλάντευτη εμμονή μας στην ουσία της πολιτικής, που έχει σχέση με τις ιθαγένειες και την απόδοσή τους. Δεν είναι δυνατόν να κυνηγάμε ο ένας τον άλλον με το θέμα της γραμμής αίματος ή της λογικής του αίματος που αναπτύχθηκε από ορισμένες πλευρές. Αν γίνει κάτι τέτοιο, όλη η Ελλάδα μπορεί να γίνει ένα ατελείωτο πογκρόμ, όπου ο ένας να κυνηγάει τον άλλον για το ποιος είναι ο πιο «καθαρός» από τον άλλο.

Εκείνο που, κατά τη γνώμη μου, είναι σημαντικό είναι ότι δεν έχει κανείς το δικαίωμα να αρνείται την ιθαγένεια ή την υπηκοότητα σ' ένα παιδί, σ' έναν νέο άνθρωπο, ο οποίος μένει μόνιμα στην Ελλάδα, έχει πάει έξι χρόνια στο σχολείο, μετέχει της παιδείας μας, μαθαίνει την ιστορία μας, βιώνει τον πολιτισμό μας. Εκεί κανένας, μα κανένας -γιατί είναι ακραίες συντηρητικής άποψης αυτές οι λογικές που το αρνούνται- δεν έχει δικαίωμα να του αρνηθεί την ελληνική ιθαγένεια.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα. Θα έχει μια σύντομη παρέμβαση δευτερολογίας ο κ. Μουσουρούλης, ο κ. Χρυσανθακόπουλος και θα κλείσουμε με την παρέμβαση της ειδικής αγορήτριας του ΣΥΡΙΖΑ της κ. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου.

Ορίστε, κύριε Μουσουρούλη, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει ένα από τα μεγαλύτερα αν όχι το μεγαλύτερο ποσοστό αυτοαπασχολούμενων στην Ευρώπη. Αυτό δείχνει δύο πράγματα. Πρώτον, ότι ο Έλληνας δεν θέλει αφεντικό στο κεφάλι του και δεύτερον, ότι έχει μια φυσική ροπή προς την επιχειρηματικότητα.

Έρχεται, λοιπόν, η πολιτεία και ετοιμάζει μηχανισμούς να του δώσει την κατάλληλη χρηματοοικονομική στήριξη. Ένας από αυτούς είναι και το ΕΤΕΑΝ που σχεδιάστηκε με βάση την εμπειρία όλων αυτών των ετών στην Ελλάδα και στην Ευρώπη σε ό,τι

αφορά τα νέα, σύγχρονα χρηματοδοτικά εργαλεία.

Υπάρχει, όμως, και το θέμα της υποστήριξης. Το έθιξε ο κ. Χαλαμπούπουλος και συμφωνώ απόλυτα μαζί του. Χωρίς «γεφύρωση» της υποστήριξης της επιχειρηματικότητας με τη χρηματοδότηση, κάνουμε μια «τρύπα στο νερό».

Στον κ. Παφίλη, θέλω να πω -να τον διορθώσω ίσως- ότι από τις εννιακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις -εσείς αναφέρατε οκτακόσιες χιλιάδες περίπου- το ένα τρίτο, φαίνεται να είναι ήδη στον Τειρεσία. Άρα, όταν εξετάζουμε τα διάφορα μεγέθη για να προσαρμόσουμε μια νομοθετική πρωτοβουλία, πρέπει να λαμβάνουμε υπ' όψιν και την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά.

Κύριε Υπουργέ, σας συστήνω, με όλο το σεβασμό, μετριοπάθεια. Δεν μπορείτε να λέτε ότι αυξήθηκαν οι εξαγωγές θεαματικά. Αυτό, όπως σας εξήγησα, οφείλεται στην καθίζηση, στην κάθιση πτώση της ενεργού εσωτερικής ζήτησης. Πώς να το κάνουμε, δηλαδή; Εκεί αποδίδεται η αύξηση των εξαγωγών και όχι σε μια θεαματική βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος της χώρας.

Επίσης, το επιχειρηματικό κλίμα δεν βελτιώνεται με δηλώσεις. Είπατε -το είδα πριν λίγο και στο διαδίκτυο- ότι 1,6 δισεκατομμύρια θα πέσουν φέτος στην αγορά από το ΕΤΕΑΝ. Ποιος συνάδελφος το πιστεύει αυτό; Όποιος το πιστεύει, ας έρθει να στοιχηματίσουμε. Θέλει λοιπόν, αυτοσυγκράτηση. Το κλίμα δεν φτάνεται με αυτές τις δηλώσεις.

Δεν θέλω να μακρηγορήσω. Μιλήσατε για το Πρόγραμμα «Εξωστρέφεια». Θυμίζω ότι ο Οργανισμός Προώθησης Εξαγωγών, που υποτίθεται ότι είναι το δεξί σας χέρι σε αυτήν την προσπάθεια ή ο υποστηρικτικός σας πυλώνας, τη στιγμή αυτή φαίνεται να παραπαίει.

Έχω αρκετά να πω σχετικά με το θέμα, αλλά σταματώ εδώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω μόνο δύο λέξεις για το άσυλο. Διαβάζω μια συνέντευξη που έδωσε πρόσφατα η κ. Διαμαντοπούλου, η οποία είπε ότι «καείς δεν δικαιούται να εκχωρήσει την εύρυθμη λειτουργία του πανεπιστημιακού ασύλου στον εισαγγελέα ή στην αστυνομία». Και μετά συμπληρώνει στην ίδια συνέντευξη ότι «η λύση είναι η μεταβίβαση της διαχείρισης του πανεπιστημιακού ασύλου από τους πρυτάνεις στο συμβούλιο του ιδρύματος». Ποιος καταλαβαίνει, τι είναι αυτό που θέλει να κάνει η Κυβέρνηση; Αυτή είναι η λύση;

Χρειάζεται, λοιπόν -και συμφωνώ με τον κ. Πρωτόπαπα- να δράσουμε αποφασιστικά, χωρίς όμως να ενοχοποιούμε ο ένας τον άλλο. Και κάτι ακόμα για τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ: Σαφέστατα δεν τίθεται θέμα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όλοι τα υπερασπιζόμαστε. Αλλά ανθρώπινα δικαιώματα έχουν και οι Έλληνες πολίτες!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη.

Ο κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είμαστε υποχρεωμένοι να ξεκαθαρίσουμε σ' αυτήν την Αίθουσα απέναντι σ' αυτούς που αυτοαποκαλούνται προοδευτικοί ότι υπηρετούν τη νέα τάξη πραγμάτων και ότι δυστυχώς, αυτό που αποκαλούν προοδευτικότητα, τελικά είναι βαθύτατος συντηρητισμός. Το δίκαιο έδαφος, το οποίο επικαλούνται, είναι το δίκαιο του εκάστοτε εισβολέα-κατακτητή, του εκάστοτε εποικιστή, του καθένα ο οποίος καταπατεί το ζωτικό χώρο του άλλου. Αυτή η πραγματικότητα επικρατεί με βάση το αγγλοσαξονικό δίκαιο. Όσοι επικαλούνται, λοιπόν, το δίκαιο εδάφους, επικαλούνται το δίκαιο του κατακτητή και έτσι μπαίνουμε σε μια λογική αποικιακή.

Το δίκαιο αίματος είναι σαφώς το δίκαιο του γένους, των αυτοχθόνων, των ανθρώπων που ζουν σε μια περιοχή και ζητάνε να προστατεύσουν την ιστορία, τον πολιτισμό τους, τα ήθη, τα έθιμα τους, τον τρόπο ζωής τους. Ένα μικρό ποσοστό μεταναστών είναι ανεκτό. Όταν αυτό υπερβαίνει ένα επίπεδο, πλέον έχουμε μέχρι και δημογραφική αλλαγή και θα γίνει συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών για το δημογραφικό ζήτημα.

Κάποιοι αδιαφορούν γι' αυτά, γιατί αυτοί δεν είναι κοσμοπολίτες, είναι διεθμιστές δήθεν. Για να είσαι όμως, διεθμιστής, πρέπει να έχεις εθνική συνείδηση. Αν έχεις μόνο ταξική συνείδηση, τότε

είσαι όργανο μιας αναρχίζουσας αντίληψης για την προοδευτικότητα. Και η παραδοσιακή Αριστερά τελεί εν συγχύσει σ' αυτό το ζήτημα, αλλά και το ΠΑΣΟΚ την έχει «πατήσει» και ο κ. Πρωτόπαπας και όλοι τους.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας, υποχρεωμένο να ερμηνεύσει συνταγματική επιταγή και εντολή, ακυρώνει έναν νόμο, ο οποίος έγινε καθ' υπέρβαση από τους ζηλωτές μιας νέας Βαβυλωνίας που θέλουν να κάνουν την Ελλάδα. Δεν τους πέρασε και είμαστε περήφανοι που βάλαμε θέμα συνταγματικότητας σ' αυτήν τη Βουλή. Θεωρούμε βαθύτατα προοδευτικό να είσαι αλληλέγγυος στους ανθρώπους, να έχεις πραγματικά ανθρωπιστικές αξίες και να προσπατείς κατ' αρχάς τους πολιτισμούς, όπως μειοψήφησε η Ελλάδα σε παγκόσμιους οργανισμούς, έχοντας απέναντι τις ΗΠΑ και τους συνοδοιπόρους της. Αναφέρομαι στην UNESCO, αναφέρομαι και σε μια μεγάλη μάχη για την προστασία των τοπικών πολιτισμών.

Άλλο πράγμα είναι η ιθαγένεια που τη δικαιούνται όλοι οι Έλληνες του γένος και άλλο η υπηκοότητα, που πρέπει να τη ξεχωρίσουμε νομικά. Δεν το έχει κάνει αυτό η Κυβέρνηση, γιατί στην υπηκοότητα αυτός που μας κορόιδεψε και την πήρε ή αυτός ο οποίος με τις πράξεις του τις εγκληματικές πρέπει να του αφαιρεθεί, στην ιθαγένεια δεν του αφαιρείται ποτέ, γιατί γίνεται πλήρης πολιτογράφηση, ενώ στην υπηκοότητα μπορεί να αφαιρεθεί, γιατί ο υπήκοος αναφέρεται στο κράτος, ενώ ο ιθαγενής στο έθνος.

Αυτές οι έννοιες δεν έχουν ξεχωρίσει. Τελούν, εν συγχύσει όλοι όσοι όργανα της νέας τάξης πραγμάτων ηγεμονεύονται από ιμπεριαλιστικές λογικές, από λογικές του καταπατητή, του εισβολέα, όλων αυτών οι οποίοι θέλουν να πάρουν γη και ύδωρ και το οποίο οι αρχαίοι Έλληνες τουλάχιστον απέδειξαν ότι δεν το έδιναν ποτέ. Σήμερα, όμως, όπως βλέπετε δεν θα μας πάρουν μόνο ύδωρ, αλλά και υδρογονάνθρακες, για να τελειώσω χαριτολογώντας.

Στο νομοσχέδιο εμείς είμαστε συγκεκριμένοι. Δεν θα μας καθορίσει η θεωρία των αναγκών, η οποία μπορεί να έχει και πλασματικές ανάγκες και που δεν έχει προχωρήσει το ΚΚΕ ούτε σ' ένα βήμα στη ψυχολογία για να ερμηνεύσει τα ζητήματα. Είναι ακόμα στην εποχή του σταχανοφισμού και των ανακλαστικών. Οι πλασματικές ανάγκες, οι τεχνητές ανάγκες που φτιάχνει το σύστημα είναι και αυτές κινητήρας. Δεν μπορούμε να πούμε σε κάποιον: «Ξέρεις κάτι; Εσύ κακώς έχεις αυτές τις ανάγκες. Εμείς θα σου υποδείξουμε ποιες δικαιούσαι. Τις υπόλοιπες τις απαγορεύουμε». Διότι έτσι εφαρμόζεται ο κρατικός καπιταλισμός ή ο κρατικός σχεδιασμός, η δικτατορία του προλεταριάτου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, εμείς ψηφίζουμε μόνο το άρθρο πρώτο. Το άρθρο δεύτερο το καταψηφίζουμε. Όσον αφορά τις τρεις υπουργικές τροπολογίες τις δεχόμαστε, γιατί πράγματι η μια αφορά επαγγελματικά δικαιώματα, η άλλη τη σύμπτυξη φορέων γιατί πρέπει να σταματήσει η γραφειοκρατία και το χάος και η τρίτη αφορά τον οργανισμό ασφάλισης. Συμφωνούμε. Είναι σωστές και πρέπει να τις δεχτούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χρυσανθακόπουλο.

Παρακαλείται τώρα η ειδική αγορήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Αμμανατίδου Πασχαλίδου να λάβει το λόγο. Έχετε το προνόμιο να κλείνετε τη συνεδρίαση από πλευράς Βουλευτών.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να δώσω, όμως, μια διευκρίνιση ή αν θέλετε μια απάντηση στον προηγούμενο συνάδελφο. Η Αριστερά πάντα είχε εθνική συνείδηση και το απέδειξε, ειδικά στη νεώτερη ιστορία με τη δράση της και με όλα αυτά που πάλεψε.

Η Αριστερά έχει και εθνική συνείδηση και ταξική συνείδηση και η Αριστερά, κύριε Πρόεδρε, μπορεί να είναι και διεθνιστική και θα είναι πάντα –γι' αυτό είναι και Αριστερά– με όλους όσους είναι κατατρεγμένοι και αφαιρούνται τα δικαιώματά τους για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Περνώντας τώρα στο σχέδιο νόμου, τροποποιήσεις κατέθεσε ο κύριος Υπουργός και για το άρθρο 5. Όμως, δεν έκανε δεκτή μια τροπολογία που είχε να κάνει με τους εργαζόμενους στο ΕΤΕΑΝ.

Θα διαβάσω επί λέξει το άρθρο 5 παράγραφος 1 της τροπολογίας: «Το προσωπικό που υπηρετεί στην «ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.» μεταφέρεται αυτοδίκαια στην εταιρεία «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.» με την ίδια εργασιακή σχέση –αορίστου χρόνου, δηλαδή– και συνεχίζει να προσφέρει τις υπηρεσίες του σε αυτήν με τις ίδιες μισθολογικές αποδοχές».

Και προχωρώ στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 της ίδιας τροπολογίας: «Το υπάρχον προσωπικό της «ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.» διατηρεί τις θέσεις και τις ειδικότητες που καταλάμβανε στην «ΤΕΜΠΜΕ Α.Ε.», οι οποίες και θα προβλέπονται στο νέο κανονισμό λειτουργίας της «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.» που θα καταρτισθεί μεταξύ της «ΕΤΕΑΝ Α.Ε.» και του σωματείου των εργαζομένων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1876/90 για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις».

Στο ίδιο άρθρο, η παράγραφος 7 λέει τα εξής: «Κατά τις διατάξεις του ν. 1876/1990, καταρτίζεται και ο κανονισμός προσωπικού με τον οποίο καθορίζονται οι κανόνες που διέπουν την υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού της εταιρείας, τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις αυτού».

Επίσης, στην ίδια τροπολογία, στο άρθρο 4 παράγραφος 2α αναφέρονται τα εξής: «Στον κανονισμό λειτουργίας καθορίζονται με τη σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων –σωματείο εργαζομένων– στο βαθμό που τους αφορά: Η οργανωτική δομή της εταιρείας, οι αρμοδιότητες των λειτουργικών μονάδων και ο τρόπος λειτουργίας, οι θέσεις ευθύνης με τα απαιτούμενα προσόντα για κάθε μία από αυτές, καθώς και η περιγραφή συστημάτων εσωτερικού ελέγχου». Ακόμα και τώρα, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να την εντάξετε.

Περνώντας τώρα στην τροπολογία που αφορά το Οικονομικό Επιμελητήριο, θα ήθελα να πω ότι η τροπολογία που έχετε καταθέσει, προχωρά σε μια διεύρυνση των σχολών των ΤΕΙ που μπαίνουν στο Οικονομικό Επιμελητήριο. Αυτό φαίνεται θετικό, αλλά με την παρατήρηση αυτή η εγγραφή να έχει πλήρη δικαίωμα. Μάλλον, όμως, δεν έχει.

Δεύτερον, εδώ αναφέρεστε και σε όσους έχουν τελειώσει μια πανεπιστημιακή σχολή, για παράδειγμα Θεολογική, αλλά έχουν κάνει ένα μεταπτυχιακό ενός έτους, για παράδειγμα, στη Βουλγαρία. Και αυτοί έχουν το ίδιο δικαίωμα αν ασκούν το επάγγελμα. Δηλαδή, πάνε σε κάποιον συγγενή τους και παίρνουν ένα πιστοποιητικό, που λέει ότι εργάζονται σ' ένα λογιστικό γραφείο. Αυτοί έχουν τα ίδια δικαιώματα με αυτούς που κάθισαν πολλά χρόνια στα θρανία και έχουν σπουδάσει. Αυτό θα πρέπει να το δείτε, κύριε Υπουργέ. Σ' αυτήν την τροπολογία ψηφίζουμε «ΠΑΡΩΝ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όμως, επειδή εδώ αναφέρεστε και στα ΤΕΙ, θα ήθελα να αναφέρω πως υπάρχουν ΤΕΙ που κλείνουν. Υπάρχει το έκτακτο προσωπικό του ΤΕΙ Πειραιά και Θεσσαλονίκης που έχει προχωρήσει σε επίσχεση εργασίας. Πρόκειται για ένα σοβαρότατο ζήτημα που η Κυβέρνηση δεν έχει δει. Έχει ως ομήρους ωρομίσθιους καθηγητές και έκτακτους εκπαιδευτικούς και χρωστάει στο ΤΕΙ Θεσσαλονίκης 2,5 εκατομμύρια ευρώ και 1 εκατομμύριο 800 χιλιάδες στο ΤΕΙ Πειραιά. Δεν γίνονται προσλήψεις και υπάρχει συνεχώς μια υποβάθμιση της παιδείας. Όταν κάνετε κάτι, θα πρέπει να το κάνετε ολοκληρωμένο και προς τη θετική κατεύθυνση. Αν θέλετε να κλείσουν και τα ΤΕΙ γιατί προς τα εκεί πάνε ή να εμπορευματοποιηθεί κι άλλο η δημόσια παιδεία, νομίζω ότι είστε σε πολύ λάθος κατεύθυνση.

Πάμε τώρα στις άλλες δυο τροπολογίες και τελειώνω μ' αυτές, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά την τροπολογία που αναφέρεται στο Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης, την καταψηφίζουμε, διότι η δημιουργία των πέντε –αντί της μίας– θεματικών επιτροπών εμπειρογνομόνων είναι μια αρνητική εξέλιξη και μεταξύ άλλων θα σημαίνει ότι δεν θα συντάσσεται μια ενιαία έκθεση για την εξέλιξη της οικονομίας και τη θέση της στο διεθνές περιβάλλον, αλλά πέντε εκθέσεις που θα μπορούν να είναι περισσό-

τερο ή λιγότερο τεχνικές.

Κατά την προηγούμενη περίοδο 2003-2009, οι ουσιαστικές συζητήσεις γινόταν στην Επιτροπή Εμπειρογνομώνων και αφορούσαν μεγάλα θέματα της οικονομίας και της απασχόλησης. Αυτές οι συζητήσεις μεταφερόταν στην ολομέλεια του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης (ΕΣΑΑ) ως αντιπαραθέσεις σχετικά με ζητήματα οικονομικής ή κοινωνικής στρατηγικής και όχι ως διαφωνίες σχετικά με επιμέρους τεχνικά ζητήματα.

Επίσης, καταψηφίζουμε και την τελευταία τροπολογία που αναφέρεται στον Οργανισμό Ασφάλισης Εξαγωγικών Πιστώσεων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κυρία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φτάσαμε στο τέλος της συζήτησης και ο συμπερασματικός λόγος ανήκει στον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να σας πω ότι το θέμα των εργαζομένων ρυθμίζεται μέσα στο σχέδιο νόμου. Μάλιστα, αποδέχθηκα και κάποιες προτάσεις που έκανε η Αξιωματική Αντιπολίτευση και βελτιώνεται περαιτέρω το καθεστώς.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τις κάναμε, κύριε Υπουργέ, αλλά δεν τις αποδεχθήκατε.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Τις έχω ανακοινώσει ήδη.

Από εκεί και πέρα, θα ήθελα να πω δυο λόγια για το θέμα των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και της ρευστότητας που υπάρχει στην αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει θέμα ρευστότητας στην αγορά, με την έννοια ότι οι τράπεζες αντιμετωπίζουν πολύ σοβαρά προβλήματα. Ίσως κάποια στιγμή θα έπρεπε να γίνει και μια συζήτηση σ' αυτήν την Αίθουσα για τις τράπεζες και συνολικότερα για το τραπεζικό σύστημα, και για τα προηγούμενα χρόνια αλλά και για τα σημερινά τους προβλήματα.

Σημασία έχει ότι αυτήν τη στιγμή, αλλά και κάθε στιγμή, το τραπεζικό σύστημα είναι αναγκαίο για την οικονομία και θα πρέπει να είναι υγιές. Απ' ό,τι καταλαβαίνω, γίνεται μια προσπάθεια και από τις ίδιες τις τράπεζες να αποκτήσουν κεφαλαιακή επάρκεια και να μπορέσουν να υπάρχουν μέσα στη νέα δύσκολη πραγματικότητα και στην πραγματικότητα της κρίσης.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να σας πω ότι η ζήτηση των δανείων έχει πέσει περίπου κατά 50%, ενώ επίσης –υπάρχουν και συγκεκριμένα στοιχεία– οι χορηγήσεις, οι εγκρίσεις δανείων από τις τράπεζες προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις έχουν μειωθεί σημαντικά. Και οι πιο πολλές περιπτώσεις αφορούν, θα έλεγα, διακανονισμούς μεταξύ των τραπεζών και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, προκειμένου να μην πέσουν έξω οι επιχειρήσεις.

Το τραγικό της υπόθεσης είναι να μη χάνονται –και αυτό θα είναι ήττα μας– υγιείς επιχειρήσεις εξαιτίας της αδυναμίας των τραπεζών να χρηματοδοτήσουν αυτές τις επιχειρήσεις. Είναι προφανές ότι κάποιες επιχειρήσεις θα χαθούν, αλλά είναι τραγικό να χάνονται υγιείς μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες υπάρχουν με τρόπο απόλυτα υγιή και ανταγωνιστικό στη χώρα, εξαιτίας μίας επιταγής η οποία υπάρχει σε κάποιο σημείο της αλυσίδας, όπου ένας κρίκος σπάει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ή εξαιτίας της επιστροφής του ΦΠΑ που καθυστερεί.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Γι' αυτό, λοιπόν, το λόγο έρχεται το ΕΤΕΑΝ να καλύψει αυτήν την ανάγκη. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Μία επιχείρηση που δανείζεται σήμερα 200.000 ευρώ και το έχει ανάγκη, αυτές τις 200.000 ευρώ, αν τις δανειστεί με τρέχον επιτόκιο από τις τράπεζες, χωρίς την παρέμβαση κανενός, θα είναι 8%. Με το ΕΤΕΑΝ θα είναι 4%.

Αντλαμβάνετε ότι το συνολικό κόστος της επιχείρησης είναι πολύ πιο χαμηλό, η ανταγωνιστικότητά της μεγαλώνει περισσότερο και η δυνατότητά της στην απασχόληση εργαζομένων επί-

σης αυξάνεται.

Επίσης, εξαιτίας του γεγονότος ότι μέσα στο Μάρτιο θα προκηρύξουμε περίπου δύο δισεκατομμύρια για επενδυτικά σχέδια, εάν δεν υπάρχει το εργαλείο της χρηματοδότησης μέσα σε μια περίοδο έλλειψης ρευστότητας, είναι προφανές ότι δεν θα προχωρήσουν οι επενδύσεις. Αυτό το ρόλο ακριβώς έρχεται να παίξει εδώ το ΕΤΕΑΝ.

Και βεβαίως εγώ πιστεύω ότι θα «πέσουν» παραπάνω από 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ πληρωμές-εκταμιεύσεις στο τέλος του χρόνου, με την έννοια ότι τα προγράμματα «τρέχουν», είναι σε ωριμότητα και συνεπώς αυτά θα μπορέσουν να απαντήσουν στις ανάγκες των επιχειρήσεων.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ και σε δύο θέματα ακόμη. Το ένα θέμα το έθεσε ο κ. Μαρκόπουλος και αφορά την αρχή ανταγωνισμού και το σχέδιο νόμου που επρόκειτο να καταθέσουμε. Πράγματι, λοιπόν, το καταθέσαμε στη Βουλή και ελπίζω ότι τις επόμενες μέρες θα συζητήσουμε σε μια πρώτη ανάγνωση στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου το σχέδιο νόμου για την Επιτροπή Ανταγωνισμού και για την αρχή του ανταγωνισμού, το οποίο επιφέρει μια σειρά από σημαντικές αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας του ανταγωνισμού στη χώρα.

Το ΕΣΠΑ που έθεσε ο κ. Μαρκόπουλος είναι ένα μεγάλο στόιχημα. Διότι είναι έτοιμοι πόροι, οι οποίοι πρέπει να απορροφηθούν σε δημόσιες επενδύσεις. Και είναι ένα μεγάλο στόιχημα για τον τρόπο με τον οποίο θα μπορέσουμε πολύ γρήγορα, αλλά και πολύ αποτελεσματικά και πολύ ωφέλιμα για την πραγματική οικονομία και την εθνική οικονομία να τους απορροφήσουμε.

Τέλος, θέλω να σας πω ότι το θέμα των εξαγωγών είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί η οικονομία μας όλα αυτά τα χρόνια είχε ένα χαρακτηριστικό, αυτό της εσωστρέφειας. Οι επιχειρήσεις για πάρα πολλούς λόγους –πάντως όχι υγιείς λόγους– βολεύονταν με την εσωτερική αγορά, αύξαναν τις τιμές πάρα πολύ, με αποτέλεσμα και οι καταναλωτές να βλάπτονται και οι ίδιες οι επιχειρήσεις να περιορίζονται σε μια μικρή αγορά όπως η ελληνική.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, η ίδια η πραγματικότητα και η ίδια η κρίση οδηγεί τις επιχειρήσεις σε αναζήτηση αγορών στο εξωτερικό και αυτό αποδίδει. Πρέπει να σας πω ότι έχουμε καλές επιχειρήσεις. Το πλεονέκτημα των επιχειρήσεων αυτών είναι ότι έχουν υψηλές προδιαγραφές ποιότητας, πιστοποιήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση και μπορούν και πωλούν προϊόντα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση κατ' αρχάς και στη συνέχεια σε τρίτες χώρες.

Επίσης, πρέπει να σας πω ότι υπάρχει ένα αισιόδοξο μήνυμα, ότι οι παραγγελίες από τις χώρες της Ευρώπης προς τις ελληνικές επιχειρήσεις είναι αυξημένες περίπου κατά 15% σε σχέση με πέρυσι, που σημαίνει μια περαιτέρω αύξηση των εξαγωγών.

Εν πάση περιπτώσει, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω πως πέρα από τα ρητορικά σχήματα και τις όποιες διατυπώσεις κάνει ο καθένας εδώ μέσα –και κυρίως εμάς από την πλευρά της Κυβέρνησης– θα κριθούμε από την εφαρμογή και την υλοποίηση όλων αυτών των ψηφίζουμε και από το στόιχημα που βάζουμε για να επανεκκινήσουμε την οικονομία. Εδώ είμαστε, λοιπόν, και θα τα συζητήσουμε και πάλι και με αφορμή τον κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και ευχόμαστε καλή επιτυχία στο νόμο, δηλαδή στο Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων και επί των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το πρώτο άρθρο ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το πρώτο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το δεύτερο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το δεύτερο άρθρο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το τρίτο άρθρο ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το τρίτο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το τέταρτο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το τέταρτο άρθρο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το πέμπτο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το πέμπτο άρθρο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το έκτο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το έκτο άρθρο έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το έβδομο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το όγδοο άρθρο ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το όγδοο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ένατο άρθρο ως έχει;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς το ένατο άρθρο έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 287 και ειδικό 23;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Παρούσα.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 287 και ειδικό 23 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 288 και ειδικό 24;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 288 και ειδικό 24 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 293 και ειδικό 27;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κατά πλειοψηφία.
ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κατά πλειοψηφία.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 293 και ειδικό 27 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.
 Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.
 Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;
ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
 Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας: «Σύσταση Εθνικού Ταμείου Επιχειρηματικότητας και Ανάπτυξης» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.
 Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.
 Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 10 Ιανουαρίου 2011 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 10 Ιανουαρίου 2011 επικυρώθηκαν.
 Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.
 Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 2 Φεβρουαρίου 2011 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Μεταφορών, Υποδομών και Δικτύων: «Αναδιοργάνωση της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και άλλες διατάξεις» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

